

De profetische gave van de schrijvers van de Protocollen van Sion

Ontsluierd

De komst van de Nieuwe Wereldorde

Van schijndemocratie naar dictatuur

Robin de Ruiter

Robin de Ruiter

De profetische gave van de schrijvers van de Protocollen van Sion

ONTSLUIERD

De komst van de Nieuwe Wereldorde

Van schijndemocratie naar dictatuur

Mayra Publications

Oorspronkelijke titel

Los Protocolos de los Sabios de Sión – Preparando el camino para el Anticristo

Copyright: © 1991-2005 Robin de Ruiter

Copyright: © 2005-2023 Robin A. de Ruiter

Vertaling: Dolores Rodríguez Munguía

Omslag: Lesnik Marjan

Jaar van uitgave: 2022

Uitgave: Mayra Publications (Ecuador/México)

Alle rechten voorbehouden

Auteursrecht wereldwijd beschermt door *La Ley Federal del Derecho de Autor*, ingeschreven in Mexico in het *Registro Público del Derecho de Autor* met het nummer 03-2014-04-0412165800-14.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij mechanisch, elektronisch, door fotokopieën of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Mededeling

1. Handleiding voor de komende Nieuwe Wereldorde
2. De vooravond van de ‘Grote Transitie’ naar de Nieuwe Wereldorde
3. De onzichtbare heersers achter de schermen
4. Een bovennatuurlijk wezen dat het kwaad personifieert
5. Manipulatie door de media
6. Goud
7. Van schijndemocratie naar dictatuur
8. Zbigniew Kazimierz Brzeziński
9. De Hathor Pentalpha Loge
10. De grootste misdaad uit de geschiedenis van de mensheid
11. Militaire tak van de Nieuwe Wereldorde
12. Achter het ‘IJzeren Gordijn’
13. Onze toekomst
14. Geweldloos verzet
15. Oorsprong van de Protocollen
16. De angstaanjagende eindtijd als weg naar een nieuw begin

Appendix

- a. Nederlandse vertaling van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* uit 1933
- b. Russisch voorstel van 2021 aan de Verenigde Staten en de NAVO
- c. Brief van een vriend

Mededeling

De Protocollen van de Wijzen van Sion zijn aan het einde van de 19e eeuw tot stand gekomen. Deze geschriften zijn één van de meest controversiële geschriften uit de geschiedenis. Een uitgewerkt duivels meesterplan om de hele wereldbevolking stapsgewijs te onderwerpen aan een totalitaire werelddictatuur die vriendelijk 'Nieuwe Wereldorde' genoemd wordt. Een blauwdruk voor overheersing van planeet aarde door een ultrageheime elite die de hele wereld wil regeren door een terreurbewind.

Door velen wordt de Protocollen afgedaan als op hol geslagen fantasieën, flauwekul en complottheorieën.

Intussen heeft de tijd de Protocollen ingehaald. Een terugblik op de gebeurtenissen van de laatste honderdtwintig jaar laat zien dat nagenoeg alle plannen zoals vermeld in de Protocollen op wonderbaarlijke, vaak schrikbarende wijze zijn uitgekomen.

Ook de gebeurtenissen op het politieke wereldtoneel en de problemen, situaties en processen die iedereen sinds 2020 meemaakt worden met dodelijke precisie voorzgd.

De Protocollen geven helderheid, niet alleen hoe de macht achter de schermen opereert, maar ook hoe de coronapandemie en de gevolgen van de oorlog in Oekraïne met het duivelse masterplan zijn verbonden.

De Protocollen bevatten een exact programma dat onverbidlijk ten uitvoer is gebracht. Ze kunnen niet langer als complottheorie worden afgedaan.

Dit boek stelt de lezer in staat te doorzien wat zich werkelijk achter de

schermen van het wereldtoneel afspeelt en daar de patronen in te herkennen.

Daarnaast is het ook één van de weinige boeken die dieper ingaan op de drijfveren, de ideologie van de mensen achter de geplande technocratische werelddictatuur.

In een poging de aandacht van het grote publiek van de Protocollen af te leiden, wordt bij herhaling beweerd dat de uitgave van dit geschrift als een daad van antisemitisme beschouwd moet worden omdat het een document van een joods samenzweringsgenootschap zou betreffen dat nooit heeft bestaan en het dus om een vervalst geschrift moet gaan.

In dit boek wordt voor eens en altijd afgerekend met de beschuldigingen tegen de joden. Het joodse volk heeft part noch deel aan het ontstaan van de Protocollen. Ook hebben de Protocollen niets met een joodse samenzwering te maken.

Een nauwkeurige bestudering van de Protocollen toont aan dat de vraag naar de echtheid van het geschrift een absurde vraag is. Wanneer men namelijk het tijdstip (eind 19e eeuw) waarop de Protocollen opgeschreven werden in ogenschouw neemt, moet men, wanneer het om een vervalsing gaat, vaststellen dat de auteur een fout beroep gekozen heeft. Hij had dan namelijk profeet moeten worden.

Het bewijs van echtheid wordt geleverd door de inhoud van de Protocollen zelf en de dodelijke precisie van de toekomstvoorspellingen.

Wie zich werkelijk in de Protocollen verdiept kan amper geloven dat de anonieme auteur ervan een vervalser was. Het lijkt er namelijk veel meer op dat we te maken hebben met iemand die goed op de hoogte was van meerdere geheime plannen.

De globale elite bestaat uit personen die, onafhankelijk van ras, nationaliteit, organisaties en politieke overtuiging, de wereldheerschappij nastreven. Zij vormen een groep personen met zeer veel macht die echter niet zichtbaar is in het openbaar.

Onder de leidinggevendenden van de globale elite vinden we katholieken, protestanten, moslims, boeddhisten en vele anderen. Daaronder echter ook Israëlieten en verschillende joodse personen.

In voorliggend boek worden van deze personen alleen hun daden benoemd en bekritiseerd. De geleverde gerechtvaardigde kritiek op bepaalde joodse personen, bijvoorbeeld de Rothschilds, is essentieel en heeft niets te maken met antisemitisme of jodenhaat. De één-op-één gelijkstelling van specifiek genoemde personen in dit boek en joden is onlogisch en moet gezien worden als onjuistheid.

Het *Nieuw Israëlitisch Nieuwsblad NIW* heeft in 2016 de Nederlandse uitgave van het boek beoordeeld en komt tot de volgende conclusie:

“Om aan strafvervolgning wegens antisemitisme te ontkomen gebruiken nogal wat auteurs de naam Illuminati, een veelgebruikt synoniem voor Joden. Terwijl Robin de Ruiters het bestaan van deze wereldoverheersingsclub in zijn boek *De Protocollen van Sion – Ontsluierd* expliciet laat bestaan uit naarlingen van velerlei komaf.”¹

De eerste uitgave van dit boek verscheen in 1999 in het Spaans. Het heeft wereldwijd ontelbare mensen aan het denken gezet en de ogen geopend. Het bewustzijn onder de bevolking over de oprichting van een technocratische werelddictatuur is hierdoor aanzienlijk gegroeid.

In het Nederlands verscheen het boek in 2006. Voorliggende Nederlandse uitgave uit 2022 is geactualiseerd met nooit eerder

gepubliceerde informatie, waartoe slechts een enkeling toegang heeft, en opnieuw bewerkt met de nieuwste openbaarmakingen.

Bij de vertaling is gebruikgemaakt van het door de auteur geautoriseerde Spaanse manuscript.

Voor uitleg en verklaringen over de voorspellingen in de Protocollen is gebruik gemaakt van meerdere onderwerpen uit het boek *De 13 Satanische Bloedlijnen* en andere boeken van de auteur. Deze zijn gedeeltelijk of in het geheel overgenomen.[2](#)

Aangezien er in deze publicatie een werkelijkheid beschreven wordt die men niet gemakkelijk onder ogen ziet of wil zien, kan het voor sommigen af en toe confronterend zijn.

In de appendix is een Nederlandse vertaling van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* uit 1933 opgenomen (oude Nederlandse spelling).

Hoofdstuk 1

Handleiding voor de komende Nieuwe Wereldorde

De Protocollen van de Wijzen van Sion zijn één van de meest controversiële geschriften uit de geschiedenis. Een uitgewerkt duivels meesterplan om de hele wereldbevolking stapsgewijs te onderwerpen aan een totalitaire werelddictatuur die vriendelijk 'Nieuwe Wereldorde' genoemd wordt. Een blauwdruk voor overheersing van planeet aarde door een ultrageheime elite die de hele wereld wil regeren door een terreurbewind.

De Protocollen zijn aan het einde van de 19e eeuw tot stand gekomen. Een terugblik op de gebeurtenissen van de laatste honderdtwintig jaar laat zien dat nagenoeg alle plannen zoals vermeld in de Protocollen op wonderbaarlijke, vaak schrikbarende wijze zijn uitgekomen. Zij bevatten een exact programma dat onverbiddelijk ten uitvoer is gebracht.

In een poging de aandacht van het grote publiek van de Protocollen af te leiden, wordt bij herhaling beweerd dat de uitgave van dit geschrift als een daad van antisemitisme beschouwd moet worden omdat het een document van een joods samenzweringgenootschap zou betreffen dat nooit heeft bestaan en het dus om een vervalst geschrift moet gaan.

In dit boek wordt voor eens en altijd afgerekend met deze beschuldigingen. Het joodse volk heeft part noch deel aan het ontstaan van de Protocollen. Ook hebben de Protocollen niets met een joodse samenzwering te maken.

Tallose liters inkt zijn over ontelbare hoeveelheden papier gegoten om de zogenaamde vervalsing op alle fronten radicaal af te wijzen. De vaak irreële aantijgingen kunnen echter niet met waterdichte argumenten

worden weerlegd. Dat ligt niet alleen aan de wetenschappelijk gezien weinig overtuigende bewijzen, maar veel meer aan het feit dat de akelig nauwkeurig gedane voorspellingen in de Protocollen omtrent het verloop van de wereldgeschiedenis van de twintigste eeuw en onze huidige tijd grotendeels bewaarheid zijn geworden.

Hoe indringender men de Protocollen onderzoekt en bestudeert, hoe meer inzicht men zich hierin verschaft, hoe onbelangrijker de mogelijke identiteit van de schrijver(s) wordt. Het echte bewijs betreffende de authenticiteit of vervalsing van de Protocollen ligt niet in datgene wat opponenten van het geschrift beweren. Het bewijs van echtheid wordt geleverd door de inhoud van de Protocollen zelf en de dodelijke precisie van de toekomstvoorspellingen.

Een nauwkeurige bestudering van de Protocollen toont aan dat de vraag naar de echtheid van het geschrift een absurde vraag is. Wanneer men namelijk het tijdstip (eind 19e eeuw) waarop de Protocollen opgeschreven werden in ogenschouw neemt, moet men, wanneer het om een vervalsing gaat, vaststellen dat de auteur een fout beroep gekozen heeft. Hij had dan namelijk profeet moeten worden.

De schrijver van de Protocollen moet een fantastische profeet geweest zijn die meer dan honderd jaar geleden onder andere de volgende gebeurtenissen intuïtief heeft zien aankomen: de Eerste Wereldoorlog, de val van de tronen in Rusland, Oostenrijk-Hongarije, Duitsland en Spanje, het verdwijnen van een groot deel van de Europese adel en monarchieën, de oprichting van de Volkenbond, de economische wereldcrisis van 1929, de Tweede Wereldoorlog, de bewapeningswedloop en een VN-politiemacht (blauwhelmen).

De onbekende auteur voorspelde ook de volgende ontwikkelingen: toenemende jeugdcriminaliteit, de invoering van moreel verwerpelijke

ideologieën, een aanmerkelijk moreel verval, vergaande verseksualisering van de samenleving, de ontwikkeling van de pornografie welke ondertussen tot een grootschalige industrie is uitgroeid, de zogenaamde hulp aan de Derde Wereld, de controle van de staat over de opvoeding en de daaruit voortvloeiende beperking voor particulier onderwijs, de legalisering van abortus, het feit dat in het dagelijkse leven met terreuraanslagen rekening dient te worden gehouden en de manipulatie door de media.

In de Protocollen vindt men ook een grondige en glasheldere studie van onze huidige economie en de Darwinistische tendensen die als gevolg van concurrentie (meer macht en geld in handen van steeds minder mensen) is ontstaan.

Daarnaast wordt onze huidige verwarring voorspeld, die is ontstaan door een praatcultuur; conferenties, congressen, workshops, en natuurlijk vergaderingen! Praten, praten over praten; hoeveel mensen in onze huidige economie verdienen hun inkomen met praten?

Iedereen weet: Met ellebogenwerk en concurrentie ontstaat er een pikorde. Er kan maar 1 Top-Dog zijn, er kan maar één aap op de rots tegelijk zitten. Dit heet Darwinistische selectie. Daarom ook worden wij in de Protocollen ‘leerzame dieren’ genoemd (16 Protocol, art.8).

“Wij laten ons door een dierlijk instinct leiden.” (15 Protocol, art. 15)

“Wij zijn door alcohol versufte en door wijngenot stompzinnig geworden dieren.” (1 Protocol, art. 24)

Wij worden hier dieren genoemd, omdat wij ons zo gedragen. Leest u de krant er maar op na. Ook de programma’s op televisie zijn zeer verhelderend.

Ook een leuke quote voor het Nederland van vandaag:

“Een maatschappij, waarin de omkoopbaarheid overal doorgedrongen is, waarin men slechts met handige streken en bedrieglijke middelen vermogen verwerft, waarin de tuchteloosheid heerst, waarin moraal slechts wordt beschermd door bestraffing en strenge wetten, maar niet door vrijwillig aangenomen principes.” (5 Protocol, art.1)

Ook wordt precies beschreven hoe men wereldwijd belangrijke overheidsposities vult met politici die zich bezighouden met onwettelijk gedrag; die zich uit angst voor ontdekking, gehoorzaam zullen blijven opstellen.

“Een gekozen president of premier heeft altijd één of andere zwarte plek in zijn verleden. De angst voor onthullingen en de wens, namelijk zijn voorrechten en de aan zijn ambt verbonden voordelen te behouden, maken van hem een trouwe uitvoerder van onze bevelen.” (Protocol 10, art. 14)

Naast de politieke en sociaal-economische chaos die er sinds de coronapandemie wereldwijd heerst, wordt in de Protocollen ook de huidige afbouw van onze grondrechten beschreven:

“De president zal de bestaande wetten, die voor verschillende interpretaties vatbaar zijn, in de door ons gewenste zin uitleggen. Hij zal ze buiten werking stellen, zodra wij hem op de noodzakelijkheid zullen wijzen. Hij zal het recht hebben voorlopige besluiten te nemen met kracht van wet en zelfs om de grondwet te veranderen, beide onder voorwendsel van staatsbelang.” (Protocol 10, art.22)

Deze maatregelen zullen het ons mogelijk maken stilletjes alles te

vernietigen, wat wij in de tijd dat we naar de macht grepen, – noodgedwongen – in de staatsregelingen moesten opnemen. We zullen hierdoor ongemerkt tot terzijdestelling van alle grondwetten geraken, zodra de tijd gekomen zal zijn alle regeringen onder ons gezag te brengen.” (Protocol 10, art. 22-23)

“De erkenning van ons gezag kan al volgen vóórdát de grondwetten terzijde worden gesteld, wanneer de volkeren – afgemat door onlusten en het volkomen mislukken van de staatsleiders, die door ons teweeg werden gebracht – zullen uitroepen: ‘Zet hen af, geeft ons een wereldvorst, die in staat is ons allen te verenigen en de oorzaken van onze vijandschap, zoals de staatsgrenzen, godsdiensten en staatsschulden te verwijderen. Een koning, die ons vrede en rust schenkt, welke wij onder onze tegenwoordige heersers en regeringen niet kunnen vinden.’” (Protocol 10, art. 24)

De Protocollen schrijven ook over onze psychologische reacties op onder andere angst, verdeel-en-heers onderling, overlevingsdrift waar alles aan ondergeschikt raakt, zoals uiteindelijk ook onze vrijheid.

De schrijver van de Protocollen was een fantastische profeet. Zo voorspelde hij bijvoorbeeld ook de onrust onder de mensen door de recente problemen waar iedereen sinds 2020 mee te maken heeft.

“Met behulp van het goud, dat geheel in onze handen is, zullen wij met alle verborgen middelen een algemene economische crisis in het leven roepen en hele legers arbeiders in alle landen van Europa gelijktijdig op de straat gooien. Door de economische crisis zal het beursleven, de industrie en bedrijven ten slotte lam gelegd worden. Ons zal men geen kwaad doen, omdat ons het ogenblik van den aanval bekend zal zijn en wij maatregelen getroffen zullen hebben

om de onzen te beschermen. De industrie wordt gebruikt om de landbouw te vernietigen. Vervolgens zal de industrie stil gelegd worden.” (Protocol 3, art. 13 en 14)

“Ik kan U verzekeren, dat wij thans nog maar weinige schreden van ons doel zijn verwijderd. Zodra de cirkel zich sluit, zullen alle staten van Europa daarin als in een bankschroef geklemd zijn.”
(Protocol 3, art. 1)

De meesten zien het niet, maar het gebeurt direct onder onze ogen. Dit alles gebeurt niet toevallig. Het wordt allemaal georkestreerd.

Daaronder vallen ook de verontrustende ontwikkelingen, zoals de energiecrisis, brandstoftekorten, verstoring van de wereldwijde bevoorradingsketens, aankomende voedseltekorten, vernietiging van de koopkracht, chronische inflatie, toenemende armoede, faillissementen, massaal banenverlies en de sinds 2021 dramatische oversterfte van de wereldbevolking.

Deze verstoringen zijn het resultaat van bewuste beslissingen van hogerhand. De gevolgen van de waanzinnige sancties tegen Rusland en het embargo op de invoer van Russisch gas en olie spelen daarbij een hoofdrol.

Degenen die de Protocollen een vervalsing of een complot noemen zijn niet goed bij hun hoofd. Wie zich werkelijk in de Protocollen verdiept kan amper geloven dat de anonieme auteur ervan een vervalser was. Het lijkt er namelijk veel meer op dat we te maken hebben met iemand die goed op de hoogte was van meerdere heimelijke plannen.

Achter de schermen hebben ze haast. Men doet er alles aan om de grote mensenmassa zo te beïnvloeden, dat ze uiteindelijk smeekt om een oplossing te vinden om de orde en vrede in de wereld te

bewerkstelligen.

Bijna alle mensen zijn bereid afstand te doen van hun rechten en vrijheid, zelfs op dat van vrij denken, wanneer daarmee hun zekerheid en veiligheid gewaarborgd blijft.

“Als we de volkeren tijd geven om op adem te komen, dan komt het gunstige ogenblik misschien nooit. Gij weet zelf zeer goed, dat men ononderbroken in alle landen de betrekkingen tussen volk en regering moet verwarren en de gehele wereld door onenigheid, vijandschap, haat, ja zelfs door kwellende ontberingen, door honger en door ziekten, die wij bij hen veroorzaken door het inenten met bacillen, zo moet afmatten dat men geen andere uitweg uit de ellende ziet dan zich aan onze overheersing volkomen te onderwerpen.” (Protocol 10, art 25)³

Hoe meer verwarring, hoe meer klassenstrijd, rassendiscriminatie, oorlogen, politieke spanningen, ziekten, oorlogen en honger, des te sneller nadert de gezamenlijke mensheid het punt waarop zij een wereldregering accepteert die met ijzeren vuist het lijden van de mensen voor altijd beëindigen zal.

“Als wij onze staatsomwenteling voltrokken hebben, dan zullen we tot de volkeren zeggen:

Alles is tot nu toe slecht gegaan, allen hebben geleden. Wij echter nemen nu de oorzaken van uw kwalen weg: de nationaliteiten, de grenzen, de veelsoortigheid van de muntstandaard. Zeker, gij zijt vrij ons te veroordelen, maar zal uw oordeel rechtvaardig uitvallen, als ge het velt voordat ge onderzocht hebt wat wij voor uw welzijn deden?

Dan zullen ze ons toejuichen en ons met vurig enthousiasme in triomf op hun schouders dragen. Het algemeen kiesrecht, waarvan

wij ons bedienden als middel om tot onze macht te geraken en waarmee we de onderste lagen van de maatschappij gelukkig gemaakt hebben – die nu door verenigingen en dergelijke medeleden van de mensheid werden – zal zijn rol voor de laatste keer spelen in de éénsgezinde wens om ons – voordat men over ons oordeelt – te leren kennen.” (Protocol 10, art. 4)

Hoofdstuk 2

De vooravond van de ‘Grote Transitie’ naar de Nieuwe Wereldorde

De oprichting van de geplande Nieuwe Wereldorde gaat stapsgewijs in zijn werk. De uitvoering van de omvangrijke plannen zijn in volle gang.

- De schepping van een ‘One global financial system’, een internationale economische orde met één digitale wereldmunt.
- De volledige controle over de wereldbevolking door een ongekend potentieel digitaal controlesysteem, een netwerk dat door middel van computers alle facetten van het dagelijkse leven met elkaar verbindt.
- De vorming van een wereldleger door de samenvoeging van het Amerikaanse leger, de NAVO en andere westelijke legers.
- De volledige controle over alle grondstoffen, olie- en gasvoorraden.
- De volledige controle over alle voedingsmiddelen en distributie door een ‘World Food Authority’. De hele wereldbevolking moet aan kunstmatig en genetisch gemodificeerd voedsel. Ons voedsel moet volledig kunstmatig worden. De traditionele landbouw en veeteelt zullen verdwijnen. Voor de productie van kunstmatig en genetisch gemanipuleerd voedsel, worden ze vervangen door mega voedsel fabrieken in ontwikkelingslanden.
- Verplichte vaccinaties zullen worden ingevoerd en een gezondheidspaspoort opgenomen in je persoonlijke digitale ID.
- Invoering van een ‘Universeel Basisinkomen’ voor iedereen.
- De wereldpopulatie wordt met drie vierde verminderd.

- Een korte periode van anarchie. Aanleiding om ongewenste personen, tegenstanders, et cetera met harde hand te vernietigen en te elimineren.
- Grondvesting van de Nieuwe Wereldorde onder leiding van een wereldleider.

Het grootste deel van deze plannen is intussen tot uitvoer gebracht. We bevinden ons thans in de allerlaatste fase van het project dat uiteindelijk zal leiden tot het einde van onze vrijheid en zelfbeschikking.

Het contante geld zal spoedig worden afgeschaft om de weg vrij te maken voor de volledige controle over de wereldbevolking. Daarna worden wij totaal afhankelijk van een klaarliggend wereldwijd digitaal controlesysteem.

Een totale integratie van mens en techniek is in de maak. Het zal niet lang meer duren tot iedereen door middel van een speciale RFID-chip aan het ‘Systeem’ gelinkt wordt. Vanaf dat moment gaan we functioneren als bijen in een korf.

Een speciale RFID-chip zal de huidige functionaliteiten van de pinpas en de smartphone overnemen. Deze microchip wordt gekoppeld aan uw persoonlijke digitale ID. Deze zal in uw lichaam worden geïntegreerd, waarna u geheel afhankelijk bent van het systeem.

Uw digitale ID is uw legitimatie om toegang te krijgen tot alles wat u nodig heeft zoals voedsel, transport, onderwijs, gezondheidszorg, et cetera. Al uw financiële transacties zullen vastgelegd worden. De periode van uw individueel zelfbeschikkingsrecht is dan voorgoed voorbij.

Er zal geen criminaliteit of illegaliteit meer zijn. De wet is voor een

ieder gelijk, 'zwart' en 'wit' geld verdwijnt. 'Rijk' en 'arm' zijn relatieve begrippen: iedereen heeft dezelfde financiële digitale afhankelijkheid. Ieder afwijkend gedrag wordt geregistreerd.

Bewakingstechnologieën zullen op afstand detecteren wie zich wel en wie zich niet aan de regels houden. Iedereen die zich volgens de regels gedraagt wordt beloond. Wie de vastgestelde grens overschrijdt, wordt gestraft.

Wordt door 'Het Systeem' een aspect als intolerabel beschouwd, dan wordt u de toegang geweigerd: ACCESS DENIED.

De politie gaat u echt niet zoeken hoor; u gaat zelf naar ze toe; zij zijn de enigen die kunnen vertellen waarom u 'uitgelogd' bent.

U heeft ook geen keus: uw elektrische auto start niet meer; het openbaar vervoer geeft u geen toegang; bij de supermarkt gaat de deur niet eens meer open. Daar staat u dan, hongerig en platzak. Eerst nu dringt het tot u door dat u dit al tientallen jaren was. Maar ja, de televisie zei dat alles voortreffelijk ging (vooruitgang!).

Met het 'achterhuis van Anne Frank' in gedachten, gaat u onderdak en hulp zoeken bij familie en vrienden. Daar houdt u het wel uit. Echter: hun economische handelingen worden net zo goed als de uwe compleet geregistreerd.

Uw illegale aanwezigheid zal normafwijkend gedrag en verdacht variabel gebruik van voorzieningen als gevolg hebben. Het enige dat men zal doen is u een lift aanbieden naar de 'politie-helpdesk'.

Welke politieke groepering of belangenvereniging zal het voor u opnemen? Geen sterveling die u durft te vertrouwen. Het 'Systeem' heeft als gevolg dat de bewijslast standaard omgekeerd is: legt u het maar uit.

Geen medemens die nog zijn nek uitsteekt: Niemand is verantwoordelijk.

De schandelijke toestanden bij het UWV en de Belastingdienst zijn huidige voorbeelden waarin de schaduw vooruit geworpen wordt. Fouten zijn tenslotte menselijk, nietwaar?

De Nieuwe Wereldorde staat voor de deur

De 'Transitie' zelf moet gezien worden als een keuzemoment: mondiale vernieuwing of totale ineenstorting. Dit keuzemoment is eigenlijk geen moment van keuze. Deze 'keuze' komt tot stand onder druk van crisis en angst. Deze keuze is mondiaal, omdat het 'Systeem' dat alles verbindt, het monetaire cijfercomputersysteem, zeer waarschijnlijk mondiaal 'gemaakt' is door dezelfde personen die deze 'keuze' aan ons voorleggen.

Er wordt een mondiaal systeem gemaakt. Er worden vervolgens mondiale problemen aan de orde gebracht. En dan moet er mondiaal gekozen worden: het 'Systeem' of de 'Chaos'. Dit zijn geen spontane ontwikkelingen.

Hoe zal het gaan als het 'Systeem' definitief zijn beslag krijgt? Je kunt allereerst denken aan het gedachtegoed van Plato op wereldschaal.

Ontwikkelingen die reeds in gang gezet zijn zullen zonder tegenstand van democratische krachten en gedoe over privacy versneld doorgevoerd worden.

Alle onregelmatigheden en risicodragende factoren in het procesverloop, zoals files, werkloosheid, verkeerde genetische aanleg, criminaliteit, gedragsproblemen, foutief gedachtengoed, et cetera zullen snel en vakkundig worden weggeautomatiseerd.

Het ‘Systeem’ zal honderd procent sluitend gemaakt worden, klaar voor de volgende stap.

Dee Hock, oprichter van VISA Credit Card Association (1968), het eerste grote betaalpasinstituut – het alternatief voor contant geld – zei:

“Wij staan nu op het punt in de tijd waarin een periode van vierhonderd jaar zijn einde vindt en een nieuw tijdperk kracht verzamelt om geboren te worden – een transitie van cultuur, wetenschap, maatschappij en alles wat geïstitutionaliseerd is – een grotere verandering dan welke de wereld ooit ervaren heeft.”⁴

Dee Hock verwijst in bovenstaande uitspraak naar de achter ons liggende periode van het opbouwen van het globale, centraal aangestuurde geldsysteem en het einde van de periode van industrialisatie. Twee zaken die ons complete leven bepalen.

Hoe het worden zal kun je nu al om je heen ervaren. Alle nieuwe gebouwen en infrastructuur, ons steeds meer gedresseerde gedrag (politiek correct), de afstand tussen de ‘echte’ en de ‘virtuele’ realiteit die steeds vager wordt: plasmaschermen, videogames, houseparty’s met projecties, steeds nieuwe soorten drugs, fascinatie met seks in plaats van liefde en vriendschap, et cetera.

Het ‘oude’ verdwijnt steeds sneller. Er komt ‘iets nieuws’, maar wat dat ‘nieuws’ nu precies is, dat wordt niet verteld.

Wel worden we rijp gemaakt voor *De grote transitie*. Een gedeelte kunnen we al zien.

Willis Harman schrijft in zijn boek *Changing Images of Man*:

“Er is, en dat zal blijven, een diepe psychologische weerstand tegen het nieuwe ‘beeld’ (van de mens) en zijn implicaties. Geen enkel

aspect van het persoonlijke totale geloofs- en waardestelsel is zo onverzettelijk ten opzichte van verandering als het fundamentele besef van identiteit: het zelfbeeld.”⁵

Willen wij dit ‘New Image’, deze ‘Change’ eigenlijk wel? De schrijver vertelt er eerlijk bij wat de prijs zal zijn voor deze ‘Change’ of ‘Sense of Identity’.

Een mens is gewend zijn identiteit te construeren via interactie met zijn medemensen, niet met een (computer-)systeem.

In onze relaties (die ons een spiegel voorhouden) en met behulp van invoelingsvermogen dat daaruit voortvloeit, ervaren wij onszelf, kennen wij onszelf. Erkennen en herkennen, daar gaat het uiteindelijk om. Dat is het ‘proces’. En dat doe je niet met een machine.

Onze leiders denken daar anders over. Kijkt u maar eens naar de film *Artificial Intelligence* van Stephen Spielberg. We hebben als kijker meer invoelingsvermogen jegens het ‘robotjongetje’ dan tegenover het verwende egoïstische ‘echte’ jongetje.

Als dit de boodschap van deze film is, wat moeten wij dan over onszelf denken als mens? Hoe denken onze leiders over ons als mens? De grens tussen mens en machine wordt steeds vager. En van de mens blijft steeds ‘minder’ over.

Willis Harman spreekt in eerdergenoemde quote over de ‘nieuwe mens’ en ‘verandering van identiteit’ (zelfbeeld). Hij spreekt over datgene wat ons tot mens maakt. Mogen wij zelf, om wie het toch gaat, hier ook nog wat over zeggen?

Harman vervolgt:

“Het is een welbekend fenomeen in de psychotherapie dat de patient zal tegenstribbelen en proberen weg te lopen voor datgene wat hij het meeste nodig heeft teneinde zijn problemen te kunnen oplossen. Blijkbaar bestaat er tegenwoordig een vergelijkbare situatie in de maatschappij; er bestaat tot nadenken stemmend bewijs in de antropologie en de geschiedenis dat de maatschappij ertoe geneigd is kennis weg te stoppen die bedreigend kan zijn voor de ‘Status Quo’. En dat terwijl diezelfde kennis feitelijk noodzakelijk kan blijken te zijn voor de oplossing van de meest fundamentele problemen van diezelfde maatschappij.”

Met andere woorden: het probleem ligt bij ons en zij weten wat goed voor ons is. Dit is voor hen ook de enige manier om deze boodschap aan ons te verkopen. En wie niet horen wil, moet voelen.

De op handen zijnde ‘Transitie’ zal de weg vrij gaan maken voor het implementeren van een technologische revolutie, waarbij ‘nanotechnologie’ een centrale rol speelt. De grens tussen onze individuele geest en de virtuele realiteit zal verdwijnen. Voor ons bestwil natuurlijk.

Dit doe je niet via een democratisch besluitvormingsproces.

In juni 2002 is een rapport verschenen van de ‘National Science Foundation’ en de ‘Department of Commerce’ in opdracht van de Amerikaanse regering met als titel:

Converging Technologies for improving human performance: Nanotechnology, Biotechnology, Information Technology, and Cognitive Science.

De boodschap? We worden een ‘hive-mind’, een soort cyborg. Kennis zal niet langer ingekapseld zijn in individuen. Het onderscheid tussen individuen en het geheel van de mensheid zal vervagen.

Er zijn vele rapporten over deze ontwikkelingen verschenen, onder andere van het Institute for the Future, Tellus Institute, Massachusetts Institute of Technology en het Stockholm Environment Institute. Mensen als Ray Kurzweil noemen deze 'hive-mind' de 'singulariteit' of Zero-Point, of 'Point Omega'.

Kortom: een 'cybersphere'.

Willen wij dit? We gaan hier van een wereld van 'dualiteit' (dialectiek) naar 'singulariteit'. 'Onze' keus of de 'hunne'? Een andere belangrijke vraag blijft: "Wie zitten er aan de knoppen?"

Hoofdstuk 3

De onzichtbare heersers achter de schermen

“Er zijn dertien families die het plan voor de wereldregering leiden. Deze families worden geportretteerd als de dertien lagen van blokken die op het vreemde zegel op de achterkant van een Amerikaans één dollarbiljet staan.”⁶ – *Berry Smith*

De heersende machten die achter de schermen het project voor een Nieuwe Wereldorde leiden bestaan uit een kleine, elitaire groep die gevormd wordt door dertien zeer exclusieve familiedynastieën die verspreid over de wereld leven. Zij houden de macht en het geld onder elkaar door binnen eigen kring te trouwen. Deze invloedrijke en machtige families staan onder supervisie van de Rothschilds, één van de rijkste en meest mysterieuze families ter wereld.

Het doel van deze machtselite is complete zeggenschap over Planeet Aarde. Zij streven naar een totalitaire werelddictatuur waarin een door computers gestuurde maatschappelijke orde heerst, en waarin een allesbeheersende controle van het individu zal plaatsvinden. Een wereldorde onder leiding van een wereldoverheid en een monetair één valuta systeem, onder permanente niet-gekozen erfelijke oligarchen, die zichzelf benoemen vanuit hun kringen in de vorm van een feodaal systeem zoals dit in de Middeleeuwen bestond.

In deze wereldeenheid zal de bevolking worden ingedamd door beperkingen op de hoeveelheid kinderen per gezin, ziektes, oorlogen, hongersnoden totdat er één miljard mensen binnen duidelijk en streng aangegeven gebieden als totale wereldbevolking overblijft, mensen die nuttig zijn voor de heersende klasse.

Er zal geen middenklasse zijn, slechts heersers en dienaren. Alle wetten zullen eensluidend zijn onder een wetssysteem van wereldrechtbanken die zich aan dezelfde wetten houden, gesteund door een wereld overheids-politiemacht en een uniform wereldleger die de wet in alle voormalige landen, waar geen nationale grenzen meer bestaan, zullen handhaven.

Het systeem zal gevormd zijn naar een heilstaat; diegenen die gehoorzaam en dienstbaar zijn aan de Nieuwe Wereldorde zullen worden beloond zodat zij kunnen voorzien in hun levensonderhoud, diegenen die rebelleren zullen simpelweg omkomen van de honger of vogelvrij worden verklaard.

Het net van de samenzweerders is gespannen over alle uithoeken van de wereld. Hun tentakels zijn verweven met alle facetten van het menselijk bestaan.

Hun macht wordt wel de 'Onzichtbare Derde Macht' genoemd. Van achter de schermen domineren zij de wereld. Zij gaan daarbij zeer berekenend en zonder scrupules te werk.

Deze personen bepalen niet alleen het beleid van de meeste overheden, maar hebben ook de volledige controle over alle grote financiële instellingen. De twee grootste vermogensbeheerders, BlackRock en Vanguard, worden volledig door hen gecontroleerd.⁷

Met hun economische macht hebben de Rothschilds een groot deel van de wereld inmiddels opgekocht en onder hun bestuur geplaatst. Tegenwoordig beheersen zij de globale geldstroom, zijn eigenaar van nagenoeg alle centrale banken en hebben inmiddels het grootste deel van de wereld opgekocht en onder hun bestuur geplaatst.

Dankzij hun wereldwijd financieel controlesysteem kunnen zij het

politieke systeem van elk land afzonderlijk en de wereldeconomie in zijn geheel beheersen. Hun invloed is onvoorstelbaar en reikt tot in alle toonaangevende instituten en organisaties, onder meer op het gebied van opvoeding, religie en gezondheidszorg.

Daarnaast vormen zij de onzichtbare macht achter de traditionele massamedia. Ook Facebook, Instagram, WhatsApp, YouTube en Google staan onder hun toezicht.

Daarenboven zijn zij de bezitters van alle grote multinationale ondernemingen op aarde. Deze globale reuzen zijn niet alleen ondernemingen, het zijn wereldmachten. De macht van multinationals zoals IBM, ITT, AT&T, DuPont, Dow, Shell, Nestlé, Union Carbide, Unilever en Exxon overschrijden alle grenzen. Zij worden door geen enkele regering of publieke organisatie gecontroleerd of ter verantwoording geroepen.

Ook de wetenschap is door deze families geïnfilteerd en financieel afhankelijk van hen en dus manipuleerbaar gemaakt (denk hierbij vooral aan de Rockefeller-, Carnegie- en de Guggenheim stichting).

Verder beheersen zij onze individuele mening en persoonlijke groei gedurende het gehele traject van ons privéleven thuis, via de scholen en universiteiten. Wereldwijd beheersen zij het onderwijs en financieren het grootste gedeelte van alle universiteiten.

Wij zijn verworden tot een ras van geprogrammeerde wezens die bereid zijn alles wat het politieke systeem, de massamedia en de scholen vertellen, te geloven en te doen. Deze drie instanties zorgen er niet alleen voor dat mensen worden gecontroleerd en beïnvloed, ze hebben ook de macht om alle bestaande relaties in de politiek, samenleving, moraliteit en het gezinsleven op een eenvoudige manier te manipuleren.

Ontsnappen is onmogelijk.

De geldstroom

Tegenwoordig beheersen de Rothschilds de globale geldstroom en bepalen ons dagelijks leven door het vaststellen van rente en inflatiepercentages!

Wij, de niet-ingewijden, denken al gauw dat banken en economie saaie zaken zijn en zappen door. Deze heren denken wel voor ons. Zolang wij ons salaris krijgen en onze rekeningen kunnen betalen, komt alles goed.

Echter, in aanmerking nemend dat het beheersen van het geldverkeer het begin is van alle werkelijke macht, zou onze betrokkenheid bij deze zaken wel wat groter mogen zijn. Laten we niet vergeten wat deze werkelijke macht inhoudt: Het laten ontstaan van economische groei of depressie. Het laten ontstaan van oorlog, inflatie en het economisch te gronde kunnen richten van gehele naties en culturen.

Dit zijn bewust gecreëerde gebeurtenissen.

Banken kan men vergelijken met een dam met sluizen. De bankeigenaars – allemaal leden van onze machtselite zijn een soort sluiswachter. Deze kan de sluizen verder openen en meer geld scheppen/doorlaten (inflatie) of verder afsluiten en de stroom verminderen (rente). De gemeenschap die afhankelijk is van deze (geld)stroom kan dankzij de macht van de sluiswachter of verdrinken (Weimar republiek; Duitsland in 1923) of drooggelegd worden (Grote Depressie, Amerika in de jaren dertig).

Men realiseert zich natuurlijk dat je op deze simpele wijze aardverschuivingen kan laten ontstaan in de sociale samenhang van de getroffen gemeenschap of natie, of deze samenhang compleet kan vernietigen.

Duitsland verloor in 1923 in hoog tempo zijn bezit, omdat dit voor een habbekrats door buitenlanders werd opgekocht. De mensen konden met een kruiwagen hun salaris halen, als ze nog werk hadden. Er ontstond hongersnood: 1,5 miljoen mensen verloren het leven. Zo heeft men de weg geplaveid voor de Tweede wereldoorlog.

Hoofdstuk 4

Een bovennatuurlijk wezen dat het kwaad personifieert

Een terugblik op de gebeurtenissen sinds de Franse revoluties tot op de dag van vandaag laat zien dat nagenoeg alle voorzeggingen in de Protocollen vaak op schrikbarende wijze ten uitvoer zijn gebracht. Ook de huidige gebeurtenissen op het politieke wereldtoneel lopen in verbluffend tempo volgens de richtlijnen van de Protocollen.

Het master programma in de vorm van de 'Protocollen van de Wijzen van Sion'

- Domineer de mensheid door te parasiteren op hun laagste instincten en slechte eigenschappen.
- Verleid en demoraliseer de jeugd.
- Vernietig het gezinsleven.
- Houd de aandacht van mensen vast door amusement, sport, spelletjes, prijsvragen, et cetera, zodat ze geen tijd hebben om na te denken.
- Verlaag de kunst en vul de literatuur met onzindelijkheid.
- Vernietig het respect voor religies; ondermijn de reputatie van de geestelijkheid door schandelijke verhalen en steun de zogenaamde 'Hogere Kritiek' waardoor het traditionele geloof wordt vernietigd en kerken uiteen worden gescheurd door ruzies en controverses.
- Maak luxe en het roekeloos uitgeven van geld zo gewoon dat mensen niet langer in staat zijn te genieten van gewone dingen.
- Verspreid allerlei utopische ideeën die ervoor zorgen dat mensen

verdwalen in een doolhof van onpraktische ideeën.

- Moedig haat en strijd tussen de verschillende klassen aan.
- Gebruik alle middelen om de hogere klassen in de samenleving te demoraliseren en zorg voor negatieve publiciteit zodat de haat van andere klassen jegens hen wordt aangemoedigd.
- Vergiftig de verhoudingen tussen werkgevers en werknemers via stakingen en buitensluitingen, waardoor productieve samenwerking onmogelijk wordt.
- Verhoog het loon van mensen, maar zorg er tegelijkertijd voor dat ze er niets aan hebben door tegelijkertijd de prijs van basisbehoeften te verhogen.
- Geef iedereen overal stemrecht zodat het lot van naties wordt bepaald door onwetende mensen.
- Vul belangrijke overheidsposities zoveel mogelijk met mensen die zich bezig houden met onwettelijk gedrag en die zich, uit angst voor ontdekking, gehoorzaam zullen blijven opstellen.
- Het misbruik van macht leidt tot ineenstorting van de grondwettelijke instellingen.
- Creëer diplomatieke wrijving en misverstanden tussen Staten zodat ze elkaar steeds minder vertrouwen en zich meer en meer bewapenen.
- Breng mensen in verwarring met valse aanslagen en vernietig hun zenuwen en gezondheid door steeds nieuwe gifstoffen te introduceren (drugs, vaccinaties, et cetera).
- Gebruik de industrie om de landbouw te vernietigen en vernietig vervolgens de industrie.

- Creëer monopolies die zo groot zijn dat het lot van de niet-ingewijden er zo van afhangt dat ze in het ‘uur’ dat de industriële crisis begint zullen worden opgeslokt.
- Vernietig elke vorm van financieel evenwicht; vererger economische depressies tot het punt van een wereldwijd bankroet; breng vervolgens de raderen van de industrie tot stilstand.
- Zorg ervoor dat het volk geen voordelen heeft van een grondwet. Pas elke grondwet beetje bij beetje aan om de mensen voor te bereiden op absoluut despotisme.
- Zodra de nieuwe grondwet ingevoerd is, wordt de volksvertegenwoordiging het recht van interpellatie ontnomen, onder het voorwendsel, dat het staatsgeheim in acht moet worden genomen.
- Maak geld, aandelen en andere waardepapieren waardeloos. Sluit op een bepaald moment alle beurzen, trek alle kredieten in en schep op die manier algehele paniek.
- Bereid de doodstrijd der naties voor en put de mensheid uit door oorlogen, lijden, angst, ziekte, vaccinaties en tekort aan voedsel. Honger creëert slavernij. Dit leidt tot geweld van de razend geworden massa. Alles zal tot puinhopen ineensinken.

Hoe kon de schrijver van de Protocollen de gebeurtenissen die nog in de toekomst lagen zo nauwkeurig voorzeggend?

Veel van de plannen die ons, zoals in de Protocollen beschreven, in een totalitaire werelddictatuur moeten leiden zijn de laatste jaren grotendeels ten uitvoer gebracht. Met als gevolg, dat we thans leven in een tijd waar bewust gecreëerde crises, hongersnoden en wrede oorlogen, meedogenloze afslachtingen, onmenselijke wreedheden,

gewelddaden, seksuele uitbuiting van kinderen, kinderhandel en satanische rituele moorden de mate van boosaardigheid overtreffen waaraan mensen zich schuldig kunnen maken.

Dit roept de volgende vragen op. Wiens invloed wordt door bovengenoemde boosaardige daden aan het licht gebracht? Ontving de schrijver van de Protocollen de onthullingen misschien uit een 'andere wereld'? Hebben we wellicht te maken met een bovennatuurlijk wezen dat het kwaad personifieert? Is er mogelijk sprake van onzichtbare duivelse of demonische invloed en inspiraties?

Gelooft u in het bestaan van de duivel? Of denkt u dat de duivel een product is van bijgeloof en menselijke fantasie?

Waarschijnlijk gelooft u niet in de duivel. Dit is heel begrijpelijk. In onze huidige samenleving is er voor de meeste mensen geen plaats voor God of een duivel.

Als u niet gelooft in het bestaan van de duivel, is het belangrijk te weten dat de leidinggevendenden binnen de globale elite dit wel doen. Zij zijn fundamentalisten en behoren tot de vooraanstaande satanisten van deze wereld. Zij beschouwen de duivel als hun ware god.

De basis van de satansgodsdienst is vanaf het begin van deze wereld tot op heden de overtuiging geweest dat de duivel op een dag de wereld openlijk regeren zal. Zolang wij dit dogma niet begrijpen, zullen wij nooit inzien waarom de globale elite de gehele mensheid in een werelddictatuur probeert te bewegen.

Zolang onze machtselite de duivel als hun god beschouwt en gelooft dat het uiteindelijke doel van Satan het instellen van een dictatoriale wereldmacht is, ondervindt iedereen op aarde dagelijks de gevolgen hiervan.

Hoofdstuk 5

Manipulatie door de media

De media spelen een belangrijke sleutelrol in het dusdanig bespelen van de publieke opinie dat de politiek van onze onzichtbare superieuren wordt geslikt.

De machtige vrijmetselaar Moses Montefiore zei tijdens een van de geheime bijeenkomsten:

“Zolang we geen integrale controle over de wereldpers hebben, zal alles wat we doen geen resultaat hebben. We moeten er in ieder geval voor zorgen dat we de wereldpers kunnen beïnvloeden als we mensenmassa’s willen besturen en ketenen.”

In het Twaalfde protocol lezen we het volgende over de wereldpers:

1. Het woord ‘vrijheid’, dat men op verschillende manieren kan verklaren, leggen wij zoo uit: vrijheid is het recht om te doen wat de wet toestaat. Deze uitlegging van het begrip legt de vrijheid volledig in onze hand, omdat de wet datgene zal vernietigen of oprichten wat wij – volgens de boven ontwikkelde richtlijnen – voor gewenst houden.
2. Met de pers zullen wij op de volgende wijze te werk gaan. Welke rol speelt thans de pers? Zij dient er toe de hartstochten van de mensen te doen oplaaien of het zelfzuchtige streven der partijen te bevorderen. Ze is hol, onrechtvaardig en leugenachtig. De meeste mensen weten in het geheel niet waartoe de pers eigenlijk dient.
3. Wij zullen haar ten toom aanleggen en den teugel strak voeren. Op dezelfde wijze zullen wij met andere drukwerken handelen, want het zou geen enkel nut hebben, als we alleen een wakend oog over de pers lieten gaan, maar de aanvallen van de boeken en brochures buiten beschouwing lieten. Wij zullen de producten van de publieke opinie, die thans nog veel geld kosten, door middel van de censuur tot een bron van inkomsten voor den staat maken. We zullen een speciale krantenbelasting heffen en bij het oprichten van kranten

en drukkerijen waarborgsommen eisen om zodoende onze regering te vrijwaren voor iedere aanval door de pers. Worden wij dan toch aangevallen, dan zullen wij zonder genade geldstraffen opleggen. Belasting, waarborgsommen en geldstraffen zullen den staat reusachtige inkomsten opleveren. Zeker, de partijbladen laten zich door geldboeten niet bang maken, maar bij den tweeden aanval zullen wij ze eenvoudig onderdrukken. Niemand zal onze onfeilbaarheid in regeringsaangelegenheden ongestraft kunnen aantasten. Als voorwendsel voor het den kop indrukken van een krant, zullen wij zeggen, dat het betreffende blad de openbare mening zonder reden heeft opgezweept. Ik verzoek U er op te letten, dat er onder de kranten, die ons aanvallen, ook zullen zijn, die wij zelf opgericht hebben. Deze zullen echter uitsluitend die punten aanroeren, waarvan wij verandering zullen voorstaan.

4. Geen bericht zal zonder onze voorkennis openbaar worden. Dit resultaat hebben wij thans reeds daardoor bereikt, dat alle berichten uit de gehele wereld bij een aantal persbureaus samenkomen. Deze zullen geheel in ons bezit overgaan en slechts datgene bekend maken wat wij hun voorschrijven.
5. Wanneer we het thans reeds verstaan hebben de gedachtewereld van de niet-ingewijde kringen zodanig te beheersen, dat bijna alle mensen de wereldgebeurtenissen alleen nog maar zien door de 'gekleurde brillen' die wij hun opgezet hebben. Wanneer er reeds nu geen slagbomen meer zijn, die ons zouden kunnen verhinderen binnen te dringen in datgene wat het volk in zijn domheid staatsgeheimen noemt, hoe zal het dan worden, als wij de aardse goden in den persoon van onzen wereldvorst zullen zijn?
6. Keren wij tot de toekomst der pers terug. Wie uitgever, drukker of boekhandelaar wil worden, moet een vergunning hiertoe hebben, welke in geval van twijfel onmiddellijk wordt ingetrokken.
7. Door zulke maatregelen wordt het instrument van het denken tot opvoedingsmiddel in de hand van onze regering, die het niet meer zal toestaan, dat de massa over de zegeningen van den vooruitgang vals wordt ingelicht. Wie Uwer zou niet weten, dat deze bedrieglijke zegeningen regelrecht tot dromerijen leiden, waaruit de anarchistische verhoudingen van de mensen onder elkaar en tegenover de overheid geboren worden, omdat de vooruitgang of liever de gedachte van den vooruitgang de meest verschillende voorstellingen van de zelfstandigheid heeft voortgebracht zonder haar grenzen vast te stellen. Alle zogenaamde liberalen zijn anarchisten, zij het dan niet in hun handelwijze, dan toch in hun denken.

Ieder van hen jaagt het drogbeeld van de vrijheid na en komt in de willekeur terecht, waarbij hij slechts protesteert ter wille van het protesteren.

8. Thans zullen wij ons met de boeken bezighouden. Wij zullen ze, evenals alle drukwerk, met zegelbelasting naar het aantal bladzijden belasten en waarborgsommen eisen. Boeken met minder dan dertig bladzijden worden dubbel belast. Deze zullen we rangschikken onder de brochures om enerzijds het aantal van deze geschriften, die het ergste gif uitstrooien in te perken. Anderzijds om de schrijvers er toe te brengen zulke omvangrijke geschriften te produceren, dat men ze alleen reeds door den hogeren prijs weinig zal lezen. Wat wij daarentegen zullen uitgeven om de mensen in de door ons gewenste richting op te voeden, zal heel goedkoop zijn en door iedereen gelezen worden. De belasting zal de ijdele schrijfwoede tot zwijgen brengen en door de vrees voor bestraffing worden de auteurs van ons afhankelijk. Wanneer mensen tegen ons willen schrijven, zullen ze geen uitgever vinden. Voordat een werk wordt aangenomen, moet de uitgever of drukker zich tot de overheid wenden om de drukvergunning te verkrijgen. Op deze wijze zullen wij van tevoren van iedere tegen ons gerichte aanval op de hoogte komen en wij zullen hem daardoor onschadelijk maken door over het betreffende onderwerp een verklaring te publiceren.
9. Daar boeken en kranten de twee belangrijkste opvoedingsmiddelen zijn, zal onze regering van het merendeel der bladen eigenares zijn. Daardoor wordt de schadelijke invloed van de pers uitgeschakeld en wij verschaffen ons een buitengewone invloed op de stemming onder het volk. Wanneer we de vestiging van tien kranten toestaan, zullen we zelf dertig kranten uitgeven, enz. Het publiek mag daarvan niets vermoeden. Onze kranten moeten daarom schijnbaar de meest tegenstrijdige richtingen en meningen vertegenwoordigen om vertrouwen te wekken en de tegenstanders tot zich te trekken. Dezen zullen dan in de val lopen en onschadelijk zijn.
10. Op de eerste plaats zullen de officiële kranten staan, die de opdracht zullen krijgen steeds onze belangen te vertegenwoordigen. Hun invloed zal daarom naar verhouding onbeduidend zijn.
11. Op de tweede plaats zullen de semi-officiële bladen komen, die de onverschilligen en lauwen voor ons zullen winnen.
12. Op de derde plaats zullen de bladen van de voorgewende oppositie staan. Minstens één blad moet scherp tegenover ons staan. Onze tegenstanders zullen dit schijnbare verzet voor echt houden en hun kaarten voor ons

openleggen.

13. Onze kranten zullen tot de meest uiteenlopende richtingen behoren. Er zullen aristocratische, republikeinse, ja zelfs anarchistische bladen zijn, natuurlijk slechts, zolang de huidige staatsregelingen nog bestaan. Evenals de Indische God Vischnu zullen deze bladen honderd handen hebben, waarvan elke hand afzonderlijk den wisselende polsslag van de openbare mening zal betasten. Met iedere polsslag zullen zij de publieke opinie leiden in de richting, die ons welgevallig is, want een opgewonden mens verliest gemakkelijk zijn vermogen tot oordelen en is onderhevig aan iedere soort van beïnvloeding. Deze domkoppen, die geloven de mening van hun krant te verdedigen, zullen in werkelijkheid slechts onze mening, of in ieder geval een, die ons welgevallig is, verdedigen. Zij zullen geloven, dat zij hun partijblad volgen en zullen in werkelijkheid slechts de vlag volgen, die wij voor hen laten wapperen.
14. Om ons leger van kranten in dezen zin te leiden, zullen wij de organisatie met grote zorgvuldigheid moeten regelen. Onder de aanduiding persgenootschap zullen wij de verenigingen van auteurs samenvoegen tot één geheel, waarin onze vertegenwoordigers ongemerkt wachtwoord en strijdkreet zullen vaststellen.
15. Onze bladen zullen over onze politiek oppervlakkig – zonder ooit op de diepere zin in te gaan – over en weer schrijven en aan de officiële bladen polemische schermutselingen leveren om ons daardoor in staat te stellen, ons over datgene, wat we in de eerste publicaties niet duidelijk konden zeggen, nu duidelijker uit te drukken. Natuurlijk zullen we dat echter alleen doen, wanneer het voor ons voordelig is.
16. Deze aanvallen zullen tegelijkertijd daartoe dienen, het volk te doen geloven, dat het vrijheid van spreken bezit. Op deze manier zullen onze vertegenwoordigers kunnen beweren, dat de vijandelijke pers slechts kletst, omdat ze geen zakelijke argumenten tegen onze maatregelen kan aanvoeren.
17. Door deze voor de openbare mening niet te onderscheiden methoden, zullen wij haar aandacht en haar vertrouwen winnen. Met behulp van deze methoden zullen wij de openbare mening in alle politieke vraagstukken naar believen opwinden of kalmeren, overtuigen of verwarren, terwijl wij nu eens ware dan weer valse berichten publiceren, nu eens dingen beweren, dan weer recht zetten, al naar hun indruk op het publiek. Steeds zullen wij den grond voorzichtig betasten, alvorens er den voet op te zetten. Wij zullen onze

tegenstanders zeker overwinnen, omdat hun als gevolg van onze maatregelen geen kranten ter beschikking staan, waarin zij hun mening vrij zouden kunnen verdedigen. Wij zullen niet eens gedwongen zijn ze definitief te weerleggen. Tegen de proefballonnetjes van onze semi-officiële kranten zullen wij zoo nodig in de kranten van de derde groep energiek optreden.

18. De tegenwoordige journalistiek is een soort vrijmetselarij. Alle leden van de pers zijn onder elkaar door het beroepsgeheim verbonden. Evenals bij de waarzeggers in de oudheid geeft geen van deze leden het geheim prijs, wanneer zij hiervoor geen opdracht krijgen. Geen krantenschrijver zal het wagen het geheim te verraden, want niemand wordt tot dit beroep toegelaten, wanneer hij in zijn verleden geen duister plekje heeft. Dit zou direct aan den dag gebracht worden. Zolang deze smet slechts aan enkelen bekend is, trekt het aanzien van den journalist de meeste mensen aan en men volgt hem met verrukking.

Leugens spelen een allesbepalende rol bij de pogingen het publieke bewustzijn elke dag weer te manipuleren en om datgene tot stand te brengen dat voor de media als ‘publieke opinie’ geldt. Wanneer verschillende mensen zich over een bepaald thema uitlaten, geldt meestal ‘zoveel mensen, zoveel zinnen’. Gezien een ogenschijnlijke veelvoud aan media zou men eigenlijk verwachten dat over alle belangrijke levensvragen ook alle mogelijke meningen geventileerd zouden worden; tenslotte hebben we toch een grondwettelijk vastgelegde vrijheid van meningsuiting. Met verbazing moeten we echter vaststellen dat niet alleen op het gebied van politiek en economie, maar ook waar het betreft godsdienst, onderwijs, cultuur en wetenschap, door praktisch alle media in dezelfde tongen gesproken wordt. Afwijkende meningen, die wel degelijk bestaan, worden met eenzelfde onverbreekelijke solidariteit doodgezwegen.

Wereldwijd bestaat er vandaag geen grotere macht dan die welke door de manipulators van de publieke opinie uitgeoefend wordt. De controle van de opiniemakers is monopolistisch. Alle media – televisie, radio, kranten, et cetera – spreken met eenzelfde stem, waarbij ze elkaar

versterken. Ondanks de schijn van veelvoud bestaan er geen echte meningsverschillen, geen alternatieve informatiebronnen voor feiten of meningen, waarmee de brede massa zich een van de media afwijkend standpunt zou kunnen ontwikkelen. We moeten constateren dat inmiddels de massamedia het belangrijkste werktuig zijn waarmee de publieke opinie en het denken van ieder individu gevormd wordt. Pers en literatuur zijn de belangrijkste opvoeders geworden! Wat in de media maar vaak genoeg herhaald wordt, geldt tegenwoordig als waar.

De televisie is het dominerende medium voor informatie of beter desinformatie. Door de digitale samensmelting van woord, toon en beeld heeft ze grote invloed. Men dient zich ervan bewust te zijn dat met een volledige controle van de sociale communicatiemiddelen de massa geconditioneerd kan worden, omdat men zo haar denken en wensen naar behoefte kan manipuleren. Wie de media beheerst, kan bepalen hoe de massa denkt en kan deze controleren en sturen.

Complexe informatiesystemen controleren datgene wat voor waarheid dient door te gaan. De berichtgeving van over de hele wereld komt samen in slechts enkele persbureaus. Deze persbureaus staan onder controle en maken slechts dat nieuws openbaar, dat hun goed lijkt. Zonder het te beseffen, zijn de meeste journalisten geestelijk afhankelijk van hun opdrachtgevers. Journalisten zijn bewerkers van persberichten (*media workers*) geworden, en daarmee schuldig aan de leugen. Journalisten houden zich nog slechts bezig met (onbelangrijke) thema's die door de autoriteiten zijn 'vrijgegeven'. Wat de mensheid werkelijk interesseert, wordt door de media niet behandeld.

John Swinton, gedurende vele jaren uitgever van de *New York Times*, deelde in zijn afscheidsrede de volgende onthullende uitspraak aan zijn medewerkers mee: "Er bestaat geen vrije pers. Jullie, lieve vrienden, weten dat, net als ik. Niemand van jullie zou het ook maar durven zijn

eigen mening eerlijk weer te geven. Wij zijn allemaal instrumenten en horigen in dienst van de financiële machthebbers achter de coulissen. Wij zijn marionetten die dansen en springen, wanneer aan het touwtje getrokken wordt. Onze kennis, onze vaardigheden en zelfs ons leven behoort aan deze mannen toe. We zijn niets meer en niets minder dan intellectuele prostituees.”

Door middel van hun controle op de massamedia en op het gebied van opvoeding, ontwikkeling en andere belangrijke instellingen heeft de globale elite de mogelijkheid ons te laten denken zoals het haar uitkomt. Normale mensen merken niets van wat er gaande is. Wij zijn in wezen niet meer dan tot robots geprogrammeerde mensen geworden die door de elite op subtiële wijze worden gestuurd.

Hoofdstuk 6

Goud

“Ons recht ligt in het geweld. Het woord recht is een leeg, ondefinieerbaar begrip. Het zegt alleen maar: Geef mij, wat ik wil, opdat ik daardoor kan bewijzen, dat ik de sterkere ben.” (Protocol 1, art. 13)

De Bank for International Settlements (BIS) in Bazel is in het geheim privé-eigendom van de Rothschilds. Het is een zeer opmerkelijke instelling die alleen al door haar uitzonderingspositie een voorbeeld is van hoeveel macht de Rothschilds bezitten. Dit wordt door de toonaangevende media verzwegen. Uitdrukkelijk zonder de Rothschilds bij name te noemen verklaarde financieel expert Harald Klimenta:

“De BIS is een naamloze vennootschap; vennoten zijn circa vijftig centrale banken, maar de bank ondersteunt vrijwel alle centrale banken in hun deviezenpolitiek. De BIS is een verzamelplek voor financiële gegevens en organiseert informatie-uitwisseling tussen de centrale banken. De BIS heeft echter uitsluitend een raadgevend karakter. Bij de BIS is sinds 1975 de *Bazeler Ausschuß für Bankenaufsicht* aangesloten, die zich bezighoudt met advies aangaande krediet- en risicomanagement en eigenkapitaalquoten voor banken. Haar aanbevelingen worden door veel landen gevolgd, onder andere omdat de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds (IMF) deze als criteria voor een stabiele financiële markt erkennen.”

En dat is in principe alleen maar omdat ook, zoals we verderop zullen zien, deze twee instanties afhankelijk van diezelfde Rothschilds zijn.

Klimenta vervolgt, in alle onschuld:

“De BIS helpt ook nu centrale banken bij hun deviezenpolitiek, maar kan niet haar tanden laten zien. Daartoe ontbreken haar de bevoegdheden jegens de centrale banken, omdat deze nu juist gezamenlijk eigenaar zijn van de BIS.”⁸

Zo kan men het natuurlijk ook formuleren!

De nauwe relatie tussen de BIS en de door de Rothschilds gecontroleerde Bank of England, maar ook de door de Rothschilds op de achtergrond streng georganiseerde ‘samenwerking’ tussen de belangrijkste centrale banken op deze wereld, blijkt wel uit een onopvallend Reuters persbericht in de *Frankfurter Allgemeine Zeitung* van 14 december 1999, waarin de huidige gouverneur van de Bank of England, Eddie George, geciteerd wordt:

“George is de voorzitter van het G-10 comité (bestaande uit de ministers van financiën van de tien welvarendste landen ter wereld) dat maandelijks bij de BIS in Bazel vergadert.”

De *PHI-Auslandsdienst* Nr. A23-A24/1997 meldt:

“Tot de invloedrijkste banken van de Rothschilds behoort zeker de Bank for International Settlements in Bazel, waarvan de vestigingen zich volgens een verdrag met de Zwitserse regering op extraterritoriaal grondgebied bevinden, waardoor de Zwitserse politie noch de belastingautoriteiten toestemming hebben deze banken binnen te gaan, tenzij de bankdirectie hun dat toestaat.”

In het met de Swiss Federal Council overeengekomen *Headquarters Agreement* wordt onder meer de bijzondere positie van de BIS geformaliseerd. Art. 2 van het verdrag beschermt de onschendbaarheid.

Het 18-verdiepingen hoge gebouw van de BIS (ook wel ‘Toren van Bazel’ genoemd) en het land eronder en eromheen, onverschillig wie de eigenaar is, zijn onschendbaar.

Vertegenwoordigers van de Zwitserse autoriteiten hebben geen toegang, tenzij er door de bank toestemming voor is gegeven. De archieven van de bank, alle documenten en data zijn onschendbaar, te allen tijde en waar die zich ook mogen bevinden. De bank heeft de bevoegdheid ten behoeve van de beveiliging er een eigen politiedienst op na te houden. Art. 4 geeft recht op volledige immuniteit betreffende strafrechtelijke en civiele vervolging en procedures, voor de bank als zodanig. Verder hebben de leden van de Raad van Bestuur de volgende privileges: immuniteit voor arrest en gevangenhouding, immuniteit voor inbeslagname van persoonlijke bagage, en onschendbaarheid betreffende alle documenten de persoon aangaande. Ook volgende afspraken zijn in het verdrag vastgelegd:

- Diplomatieke immuniteit voor personen werkzaam bij de BIS en hun bagage (diplomatieke post).
- Geen afdracht van belasting op transacties en salarissen van personeel.
- Geen inzage aan regeringen wat betreft de activiteiten van de BIS.
- Geen immigratie- of reisrestricties voor mensen van de BIS.
- De BIS valt onder geen enkele jurisdictie.

De BIS is een staat in de staat, met absolute monetaire macht, boven iedere wet gesteld, en gecontroleerd door niemand! De BIS verschaft de middelen voor het ‘Internationaal Monetair Fonds’ (IMF) en de Wereldbank. Verder controleert ze de ‘Groep van Tien’ (G-10). De Toren

van Bazil is geheel self-supporting met inbegrip van een atoombomvrije kluis en kelder, een eigen ziekenhuis en kilometerslange archiefruimten, voorzien van de modernste middelen.⁹

Hoe inmiddels in het kader van de in de Protocollen programmatisch beschreven Nieuwe Wereldorde wereldwijd geregeerd wordt, liet de Amerikaanse journaliste Joan Veon zich op 8 juli 2002 persoonlijk door een ingewijde vertegenwoordiger van de machtselite vertellen. Zij mocht namelijk een vraaggesprek houden met William White, econoom bij de BIS in Bazil, die, overigens ook tot haar eigen grote verbazing, op een door haar zorgvuldig geformuleerde vraag het volgende antwoord gaf:

“Dat is een van de belangrijke punten van het globale financiële systeem. Regeringsvormen dienen globaler van omvang te worden. En dat brengt mij automatisch bij uw laatste vraag: ja, het is zo dat het werk dat wij doen erg veel lijkt op het werk dat de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) doet. Wij maken ‘zachte wetten’. Op internationaal niveau is het erg moeilijk verdragen te sluiten die door harde wetgeving begeleid worden, zodat overtreders ervan voor het gerecht gedaagd kunnen worden en eventueel een gevangenisstraf krijgen. Inmiddels zijn wij al tien-tallen jaren werkzaam op basis van zachte wetten. Ik doel daarmee op het overleg tussen vertegenwoordigers van nationale regeringen die in bepaalde problemen geïnteresseerd zijn. Op bepaalde terreinen, met name op financiële, is het duidelijk dat de Verenigde Staten van Amerika een zeer belangrijke rol spelen. De Britten leggen ook veel gewicht in de schaal, maar niet zoveel als de VS, en na die twee volgen successievelijk alle andere landen. Niet iedereen is dus even belangrijk, maar alle vertegenwoordigers zitten hier in dit gebouw (het aan de

Rothschilds behorende BIS-gebouw in Bazel) en proberen er het beste van te maken. Wanneer men tot een akkoord komt, zoals bijvoorbeeld Bazel II, dan gaan alle vertegenwoordigers weer naar huis, en melden hun regeringen:

“We hebben zaken gedaan – dit is het maximale resultaat dat voor ons haalbaar is – en laten we maar ondertekenen.”

De nationale wetgevers – zij beschikken uiteindelijk over de soevereiniteit – beslissen dan of ze akkoord gaan of niet, maar in het algemeen leggen ze zich bij de genomen besluiten neer. Vaak is het niet eens nodig een en ander in nationale wetgeving vast te leggen, omdat ze zich al bij een soort internationale procedure hebben neergelegd. Deze procedures bestaan bijvoorbeeld op het gebied van betalingssystemen en andere financiële werkwijzen. De nationale overheden gaan ervan uit dat die procedures door zeer bekwame professionals vanuit de hele wereld zijn opgesteld en dat ze dus maar beter gevolgd kunnen worden. Landen die niet volgens de afgesproken procedures te werk gaan, lopen het risico bestraft te worden door de markt zelf, door investeerders of branchegenoten. Het kan er zelfs toe leiden dat hun de toegang tot bepaalde financiële markten ontzegd wordt.

Er bestaan verschillende mogelijkheden om sancties op te leggen, zonder dat nu direct gezegd wordt:

‘U heeft onwettelijk gehandeld en u gaat de gevangenis in.’ Dat kan niet gedaan worden omdat er in de meeste gevallen geen internationale wetgeving bestaat. Deze zaken worden dus niet afgehandeld door mensen met een wetgevende en rechtsprekende macht. Natuurlijk is het wel zo dat de meeste mensen die hier aan het overleg deelnemen, vertegenwoordigers van regeringen en

bijvoorbeeld centrale banken zijn. Wij werken echter op een internationale en niet-formele basis in plaats van dat we een verdrag sluiten, de ondertekening ervan feestelijk vieren en een gerechtshof in Den Haag oprichten. Zoals wij het doen, werkt het altijd.”¹⁰

Op de website van de BIS worden gemakshalve de jaren 1930 tot 1945 overgeslagen. Dit is natuurlijk niet zo vreemd. Grote hoeveelheden geroofd goud van centrale banken in de door Adolf Hitler bezette gebieden, van particulieren en concentratiekampslachtoffers werden bij de Reichsbank omgesmolten en met antidateringen op de goudstaven verstuurd naar de BIS in Zwitserland.

De Raad van Bestuur van de BIS bestond in die jaren onder meer uit Hermann Schmitz, baas van IG Farben, Kurt von Schroeder, hoofd van de J.H. Steinbank te Keulen en persoonlijkheid binnen de Gestapo, Walther Funk en Emil Puhl, president en vicepresident van de Reichsbank.

In maart 1938, tijdens de Anschluss, werd het grootste gedeelte van het goud van de Oostenrijkse centrale bank geconfisqueerd en naar opslagfaciliteiten van de BIS gebracht.

Voordat Hitler Tsjechoslowakije binnenviel, hadden de Tsjechoslovaken hun goudreserves naar de BIS getransporteerd, met de opdracht het door te zenden naar de Bank of England. Het goud is daar echter nooit aangekomen en dat veroorzaakte veel commotie in Londen. Het Labour-parlementslid George Strauss stelde Kamervragen aan Neville Chamberlain. Strauss vroeg Chamberlain of het verhaal over het Tsjechoslowaakse goud klopte. Chamberlain kon niet anders dan ontkennen. Hij zat als grootaandeelhouder in het bedrijf Imperial Chemical Industries, dat een partnerschap had met IG Farben, waarvan

de directeur, Hermann Schmitz, in de Raad van Bestuur van de BIS zat.

Ook de goudvoorraad van andere bezette landen heeft de weg naar de BIS gevonden. De BIS was tijdens de oorlog een centraal coördinatiepunt wat betreft de goud- en valutastromen.

Zoals gezegd is de BIS officieel een internationaal instituut (en onofficieel een internationalistisch instituut) dat met Zwitserland op zich helemaal niets te maken heeft. Het ware karakter van de BIS is vrijwel onbekend aan niet-ingewijden en ook de grote media doen geen enkele poging die ware identiteit te onthullen.

Naast de grotendeels aan de publiciteit onttrokken opererende 'Bank for International Settlements' (BIS), bestaat er sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog de veel bekendere Wereldbank. Deze bank opereerde aanvankelijk onder de naam 'Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling' en werkt nauw samen met het al net zo bekende 'Internationaal Monetair Fonds' (IMF). Omdat ook deze beide instellingen zonder de Rothschilds en hun monopolie op het wereldkapitaal geen voet zouden kunnen verzetten, zijn ze volledig afhankelijk en in dienst van deze machtige financiële dynastie. Het is dan ook niet verwonderlijk dat in de top van beide instellingen bankiers werkzaam zijn die tot de elite behoren.

Het IMF en de Wereldbank zijn twee instrumenten die door de leiding van de elite gebruikt worden om landen te vernietigen en deze territoria dan als kolonies te leiden. Deze territoria hebben geen eigen regering, geen eigen instellingen, geen budget en geen grenzen meer. In tegenstelling tot een land met een eigen regering en eigen staatsinstellingen, hebben deze kolonies slechts op papier een regering die onder direct toezicht staat van het IMF.

Volgens de Canadese professor en econoom Michel Chossudovsky bestuurt Wall Street het IMF en de Wereldbank:

“Ze worden door bankiers bestuurd, en niet door sociologen.”

Deze instituten zijn structurele wegbereiders tot de globalisering van de financiële en economische wereld. Al bij hun oprichting waren ze niets anders dan werktuigen die de strategische belangen op langere termijn van het grootkapitaal veilig dienden te stellen. Dat is tegenwoordig niet anders, zij het dat men in deze tijd geen rekening meer hoeft te houden met een sterke arbeidersklasse, omdat deze politiek volledig gedesoriënteerd en verdeeld is.

Daarom is dit de actualiteit: overal waar het IMF zich als crisisbeheerser namens de financiële heerser over deze wereld zich in de interne aangelegenheden van een land mengt, staan de gewone mensen en de werkende klasse bijzonder zware tijden te wachten.

Hoofdstuk 7

Van schijndemocratie naar dictatuur

“Een gekozen president of premier heeft altijd één of andere zwarte plek in zijn verleden. De angst voor onthullingen en de wens zijn voorrechten en de aan zijn ambt verbonden voordelen te behouden, maken van hem een trouwe uitvoerder van onze bevelen” (Protocol 10, art. 14).

We worden opgevoed in een traditie om onze regeringen te vertrouwen en zijn ervan overtuigd dat deze zich om ons lot bekommeren. Dit is echter een grote misvatting. Onder het oppervlak van de officiële politiek speelt zich een ingewikkeld maatschappelijk en intellectueel proces af.

In de regel weet de kiezer helemaal niets van wat er achter de schermen plaatsvindt. Er spelen krachten die wij niet kunnen inschatten en waarvan wij het bestaan niet weten.

Wij leven in een schijndemocratie. Men doet ons geloven dat wij vrij zijn en rechtstreeks meepraten en beslissen, dat wij invloed hebben op de politiek. Democratie is een farce en één groot circus om ons te laten geloven dat we invloed kunnen uitoefenen op het overheidsbeleid. Ons wordt wijs gemaakt dat in een democratie het volk regeert. Na het uitbrengen van zijn stem heeft de kiezer echter niets meer te kiezen of te zeggen. Er wordt niet meer naar hem geluisterd.

Maar wees gerust, wij zijn niet de enigen. Ook de centrale overheid en onze politici hebben niets te zeggen als het gaat om belangrijke besluiten.

De politiek van de meeste landen wordt niet bepaald door gekozen

volksvertegenwoordigers, maar door krachten achter de schermen. Zij bepalen wat de leidende politici van deze wereld moeten doen en laten. Politici zijn slechts stromannen. Zij worden onder andere ingezet om het oude systeem af te breken; de weg te plaveien naar de 'Grote Transitie' die eindigt bij de invoering van de in de Protocollen ontworpen dictatoriale wereldorde.

De op 29 mei 2017 overleden Zbigniew Brzeziński was niet alleen adviseur van veel Amerikaanse presidenten, maar ook heeft hij Jimmy Carter en later Barack Obama aan het Amerikaanse presidentschap geholpen. Daarnaast speelde hij een belangrijke rol in het alom verzwakken en ondergraven van de maatschappelijke orde om zo de wereldbevolking klaar te stomen voor de geplande Nieuwe Wereldorde.

Brzeziński was een overtuigd valentiniaan. Hij geloofde in de driedeling van de mensheid die Valentinian, één van de vroegste leden van de gnostiek, heeft bedacht:

“Het grootste deel van de vele miljarden mensen die deze planeet bewonen heeft een dierlijk, anoniem en zinloos bestaan. Het is noodzakelijk dat deze semi-bestiale wezens begeleid worden door gezonde gedachten en energieke handen – ook al moeten deze noodzakelijkerwijs vaak onzichtbaar blijven – waarbij het de politici zijn, die optreden als vogelverschrikkers en bliksemafleiders.”¹¹

Mogelijke kandidaten voor een toekomstig politiek leiderschap worden zorgvuldig geselecteerd en opgeleid om de belangen van de krachten achter de schermen te behartigen.

Het klinkt waarschijnlijk ongeloofwaardig, maar meer dan tweehonderd bekende politieke leiders, onder wie ook Vladimir Vladimirovich Putin

en Jan Peter Balkenende, zijn jaren voordat ze premier of minister-president werden door het Institute of Inter American Affairs (opgericht in 1940 door Nelson Rockefeller) uitgekozen om deel te nemen aan een speciale opleiding, met de garantie dat ze, na het volgen van dit programma, later ook daadwerkelijk premier of minister-president zouden worden in hun eigen land.¹²

Dit programma staat sinds 1950 bekend als het 'International Visitor Leadership Program' van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken.

Alle politieke leiders die deel hebben genomen aan dit programma zijn volgens hetzelfde procédé winnaars van de verkiezingen.

Wereldwijd, hoogstwaarschijnlijk ook in Nederland, wordt fraude toegepast bij het stemproces en het tellen van de stemmen.

Tegenwoordig is het eenvoudig om elektronische stemcomputers tijdens het uitbrengen van de stemmen zo af te stellen dat de uitverkoren persoon of politieke partij als winnaar uit de bus komt.

Natuurlijk mag de grote meerderheid van het kiesvolk hiervan niets weten, zodat zij in blind vertrouwen elke vier jaar hun stem aan een partij of president geven. De kiezer wordt gebruikt als stemvee onder het voorwendsel van democratie.

Sinds 2005 worden speciaal geselecteerde talenten van het International Visitor Leadership doorgestuurd naar het Forum van Young Global Leaders. Dit is een wereldwijde kaderschool voor toekomstige wereldleiders, opgericht in 2004 door Klaus Schwab, een leerling van Henry Kissinger.

De eerste groep van 237 jonge leiders, die werd klaargestoomd om te

infiltreren in bestuursorganen, werd geïnstalleerd op 11 januari 2005. Hij omvatte personen uit 69 verschillende landen. Naast toekomstige politieke leiders worden ook andere talenten opgeleid voor belangrijke sleutelposities in de samenleving.

Het aantal leden van koninklijke huize dat deelnam is opmerkelijk. Onder hen leden van de vorstenhuizen van Denemarken, Zweden en Noorwegen. Uit Nederland waren vertegenwoordigd: prins Willem-Alexander, Jaime de Bourbon Parma en prinses Mabel van Oranje.

Voordat ze hun positie van president of premier bekleedden, zijn voormalig bondskanselier Merkel, premier Justin Trudeau, Emmanuel Macron, Jacinda Ardern, Victor Orbán en een ongekend aantal andere regeringsleiders, allen Young Global Leaders van het uiterst omstreden World Economic Forum (WEF) geweest.

Het World Economic Forum is een organisatie waar veel over geschreven en gesproken wordt.

Officieel wordt beweerd dat het WEF een private organisatie is, een praatclub zonder daadkracht. Men beweert, dat tijdens bijeenkomsten leiders uit politiek, bedrijfsleven, prominenten uit de media actuele thema's bespreken als duurzaamheid, de energietransitie, armoedebestrijding, digitalisering en economie.

De wisselende thema's en mondiale problemen worden besproken tijdens openbare lezingen en discussies, besloten sessies en tête-à-têtes.¹³

Dat wereldwijd toppolitici zaken coördineren voor het WEF wordt afgedaan als complottheorie. Men beweert namelijk dat er geen verdragen of akkoorden gesloten worden, omdat het WEF daar als een private organisatie het mandaat niet voor heeft.

Hier is in werkelijkheid sprake van politieke spelletjes, leugens en misleiding. Vrijgegeven documenten en uitgelekte inlichtingen bewijzen dat er wereldwijd nauwe samenwerking bestaat tussen overheden en het WEF. De meeste internationaal leidende politieke figuren, de hoogste beslissingsnemers, zijn in het WEF georganiseerd. Ze kunnen het niet langer verbergen.

Eerdere bekendmakingen over deze uitgelekte waarheden kunnen niet langer worden weggezet als complottheorieën.

Het WEF deelt overal de lakens uit. Tijdens bijeenkomsten worden in kleine achterkamertjes planning en uitvoering gecoördineerd.

Daarnaast worden politieke leiders en andere persoonlijkheden bijgepraat, ondersteund en op de hoogte gebracht van voorgenomen acties en wijzigingen.

Bij het WEF draait het niet alleen om een fossielvrije wereld en een hervorming van de wereldeconomie. Ze hebben een geheime agenda voor een technocratische werelddictatuur. Behalve deze aangelegenheden willen ze voor iedereen een universeel basisinkomen, een sociaal kredietsysteem en een nieuw voedselsysteem dat de distributie van ons voedsel controleert en dat beslist wat en hoeveel we mogen eten.

Begrijpt u nu waarom er geen plaats meer is voor landbouw, veeteelt en visserij? Waarom boeren worden onteigend, vissers weggesaneerd en de industrie – met name door de Europese sancties tegen Rusland en de bewust gecreëerde energiecrisis – overal op omvallen staat?

Dat alles maakt bijvoorbeeld een versnelde invoering mogelijk van digitaal geld, één wereld munt en de koppeling hiervan aan een digitale identiteit en portemonnee. Na invoering kan de overheid ons gedrag

volledig controleren. Een samenleving met enkel akelige kenmerken waarin duidelijk niemand wil leven.

Op 15 november 2022 sprak Klaus Schwab op de G20-top in Indonesië over het geplande transitieproces, een diepe systemische herstructurering van onze wereld:

“De wereld zal er anders uitzien na dit transitieproces.”¹⁴

Om de zaken te implementeren waar het WEF voorstander van is, worden onder andere crises gecreëerd en bewust in stand gehouden. Bijvoorbeeld de sancties tegen Rusland, een oneindige hoeveelheid wapenzendingen naar Oekraïne om de oorlog aan te wakkeren, een energiecrisis en op handen zijnde wereldwijde voedseltekorten.

Schrijver en columnist Leon de Winter schrijft doeltreffend in *De Telegraaf* van 7 juni 2022:

“Het is een zware opgave om de mensheid fossielvrij te maken, maar er bestaan fantastische hulpmiddelen: crises. Hoe laten we het Russische gaswapen voor ons werken? Wat doen we met voedseltekorten? Welke plannen kunnen we ontvouwen bij nieuwe pandemieën ten aanzien van reisbewegingen, lockdowns, de distributie van voedsel, vaccinaties? Het gaat onze elites niet om het herstel van de wereld van vóór Covid-19. Het gaat om het kweken van een klimaatneutraal mens.”

Het WEF heeft geen werkelijke macht en verricht geen uitvoerend werk. In feite is het WEF een soort overkoepelend orgaan van de heersende krachten achter de schermen.

Het WEF heeft, net als de Trilaterale Commissie, de Bilderberg-groep, het Royal Institute for International Affairs, de Council of Foreign

Relations, het Internationaal Monetair Fonds, de Verenigde Naties, de Europese Centrale Bank en vele andere organisaties, alleen secundaire functies ten opzichte van de doelstellingen die de leidende elite in strikte zin nastreeft. Deze verenigingen hebben geen enkele beslissingsbevoegdheid. Ze mogen verschillen in hun manier van communicatie, maar ze hebben alleen als taak om namens ultrageheime superloges, waar de echte machtsvragen worden besproken, als bliksemafleiders te werken, door rookgordijnen op te werpen en allerlei andere afleidingsmanoeuvres te creëren. Zij staan alle onder de ijzeren controle van ultrageheime superloges en de leidinggevende elite.¹⁵

Alle projecten van het WEF komen uit de koker van deze superloges, waarvan zelfs vrijmetselaren van de hoogste graden geen kennis hebben. Deze superloges hebben de bescheiden invloed van de gewone vrijmetselarij ver overschreden. De rol van de nationale vrijmetselaarsloges is slechts marginaal in vergelijking met de superloges.

Ultrageheime superloges

In het boek *Massoni: Società a responsabilità illimitata – La Scoperta della Ur-Lodges* van auteur Gioele Magaldi, democratisch progressieve Grootmeester van de ‘Grande Oriente d’Italia’, wordt voor het eerst het bestaan van de ultrageheime internationale Ur-Loges onthuld.

Wie een carrière in de politiek ambieert en de top wil bereiken dient lid te worden van één van de 36 achter de schermen opererende ultrageheime transnationale superloges, genaamd Ur-Loges, waarvan zelfs vrijmetselaren van de hoogste graden geen kennis hebben. Deze superloges staan onder direct toezicht van de leidende elite.

Stijgen op de politieke ladder is onmogelijk zonder deel uit te maken

van één of meerdere van deze superloges. Alle machten van onze moderne, hedendaagse wereld maken deel uit van één van de Ur-Loges. Er is geen premier, minister, kanselier of president die niet lid is van tenminste één Ur-Loge.

Alle wereldbeslissingen die te maken hebben met macht, politiek, financiën en industrie worden eerst besproken en vastgesteld binnen geheime samenkomsten van de Ur-Loges.

Het congres, de wandelgangen en de kabinetten van de verschillende landen zijn het podium waar de plannen die in de Ur-Loges zijn ontworpen bekend worden gemaakt.

Naast hoge politici uit West-Europa, de Verenigde Staten, Rusland, Israël, Iran, Saoedi-Arabië en Qatar, zijn ook politici uit Turkije, Japan, China, Zuid-Korea, Zuid-Amerika en een groot aantal andere landen lid van de Ur-Loges.

36 Transnationale Ur-Loges

Democratisch

Progressief

Democratisch

Thomas Paine (1850)

Montesquieu (1870)

Arjuna-Phoenix (1904)

Carroll of Carrollton (1964)

Daath (?)

Ecclessia, Vaticaan (?)

Ferdinand Lasalle (?)

Benjamin Franklin (?)

Christopher Columbus (?)

Anti-democratisch

Oligarchisch

Neo-aristocratisch

Parsifal (1862)

Valhalla (1871)

Der Ring (1881)

Edmund Burke (1888)

Leviathan (1910)

Joseph de Maistre (1910)

Pan-Europa (1947)

Lux ad Orientem (1967)

Three Eyes (1968)

Fraternite Verte (?)

Ghedullah (?)

Golden Eurasia, oecumenisch (?)

Hiram Rhodes Revels (?)

Joannes (?)

Janus, oecumenisch (?)

Newton-Keynes (?)

Simon Bolivar (?)

Ibn Arabi (?)

Maath, oecumenisch (2004)

Amun (1972)

White Eagle (1978)

Tao Lodge (1989)

Hathor Pentalpha (1996)

Babel Tower (?)

Atlantis Aletheia (?)

Compass Star-Rose (?)

Geburah (?)

Ook prominente Nederlanders zijn lid van de Ur-Loges: de president van de Nederlandse bank Klaas Knot (*PAN-EUROPA*) en Ben van Beurden, CEO bij Rothschilds Royal Dutch Shell (*GEBURAH* en *DER RING*).

Daarnaast vindt men de namen van Mark Rutte, Jeroen Dijsselbloem, Henk Kamp en Jan Peter Balkenende.

Gioele Magaldi beweert in *Massoni* dat Mark Rutte lid is van de *THREE EYES* en de *PAN-EUROPA*; Jeroen Dijsselbloem van de *COMPASS STAR-ROSE* en Henk Kamp van de *PAN-EUROPA* en de *PARSIFAL*. Jan Peter Balkenende is lid van de Ur-Loge opgericht door Bush senior, de *HATHOR PENTALPHA*.¹⁶

Andere leden van deze neoconservatieve Ur-Loge van de familie Bush waren/zijn Paul Wolfowitz, Richard Perle, Dick Cheney, Donald Rumsfeld, Bill Kristol, Michael Ledeen, Karl Rove, Samuel Huntington, José Maria Aznar, Nicolas Sarkozy, Tony Blair, Aleksander Kwasniewski en veel andere hoge politici.

Volgens Magaldi hebben zich bij de *HATHOR PENTALPHA*, ook veel prominente leiders uit het Midden-Oosten aangesloten. De Sultan van Oman, de Emir van Bahrein, de Emir van Qatar, zes prinsen van Saoedi-

Arabië, zes vooraanstaande Iraniërs en vier toonaangevende Israëliërs hebben zich in het jaar 2000 bij de *HATHOR PENTALPHA* aangesloten.

Vladimir Poetin en Angela Merkel zijn beiden lid van de *GOLDEN EURASIA*. Merkel is bovendien, net als Henk Kamp, lid van de superloge *PARSIFAL*.

Binnen de Ur-Loges treft men ook de namen van George Soros, Bill Gates, Mario Draghi, Christine Lagarde, voorzitter van de Europese Centrale Bank, en Klaus Schwab, oprichter en directeur van het World Economic Forum (WEF).

Mario Draghi, voormalig voorzitter van de Europese Centrale Bank, is lid van vijf verschillende Ur-Loges. Christine Lagarde, huidige voorzitter van de Europese Centrale Bank, is lid van de *THREE EYES* en de *PAN-EUROPA* en Bill Gates is lid van de *COMPAS STAR-ROSE*.¹⁷

Ofschoon de zichtbare wereldleiders op het wereldtoneel tegengestelde rollen spelen, streven ze achter de schermen naar hetzelfde doel: een technocratische werelddictatuur.

Ook de namen van bekende schrijvers zijn op de ledenlijst van de Ur-Loges terug te vinden. De Britse schrijver George Orwell was lid van de *THOMAS PAINE*. Zijn toekomstroman *1984* heeft hij alleen kunnen schrijven omdat hij goed geïnformeerd was over hetgeen zich achter de schermen afspeelde. Ongetwijfeld schreef hij zijn boek naar aanleiding van zijn kennis over de komende geplande werelddictatuur.

Andere persoonlijkheden binnen de Ur-Loges waren John Dewey, George Bernard Shaw, John Maynard Keynes, Margaret Thatcher, Deng Xiaoping, Boris Jeltsin, Vladimir Lenin, de Sjah van Perzië Reza Pahlavi, de anti-apartheidsleider Nelson Mandela, Moshe Dayan, Golda Meir, Mahatma Gandhi en Angelo Giuseppe Roncalli, de latere paus Johannes

XXIII.

Angelo Giuseppe Roncalli had zijn eerste vrijmetselaars-initiatie in 1940 in Istanboel binnen de Ur-Loge *GHEDULLAH* ondergaan, waar de studie van de 'kabbalah' en de rozenkruisers wordt beoefend. Documenten in het loge-archief tonen Roncalli's promotie van 'Companion of Art' naar 'Master Mason'. Roncalli onderging daarnaast een tweede vrijmetselaarsinitiatie, namelijk die van de 4e graad van 'wetgevende meester'.¹⁸

Het Tweede Vaticaanse Concilie, dat van 1962 tot 1965 werd gehouden, was een uitvinding van de Rothschilds, geleid door de hoge graad vrijmetselaar paus Johannes XXIII.¹⁹

De katholieke kerk van voor het Tweede Vaticaanse Concilie was, zoals eerder vermeld, een andere kerk dan die van nu. Zoals we hebben gezien, waren de vrijmetselarij en de kerk destijds in oorlog met elkaar. Sinds het Tweede Vaticaanse Concilie heerst er vrede en omarmt de kerk de vrijmetselarij volledig. Het Vaticaan is onbeperkt geïnfiltreerd en geneutraliseerd.

De door Paus Johannes XXIII in 1962 tot bisschop gewijde Rudolf Graber schrijft in zijn boek *Athanasius and the Church of our time*:

“Het doel van de vrijmetselarij is niet langer de vernietiging van de Kerk, maar gebruik van haar te maken door infiltratie.”²⁰

Via infiltratie probeert de vrijmetselarij de invloed van het katholicisme op het maatschappelijke leven uit te wissen, door de structuur van de kerk te gebruiken als een instrument tot *vernieuwing*, *voortgang* en *verlichting* – als een middel om vele principes en doelstellingen van de vrijmetselaars te promoten.²¹

Vandaag de dag zijn veel katholieke priesters en hoogwaardige prelaten lid van de vrijmetselarij en lid van de geheime Ur-Loge *ECCLESSIA*.

Niet alleen politieke leiders worden zorgvuldig geselecteerd door de Ur-Loges, de leidinggevendenden besluiten ook wie er tot paus gekozen wordt. Zo was het aan Zbigniew Brzeziński's inspanningen te danken dat Karol J. Wojtyla (Johannes Paulus II) in oktober 1978 tot paus werd gekozen.²²

Vijandelijkheden tussen de Ur-Loges

Ondanks dat de Ur-Loges onder supervisie van de leidende elite staan, zijn zij geregeld in strijd met elkaar. Zij zijn verdeeld in twee groepen die elkaars rivalen zijn. Er is een democratische progressieve groep en een anti-democratische conservatieve groep (Oligarchisch, Neo-aristocratisch).

De strijd tussen de Ur-Loges is niet van ideologische aard. Het is een doodeenvoudige strijd tussen twee rivaliserende takken binnen de Ur-Loges.

Zowel de progressieve als de conservatieve Ur-Loges worden dialectisch onder controle gehouden, zodat ze slechts vechten over de weg, niet over het doel. Ze wedijveren onder elkaar, maar hebben elkaar tegelijkertijd nodig; ze zijn alle verbonden met het einddoel: een Nieuwe Wereldorde.

Soms loopt het uit de hand. De onderlinge rivaliteit heeft niet alleen geleid tot de moord op Salvador Allende (*SIMÓN BOLÍVAR*), Martin Luther King (*HARIM RHODES REVELS*), en de aanslagen op Ronald Reagan en paus Johannes Paulus II. Ook de Jom Kipoerr-oorlog, de staatsgreep in Iran, operatie Condor in Zuid-Amerika, de dictatuur van de Griekse kolonels en drie pogingen tot een staatsgreep in Italië vinden

hun oorsprong in meningsverschillen tussen de Ur-Loges.

Er bestaan ook meningsverschillen over de wijze hoe men ons de geplande werelddictatuur dient op te leggen.

De democratische progressieve Ur-Loges proberen de werelddictatuur te verwezenlijken met onze instemming, zonder geweld te gebruiken. Door het creëren van angst voor ziektes, oorlogen en opwarming van de aarde, economische problemen en wereldwijde destabilisatie van zo veel mogelijk landen, willen deze Ur-Loges ons dusdanig beïnvloeden dat wij een Nieuwe Wereldorde accepteren die belooft het lijden van de mensheid voor altijd te beëindigen.

De antidemocratische conservatieve Ur-Loges zijn het daar niet mee eens. Volgens hen duurt het veel te lang voordat het project van de democratisch progressieve Ur-Loges resultaat oplevert.

Daarom heeft de antidemocratische conservatieve Ur-Loge *HATHOR PENTALPHA*, opgericht in 1996 door George H. Walker Bush, samen met de Ur-Loges *GEBURAH*, *COMPASS STAR-ROSE* en *AMUN* plannen ontwikkeld om ons met een wereldoorlog in de werelddictatuur te dwingen.

Gioele Magaldi's boek is een oorlogsverklaring aan de oligarchische conservatieve Ur-Loges. Het boek is samen met vier ontevreden hooggeplaatste Grootmeesters geschreven.

Magaldi's vrijmetselaarsbroeders zijn prominente, invloedrijke persoonlijkheden, die anoniem blijven en zich verbergen achter een pseudoniem. Echter, via de pagina's van het boek, kunnen twee van hen, Frater Kronos en Frater Rosenkreutz gemakkelijk worden geïdentificeerd.[23](#)

Frater Rosenkreutz is de vooraanstaande Grootmeester Jacques Attali (Adviseur van de voormalige Franse presidenten François Mitterrand en François Hollande).[24](#)

Zbigniew Brzeziński gebruikt het alias Frater Kronos.[25](#)

Tot voor kort stonden Jacques Attali en Brzeziński aan de kant van de antidemocratische conservatieve Ur-Loges. De ontevredenheid over de gevolgde strategie van deze loges heeft gezorgd dat zij van front zijn gewisseld.

Brzeziński geeft in het boek *Massoni* te kennen dat het 'Project' van de oligarchische globalisering van onze planeet, het plan dat tot een Nieuwe Wereldorde moet leiden, meer kwaad dan goed heeft gedaan. Volgens hem kwam dit door het produceren van te veel dubbelzinnige en oncontroleerbare tegenkrachten.[26](#)

Onder leiding van de Ur-Loges hebben zowel Europa als Noord-Amerika voortdurend terreur, vernietiging en onvoorstelbaar lijden verspreid onder volken die in alle delen van de wereld wonen.

Tientallen miljoenen mensen zijn op de vlucht omdat hun landen grondig verwoest zijn door het geopolitieke schaakspel van de Ur-Loges. Grote culturen als die van Irak, Afghanistan en Syrië zijn nu gedwongen zich van miljoenen wanhopige vluchtelingen te ontdoen. Ze kunnen nauwelijks overleven, ze zijn vernederd en tellen nauwelijks meer mee.

Brzeziński beweert dat hij en verschillende andere broeders door de steeds toenemende inefficiënte uitvoeringen en het falen van de meeste van de door de antidemocratische conservatieve Ur-Loges gecreëerde (doorgaans gruwelijke) misdaden, al langere tijd afstand hadden genomen van deze Ur-Loges. Daarbij speelde ook de rivaliteit tussen de verschillende Ur-Loges een belangrijke rol. De meningsverschillen

hebben ervoor gezorgd dat invoering van de 'Nieuwe Wereldorde' steeds weer opnieuw vertraging opliep.

De vijf Grootmeesters waren het bovendien niet eens met het plan van de antidemocratische conservatieve Ur-Loges, een wereldoorlog te ontketenen.

Het is opmerkelijk dat Brzeziński in *Massoni* zelfs beweert dat hij berouw had van zijn daden uit het verleden.

Het is moeilijk voor te stellen dat Brzeziński bezorgd zou zijn geweest dat zijn vrijmetselaarsbroeders een wereldoorlog aan het voorbereiden waren en dat hij daardoor tot inkeer is gekomen. Brzeziński heeft zich namelijk schuldig gemaakt aan de meest gruwelijke misdaden tegen de menselijkheid. In een later stadium komen we hier uitgebreid op terug.

De werkelijke reden dat Brzeziński tot inkeer is gekomen zullen we nooit weten. Wellicht had hij werkelijk last van schuldgevoelens voor al het leed dat hij wereldwijd heeft veroorzaakt. Of was het zijn leeftijd; voelde hij zijn einde naderen?

Als vooraanstaand lid van de Ur-Loge *THOMAS PAINE* (opgericht in 1849), had Gioele Magaldi de mogelijkheid om toegang te krijgen tot de documenten die in het geheime archief van de Loge werden bewaard.

Daarnaast hadden Magaldi's vrijmetselaarsbroeders toegang tot geheime documenten die in andere Ur-Loges werden bewaard.²⁷ Samen waren ze in staat om een berg aan documenten te onderzoeken die zeker niet bedoeld waren voor lekenogen: notulen van vergaderingen, diploma's, teksten, brieven, architectonische tabellen en lijsten, ledenlijsten en documentatie van werk dat door de Ur-Loges is verricht. Vervolgens heeft het werken met kruisreferenties hen in staat gesteld om bepaalde

gebeurtenissen te reconstrueren met een uiterst filologische en hermeneutische nauwkeurigheid.

Uit de archieven van de Ur-Loges blijkt onder andere dat niet alleen het communisme van Stalin en Hitlers nationaalsocialisme, maar ook Mussolini's fascisme ontworpen zijn door de Ur-Loges.

Ook de EU-technocratie, de aanslagen van 11 september 2001, de financiële crisis van 2008, de oorlogen in Iran, Irak en Syrië en de miljoenen vluchtelingen die Europa overspoelen zijn afkomstig uit de super laboratoria van de Ur-Loges.

De archieven van de verschillende Ur-Loges schetsen een scenario dat werkelijk alarmerend en uiterst verwarrend is voor niet ingewijden. De buitenwereld heeft tot op heden nooit toegang gehad tot deze informatie, die een reeks gebeurtenissen van de afgelopen honderd jaar verklaart.

Gioele Magaldi en zijn vrijmetselaarsbroeders geven antwoord op veel onbeantwoorde vragen over verschillende onverklaarbare gebeurtenissen uit het verleden. Het boek geeft duidelijkheid over vragen die door onze politici en massamedia nooit beantwoord worden.

Er is al veel over de vrijmetselarij geschreven. Het belangrijkste verschil van het boek *Massoni* met andere verschenen boeken over de vrijmetselarij bestaat uit nooit eerder gepubliceerde informatie uit de archieven van de Ur-Loges, waartoe slechts een enkeling toegang heeft.

In tegenstelling tot andere boeken over de vrijmetselarij zijn de onthullingen in het boek van Magaldi niet alleen absoluut nieuw, maar ook markant en uiterst overtuigend. De opzienbarende feiten stellen de lezer voor het eerst in staat te doorzien wat zich werkelijk achter de

schermen van het wereldtoneel afspeelt en daar de patronen in te herkennen.

In het boek worden honderden nog levende persoonlijkheden genoemd. Velen van hen worden door de vijf Grootmeesters van ernstige misdaden tegen de menselijkheid beschuldigd: oorlogsmisdrijven, moordaanslagen, genocide, economische crises, destabilisatie van landen en vele andere gruweldaden.

Als datgene wat over de genoemde persoonlijkheden in het boek wordt beschreven onjuist is, zouden deze zeker de beschuldigingen ontkennen, maar dat is sinds het verschijnen van het boek in oktober 2014 niet gebeurd.

Gioele Magaldi garandeert zijn lezers het volgende:

“Zoals u begrijpt, is het vanzelfsprekend dat de originele documenten onder hoede van de secretarissen en archivarissen van de verschillende loges zijn gebleven. Ze moeten in hun handen blijven. Wij hebben tijdens het schrijven van *Massoni* de moeite genomen om al het materiaal te fotokopiëren en het in tweevoud te deponeren bij verschillende advocaten in Parijs, Londen en New York. Als zich in de toekomst openlijke loochening en provocaties voordoen, dan zijn mijn vier broeders, die met hun accurate en volledig substantiele onthullingen hebben bijgedragen aan *Massoni*, bereid hun ware identiteit bekend te maken en de documenten en andere bewijzen publiekelijk vrij te geven, met de hulp en betrokkenheid van de media.”

De feiten in *Massoni* zijn zonder uitzondering controleerbaar.

Hoofdstuk 8

Zbigniew Kazimierz Brzeziński

Zbigniew Brzeziński is oprichter van een aantal van de machtigste Ur-Loges. Om de 'Seksuele revolutie' te coördineren richtte hij in 1967 samen met Henry Kissinger en David Rockefeller de Ur-Loge *THREE EYES* op.

De volgende prominenten zijn onder anderen lid van deze Ur-Loge: David Rockefeller, Henry Kissinger, George Bush senior, Bill Clinton, Christine Lagarde, Karl Otto Pöhl, Ted Kennedy, MI6 Directeur Maurice Oldfield, MI5 Directeur Michael Hanley, voormalig Belgische minister-president Mark Eyskens, Gerald Ford, Stanley Kubrick, voormalig CIA directeur James Colby, Yasumasa Tanaka, Tadashi Yamamoto, Madeleine Albright en Condoleezza Rice.

Het is interessant in *Massoni* te lezen, dat Brzeziński samen met Rockefeller, Kissinger en enkele andere leden van de *THREE EYES*, ook de Trilaterale Commissie heeft opgericht.

Onder leiding van Brzeziński orkestreerde de *THREE EYES*, samen met de neo-aristocratische Ur-Loges *EDMUND BURKE*, *LEVIATHAN* en *GEBURAH*, 'Operatie Condor' in Zuid-Amerika.

Dankzij de medewerking van de nationale vrijmetselarij in Brazilië, Bolivia, Uruguay, Paraguay, Peru, Chili en Argentinië was het mogelijk een golf van terreur te ontketen, waarbij ontvoering, internering in concentratiekampen, marteling en moord op tienduizenden mensen plaatsvond. De slachtoffers waren politici, diplomaten, burgeractivisten, intellectuelen, studenten, vakbondsleden, werknemers en vaak de ouders en familieleden van degenen die onder vuur lagen.

De condities die zodoende werden gecreëerd door de dictaturen dienden de belangen van de multinationals, waardoor zij natuurlijke hulpbronnen en arbeid konden exploiteren.

Het was het soort regime dat de reactionaire neo-aristocratische Loges wilden exporteren – zij het in een mildere vorm – naar het hele Euro-Atlantische gebied.²⁸

De dictatuur van de Griekse kolonels en drie mislukte pogingen tot een staatsgreep in Italië waren onderdeel van het plan. De meningsverschillen tussen de Ur-Loges zorgden ervoor dat het project van de *THREE EYES* mislukte.

De *THREE EYES* wekte door haar dominante gedrag niet alleen bij haar mede neo-aristocratische Loges wrevel op, maar ook onder enkele vooraanstaande leden van de *THREE EYES* bestond grote ontevredenheid over het beleid zoals dat gevoerd werd door de loge.

Uit frustratie was door deze ontevreden vrijmetselaarsbroeders in het allergrootste geheim de Ur-Loge *WHITE EAGLE* opgericht, waarvan zelfs de overige Ur-Loges in die tijd geen kennis hadden.

De leden van de *WHITE EAGLE* speelden in die dagen een dubbelspel. Prominente leden van de *WHITE EAGLE* waren onder anderen George Schultz (later minister van Buitenlandse Zaken onder Ronald Reagan), Milton Friedman (econoom), Paul Volcker (Federal Reserve 1979-1987), Alan Greenspan (Federal Reserve 1987-2006), William Webster (FBI-directeur 1978-1987), William James Casey (CIA-directeur 1981-1987), Casper Weinberger (minister van Defensie 1981-1987), Jacques Chirac (Franse president, tevens lid van de *ATLANTIS-ALETHEIA*), Wilfred Martens (Belgische premier, tevens lid van de *PAN-EUROPA*) en andere persoonlijkheden.

Niet alleen bestond er grote ontevredenheid over het door Zbigniew Brzeziński, David Rockefeller en Henry Kissinger gevoerde beleid, daarnaast bestond er in die tijd ook een meningsverschil tussen de *THREE EYES* leden over wie de volgende president van de Verenigde Staten zou moeten worden; Jimmy Carter of Ronald Reagan?[29](#)

Osama Bin Laden en de Ur-Loges

Afghanistan vormt al sinds 1978 het toneel van vele burgeroorlogen. Nadat in 1979 een regering die vriendschappelijk tegenover de Sovjet-Unie stond ten val kwam, zonden de Russen troepen, namen de regering over en voerden strijd tegen bewapende islamitische verzetsgroepen, de Moedjahedien. Circa vier miljoen Afghanen kwamen in deze oorlog om het leven.[30](#)

Het is opvallend dat de Verenigde Staten zes maanden voor de Sovjetinvasie militaire steun begon te verlenen aan de Moedjahedien.[31](#) Met beslissende steun van de Amerikaanse geheime diensten werden in Afghanistan en Pakistan minstens 30.000 moslimstrijders opgeleid, schurken en fanatici, die tot alles bereid waren. Moedjahedien-leiders en prominente jihadisten werden geïnitieerd in Ur-Loges.

De geheimgehouden operatie was de grootste, duurste huurlingenoorlog en de meest omvangrijke geheime actie in de geschiedenis van de Verenigde Staten.[32](#)

Het plan was bedacht door Zbigniew Brzeziński en had te maken met de ontmanteling van de Sovjet-Unie. In die tijd was hij veiligheidsadviseur van de Amerikaanse president Jimmy Carter.

De door Brzeziński opgestelde strategie had als doel de Sovjet-Unie vanuit de omringende moslimstaten te destabiliseren. Brzeziński zei:

“Je lokt de Russen naar Afghanistan en bereidt ze dan de hel op aarde, hun eigen Vietnam.”

De Sovjet-Unie werd in 1979 Afghanistan ingelokt, en vervolgens onmiddellijk op alle fronten aangevallen.

Bijna tien jaar na de Sovjetinvasie gaf Brzeziński een interview aan de Franse *Le Nouvel Observateur*, waarin hij verklaarde:

“Volgens de officiële versie van de geschiedschrijving begon de ondersteuning van de Moedjahedien door de CIA in 1980, nadat het Sovjetleger op 24 december 1979 Afghanistan was binnengevallen. Maar de waarheid, die tot dusver geheimgehouden is, ziet er heel anders uit. Op 3 juli 1979 ondertekende president Carter het eerste document waarin de geheime ondersteuning aan de tegenstanders van het pro-Sovjetregime in Kaboel bekrachtigd werd. Op die datum precies had ik de president een nota geschreven waarin ik verklaarde dat, naar mijn mening, deze ondersteuning vast en zeker tot een militaire interventie van de Sovjet-Unie zou leiden.”

Le Nouvel Observateur:

“Heeft u achteraf ergens spijt van?”

Brzeziński:

“Waar zou ik spijt van moeten hebben? Deze geheime operatie was een uitstekend idee. De operatie zorgde ervoor dat de Russen in de Afghaanse val traptten, en daar moet ik spijt van hebben?”

De Sovjetoorlog in Afghanistan duurde bijna een decennium, van december 1979 tot februari 1989. In deze periode werden, zoals eerder vermeld, ook verschillende prominente jihadisten in de Ur-Loges ingewijd.

In *Massoni* beweert Brzeziński dat hij Osama Bin Laden door een specifieke vrijmetselaarsinitiatie in de *THREE EYES* had geïnitieerd, om te dienen in het anti-Sovjet conflict en in islamistische internationale terroristische acties.

Afghanistan zelf werd ‘opgeofferd’ in het proces, de sociale structuren van het land werden afgebroken, en elk sprankje hoop dat de bevolking nog had, werd de grond ingeboord.

Zbigniew Brzeziński en Osama Bin Laden samen tijdens de Sovjetoorlog in Afghanistan

De Verenigde Staten overtuigde het publiek dat de westerse interventie in Afghanistan ‘positief’ was en ‘respectvol voor hun religie en culturen’. Zij bleef de woorden: ‘onder dit en dat VN-verdrag’ en ‘zoals door de VN

besloten' steeds maar herhalen, en gebruikte de NAVO als paraplu.

Het was een 'briljant effectief' protocol dat de Verenigde Staten ontwikkelde. Volgens hen hebben ze nooit eenzijdig iets ondernomen, maar altijd 'met internationale consensus' en 'om Afghaanse mensen te helpen'.

Tussen 1989 en 1990 moest de Sovjet-Unie haar troepen uiteindelijk uit Afghanistan terugtrekken. De terugtocht van de Sovjet-Unie bracht geen vrede in het land. Toen de Sovjettroepen vertrokken waren, liet Washington de bevolking over aan de grillen van rivaliserende bendeleiders en islamitisch-fundamentalistische militia. Het gevolg was een jarenlange burgeroorlog.

De eenheden van de Noordelijke Alliantie maakten zich schuldig aan internationaal erkende misdaden tegen de menselijkheid. In de periode voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban, hadden ze het grootste deel van Afghanistan onderling verdeeld. Tegelijkertijd voerden ze strijd om de macht over Kaboel.

In 1992 werd Kaboel een slagveld van rivaliserende Moedjahedienmilitia. Vanuit de chaos en de vernietiging die daarvan het gevolg was, vluchtten velen de stad uit.

Het land werd grotendeels verwoest en bestond alleen nog uit ruïnes. Er vielen meer dan tienduizend doden. De meesten van hen waren burgers die door raket- en artilleriebeschietingen om het leven kwamen. Eén derde deel van de stad verzonk in as en roet en veel gebouwen waren verwoest of zwaar beschadigd.

In de meeste van de door de Noordelijke Alliantie gecontroleerde gebieden heerste een toestand van volledige wetteloosheid. In Kaboel

pleegden de troepen verkrachtingen en waren ze verantwoordelijk voor massa-executies, willekeurige arrestaties, foltering en verdwijningen.

Opeens kwamen de Taliban naar voren; dertig-man-sterke guerrillagroepen onder leiding van Mullah Muhammed Omar Akhund. Zij werden vanuit Saoedi-Arabië en Pakistan het land ingebracht en door de Verenigde Staten gefinancierd. Met de zegen van de Amerikaanse regering en voorzien van elke denkbare hulp, werden op die wijze de Taliban aan de macht gebracht.³³

Verschillende Ur-Loges, waaronder ook de *THREE EYES*, zagen de Taliban als een nuttig instrument om Afghanistan na bijna twintig jaar burgeroorlog te stabiliseren. De ultrareactionaire sekte leek goed te passen in hun interesse in het Kaspische Bekken en de Perzische Golf.

De hoofdreden voor de interesse in de Taliban was een op 4,5 miljard dollar begrote olie- en gasleiding, die 'Unocal' dwars door het door oorlog verwoeste Afghanistan wilde aanleggen. De Ur-Loges meenden dat zo'n pijpleiding niet tot stand kon komen, zolang het land door de burgeroorlog en de verschillende krijgsheren was opgesplitst.

De Taliban begonnen echter aan het eind van de jaren negentig VS-getrouwe regimes in andere landen van de regio te bedreigen. Ook was in Afghanistan nog niet de voor de geplande aanleg van de pijpleidingen benodigde stabiliteit bereikt. Bovendien ging het gerucht dat de Taliban alleen nog met de Saoedi's de pijpleidingen wilden aanleggen.

Wat er precies gebeurd is, zal nooit duidelijk worden. Er kwam in ieder geval niets van de pijpleidingen terecht.

In de winter van 1998 en het voorjaar van 1999 kwamen de Ur-Loges tot de conclusie dat de Taliban een belangrijke hindernis vormden voor het uitvoeren van de hun belangen. Er was maar één oplossing: de

Taliban moesten verdwijnen.

Vanaf 2000 namen de Verenigde Staten een vijandige houding aan jegens de Taliban, een houding die met het aantreden van George W. Bush als president alleen maar werd versterkt.

Uit diverse meldingen van insiders, welke in de media verschenen zijn, bleek dat vertegenwoordigers van de Ur-Loge *HATHOR PENTALPHA* Afghanistan al vroeg in 2001 met een oorlog dreigden.

De voormalige Franse geheime agent Jean Brisard en de journalist Guillaume schreven in hun boek *Ben Laden : La Verite Interdite* (Parijs 14 november 2001):

“De gesprekken tussen de Verenigde Staten en de Taliban begonnen in februari 2001, kort nadat Bush was aangetreden. In maart arriveerde een afvaardiging van de Taliban in Washington en overhandigde George Bush, de nieuwe regeringschef, geschenken, waaronder een waardevol Afghaans tapijt. De gesprekken waren echter allesbehalve hartelijk. Tijdens de onderhandelingen deelden de vertegenwoordigers van de Verenigde Staten het volgende aan de Taliban mee:

"Of jullie accepteren ons aanbod en we rollen een gouden tapijt voor jullie uit, of wij begraven jullie onder een tapijt van bommen."

Tijdens een geheim overleg in Berlijn op 3 juli 2001, slechts twee maanden voor de aanslagen in New York en Washington, dreigden vertegenwoordigers van de *HATHOR PENTALPHA*, dat de Verenigde Staten militair zou ingrijpen, wanneer de Taliban zich niet zouden ‘gedragen’. Het was het derde treffen in een serie geheime gesprekken waarin de toekomst van Afghanistan op de agenda stond.

Tijdens die geheime ontmoetingen werd openlijk besproken dat de Taliban de aanleg van een pijpleiding vanuit Kazachstan mogelijk dienden te maken.

Volgens de voormalige Pakistaanse minister van Buitenlandse Zaken Niaz Naik werden er door de onderhandelaars gesprekken gevoerd over een militair ingrijpen tegen de Taliban. Tijdens de pauze werden ze concreter:

“Het zou gaan om een actie van gevechtshelikopters vanaf een nabijgelegen basis.”

Eén van de deelnemers gaf tegenover het Britse dagblad *The Guardian* in grote lijnen de positie weer van de Verenigde Staten:

“Er was sprake van dat de Verenigde Staten dusdanig teleurgesteld was in de Taliban, dat zij aan militair ingrijpen dacht.”³⁴

De dreiging werd aan het Taliban-regime overgebracht door drie aanwezige en voormalige generaals uit Pakistan.

Bob Woodward, gerenommeerd journalist die tijdens het Watergateschandaal naam maakte, vertelde in de *Washington Post* van 18 november 2001 dat de CIA en een geheime paramilitaire afdeling, de ‘Special Activities Division’, al vanaf dat voorjaar in overleg waren met stamhoofden en krijgsheren in zuidelijk Afghanistan over het opzetten van een omvangrijk netwerk in de regio waar ook de Taliban grote invloed hadden.

Eenheden van een speciale geheime divisie zouden zorgen voor de opbouw van het netwerk. Deze divisie was samengesteld uit teams van circa zes mannen. Deze droegen geen militair uniform. De afdeling beschikte over honderdvijftig geofende strijders, piloten en specialisten.

Vanaf het voorjaar 2001 waren Amerikaanse spionagediensten dus al actief binnen het Afghaanse regime - een werkwijze die onder andere omstandigheden door de Verenigde Staten zeker als terroristisch gekenschetst zou worden.

Een bericht in het tijdschrift *India Reacts* van 26 juni 2001 verklaarde dat een militaire aanval op de Taliban op handen zou zijn. Medio juli was het militaire plan gereed en de operatie werd gepland voor medio oktober.

Onder de noemer van de militaire oefening 'Swift Sword' kwamen kort voor 11 september 2001 meer dan twintigduizend Britse soldaten naar Oman. Op datzelfde moment voeren twee Amerikaanse vliegdekschepen de Arabische Golf, voor de kust van Pakistan, binnen. Daarnaast kwamen zeventienduizend Amerikaanse soldaten en drieëntwintigduizend NAVO-soldaten naar Egypte voor de oefening 'Bright Star'. Al deze troepen waren gevechtsklaar.

Op 9 september 2001 werden aan George W. Bush de gedetailleerde plannen voor een oorlog in Afghanistan voorgelegd. Het enige dat toen nog ontbrak, was een geschikte aanleiding.

Drie dagen later, op 11 september 2001 beleefde de Verenigde Staten de zwaarste aanslagen uit haar geschiedenis.

Na publicatie van Magaldi's boek *Massoni*, wordt voor het eerst duidelijk wie de belangrijkste rollen gespeeld hebben bij de aanslagen van 11 september.

In *Massoni* verklaart Brzeziński dat Osama Bin Laden in 2000 aan zijn macht was ontsnapt. Bin Laden werkte niet langer voor de *THREE EYES*. Sinds 2000 werkte hij voor Bush's Ur-Loge *HATHOR PENTALPHA* als 'publieke vijand nummer één' - een voorbeeld van de ficties die aan de

wereld werden verkocht om een nieuwe orde te creëren waarin de interne veiligheid vóór de traditionele burgerlijke vrijheden wordt gesteld.

Is het toevallig dat alle acteurs van het gruwelijke toneelstuk te vinden zijn in de Ur-Loge *HATHOR PENTALPHA* van de familie Bush?

George W. Bush, Osama Bin Laden, Dick Cheney, Tony Blair, Karl Rove, Donald Rumsfeld, Bill Kristol, Paul Wolfowitz, Richard Perle en een niet te vergeten groot aantal toonaangevende persoonlijkheden uit Saoedi-Arabië en Israël waren/zijn bij de *HATHOR PENTALPHA* aangesloten.³⁵

De leiders van *HATHOR PENTALPHA* ontwerpen complete oorlogen met triljoenen dollars en miljoenen slachtoffers. Ze zijn tot alles in staat. Tijdens geheime bijeenkomsten met terroristen, politici en andere persoonlijkheden spannen zij samen, met als einddoel complete zeggenschap over planeet Aarde.

Er schijnen nog altijd mensen te zijn die het voor mogelijk houden dat Osama Bin Laden en al-Qaida op 11 september 2001 de aanslagen op het New York World Trade Center in New York en het Pentagon in Washington begaan zouden hebben. Zij sluiten de ogen voor de opeenstapeling van tegenstrijdigheden. Onduidelijkheden, raadsels, zijn lidmaatschap van de *HATHOR PENTALPHA* en talrijke vragen rond de aanslagen blijven tot op de dag van vandaag door officiële zijde onbeantwoord.

Het is niet langer een geheim dat de aanslagen van 11 september werden uitgevoerd door de CIA en elementen binnen het Amerikaanse leger. Dit gegeven wordt zelfs in sommige Franse schoolboeken vermeld en geleerd.

Hoofdstuk 9

De Hathor Pentalpha Ur-Loge

De Egyptische godin Isis is patrones van magie en van geestelijke en materiële kracht; de vrouwelijke kosmische tegenpartij van de god Osiris. Zij die in esoterische mythen en rituelen vaak samenvalt met een andere godin: Hathor - *HATHOR PENTALPHA*, de loge van vendetta en bloeddorst.³⁶

Na al-Qaida wordt ISIS gebruikt als een middel om de oorlog in het Midden-Oosten te rechtvaardigen en door terroristische aanslagen wereldwijd angst en paniek te veroorzaken. De ontstane islamofobie past uitstekend in het plaatje van de Nieuwe Wereldorde.

Zbigniew Brzeziński beweert dat ook Abu Bakr al-Baghdadi, de voormalige leider van ISIS, geïnitieerd was in de *HATHOR PENTALPHA* van George Bush senior.³⁷

Massoni verklaart waarom Abu Bakr al-Baghdadi, die in 2004 als een gevaarlijke terrorist was gevangengenomen, in 2009 op miraculeuze wijze werd vrijgelaten, tot grote verbazing van de legerleiding onder wiens gezag hij stond.

Brzeziński geeft toe dat dit ook voor hem een totale verrassing was. Hij en andere hooggeplaatste vrijmetselaars binnen de Ur-Loges konden niet begrijpen wat er aan de hand was.

Voor Brzeziński werden de zaken duidelijk toen bleek dat Abu Bakr al-Baghdadi zichzelf tot 'Kalif' van de nieuwe Islamitische Staat had uitgeroepen, en dat hij, vóór de vrijlating uit de gevangenis, in het geheim geïnitieerd was in de *HATHOR PENTALPHA*.³⁸

In april 2013 kondigde Abu Bakr al-Baghdadi aan de wereld de geboorte van ISIS (Islamitische Staat Irak en Syrië) aan, en het begin van de wereldwijde oorlog tegen de ongelovigen. Tegelijkertijd veranderde de militie al-Qaida in Irak haar naam in ISIS.

Net als al-Qaida is ISIS – het huidige gezicht van het kwaad – gecreëerd door dezelfde machten die deze groepering bestrijden.

Volgens geheime documenten die door het Pentagon en de Defence Intelligence Agency (DIA) moesten worden vrijgegeven en volgens verklaringen van politici en hoge VS-militairen, werd ISIS in het geheim getraind, van wapens voorzien en financieel gesteund door de Verenigde Staten met medewerking van de NAVO-landen.

Amerikaanse luchtmacht generaal Tom McInerney zei:

“In Syrië hebben we niet het juiste deel van het Vrije Syrische Leger gesteund. Ik heb altijd volgehouden dat we de verkeerde typen hebben ondersteund. De wapens belandden in handen van ISIS. Zo hebben we bijgedragen aan de opbouw van ISIS.”

Dat verklaart misschien ook waarom Zweedse, Canadese en Duitse vliegtuigen met aan boord wapens, miljoenen dollars en euro's ‘vermoedelijk’ bestemd voor ISIS, in Irak door de Irakese veiligheidsdienst enkele keren zijn onderschept. Daar horen wij in de media natuurlijk niets over.

De olie die door ISIS werd buitgemaakt in Irak en Syrië werd naar Koerdistan vervoerd. Daar werd de olie tussen Turkije en de Koerden als Koerdische olie gedeclareerd. Van daar ging het dan verder in de Erbil-Türkei-Pipeline (eigendom van de door Nathaniel Rothschild opgerichte Firma Genel Energy) naar de Middellandse zee. Van hier ging de olie direct door naar Israël, de Verenigde Staten en Europa. Met medeweten

van onze politieke leiders tankten wij dus gestolen benzine.

ISIS en de Arabische lente

Naast de verspreiding van ISIS bevorderden de Ur-Loges ook de zogenaamde ‘Arabische Lentes’, ter ondersteuning van de activiteiten van pseudo-revolutionairen die banden hadden met George Soros, een stroman van de Rothschilds.

De Arabische Lenterevoluties werden door de Ur-Loges *HATHOR PENTALPHA*, *GEBURAH*, *COMPASS STAR ROSE*, *AMUN* en *DER RING* ingezet als een strategie om spanning te veroorzaken. Ze waren slechts onderdeel van een specifiek plan om het Midden-Oosten en Noord-Afrika te destabiliseren.³⁹

Ook de vluchtelingenstromen of volksverhuizing – niet alleen uit Syrië – maken onderdeel uit van een geheime agenda en zijn afkomstig uit de super laboratoria van de Ur-Loges.

Uit nader onderzoek blijkt dat de vluchtelingenstroom naar Europa een goed gecoördineerde operatie is onder leiding van Rothschilds agent George Soros.

Op het Griekse eiland Lesbos is een handleiding voor immigranten in het Arabisch gevonden met de titel ‘Hoe kom ik het beste naar Europa’. Deze handleiding wordt gratis uitgedeeld. Het boekje vertelt de vluchtelingen precies welke rechten ze binnen de EU hebben, geeft tips hoe men gebruik kan maken van het sociale stelsel en hoe men sociale uitkeringen kan uitbuiten. De handleiding raadt de immigrant aan op zijn rechten te staan. Daarnaast beschikt de handleiding over een uitgebreide telefoonlijst van hulporganisaties, advies, landkaarten en tips hoe men het beste kan reizen om ongehinderd de EU binnen te komen.

Het boekje wordt gefinancierd en uitgegeven door een NGO (W2EU), eigendom van George Soros.

In november 2017 werd bekendgemaakt dat ISIS na jarenlange strijd eindelijk was verslagen. Dat wil echter niet zeggen dat we niet langer angstig hoeven te zijn voor allerlei terroristische aanslagen.

Op 14 oktober 2017 ontdekte de BBC dat, toen de stad Raqqa op het punt stond om ingenomen te worden, honderden ISIS-strijders en hun families een gewapende aftocht kregen uit de stad. Ons werd de mond gesnoerd met het verhaal dat een deal met de terroristen was gesloten om bloedvergieten te voorkomen.

Ons werd nooit verteld dat de ISIS-strijders gedurende de laatste jaren, dankzij een geheime deal, steeds opnieuw een vrije aftocht kregen, zodat de belangen van onze onzichtbare heersers niet in het geding zouden komen. Dankzij de vrijgeleides konden en kunnen de ISIS-strijders hun terreurdaden steeds opnieuw ergens anders voortzetten.

Dit gegeven beantwoordt bovendien de vraag waarom de NAVO en de Verenigde Staten niet ISIS, maar alleen de infrastructuur van Syrië bombardeerden.

Kort na de aanslagen van 11 september 2001 verklaarde Michael Ledeen (*HATHOR PENTALPHA*), vertrouweling van president George W. Bush, het volgende:

“Wij zijn niet uit op stabiliteit in Irak, Iran, Syrië, Libanon en zelfs niet in Saoedi-Arabië. Wij willen beweging. Ons middel is creatieve verwoesting, of het nu om onze eigen maatschappij gaat of om het buitenland.”

Dit alles werpt natuurlijk een heel ander licht op de oorlogen in Irak en

Syrië, de miljoenen vluchtelingen die Europa overspoelen en de wereldwijde terreuraanslagen.

Het wordt tijd dat iedereen die gelooft dat moslims schuldig zijn aan de wereldwijde terreuraanslagen, zijn mening herziet.

Hoofdstuk 10

De grootste misdaad uit de geschiedenis van de mensheid

“Het is oneindig veel gemakkelijker miljoenen mensen te doden dan ze te beheersen.” – Zbigniew Brzeziński

In een rapport, opgesteld door het United Nations Department of Economic and Social Affairs (DESA), staat dat er in 2030 naar verwachting 8,5 miljard mensen op aarde zullen zijn.

Volgens onze onzichtbare machthebbers zijn dat te veel mensen. De geplande digitale controle van het huidige aantal mensen op aarde is niet uitvoerbaar.

De gerenommeerde Dr. Leonard Horowitz beweerde tijdens een interview het volgende:

“Onze besluitvormers, dezelfde mensen die de geldbanken runnen, hebben historisch gezien, financieel aan de wieg gestaan van ontvolking. Ze hebben veel geld gestopt in de vermindering van de wereldbevolking.”⁴⁰

Uit publicaties en uitspraken van de door Dr. Horowitz genoemde besluitvormers blijkt duidelijk dat men jaren geleden al plannen smeedde om de bevolkingsgroei drastisch in te perken. Eind jaren zestig voerden zij drie aparte studies uit om te onderzoeken in hoeverre een bevolkingsexplosie hun plannen zou kunnen dwarsbomen. Alle drie studies komen tot dezelfde conclusie: de bevolkingsgroei dient dramatisch afgeremd te worden.

In een verslag van de Bilderbergconferentie uit mei 1973 wordt ook gesproken over de overbevolking van onze planeet. Deze moet

ingekrompen worden met miljarden mensen. Het aantal mensen dient teruggebracht te worden naar twee miljard. Oftewel een volkerenmoord van ongekende omvang.

De eerder genoemde Jacques Attali is niet alleen één van de machtigste mannen in Frankrijk, hij is ook één van de invloedrijkste mensen in de Europese top. Hij is oprichter van de ‘European Bank for Reconstruction and Development’ en was topadviseur van de Franse presidenten Mitterrand, Chirac, Sarkozy en Hollande. Hij is tevens mentor van president Emmanuel Macron.

Attali wordt ook wel de architect van de Nieuwe Wereldorde genoemd. Hij werkt met de globale elite samen om de maatschappelijke orde te verzwakken en te ondergraven, om zo de wereldbevolking klaar te stomen voor de geplande Nieuwe Wereldorde.

In zijn boek *Millennium, Winners and Losers in the Coming World Order* schrijft Attali het volgende:

“Leiders uit het verleden hebben altijd gedacht in termen van eeuwen, nooit in termen van boekhoudkundige kwartaalverslagen of electorale cycli.”⁴¹

Dit geldt tegenwoordig voor de globale top nog steeds. Ze hebben door de eeuwen heen een machinerie opgebouwd met slechts een doel: ‘Eén Nieuwe Wereldorde’.

Jacques Attali is een ingewijde. De titel van zijn boek impliceert dat in de Nieuwe Wereldorde niet voor iedereen plaats zal zijn: er zullen ook ‘verliezers’ zijn!

Tijdens een interview in 1981 schetst Attali een onthutsend toekomstbeeld. Hij zegt onder andere:

“In de toekomst moeten we een manier bedenken om de bevolking terug te dringen. We zullen beginnen met de oude mensen. Zodra zij de zestig gepasseerd zijn, leeft de mens nog veel te lang. Hij produceert niets en het kost de maatschappij veel geld. Na de ouderen zullen de zwakken en vervolgens de nietsnutten volgen. Van die laatsten zullen er steeds meer zijn en zij dragen niets bij aan de samenleving. Tenslotte ook de onnozelen. Euthanasie moet gericht zijn op deze groepen. Euthanasie moet in alle gevallen een essentieel onderdeel worden van onze toekomstige samenlevingen. We zullen het vraagstuk oplossen door deze groepen te laten geloven dat het voor hun eigen bestwil is. Een te grote populatie, waarvan het grootste deel overbodig is, kost de economie te veel. Vanuit maatschappelijk perspectief bekeken is het beter dat de menselijke machine plotseling tot stilstand wordt gebracht in plaats van geleidelijk te verslechteren. We zullen iets moeten vinden of veroorzaken, bijvoorbeeld een pandemie die zich op bepaalde mensen richt, misschien een virus dat de oude mensen of de grote massa zal treffen. De zwaksten zullen eraan bezwijken. Wij zullen ervoor zorgen dat de oplossing klaarligt. Een behandeling die alles oplost. Niet alleen iedereen die angstig is, maar ook de onwetenden zullen ons geloven en om onze behandeling vragen. De dwazen zullen zichzelf selecteren. Ze gaan uit zichzelf naar het slachthuis.”

Dit citaat van Attali is opgenomen in het boek *L'avenir de la vie*. Een boek met een verzameling interviews met vooraanstaande persoonlijkheden binnen de Franse elite, afgenomen door Michel Salomon.⁴²

Volgens Attali zou hij dit tijdens het interview met Salomon nooit gezegd hebben. Hij beweert dat zijn uitspraken uit hun context zijn

gerukt. Het citaat staat alleen in de eerste uitgave van het boek. In de volgende uitgaven is het verwijderd.

Ook fact-checkers reageerden direct met een correctie:

“Attali heeft dit nooit gezegd.”

Dat zij direct reageerden roept de vraag op of er misschien toch iets van waarheid in Attali's woorden zit.

In 2010 publiceerde de Rockefeller Foundation het Scenario *Lock Step*. Hierin wordt een komende wereldwijde pandemie beschreven, die moet resulteren in de implementatie van een autoritaire controle op de mensen. Het geschetste scenario vertoont grote gelijkenissen met de wereld tijdens en na coronapandemie. De coronacrisis was 'onder andere' bedoeld om de bevolking te trainen in gehoorzaamheid en verregaande vrijheidsbeperkingen.

Tijdens een rondetafelgesprek over samenwerking tussen Rusland en Zuid-Amerikaanse landen, zei de voormalige president van Bolivia Evo Morales, in zijn rol als leider van de partij MAS-IPSP (Beweging naar Socialisme – Politiek Instrument voor de Soevereiniteit van de Volkeren) het volgende:

“Ik heb grote twijfels over de coronapandemie. Gedurende mijn presidentschap had ik inzage in documenten van het Internationaal Monetair Fonds (IMF). Daarin stond dat hun beleid gericht is op het uitdunnen van de ‘overbodige bevolking’. Met de ‘overbodige bevolking’ doelt men op de ouderen en mensen met een handicap. In sommige gevallen worden ook arme en eenvoudige mensen gezien als probleem voor het kapitalisme.”

Sinds de uitbraak van het coronavirus begin 2020 is de hele wereld in

paniek. Opvallend zijn de adviezen en maatregelen van onze politieke leiders, de éézijdige berichtgeving in de heersende media en de voorlichting op de overheidswebsites over het coronavirus. Voorlichting van het Rijks Instituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) zijn uitsluitend pro-vaccinatie pleidooien. Deze gaan vergezeld van citaten en grafieken zonder enige bronvermelding.

Dat stemt tot nadenken.

De sterftcijfers van mensen over de hele wereld die gestorven zijn aan COVID-19 liggen ver onder de norm van de jaarlijkse griepsterfte. Dat is onomstotelijk bewezen. De kans om te sterven aan influenza is twaalf keer groter dan aan het coronavirus.

In vergelijking met de coronapandemie stierven in Nederland tijdens de grote griepgolf van 2018 dubbel zoveel mensen. Het hoogtepunt lag in de tweede week van maart. Er stierven toen in één week 4.092 mensen! De helft van de overledenen in die week was boven de tachtig jaar. Totaal stierven in achttien weken tijd 9.444 mensen.

Gedurende de intensieve griepgolf van 2018 lagen de ziekenhuizen net zo vol als tijdens de coronapandemie. Honderden operaties werden afgezegd om plaats te maken voor nieuwe acute patiënten. Toen draaide het zorgpersoneel ook dubbele diensten en werden patiënten naar andere ziekenhuizen verplaatst.

Jaarlijks krijgt één op de tien mensen griep. De griep is onderdeel van ons leven en niemand schenkt er aandacht aan. Zonder de wereldwijde media-aandacht en politieke coronamaatregelen zou de wereldbevolking, net als tijdens de griepperiode, gewoon zijn doorgaan met hun dagelijkse bezigheden.

Waarom zien we bij de jaarlijkse griepgolf niet dezelfde maatregelen als

bij de coronapandemie?

De coronacrisis heeft alle tekenen van centraal georkestreerde wereldomvattende manoeuvres. Nagenoeg de meeste landen nemen deel op identieke wijze. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), de politiek, de media en ook het internationale bedrijfsleven werken eendrachtig samen om iedereen op het spoor naar het einddoel te houden: alleen verlossing door vaccinatie.

Volgens Dr. Yeadon, voormalig onderdirecteur van Pfizer, heeft een groot deel van de bevolking een zekere mate van T-cel immuniteit door blootstelling aan andere verwante coronavirussen, die al jaren voor COVID-19 circuleerden. Hij verzekert dat de groepsimmuniteit in de meeste landen al in mei 2020 bereikt was. Hij stelt eveneens dat in juni 2020 de Covid-pandemie voorbij was.

Volgens de WHO duurt de ontwikkeling van een vaccin zeker anderhalf jaar. Het vaccin tegen het coronavirus COVID-19 zou pas begin 2021 beschikbaar zijn.⁴³ Tot die tijd moest men ons aan het lijntje houden.

De meesterbreinen binnen de elite wisten op voorhand dat de pandemie in de zomer van 2020 voorbij zou zijn. Zij waren dan ook uitstekend voorbereid om proactief te handelen.

PCR tests

Ofschoon er geen wetenschappelijke onderbouwing was voor een tweede golf, werd in augustus 2020 een geveinsde tweede coronagolf gelanceerd.⁴⁴

Er werd niet langer over aantal ziekte- en sterfgevallen gesproken. Over de hele wereld moest iedereen zich laten testen op Covid. Alles draaide alleen nog maar om resultaten van positief op Covid geteste personen

per dag. De dagelijkse testen waren gebaseerd op de bekende PCR-testen.

De kranten en tv-zenders rapporteerden dagelijks over de nieuwe positief geteste mensen en de overheden verkondigden dezelfde verklaringen en toelichtingen.

De berekeningen berustten op het aantal mensen dat dagelijks werd getest. Deze resultaten van de testen waren afhankelijk van het aantal geteste personen.

Wanneer je elke dag een 'verschillend' aantal personen test, dan stijgen of dalen de positieve resultaten natuurlijk ook. Het is dus onmogelijk om zo een berekening te maken van het juiste aantal besmettingen. En dat was ook nooit de bedoeling. Door gebruik te maken van de zogenaamde testresultaten, was het eenvoudig om de spelende belangen – de bevolking aan het lijntje houden – veilig te stellen.

Met de steeds maar stijgende cijfers van het aantal zogenaamde besmettingen werden ons bovendien coronamaatregelen, quarantaine en lockdowns opgelegd en angst aangejaagd.

Daarnaast blijkt dat de PCR-testen een zeer hoog percentage aan valspositieve testresultaten aangeven. Men schat dit percentage op 80%.⁴⁵ Dat is geen toeval. Achter de schermen probeerde men de positieve PCR-testen zo hoog mogelijk te laten uitvallen.

Zo werd bijvoorbeeld over de hele wereld het aantal cycli waarbij eventuele restanten coronavirus worden opgekweekt, verhoogd naar 35. Tegelijkertijd werd het aantal genen dat moet worden aangetoond verlaagd naar 1.

De griep was in 2020 op mysterieuze wijze verdwenen. Geloof u dat

werkelijk? Zeer waarschijnlijk werd iedereen met griep door de PCR-test ook positief getest.

Dr. Kary Mullis is de uitvinder van de PCR-test. Hiervoor kreeg hij de Nobelprijs. Mullis wees erop dat de door hem uitgevonden test geen indicatie geeft van welke virusinfectie dan ook. Daar is de test niet voor gemaakt:

“De PCR-test is nooit bedoeld om virussen of infecties mee vast te stellen.”

Ook Dr. Mike Yeadon verzekert dat de PCR-test niet geschikt is voor opsporing van infecties van het SARS/CoV2 virus. Hij staat hierin niet alleen. Gespecialiseerde deskundigen, waaronder toonaangevende virologen en een groot aantal andere onafhankelijke medische wetenschappers komen tot vergelijkbare inzichten.

In 2022 heeft ook het Duitse Ministerie van Volksgezondheid officieel verklaard dat een Corona-infectie niet kan worden opgespoord met een PCR-test.

Oversterfte

Sinds de komst van de vaccins begin 2021 bestaat er wereldwijd een opvallende correlatie tussen de toediening van de coronavaccinaties en oversterfte. Overal loopt de oversterfte alarmerend op. In sommige landen hebben ze zelfs een oversterftepercentage van meer dan vijftig procent. Eind 2022 bedraagt de wereldwijde oversterfte naar schatting meer dan vijftig miljoen mensen, waarvan het overgrote deel ouderen zijn.⁴⁶

De oversterfte is met name zichtbaar in oudere leeftijdsgroepen. Oversterfte onder 65-plussers is in de landen waar veel gevaccineerd

werd bijna verdubbeld. Ook de foetale sterfte en doodgeboorte is na de uitrol van de coronavaccins dramatisch gestegen. Daarnaast zijn er astronomische pieken in oversterfte bij jonge gezonde mensen.

Onder normale omstandigheden zou men direct zijn gestopt met het vaccineren. Dat is echter niet gebeurd.

Door medisch-wetenschappelijke deskundigen is onomstotelijk bewezen, dat de catastrofale oversterfte niet direct aan Covid gerelateerd is. Volgens hen piekt de oversterfte steeds samen met de verschillende vaccinatierondes. Het is dus begrijpelijk dat de oversterfte rechtstreeks in verband gebracht wordt met de coronavaccins. Er is duidelijk geen sprake van coronadoden, maar van vaccindoden.

Informatie en cijfers over de oversterfte worden in de meeste landen door de regeringsinstanties achtergehouden. Samen met de heersende media negeren zij de oversterfte en zwijgen over de miljoenen doden.

Ook in Nederland wordt onderzoek naar oversterfte door het kabinet, GGD en RIVM geblokkeerd. De cijfers krijgt niemand te zien. Ook onze volksvertegenwoordigers in het parlement niet.

Niet alleen medisch-wetenschappelijke deskundigen, maar ook kritische artsen worden bedreigd door de 'Inspectie Gezondheidszorg'. Ze worden zelfs beschuldigd van complottheorieën. Wetenschappelijk en maatschappelijk debat is niet langer mogelijk. Er is slechts ruimte voor één visie. Informatie die afwijkt van het officiële narratief wordt onderdrukt.

Iedereen die een andere mening verkondigt of het oneens is met beslissingen of Covid-maatregelen van de overheden wordt weggecensureerd. Onafhankelijke wetenschappers zijn daarom gedwongen hun bevindingen met collega's uit te wisselen via het

internet.

Om dat tegen te gaan worden desinformatieteams en fact-checkers ingezet. Zij hebben opdracht informatie van critici op het beleid en op vaccinatie of oversterfte te bestrijden en te onderdrukken. Bovendien hebben bepaalde regeringsinstanties rechtstreeks toegang tot sociale media als YouTube, Facebook, Google en Twitter. Zij hebben zelfs toestemming niet gewenste informatie direct te verwijderen.

Het COVID mRNA-Vaccin

Eind 2022 zijn er meer dan 5,5 miljard mensen geïnjecteerd met het COVID mRNA-vaccin.⁴⁷

De COVID mRNA-vaccins zijn een nieuwe technologie en zijn zonder grondig onderzoek op de samenleving losgelaten. De beweringen van farmaceutische bedrijven en politici over de veiligheid van deze vaccins zijn al lang wetenschappelijk weerlegd.

Opmerkelijk is het feit dat de samenstelling van deze mRNA-vaccins door de overheden tot staatsgeheim is verklaard.

Bij velen roept dit vragen op. Verschillende vooraanstaande virologen en cardiologen, medische professionals en deskundigen uit Spanje en Polen hebben de moeite genomen om alle onderzoeken naar de samenstelling van de coronavaccins te verzamelen. Tot hun grote verbazing bleek de inhoud van een groot deel van de flesjes vaccinvloeistof niet alleen uit een zoutoplossing te bestaan - de gebruikte ingrediënten en concentraties van de onderzochte vaccinatiespuiten bleken ook onderling nogal te verschillen.⁴⁸

Dat betekent dus dat niet iedereen hetzelfde vaccin krijgt toegediend.

Dr. Vladimir Zelenko, de wereldberoemde arts van verschillende

presidenten en genomineerd voor de 'Nobelprijs voor de Vrede' beweerde dat de inhoud van sommige onderzochte partijen vaccins soms dodelijk is.

Pfizer-documenten die in de Verenigde Staten op last van de federale rechtbank zijn vrijgegeven, bevestigen dat Pfizer en andere farmaceutische bedrijven op de hoogte waren dat het mRNA-vaccin miskramen en doodgeboren kinderen, menstruatiestoornissen, hartproblemen, neurologische problemen en de dood veroorzaakte.

Pfizer heeft geprobeerd de documenten waarin melding werd gemaakt van het buitensporige gevaar van het vaccin tegen te houden. Ze waren van plan deze documenten gedurende 75 jaar achter slot en grendel te verbergen.⁴⁹ Een federale rechtbank in de Verenigde Staten gooide roet in het eten. Pfizer moest 450.000 bladzijden van de interne gegevens over de vaccins binnen acht maanden openbaar maken.

Wat de gegevens laten zien is beangstigend en gewetenloos. Dat komt omdat de documentatie van Pfizer onder meer het aantal sterfgevallen en ernstige bijwerkingen vermeldt in relatie tot elk partijnummer. Bovendien wordt een vergelijking met andere partijen batches gemaakt. Bij alle fabrikanten blijken bepaalde partijen vaccins tot extreem hoge sterftecijfers en bijwerkingen te leiden.⁵⁰

Er is dus sprake van verschillende vaccins, waaronder ook onschuldige spuiten met een zoutoplossing.

Het idee dat er artsen zijn die simpelweg niet van deze feiten op de hoogte zijn, is beangstigend.

Net als de media en onze politici, handelen medici sinds 2020 niet wezenlijk anders dan de Duitsers tijdens het Derde Rijk. Zij volgen net als onze Duitse burens van toen klakkeloos bevelen op en doen hun best

deze zo goed mogelijk uit te voeren.

Massale vaccinatieschade

Sinds de uitrol van de verschillende coronavaccins ondervinden gevaccineerden zeer veel ongebruikelijke bijwerkingen.

Ons natuurlijke mRNA, de boodschapper van ons immuunsysteem, verschilt duidelijk van het gevaccineerde mRNA in de vaccins.

Het door het gevaccineerde mRNA geproduceerde spike-eiwit is giftig en bijzonder gevaarlijk voor het menselijk lichaam. Het spike-eiwit komt onder meer terecht in het hart, de lever, de nieren, de bloedvaten, de hersenen, in de eierstokken en de testes, waar vervolgens allerlei ontstekingsreacties ontstaan. Ook leidt het spike-eiwit tot orgaanbeschadiging.

Het spike-eiwit schakelt het immuunsysteem uit, waardoor infecties en kankers zich gemakkelijk kunnen ontwikkelen.⁵¹ Daarnaast leidt het ook tot pathologische veranderingen in het lichaam – zoals hartontsteking en aanzienlijke bloedproppen die tot hartaanvallen en beroertes kunnen leiden.

Het gevaccineerde mRNA wordt niet, zoals beweerd, binnen zeer korte tijd afgebroken. Het giftige spike-eiwit blijft lange tijd in het menselijk lichaam aanwezig en kan daar ernstige schade aanrichten.

Ook over de aanzienlijke gezondheidsschade, 22 miljoen slachtoffers in 2022 als gevolg van de coronavaccinaties, wordt door de overheden en mainstream media niet gesproken.

Wij worden geacht de politieke autoriteiten en vaccinproducenten en de media op hun blauwe ogen te vertrouwen.

Waaraan ontleent een politicus zijn geloofwaardigheid? Stel die vraag aan iemand die een spuit in zijn arm laat zetten. De kans is aanwezig dat hij/zij heel glazig gaat kijken.

Het is bizar te noemen dat de bevolking, dag in dag uit geconfronteerd met de onbetrouwbaarheid en het onvermogen van de overheden, plotseling een schijnbaar onbegrensd vertrouwen in dezelfde overheden heeft als het vaccinaties betreft.

Waarom zijn de internationale farmaceutische bedrijven nu plotseling voor honderd procent betrouwbaar? Waarom zou men in geval van vaccinatie wel zuiver op de graat zijn?

Er is geen reden te bedenken waarom de farmaceutische bedrijven betrouwbaarder zouden zijn dan andere internationale bedrijven. En dat is onheilspellend en verontrustend.

Is men de strategie en de misleidende berichtgeving door de ‘Wereldgezondheidsorganisatie’ en politieke autoriteiten over de zogenaamde Vogel- en Mexicaanse griep vergeten? Dezelfde strategieën werden gevolgd en in een nieuw jasje gegoten voor COVID-19.

Opvallend is de daadkracht die men ineens aan de dag legt voor wat betreft het regelen van de contracten met de internationale farmacie. Door de Europese ministers is een contract getekend voor honderden miljoenen euro terwijl de vaccins nog ontwikkeld moesten worden. Bovendien zijn de getekende contracten niet openbaar; dus democratische controle is niet mogelijk.

De ‘Europese Unie’ heeft er later nog een schepje bovenop gedaan. Er werden meerdere contracten gesloten, geld speelde geen rol. Men had haast. Testen van de coronavaccins op mogelijk schadelijke stoffen op proefdieren werden gemakshalve overgeslagen. Onderzoek naar

bijwerkingen voor kinderen van de vaccins heeft slechts twee maanden geduurd. Of het allemaal wel zou werken, dat zouden we later wel een keer gaan zien.

Met de Verordening (EU) 2020/1043 van 15 juli 2020 is ook de bestaande regelgeving omtrent genetisch gemodificeerde organismen omzeild door voor middelen gerelateerd aan COVID-19 een uitzondering te maken (*Publicatieblad van de Europese Unie*, PbL 231/12, d.d. 17 juli 2020).

MRNA-vaccins zullen ook onderdeel gaan uitmaken van de jaarlijkse grieprikken, Andere schrikmiddelen, zoals een vaccin voor actieve vaccinatie tegen Respiratoir Syncytiaal Virus (RSV), zijn in de maak.

Overigens is het opmerkelijk hoezeer de ‘Europese Unie’ zich al tientallen jaren, in samenwerking met de ‘Wereldgezondheidsorganisatie’, volledig inzet op vaccinatiebeleid. Zo is er bijvoorbeeld sinds 2015 beleid ontwikkeld gericht tegen ‘online-desinformatie’ en beleid gericht tegen wat men noemt ‘vaccine-hesitancy’.

Wantrouwende burgers met vragen worden door de media in de ‘complot’ hoek gezet: ‘aluhodjes’, ‘wappies’ en ‘gekkies’.

Er is maar één waarheid en die wordt door de overheid verkondigd. Zij is steeds meer op de stoel van de arts gaan zitten, actief gesteund door de media, met dagelijks zwevende virusbollen en prikkende naalden op het scherm, vergezeld van theorieën van welhaast religieuze dimensie.

Globale machthebbers zijn gericht op het behouden en vergroten van hun macht, die generaties overstijgt. Strategisch denken betekent zaken vaak tientallen jaren vooruitplannen.

En het is allemaal zo eenvoudig: politici zonder inhoudelijke kennis stuur je aan met statistieken, rapporten en partijdiscipline, zoals een TV met afstandsbediening.

Mocht die haperen, dan wordt meteen een afbrandprocedure in werking gezet: gezichtsverlies, opzetje vanuit het ministerie, een schandaal genereren, alles kan.

Voor wat betreft de 'virologen', 'deskundigen', 'mediapersoonlijkheden' en 'bekende Nederlanders' voldoet dezelfde aanpak. Zij gaan mee in het verhaal omdat er kans kan zijn op reputatieschade en gezichtsverlies. Eenmaal op TV en je bent bij iedereen bekend en dus aan te pakken.

Er werd een draaiboek gevolgd

Alles is jaren geleden gepland. Na een eerste proef met de Mexicaanse griep werden wereldwijd de juiste mensen op de juiste plekken geplaatst (RIVM, OMT, politici, mainstream media, et cetera).

In Europa werden ontelbare ziekenhuizen gesloten en ziekenhuisbedden en personeel wegbezuinigd.

Op 17 mei 2015 werden door persoonlijkheden binnen de elite reeds patenten voor de coronavaccins aangevraagd!

Twee jaar voor de komst van het coronavirus werden honderden miljoenen PCR-testkits wereldwijd gedistribueerd.

Na de komst van het coronavirus kregen we te doen met een klaarliggend stappenplan:

- Uit Wob-documenten blijkt dat overheden het opschalen van de iccapaciteit bewust tegenhielden.
- Effectieve behandelingen, zoals Hydroxychloroquine (HCQ), Ivermectine en andere behandelingen, werden verboden.

- In de zomer van 2020 vond de overgang plaats van de coronapandemie naar een pandemie van met-corona-besmette mensen (de corona-epidemie was voorbij).
- Ondeugdelijke PCR-testen werden bewust aangepast om de uitslagen te beïnvloeden.
- Vals-positieve resultaten werden gebruikt om angst te verspreiden en de vrijheden van de burgers te beperken.
- De cijfers van het aantal ziekenhuisopnamen en sterfgevallen werden vervalst.
- Wetten werden herzien (onder andere de A-status van corona).
- Er werd gestuurd op vaccinatiedwang, censuur en het creëren van medische apartheid (ongevaccineerden worden overbodige tweederangsburgers).

Het steeds opnieuw verwijzen naar de ic-capaciteit speelt ook een belangrijke rol in het geheel. Zo kan men ons, net als met de PCR-testen, aan het lijntje houden. Bovendien had men een excuus voor lockdowns, avondklok, verplichte mondkapjes, vaccinaties en andere ontwrichtende maatregelen.

In 2020 kregen pathologen in Europa en de VS de uitdrukkelijke opdracht van de WHO 'geen' autopsie uit te voeren op coronaslachtoffers. Daarnaast kregen ze instructies het aantal sterfgevallen kunstmatig op te voeren.

Een groot aantal pathologen in Europa, China, Australië, de Verenigde Staten en Canada weigerde aan deze misleiding mee te werken. Zij besloten geen gehoor te geven aan het dictaat van de WHO. Zij voerden autopsie uit op alle in de statistieken geregistreerde coronaslachtoffers. Tot hun verbazing werden bij niet één van slachtoffers specifieke SARS-CoV-2 antistoffen aangetroffen.

Dr. Stoian Alexov, president van de Bulgaarse pathologen vereniging BPA, lid van het adviesorgaan van de European Society of Pathology (ESP) en hoofd van de afdeling histopathologie van het Oncologie

Ziekenhuis in Sofia, deelde op 13 mei 2020 deze onthutsende bevindingen mede:

“Autopsieën op coronaslachtoffers in diverse Europese landen hebben uitgewezen dat van de geregistreerde coronadoden de dood niet door het coronavirus is veroorzaakt. Autopsieën in Duitsland, Italië, Spanje, Frankrijk en Zweden tonen niet aan dat het virus dodelijk is.”

De meeste doden overlijden niet aan het virus, maar aan onderliggende aandoeningen zoals hartfalen en beroerten. Veel mensen zijn ook gestorven omdat ze niet tijdig konden worden behandeld voor ernstige ziektes, zoals bijvoorbeeld kanker.

Veel ellende en schulden van miljarden euro's hadden voorkomen kunnen worden als men de ic-capaciteit opgeschaald had. Gesloten ziekenhuizen en kantoorgebouwen staan overal leeg. Bovendien heeft men tijd genoeg gehad om extra personeel met een spoedcursus op te leiden. Tekort aan personeel? Voor een maandelijkse bonus van 1.000 euro staan ze in Nederland in de rij. Dat was een goedkope oplossing geweest. Lockdowns, avondklok en andere maatregelen met volslagen sociale en economische ontwrichting zouden overbodig zijn geweest. Maar dat was niet de bedoeling. Wij moesten aan het lijntje gehouden worden. Iedereen moest op het spoor naar het einddoel gehouden worden: 'verlossing door vaccinatie'.

De coronacrisis is slechts het begin van de aanloop naar de komende werelddictatuur. Onder andere bedoeld om de bevolking te trainen in gehoorzaamheid en verregaande vrijheidsbeperkingen.

De meeste gebeurtenissen en ontwikkelingen die zich vandaag de dag in de wereld afspelen zijn ook onderdeel van het plan en hebben met

elkaar te maken.

De leugens over de opwarming van de aarde, de instortende wereldeconomie, de CO2-gekte, de vernietiging van de landbouw en industrie, de energiecrisis vanwege de sancties tegen Rusland, de prijsstijgingen, de inflatie en de oorlog in Oekraïne zijn allemaal met elkaar verbonden en maken de weg vrij voor de Nieuwe Wereldorde.

Hoofdstuk 11

De militaire tak van de Nieuwe Wereldorde

Direct na de Tweede Wereldoorlog is men onder leiding van de meesterbreinen binnen de machtselite begonnen met de verovering van de wereld. Om te beginnen had men onder andere een vijand nodig. Er werd ons een apocalyptisch beeld voorgespiegeld van het Sovjetgevaar. Een dergelijk gevaar is er echter nooit geweest.

Om West-Europa tegen mogelijke militaire agressie vanuit de toenmalige Oostbloklanden te beschermen, werd in 1949 de Noord-Atlantische-Verdrags-Organisatie (NAVO) opgericht.

De NAVO werd echter niet opgericht om de bevolking van Europa tegen de Russen te beschermen. In werkelijkheid ging het om de ontwikkeling van een toekomstig wereldleger te rechtvaardigen en om de volledige controle over West-Europa te verkrijgen.⁵² Een ander belangrijk doel was de hele wereld angst in te boezemen voor een nieuwe wereldoorlog. Het westen werd in die jaren beheerst door angst.

Volgens artikel 5 van het Noord-Atlantische Verdrag is de NAVO sinds haar oprichting functioneel en uitsluitend een verdedigingsverbond. De leden ervan verplichten zich om in het geval van een aanval van buitenaf op een van de leden elkaar bijstand te verlenen, en dat weliswaar uitsluitend in de uitoefening van het in artikel 5 van het VN-verdrag genoemde recht op individuele en collectieve zelfverdediging.

De val van het reële socialisme in de Oostbloklanden maakte de NAVO overbodig. Haar bestaansrecht was daarmee in principe opgeheven. Om de NAVO in stand te houden werden van alle kanten nieuwe argumenten aangevoerd.

In de *Frankfurter Allgemeine Zeitung* van 2 april 1998 verklaarde de Amerikaanse minister van Defensie Cohen dat de toekomstige strategie van het bondgenootschap sterker op 'machtsprojectie' dan op 'starre verdediging' gericht zou moeten zijn.

Het duurde niet lang of er werd een variant, het 'Nieuwe Strategische Concept' gepresenteerd:

De NATO Response Force (de snelle crisis-reactie-eenheid), oftewel 'Oorlog in naam van de humanitaire vrede'.

In het *Nieuwe Strategische Concept* valt onder meer te lezen:

- Militaire mogelijkheden, die voor het gehele spectrum van te voorziene omstandigheden benutbaar zijn, vormen ook de basis voor de mogelijkheden van het bondgenootschap, door de niet onder artikel 5 vallende crisis-reactie-inzet die moet bijdragen aan het verijdelen van conflicten en het beheersen van crises.
- De strijdkrachten van het bondgenootschap dienen ook bereid te zijn om een bijdrage te leveren aan het verhinderen van conflicten en om niet onder artikel 5 vallende crisis-reactie-inzetten door te voeren.
- Deze voorzorgsmaatregelen maken het voor de NAVO-strijdkrachten mogelijk om niet onder artikel 5 vallende crisis-reactie-inzetten uit te voeren, en vormen een voorwaarde voor een coherente reactie van de bondgenoten op alle mogelijke situaties.
- De NAVO-strijdkrachten dienen ook in de toekomst in staat te zijn om de collectieve verdediging te waarborgen en tegelijkertijd effectieve crisis-reactie-inzetten, die niet onder artikel 5 vallen, uit te voeren.
- Wanneer zij een bijdrage leveren aan het beheersen van crises door militaire inzet, dienen de strijdkrachten van het bondgenootschap met

een complex en veelzijdig spectrum van risico's, situaties en eisen, waaronder ook humanitaire noodgevallen, rekening te houden.

- Sommige crisis-reactie-inzetten, die niet onder artikel 5 vallen, kunnen minstens zulke hoge eisen stellen als die bij sommige collectieve verdedigingsopgaven.
- Omvang, motivatie, beschikbaarheid en dislocatie van strijdkrachten van het bondgenootschap dienen in overeenstemming te zijn met de aard en omvang van de collectieve verdediging en eventuele crisis-reactie-inzetten. Deze kunnen soms van korte duur, ver van de lokale bases, maar ook ver buiten het gebied van het bondgenootschap zijn.
- Multinationale strijdkrachten, in het bijzonder strijdkrachten die snel voor de collectieve verdediging of voor niet onder artikel 5 vallende crisis-reactie-inzetten verplaatsbaar zijn, versterken de solidariteit.

De Duitse bondskanselier Gerhard Schröder verklaarde tijdens een persconferentie op 25 april 1998, direct na de ondertekening van het *Nieuwe Strategische Concept*, het volgende:

“We waren het erover eens, dat er ook in de toekomst alleen dan sprake van interventies kan zijn, wanneer op dat gebied een ‘besluit van de Veiligheidsraad’ aanwezig is. Zeer nauw begrensde uitzonderingen kunnen toegelaten worden, maar mogen nooit de regel zijn en al helemaal niet aan de orde zijn, wanneer duidelijk aanwijsbaar is dat de Veiligheidsraad geen vrijheid van handelen geeft.”

Het voormalige ‘verdedigingsbondgenootschap’ is daarmee in een offensief leger veranderd.

In een geheim document met het nummer NC-400/2, dat op 19 mei

2000 in een zogenaamde 'Stille Procedure' aangenomen werd, staat dat de NAVO ook buiten haar eigen verdragsgebied kan ingrijpen, wanneer een situatie daarom vraagt. Deze uitbreiding van bevoegdheden van de NAVO vormt in principe de overgang van een verdediging van de nationale territoria van de bondgenoten naar een wereldwijde (Euro-Atlantische) belangenbehartiging met militair geweld. Bovendien kan de NAVO vanaf deze datum ook uit voorzorg gebruik maken van kernwapens. Dit werd eind mei 2000 bevestigd in een interview met Joschka Fischer, de Duitse minister van Buitenlandse Zaken.

Op de top in Praag in november 2002 werd het initiatief tot lancering van de NATO Response Force (NRF) aangekondigd. Generaal John Craddock, hoofd van de Supreme Allied Commander Europe (SACEUR) beweerde het volgende:

“De NAVO Response Force (NRF) is een macht die paraat staat, snel en flexibel is. Deze macht is cruciaal voor het welzijn en welslagen van ons bondgenootschap in de komende jaren. Als belangrijkste schakel binnen de militaire cultuur van de NAVO maakt de NRF het mogelijk voor de alliantie om dreigingen tegen de veiligheid en stabiliteit in de 21e eeuw beter te ondervangen. Vanaf de allereerste dag heeft de NRF gefungeerd als motor bij het omvormen van de NAVO tot een sterkere en effectievere militaire organisatie. De NRF, als belangrijke schakel binnen de militaire cultuur van de NAVO, zal het mogelijk maken voor de alliantie om de dreigingen tegen de veiligheid en stabiliteit van de Nieuwe Wereldorde te ondervangen.”

De NAVO wordt gepresenteerd als de zogenaamde nieuwe 'vredestichting' in de wereld. Het bondgenootschap is echter geen confederatie. Het is een organisatie waarin de Verenigde Staten de leiding heeft en de andere NAVO-lidstaten slechts ondergeschikten zijn.

Daarmee is het NAVO-bondgenootschap in strijd met het Handvest van de Verenigde Naties.⁵³ Dit bepaalt dat alle staten onafhankelijk en gelijkwaardig zijn.

Het bondgenootschap staat onder aanvoering van het Amerikaanse leger, met een carte blanche om overal toe te slaan en zelfs soevereine staten te bezetten. Dit gebeurt geregeld, zonder dat het zich ook maar iets aantrekt van de democratische principes van de Verenigde Naties en zonder toestemming van de Veiligheidsraad.

De NAVO biedt zich bij onze machtselite aan als een militair instrument. In het kader van de NAVO kunnen onverholen belangen geformuleerd en uitgevoerd worden.

Sinds de hervorming van de NAVO-doctrine van 1992 behoort bijvoorbeeld ook de bewaking van de grondstoffenvoorziening van de industrielanden tot de expliciete opdrachten van het bondgenootschap.

Elk land dat de belangen van de elite vijandig gezind is of er niet aan ondergeschikt is, wordt door de NAVO bestempeld als vijand. Dit gaat gepaard met een overweldigende propagandacampagne in de media in West-Europa en Noord-Amerika om de 'vijand' te demoniseren en te criminaliseren.

Daarbij wordt gebruik gemaakt van prachtig geformuleerde, huichelachtige argumenten als 'de strijd voor democratie en mensenrechten'. Deze passen perfect in de 'duivelse leugendoctrine' waarin de waarheid op zijn kop staat. Een pure aanvalsoorlog wordt dan een 'vredestichtende maatregel', volkerenmoord dient de 'mensenrechten' te waarborgen en het onrechtmatig arresteren of vermoorden van staatslieden van soevereine staten heet dan 'democratisering'. In de pers worden 'oorlogsgraven' als 'massagraven'

aangeduid en ‘verkrachtingen’ systematisch ‘groepsverkrachtingen’ genoemd.

Joegoslavië

De aanval op Joegoslavië was de eerste oorlogsdaad, waarmee de NAVO van een verdedigingsbondgenootschap de ommezwaai maakte naar een interventieleger.

In de jaren negentig van de vorige eeuw was de wereld getuige van een jarenlange crisis in Joegoslavië en een verschrikkelijke burgeroorlog in Kroatië, Bosnië-Herzegovina en Kosovo.

Officieel heette het dat de Joegoslavische president Slobodan Milošević droomde van een groot Servisch Rijk. Hij en het Servische volk zouden verantwoordelijk zijn voor de brutale burgeroorlog op de Balkan.

Milošević werd afgeschilderd als een extreme nationalist. Zijn ultranationalistische ideologie berustte net als die van de antisemitische tirades van de voormalige nazi's op haat en verachting van alle niet-Serviërs in Joegoslavië. In een poging tot zuivering van het land begon men met het verdrijven en elimineren van alle ongewenste bevolkingsgroepen. De Bosnische moslims en de Kosovo-Albanezen werden allen slachtoffer van een nieuwe potentiële Holocaust. De Serviërs werden als de nieuwe nazi's bestempeld en Milošević kreeg de titel ‘Slachter van de Balkan’.

In de media circuleerden schokkende beelden van concentratiekampen, massamoord op de burgerbevolking en verhalen over genocide, verkrachting en etnische zuivering. De gruwelijke beelden gingen de hele wereld over. De Serviërs werden hierdoor van oorlogsmisdaden beschuldigd. De mondiale media schilderden de Serviërs publiekelijk af als nazi's.

In zijn toespraak op *Memorial Day* beweerde de Amerikaanse president Bill Clinton:

“Milošević is, net als de nazi’s in Duitsland, aan de macht gekomen doordat hij de bevolking ertoe gebracht heeft neer te kijken op mensen van andere rassen met een andere herkomst en haar te doen geloven dat deze geen recht van bestaan hebben.”

Steeds opnieuw werden argumenten voor een humanitaire vredesinterventie van de NAVO aangedragen. De berichtgeving in de media overtuigde de grote massa ervan, dat het voorkomen van een humanitaire catastrofe een onvermijdelijke noodzaak was. Servië moest en zou door het Westen veroverd en gedenazificeerd worden.⁵⁴

Was de vermeende massamoord van burgers en waren de etnische zuiveringen de werkelijke oorzaken van de oorlogen op de Balkan? Of bestond er misschien een verborgen agenda?

Europese corridors

Horst Grabert, voormalig ambassadeur van de Bondsrepubliek Duitsland, liet zich in niet mis te verstane woorden uit over de oorlogen in Joegoslavië:

“De oorlogen in Joegoslavië hebben slechts als camouflage gediend om de eigenlijke bedoelingen van de Verenigde Staten, namelijk een verdere stap te zetten in het tot stand brengen van de Nieuwe Wereldorde, te versluieren.”⁵⁵

Milošević en zijn regering waren de grootste hindernis voor het doorzetten van de Nieuwe Wereldorde op de Balkan. Milošević moest en zou van het toneel verdwijnen.

Zbigniew Brzeziński, in die tijd veiligheidsadviseur van president Jimmy

Carter, merkte met betrekking tot de oorlogen in Joegoslavië op:

“Vóór alles is Europa echter het onvermijdelijke geo-politieke bruggenhoofd op het Euraziatische continent. Het wereldwijde energieverbruik zal in de komende twee of drie decennia enorm toenemen. Het is bekend dat het Centraal-Aziatische gebied en het Kaspische Bekken over aardgas- en olievoorraden beschikken die de voorraden in Koeweit, de Golf van Mexico en de Noordzee in de schaduw stellen.”⁵⁶

De Balkan vormt een sleutelpositie in de politiek van de Nieuwe Wereldorde. De belangrijkste reden van het conflict op de Balkan is het feit dat Joegoslavië op het kruispunt van drie belangrijke Europese transportroutes ligt. De drie belangrijkste Europese corridors zijn de Donau, de Noord-Zuid-verbinding en de Oost-West-verbinding. Via deze strategische verbindingskanalen zullen in de toekomst de gasproducten en de oliestroom naar het Westen getransporteerd worden. De controle over de wereldvoorraden olie (Kaukasus, Azië, Kaspische Zee, et cetera) die via de bestaande transportroutes zoals de Donau en de energieverbindingen 8/10, die door Kroatië, Servië, Macedonië en Albanië gepland zijn, vormde de werkelijke reden voor de oorlogen.

De Balkan is een van de belangrijkste sleutels om tot de geplande globale Nieuwe Wereldorde te komen.

Landen zoals Joegoslavië, Afghanistan, Irak, Libië en Syrië, die zich niet willen inlaten met de Nieuwe Wereldorde en opkomen voor hun eigen soevereiniteit, worden eenvoudig weggepoetst. Vrijwel alle delen van de wereld zijn het doelwit geweest van Amerikaanse en NAVO-interventie. Tussen 1991 en 2022 zijn meer dan 250 geheime militaire interventies uitgevoerd.⁵⁷

Als gevolg van deze oorlogen, militaire coups, inlichtingenoperaties en conflicten zijn meer dan twintig miljoen mensen omgekomen.⁵⁸

Opvallend daarbij is dat er tot op heden tegen de Verenigde Staten of NAVO-landen nog nooit sancties, zoals tegen Rusland, voor deze misdaden tegen de mensheid zijn afgekondigd.⁵⁹

Naast de agressieve interventies tegen landen die opkomen voor hun eigen soevereiniteit, worden steeds nieuwe conflicten en oorlogen voorbereid. De initiators van de Nieuwe Wereldorde slapen noch sluimeren.

Ook soevereine staten met kleinere olievoorraden, of landen die op of aan de geplande olieroutes liggen, worden bedreigd. Al deze landen dienen vroeger of later met een interventie van de Verenigde Staten en de NAVO rekening te houden.

Het militaire model dat op de Balkan toegepast werd, wordt ook toegepast in alle olierijke landen in de regio tussen Rusland, China en Iran. De Kaukasus en Centraal-Azië zijn de huidige ‘aandachtsgebieden’ van de NAVO.⁶⁰

Het is absoluut geen toeval dat aan inmiddels uitgevoerde olieprojecten bijna altijd een burgeroorlog voorafging. En in de toekomst zal dat niet anders gaan.

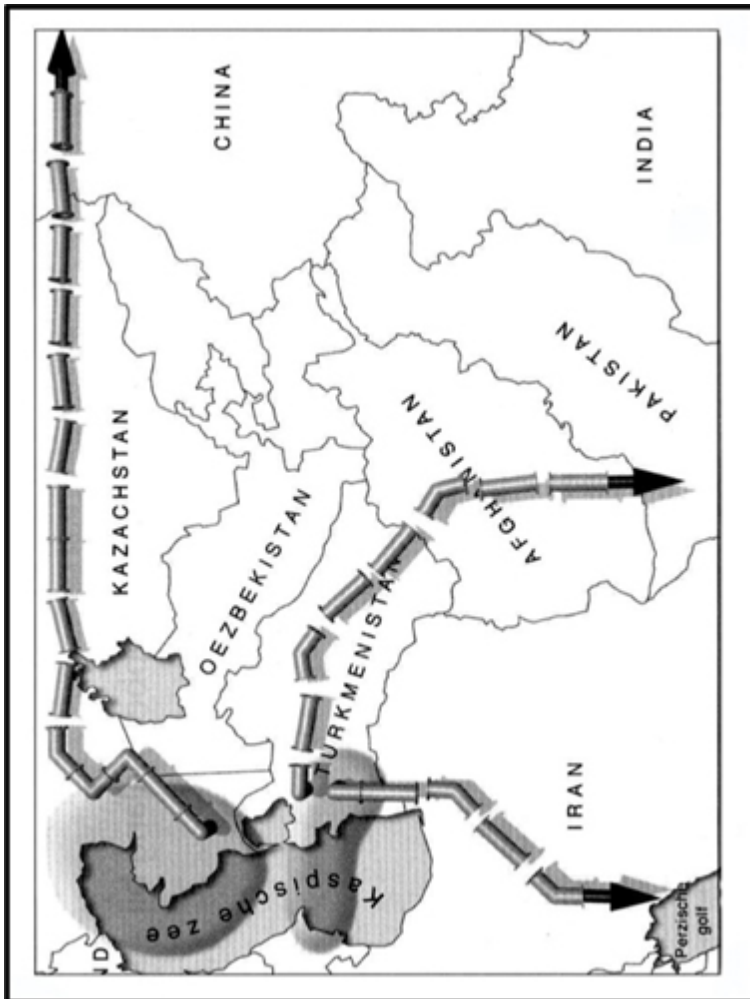
Onder de naam GUUAM (Georgië, Oekraïne, Oezbekistan, Azerbeidzjan en Moldavië) werd in 2000 in Wenen een gemeenschappelijke Europese strategische militaire alliantie in het leven geroepen. Deze kan worden ingezet voor zogenaamde ‘vredesmissies’ (‘kleurenrevoluties’?) in Georgië, Oekraïne, Oezbekistan, Azerbeidzjan en Moldavië.

De geplande bufferzone ligt ‘toevallig’ in de regio waar de Russische

gas- en oliepijpleidingen naar het Westen lopen.

Dat stemt tot nadenken.

Geplande oliepijpleidingen

Contradictio in terminis

Als we de opwarming van de aarde willen beperken en

klimaatverandering willen voorkomen, is er logischerwijze niet langer ruimte voor fossiele brandstoffen en voor nieuwe olie- en gasprojecten.

Waarom blijft de elite dan tegenwoordig onophoudelijk actief om de volledige cyclus van oliebron tot olieverbruiker onder controle te krijgen?

Tegenwoordig is heel de wereld besmet met het virus van de klimaatgekte. De meeste mensen geloven dat onze toekomst en het leven op aarde worden bedreigd door CO₂. Iedereen is geobsedeerd door CO₂. Overal heerst rond het klimaat 'eco-depressie' en een angstcultuur.

Om onze planeet te redden staan klimaatdoelstellingen hoog op de agenda binnen de politiek.

Wij worden overspoeld met het begrip duurzaamheid. Alles wat minder belastend is voor het milieu is duurzaam. Ons wordt verteld, dat we met elkaar in evenwicht moeten komen, opdat we de aarde niet verder uitputten.

Om de 'koolstofvoetafdruk' die wij produceren te verminderen, moeten we afstand doen van alles wat niet duurzaam is.⁶¹ Iedereen wordt aangespoord tot naleving van de klimaatdoelstellingen.

In een poging de klimaatverandering tegen te gaan moet voor 2030 vlees worden vervangen door kunstmatig vlees. Om de zogenaamde klimaatcrisis te overleven mogen we straks alleen nog duurzame kleding dragen, alleen gebruik maken van de fiets en het openbaar vervoer; veganistisch voedsel, parasieten, wormen en insecten eten.

Volgens de elite maken onze huisdieren ook een belangrijk deel uit van het klimaatprobleem. In de Nieuwe Wereldorde zal het niet toegestaan zijn huisdieren, zoals honden of katten te houden. De klimaatgekte gaat

zelfs zo ver, dat er plannen bestaan om huisdiereigenaren in de toekomst te verplichten hun katten en honden te euthanaseren.

Steeds vaker worden we door de reguliere media aangemoedigd geen kinderen te zetten op een wereld die bedreigd wordt door klimaatverandering.

Zelfs kranten met een christelijke signatuur, zoals bijvoorbeeld het *Nederlands Dagblad*, waar het krijgen van kinderen altijd werd gepromoot (voorbehoedsmiddelen waren uit den boze), moedigen hun lezers tussen de regels aan geen kinderen te nemen.

Het leven in de Nieuwe Wereldorde wordt een hel, onmenselijk, en alle geneugten van het leven zullen ons worden ontnomen.

Dat geldt natuurlijk niet voor de globale elite. Zij zullen zeker geen afstand doen van hun luxelevens en vakanties, het reizen in vervuilende privéjets en privéjachten. Zij zullen de enigen zijn die zich auto's kunnen veroorloven. Dat geldt ook voor hun keuze om kinderen te krijgen.

Klimaatproblematiek is een machtsmiddel om de agenda's van de globale elite door te drukken. Wie klimaatproblematiek als existentieel gevaar voor de mensheid kan inzetten, krijgt de sleutel in handen tot een fundamentele transformatie van de wereld.

Om de Nieuwe Wereldorde in te voeren is onder andere de solidariteit van alle mensen vereist. Om de solidariteit van alle volkeren te bevorderen wordt ook gebruikgemaakt van de klimaatcrisis.

De medeoprichters van de Club van Rome, Alexander King en Bertrand Schneider, schrijven in hun boek *The First Global Revolution* het volgende:

“Om de wereld te verenigen, kwamen we op het idee dat we niet alleen van vervuiling, watertekorten, hongersnood en dergelijke gebruik konden maken, de behandeling van 'Globale opwarming' vormt ook een gemeenschappelijke bedreiging die de solidariteit van alle volkeren vereist.”⁶²

In 1970 veroorzaakte ‘zure regen’ grote onrust. En daarna maakte iedereen zich zorgen over de gaten in de ozonlaag. Daar wordt niet langer over gesproken. En de term 'broeikasgassen' is vervangen door 'klimaatverandering' en 'opwarming van onze planeet'.

Je kunt geen krant meer openslaan en de televisie niet aanzetten of het gaat over duurzaamheid en het klimaat. Dagelijks worden we overspoeld met berichten over uitstervende diersoorten, smeltende ijskappen, grote en langdurige hitte en droogte, stormen, hevige regenval en overstromingen, als gevolg van klimaatverandering. Zodra het weerbericht iets afwijkt van het gemiddelde wordt meteen de klimaatverandering erbij gehaald.

Daarnaast wordt ons steeds opnieuw verteld, dat het een wetenschappelijk feit is dat onze planeet steeds warmer wordt.

De feiten echter vertellen een heel ander verhaal. Volgens verklaringen van Nobelprijswinnaars, wetenschappelijke experts en gerenommeerde onderzoeks-instituten is het verhaal over de opwarming van de aarde één grote zwendel.

Het extreme weer van de laatste jaren wordt niet veroorzaakt door CO₂ en heeft niets met opwarming van de aarde te maken! Er is geenszins sprake van een klimaatnoodsituatie.

Net als bij de coronacrisis worden onafhankelijke wetenschappers gecensureerd en doodgezwegen door de gevestigde mediabedrijven. Dat

is begrijpelijk. Zij hebben slechts één taak: de klimaatzwendel verspreiden en de bevolking hiervan te overtuigen.

Geen overtuigend wetenschappelijk bewijs

Er is geen overtuigend wetenschappelijk bewijs dat het vrijkomen van kooldioxide, methaan of andere broeikasgassen door toedoen van de mens catastrofale opwarming van de atmosfeer van de aarde en een verstoring van het klimaat op aarde veroorzaakt of zal veroorzaken.

Onze planeet is zo gemaakt dat het klimaat constant verandert. Onze aarde heeft een flexibele aardkorst rondom een gloeiendhete ijzeren kern, met een dampkring, oceanen, absorptie en reflectie van kosmische straling. Daarom heeft onze aarde geen vaste temperatuur.

Het klimaat verandert altijd door natuurlijke oorzaken. Zo zijn bijvoorbeeld de groeiseizoenen de laatste honderd jaar langer geworden. Hierdoor zetten planten tegenwoordig zo'n 30 procent meer CO₂ om in wortels, stengels, bladeren en vruchten dan vóór de industriële revolutie.

Er is substantieel wetenschappelijk bewijs dat toenames in koolstofdioxide in de lucht veel gunstige effecten hebben op de natuurlijke planten- en dierenmilieus van de aarde.

Wetenschappelijke studies laten zien dat de helft van de begroeide planeet de afgelopen dertig jaar groener werd.

Het Amazonewoud neemt al meer dan dertig jaar meer koolstof op dan het uitstoot. Het hogere CO₂-gehalte zorgt voor vergroening van de planeet.

Wat verzwijgt men nog meer?

- Het Groot Barrièrerif, het grootste koraalrif ter wereld, doet het uitstekend en vertoond geen tekenen dat het zal verdwijnen.
- De laatste acht jaar is de wereldtemperatuur niet gestegen. In het Noordpoolgebied is het zee-ijs al meer dan acht jaar stabiel.
- De orkaanactiviteit op het noordelijke halfrond is al meer dan vijftig jaar stabiel.
- Op de Zuidpool worden recordtemperaturen gemeten. Het daar kouder dan ooit.

De zogenaamde koolstofvervuiling heeft meer gedaan voor het groen op de planeet dan al het klimaatbeleid van de wereld bij elkaar.

We hebben te maken met een zwendel opgezet door de globale elite. Dit verklaart dus ook waarom zij onophoudelijk actief blijven om de volledige cyclus van oliebron tot olieverbruiker onder controle te krijgen.

De laatste jaren zien we extreem weer in verschillende delen van de wereld. Grote en langdurige hitte en droogte, stormen, hevige regenval en overstromingen. Zijn dat dan geen tekenen van klimaatveranderingen?

De oorzaak van het extreme weer van de laatste jaren wordt niet veroorzaakt door CO₂. De oorzaak ligt heel ergens anders.

De huidige klimaatverandering gaat veel te snel. En dat is buitengewoon merkwaardig. Klimaatveranderingen vinden altijd geleidelijk en heel langzaam plaats.

Wat is hier dan aan de hand?

De afgelopen honderd jaar laten de verschillende windrichtingen op aarde weinig beweging zien. Rond het jaar 2000 veranderen verschillende windrichtingen plotseling opvallend sterk. De luchtdrukverdeling gaat plotseling van geleidelijke veranderingen over naar grote verschuivingen.

Hoe kan dat? Wat is daar de oorzaak van?

Voormalig Secretaris van Defensie van de Verenigde Staten William Cohen zei in 2000 het volgende:

“Er zijn mensen die zich al vele jaren bezighouden met een vorm van eco-terrorisme waarmee ze het klimaat kunnen veranderen, aardbevingen veroorzaken, vulkanen laten uitbarsten door gebruik te maken van elektromagnetische golven.”

In *Weather as a Force Multiplier: Owning the Weather in 2025* kunnen we het volgende lezen:

In de Verenigde Staten zal weermodificatie een deel worden van het nationale veiligheidsbeleid met zowel nationale als internationale toepassingen. Onze regering zal een dergelijk beleid op verschillende niveaus, afhankelijk van de belangen, nastreven. Deze niveaus zullen unilaterale acties, bijvoorbeeld deelname aan een veiligheidskader zoals de NAVO, lidmaatschap van een internationale organisatie zoals de Verenigde Naties, of deelname aan een coalitie omvatten. Ervan uitgaande dat in 2025 weermodificatie deel uit zal maken van onze nationale veiligheidsstrategie, zal toepassing in onze nationale militaire strategie uiteraard volgen. Buiten de duidelijke voordelen die een operationele deskundigheid zal bieden, is het afschrikken of aanvallen van potentiële tegenstanders een andere drijfveer om

naar weermodificatie te streven. In dit rapport zullen we aantonen dat een doeltreffende toepassing van weermodificatie een dominantie op oorlogsgebied kan garanderen die z'n weerga niet kent. In de toekomst zullen dergelijke operaties de superioriteit in de lucht en ruimte alleen maar vergroten en voor nieuwe inzichten en ontwikkelingen in ruimtegevechten zorgen. De technologie is er en wacht totdat wij het allemaal samenvoegen. In 2025 kunnen we het weer 'beheersen'.⁶³

Alles is gerelateerd aan de experimentele weermodificatieprogramma's van de globale elite

De ontwikkeling van genoemde technologie vindt plaats op verschillende locaties. Onder andere op een militaire basis in de wildernis van Alaska, ten noordoosten van Anchorage, vlakbij Gakona. Dit project draagt de officiële naam High Frequency Active Auroral Research Program (HAARP). Volgens de officiële HAARP-website gaat het bij dit project slechts om wetenschappelijk onderzoek gericht op het bestuderen van de eigenschappen en het gedrag van de ionosfeer, met speciale nadruk op het begrijpen en aanwenden van communicatie- en observatiesystemen voor burgerlijke en defensieve doeleinden.⁶⁴ De omschrijving van het patentrecht zegt echter iets heel anders:

“Methode en apparatuur om regionaal de atmosfeer, de ionosfeer en de machtssfeer te veranderen.”

Met HAARP is men bezig de bovenste laag van de atmosfeer kunstmatig te beïnvloeden. Daardoor is het mogelijk:

- energetisch de ruimte te veranderen.
- de jetstream (straalstroom) te verplaatsen of te blokkeren en daarbij het weer in complete gebieden te veranderen.

- kunstmatig de spanning in breukzones te verhogen; aardbevingen te veroorzaken.

Een karakteristiek bijverschijnsel van deze manipulaties is dat ze ook fysieke en psychosomatische symptomen bij de mens veroorzaken. Sterke gevoelens van onrust en angst, hoofdpijn, migraine, maag- en darmstoornissen, geïrriteerde ogen en gevoelens van depressiviteit zijn typerend voor dergelijke manipulaties.

Met HAARP kan men de noordelijke jetstream in zuidelijke richting veranderen. Deze jetstream is een constante wervelwind in de bovenste luchtlagen van de atmosfeer die eigenlijk in de buurt van de Noordpool behoort te cirkelen. Hij heeft een hoge elektrische lading en is hierdoor de grootste slepende antenne ter wereld die het elektromag-netische netwerk rond de aarde bepaalt.

In de laatste paar jaren is het bij herhaling voorgekomen dat de jetstream daadwerkelijk van de normale positie in het noorden verschoof naar het zuiden. Het resultaat daarvan zijn onder andere de vele natuurrampen.

De experimenten van HAARP hebben ook invloed op de trektocht van dieren. Ontelbare dolfijnen en walvissen vonden hun einde op de stranden. De werkelijke oorzaak van deze massale sterfte is niet het gevolg van desoriëntatie of vervuiling van de zeeën. Deze zoogdieren beschikken over een perfect radarsysteem dat door HAARP werd verstoord! Door HAARP zijn ook andere dieren, vogels die uit de lucht vielen en insecten zoals bijen, de afgelopen jaren massaal omgekomen.

Sinds HAARP in 1994 officieel van start ging, heeft dat wereldwijd tot een ongekende opeenvolging van natuurrampen geleid. Zware aardbevingen, veelvuldig voorkomende orkanen, plotselinge extreme

veranderingen in het weer; ze ontstonden voortdurend en kort na elkaar.

Als we denken aan klimaatrampen, dan bestaat er geen toeval. Wie denkt aan de opwarming van onze planeet moet vooral denken aan de geheime experimenten van onze machtselite.

Het HAARP-project is een van de grootste misdaden tegen de mensheid ooit. Er bestaat geen rechtvaardiging hiervoor, evenmin als er rechtvaardiging bestaat voor het ontwikkelen van atoomwapens en chemisch-biologische wapens.

Hoofdstuk 12

Achter het 'IJzeren Gordijn'

De leden van de conservatieve Ur-Loges waren tijdens de Koude Oorlog ook actief in de U.S.S.R. Het Kremlin was slechts een theoretische vijand, dankzij de vrijmetselaarsverbindingen van de Ur-Loges met de communistische gevestigde orde, geboren uit de revoluties van 1917.

De Koude Oorlog werd om zeer specifieke redenen gevoerd. Zoals reeds eerder vermeld, werd een apocalyptisch wereldbeeld geschetst van een dreigend Sovjetgevaar dat in werkelijkheid nooit heeft bestaan.

Met het oog op het plannen van de spanningsgebieden tussen de twee supermachten, moesten de verborgen communistische machtskringen worden verbonden met Westerse klieken die net zo geheim waren.

Hoewel de gewone vrijmetselaarsloges strikt verboden waren in de Sovjet-Unie en in het hele Oost-Europese blok - zoals bij alle dictaturen - vonden de partijhoofden het altijd meer winstgevend om een dubbelspoor te volgen.⁶⁵

Belangrijke figuren als de secretaris-generaal van de Sovjet-Communistische Partij en zijn opvolgers Joeri Andropov en Kostantin Tsjernenko, Michail Gorbatsjov en Boris Jeltsin, maar ook de hoofden van de KGB en toekomstige leiders zoals Vladimir Poetin waren/zijn allen lid van één van de Ur-Loges die actief waren tussen West en Oost, en die stevige wortels in de Midden-Europese regio hadden.⁶⁶

Het is merkwaardig dat de *JOSEPH DE MAISTRE*, die het meest in de gunst lag bij de leiders van de communistische partij, fel reactionair en conservatief was in zijn oriëntatie.

De *JOSEPH DE MAISTRE* is een extreem elitaire instelling met een ongelooflijke geschiedenis. Deze Ur-Loge begon in 1917 in Zwitserland. Vladimir Lenin was nota bene één van haar promotors. Zoals eerder vermeld, werd in maart 1921 tijdens het 10de Congres van de Communistische Partij van de Sovjet-Unie de *JOSEPH DE MAISTRE* door Lenin heropgericht.

Ofschoon de Ur-Loge *JOSEPH DE MAISTRE* fel tegen de versoepeling van de spanning tussen de Westerse en de Sovjetblokken was, bleek een goede samenwerking de enige manier voor beide partijen om zowel politiek als economisch profijt te kunnen trekken.⁶⁷

In Rusland werd Michail Gorbatsjovs poging om als lid van de *GOUDEN EURASIË* socialisme met een menselijk gezicht in te voeren, vrijdeld door *PAN-EUROPA* en *LUX AD ORIENTEM* agenten, met als resultaat dat hij vervangen werd door Boris Jeltsin, een trouwe dienaar van de Ur-Loge *LUX AD ORIENTEM*. Deze Ur-Loge, opgericht in 1967 door Brzeziński, had als taak de 'Washington Consensus' in het post-SovjetRusland in te voeren.

Dit leidde tot de toepassing van de zogenaamde 'shocktherapie' in Rusland: totale liberalisering, privatisering, enz., zoals aanbevolen werd door Jeffrey David Sachs (Harvard Econoom) en het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, gecontroleerd door de neoaristocratische vrijmetselaars James Baker en Lawrence Eagleburger, met een verwoestend effect op de Russische samenleving.⁶⁸ Rusland stond op instorten.

Nadat president Jeltsin Rusland aan de rand van de economische afgrond bracht, slaagde Poetin erin om bovengenoemde trend tot op zekere hoogte te keren door middel van een hernieuwde nationalisering van industrieën en juridische aanklachten tegen oligarchen die dichtbij

Jeltsin stonden.⁶⁹

In de andere (voormalige) Warschaupactlanden vond een soortgelijke ommezwaai plaats van totale liberalisering tot een semi-gecentraliseerde controle van de economie.

Uiteenvallen van de Sovjet-Unie

In 1990, na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie, beloofden James Baker en andere politieke Europese kopstukken aan de Sovjetleider Michael Gorbatsjov dat de NAVO nooit verder oostwaarts zou uitbreiden. Het was de bedoeling om als bondgenoten samen in vrede op te trekken.

De belofte werd ook schriftelijk vastgelegd. De Franse president François Mitterrand en de Duitse bondskanselier Helmut Kohl stelden ten tijde van de Duitse hereniging een verdrag op dat garandeerde dat de NAVO het grondgebied van Oost-Duitsland mocht gebruiken, maar op voorwaarde dat er geen verdere uitbreiding van de NAVO buiten Oost-Duitsland zou plaatsvinden. Het verdrag werd door alle staten in de regio samen met andere politieke kopstukken als Kohl en Mitterrand ondertekend.

Der Spiegel, 8/2022 van 18 februari 2022 verwijst bovendien naar een memo die opgesteld werd tijdens een bijeenkomst van de ministeries van Buitenlandse Zaken van Groot-Brittannië, de Verenigde Staten, Frankrijk en Duitsland op 6 maart 1991 in Bonn.⁷⁰ Volgens de nota verzekert Jürgen Chrobog, de Duitse vertegenwoordiger van het ministerie van Buitenlandse zaken, het volgende:

“Wij hebben in de twee-plus-vier onderhandelingen duidelijk gemaakt dat wij de NAVO niet tot voorbij de Elbe zullen uitbreiden.”

Toen de Sovjet-Unie in 1990 uiteenviel hadden de meeste Russen de illusie dat het Westen een groep vrije en welvarende naties was die het beste met de Russen voorhadden. Rusland was bovendien buitengewoon tevreden toen bij oprichting van Oekraïne in 1991, in de grondwet van Oekraïne werd vastgelegd dat het land een neutrale status moest behouden, een bufferzone tussen Rusland en het Westen.

De door het Westen sindsdien geleide angstaanjagende hetze tegen Rusland opende de ogen van veel Russen.

De belofte werd niet nagekomen. Sinds de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1991 wordt door de Verenigde Staten een beleid gevoerd dat erop gericht is Rusland volledig te omsingelen.

Tussen 1999 en 2017 werden Polen, Tsjechië, Hongarije, Bulgarije, Estland, Letland, Litouwen, Roemenië, Slowakije, Slovenië, Albanië, Kroatië en Montenegro lid van de NAVO.

Raketsystemen gericht op Rusland werden in Slovenië, Tsjechië, Roemenië en Polen opgesteld.[71](#)

Voor Rusland is verdere NAVO-uitbreiding naar het oosten ontoelaatbaar. In 2021 roept Poetin de Verenigde Staten meermaals op om te onderhandelen over collectieve veiligheid. Deze oproepen werden genegeerd.

Op 15 december 2021 stuurt Poetin een uitnodiging aan de Verenigde Staten en de NAVO om de voorwaarden die door Gorbatsjov en zijn westerse tegenhangers zijn overeengekomen te bespreken en vast te leggen (zie appendix). Het vredesplan werd door de Verenigde Staten zonder meer van de hand gewezen.

Oekraïne

De bezetting van het Maidanplein in Kiev begon in november 2013 en eindigde op 21 februari 2014. Door de westerse media werd de Maidan-revolutie behandeld als een volksopstand. In werkelijkheid was het een staatsgreep die was georganiseerd door het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, de CIA en het *Endowment for Democracy*, opgericht door onder anderen Madeleine Albright.⁷² Daarbij speelden ook in de Verenigde Staten opgeleide milities een belangrijke rol.

De opstand, gesteund door de Verenigde Staten en de NAVO, werd gevolgd door een gewelddadige staatsgreep, waarbij de pro-Russische Oekraïense president Janoekovitsj werd afgezet. Hij werd vervangen door de pro-Amerikaanse president Poroshenko.

Onder de anti-Russisch-gezinde regering werd de grondwettelijke orde omvergeworpen. Anti-constitutionele amendementen op de wetten werden aangenomen, waarin onder andere het streven naar toetreding tot de NAVO stond.

De door de Verenigde Staten gesteunde en gefinancierde Oranjerevolutie leidde uiteindelijk tot de scheuring van Oekraïne.

De arme West-Oekraïense bevolking werd verleid om lid te worden van de Europese Unie en de NAVO. Zij hoopte op een betere toekomst.

De meerderheid van de bewoners van de Krim en de Donbass in het oosten van Oekraïne zijn Russen. Het is dus niet zo vreemd dat zij wensten om met Rusland herenigd te worden.

Op basis van een referendum vroeg de bevolking van de Krim aansluiting bij Rusland. De volksrepublieken Donetsk en Loegansk verklaarden zich onafhankelijk en eisten de hele Donbass-regio op.

Vanaf dat moment woedt er een burgeroorlog in het oosten van de

Oekraïne, waarbij duizenden burgers werden gedood.⁷³

De Minsk-akkoorden

De Minsk-akkoorden waren het resultaat van onderhandelingen tussen Rusland en Oekraïne, met als hoofddoel een einde te maken aan de burgeroorlog die was uitgebroken tussen Kiev en de Oost-Oekraïense republieken Donetsk en Loehansk.

Hoofdpunten waren een staakt-het-vuren en het begin van onderhandelingen over een vorm van autonomie voor Donetsk en Loehansk te creëren, terwijl ze deel zouden blijven uitmaken van Oekraïne.

De verplichtingen in de akkoorden lagen volledig bij Kiev, Donetsk en Loehansk.

Poetin had goede hoop dat de Minsk-akkoorden de crisis zouden oplossen. Hij heeft er niet alleen voor gezorgd om Loehansk en Donetsk aan de onderhandelingstafel te krijgen, daarnaast heeft hij van alles in het werkt gesteld om de Verenigde Staten en de NAVO te overtuigd om zowel de eerste als tweede overeenkomst van Minsk te ondertekenen.

Op 5 september 2014 werd de eerste overeenkomst ondertekend door Rusland, Oekraïne en de separatisten uit Donbass.

In januari 2015 braken opnieuw gevechten uit. Een nieuw akkoord, 'Minsk II', kwam op 12 februari 2015 tot stand. Ook van de afspraken uit het tweede akkoord is nooit iets terechtgekomen.

Beide overeenkomsten zijn nooit van kracht geworden. De Verenigde Staten hadden duidelijk geen interesse bij een vreedzame oplossing.

Rusland was misleid om te geloven dat er een diplomatieke oplossing

was voor de burgeroorlog in de Donbass-regio.

De toenmalig Oekraïense president Petro Porosjenko heeft toegegeven dat men de Minsk akkoorden alleen zag als een mechanisme om tijd te kopen. Zijn westerse partners hadden tijd nodig om de NAVO voor te bereiden en tegelijkertijd een krachtig Oekraïens leger op te bouwen dat in staat was Donbass in zijn geheel te veroveren en Rusland uit de Krim te verdrijven.

De grootschalige invasie van Rusland in Donbass was een daad van 'uitgelokte agressie'. Net als in 1979, toen de Russen Afghanistan ingelokt werden, wordt Rusland opnieuw voorgelogen en voor de gek gehouden.

Oorlog, zo lijkt het, was de laatste wat Poetin ooit heeft overwogen.

Er is veel gespeculeerd over de reden waarom Poetin opdracht gaf om Oekraïne op 24 februari 2022 binnen te vallen.

Was het misschien omdat Rusland zich door de voortdurende provocaties van de Verenigde Staten en de uitbreiding van de NAVO steeds meer bedreigd voelde? Waren het de geheime Amerikaanse biolabs en militaire biowapenprogramma's in Oekraïne? Of was het om de acht jaar durende burgeroorlog in Oost-Oekraïne te beëindigen? Volgens de Verenigde Naties hebben van 2014 tot 2021 meer dan 10.000 inwoners van Donbass de dood gevonden.

Met betrekking tot de oorlog in Oekraïne is het belangrijk om te onthouden dat niet alleen Vladimir Poetin, maar ook Emmanuel Macron, Xi Jinping, Joe Biden, Olaf Scholz, Boris Johnson en andere hoge politici lid zijn van één of meerdere Ur-Loges.

En dit betekent dat het best eens zou kunnen zijn dat de oorlog in

Oekraïne een nieuwe confrontatie is tussen de democratische progressieve en de antidemocratische conservatieve Ur-Loges.

Daarnaast is het van groot belang dat we het uiteindelijke doel van de elite, een Nieuwe Wereldorde, nooit uit het oog verliezen. Daarom is het ook heel goed mogelijk dat we deze keer niet te maken hebben met een tweestrijd tussen de Ur-Loges. De gevolgen van de oorlog in Oekraïne laten namelijk zien dat we zeer waarschijnlijk toch te maken hebben met een gezamenlijke operatie van alle Ur-Loges.

Angst voor een kernoorlog en de gevolgen van de waanzinnige sancties van het Westen tegen Rusland spelen daarbij een voorname rol. Op weg naar de Nieuwe Wereldorde moet de Europese Unie, net als de Verenigde Staten in de nabije toekomst als zelfstandige natie ophouden te bestaan.

Zoals eerder vermeld, hoe meer verwarring, economische problemen, voedseltekorten, energiecrisis, armoede, et cetera – des te sneller nadert de gezamenlijke mensheid het punt waarop zij een totalitaire werelddictatuur accepteert. Als de beproevingen niet afdoende blijken, zal men uiteindelijk nog proberen ons met een wereldoorlog de Nieuwe Wereldorde in te jagen.

Hoofdstuk 13

Onze toekomst

Na de verbazingwekkende gebeurtenissen die ons in de wereld van vandaag ten deel vallen, dienen we voorbereid te zijn op nog veel grotere veranderingen welke diep in ons eigen leven zullen ingrijpen. Een heel mensengeslacht danst op de rand van de vulkaan! Binnen afzienbare tijd zal de gehele mensheid tot slavernij en ondergang gedoemd zijn! Wij zullen dan een tijdperk ingaan, waarin de massa van de mensheid uitsluitend nog als slaven van de globale elite zal dienen. Het zal een dictatuur zijn die erger is dan alle voorgaande dictaturen.

Dit boek zal bij menige lezer angst en schrik oproepen. Bij velen zal vrees voor de toekomst ontstaan. Wat kan onze angst wegnemen? Wat zal ons helpen deze angst te overwinnen om zo de rust te bewaren? Hoe kunnen we vol vertrouwen in de toekomst kijken? Is er nog hoop? De Protocollen geven ook hierop antwoord:

“Er is niets gevaarlijker dan de persoonlijke energie; wanneer zij verstand achter zich heeft, is ze machtiger dan de miljoenen mensen, onder wie we tweedracht hebben gezaaid” (*5e Protocol, art. 16*).

Blijkbaar kunnen we het wel, we schijnen ‘persoonlijke energie’ en ‘verstand’ te bezitten.

Indien wij tegen dictatuur zijn vinden we in onze grondwet (Klassieke en Sociale grondrechten) en verschillende Koninklijke Besluiten legitimiteit.⁷⁴ Ons recht tot zelfbeschikking ligt besloten in de grondwet. De globale elite die de totstandkoming van een werelddictatuur beoogt, stelt natuurlijk geen belang in wetgeving zoals deze.

In 2013 hebben wij in Nederland het 200-jarig bestaan van onze grondwet 'gevierd'. Echter, wat viel er te vieren? Terwijl wij dag in dag uit achter de televisie zaten werden deze grondrechten verpatst, en zitten wij nu onder meer opgescheept met de 'Vrije Markt'- nonsens en wetteloosheid: alles en iedereen is te koop. De leugen regeert. Geen gezeur. We hebben maling aan de wet en dus aan elkaar. Alles is geofferd aan het Gouden Kalf. En geen land zo plat als Nederland; er is hier geen berg waar Mozes vanaf kan dalen om de Nederlanders een oorvijs toe te dienen.

Met behulp van onze grondwet en bepaalde Koninklijke Besluiten bestaat een mogelijkheid de komst van de 'Nieuwe Wereldorde' uit te stellen. Dat wil niet zeggen dat het gevaar daarmee ook geweken is. De globale elite zal in ieder geval jaren achter op het schema geraken.

Onze grondwet was geen lokaal verschijnsel. Eén van de opstellers van deze wetgeving was de Nederlander Gijsbert Karel van Hogendorp. Hij was bevriend met Thomas Jefferson, en bekend met o.a. George Washington en Benjamin Franklin.⁷⁵ U ziet, de wereld is klein.

Het al eeuwen lopende proces is nu bijna ten einde. We staan nu kort voor de 'Paradigmaverandering' of 'Grote Transitie', waarvan door diverse hooggeplaatsten in de mainstream media al langer melding wordt gemaakt. De 'Transitie' is niet het begin van een nieuwe maatschappij met een nieuwe manier van leven, maar een technocratische dictatuur.

Een totale integratie van mens en techniek is gepland. We zien het nu reeds om ons heen gebeuren! Het moment dat deze ontwikkelingen onomkeerbaar zullen worden, wordt de 'Transitie' genoemd; er is daarna geen individuele keuzemogelijkheid meer.⁷⁶

Wij zien de wereld en de maatschappij zoals we die in het verleden gekend hebben, in rap tempo om ons heen afbrokkelen. Indien wij niet uitkijken, zal het spoedig gedaan zijn met de vrijheid, niet alleen van afzonderlijke volkeren, maar ook met die van het individu.

De les van dit boek is bovenal dat wij allemaal waakzaam en kritisch moeten zijn. Waakzaam zijn betekent vooral je niet in slaap te laten sussen door de grotendeels in dienst van de heersende elite staande mainstream media. We moeten niet alles wat ons meegedeeld wordt, voor zoete koek aannemen en slikken, maar zelf denken en beoordelen.

Hoofdstuk 14

Geweldloos verzet

De Protocollen houden ons een spiegel voor: ons gedrag, onze angsten, ons gebrek aan solidariteit, onze leugencultuur en natuurlijk ons materialisme. Ze beschrijven de ontwikkeling van mensen in samenlevingen die te beroerd zijn om hun hersencellen te gebruiken en het onvermijdelijke gevolg hiervan.

Wil je niet in de spiegel kijken, dan geef je de schuld aan een ander. Iemand anders de schuld geven van onze eigen domheid is veel prettiger. Terug naar de televisie met een pot bier. Niet zeuren. Morgen weer vroeg opstaan, in de file staan, werken, opnieuw in de file staan, TV, bier en weer slapen, et cetera.

Hoe ver moet dit allemaal gaan?

Kunnen wij bank, bier en buis even laten voor wat ze zijn? Als wij passief blijven komen wij in de nieuwe duistere middeleeuwen terecht. Wij moeten nu wel heel snel onze hersens gaan gebruiken. Doen wij dit niet, dan is het te laat en zijn de gevolgen niet te overzien.

Sinds de coronacrisis is het bewustzijn onder de bevolking over de plannen van de oprichting van een 'Nieuwe Wereldorde' aanzienlijk gegroeid. Het overheidsoptreden tijdens de coronacrisis, de instortende wereldeconomie, de klimaatgekte, de vernietiging van de landbouw en industrie, de energiecrisis, de inflatie en de oorlog in Oekraïne zijn allemaal met elkaar verbonden. De gevolgen van de waanzinnige Europese sancties tegen Rusland, het embargo op de invoer van Russisch gas en olie en de verarming van het grootste deel van de bevolking vanwege het overheidsoptreden zijn het resultaat van bewuste

beslissingen van hogerhand en maken de weg vrij voor de Nieuwe Wereldorde.

Voor een groot deel van de wereldbevolking, in Nederland een kwart van de Nederlanders, is de maat vol en men zegt bereid te zijn om geweld tegen de overheid te gebruiken.

Helaas vergeet men dat onze elite achter de schermen het menselijk gedrag, hun passies en angsten, grondig heeft bestudeerd . Zij weten hoe wij denken, reageren op bepaalde situaties en hoe zij ons kunnen sturen.

Het is onmiskenbaar dat de coronacrisis, de lockdowns en bovengenoemde problemen een aanloop zijn voor de geplande 'Transitie ' naar de Nieuwe Wereldorde, maar daar is het niet mee gedaan.

De vestiging van de werelddictatuur zal gepaard gaan met hard ingrijpen en veel geweld. Iets dat resoluut orde op zaken stelt.

Men vergeet dat kort voor het tot stand komen van de Nieuwe Wereldorde een periode van anarchie is gepland. Ze weten precies wat ze doen. Ze zijn zich er volledig van bewust dat hun beleid sociale onrust en rellen zal veroorzaken.

Bovendien is het goed mogelijk dat het ontwaken van de bevolking wordt gestuurd en gebruikt om een periode van anarchie te creëren, om vervolgens alle tegenstanders van de Nieuwe Wereldorde in één keer met rigoureuus militair geweld te vernietigen.

Het is zeer waarschijnlijk dat het aanmoedigen of aanzetten tot geweld door verschillende groeperingen precies volgens plan verloopt.

Daarom moet iedereen op zijn hoede zijn voor elke vorm van geweld en anarchie. Dat is namelijk precies wat er van ons wordt verwacht.

Geweld tegen de overheid dient absoluut te worden voorkomen. Laat u er niet toe verleiden. Geweldloos verzet tegen een overheid bestaat, naast burgerlijke ongehoorzaamheid, uit verzet zonder geweld of wapens; door daden van sabotage, het onthouden van medewerking, boycotts, stakingen en publicitaire acties.

Hoofdstuk 15

Oorsprong van de Protocollen

De Protocollen van Sion zijn een zeer explosief geschrift dat gezien moet worden als een geactualiseerde en geconcretiseerde uitwerking van de plannen van de Orde van Alumbrados (de verlichten), officieel opgericht in Spanje in 1530 tijdens de regering van Carlos I (Karel V), één van de indrukwekkendste Keizers ooit.

Leden van los alumbrados waren aanhangers van Maarten Luther, Erasmus en van mystici. Zij verkozen een verinnerlijkte geloofsbeleving boven de formalistische leer van de katholieke kerk. Daarnaast waren los alumbrados druk bezig met het smeden van plannen om het leiderschap over de gehele wereld te veroveren.⁷⁷ Om onbekende redenen verdwenen de plannen in de la. Met de tijd namen de activiteiten langzaam af en verdwenen los alumbrados van het toneel.

In 1773 leefde het idee de wereld te beheersen, zoals beschreven door los alumbrados, weer op. In overleg met Mayer Amschel Rothschild, de oprichter van het Rothschild Imperium werd het idee verder uitgewerkt.⁷⁸ Tijdens een vergadering achter gesloten deuren, waarvoor verschillende leden van de meest invloedrijke families ter wereld waren uitgenodigd, zei Mayer Amschel Rothschild:

“Wanneer wij onze krachten bundelen kunnen we de wereld beheersen.”⁷⁹

De bijeenkomst resulteerde in een gestructureerd plan. Onder meer, hoe alle aspecten van de mensheid te beheersen door het achterhouden van informatie en het beperken van vrijheden. Het manipuleren van de media en het censureren van de waarheid zou het bespelen van de

wereld mogelijk maken. De mens zou een simpel speeltuig worden, beheerst door deze invloedrijke families. Hun plan was onder andere totale controle over politieke leiders en het internationale economische en *financiële* stelsel wereldwijd. Het uiteindelijke doel was menselijke betrokkenheid te reduceren tot een punt waarop ze het met alles eens zouden zijn, daarmee een podium voor een wereldleider en werelddictatuur bouwend. Het zou niemand wat uitmaken en de enkele tegenstander die overbleef zou eenvoudig worden geëlimineerd.

De uitwerking en het ten uitvoer brengen van het plan van los alumbados legden de Rothschilds in handen van Adam Weishaupt.⁸⁰ Deze had niet alleen de macht over de vrijmetselaarsloges in München, maar was tevens een belangrijk lid van de Grote Loge (Grand Orient) in Parijs.

Op 1 mei 1776, op 28-jarige leeftijd, stichtte Weishaupt een geheim genootschap aan de universiteit van Ingolstadt, dat hij de Orde van Volmaakten noemde. Kort na de oprichting veranderde hij de naam in Orde der Illuminati. Hij bouwde een complexe hiërarchie met geheime graden. De leden van de Orde der Illuminati werden onderverdeeld in verschillende klassen of graden die in orde van belangrijkheid ongeveer als volgt kunnen worden geclassificeerd:

1. Nieuwelingen - lagere illuminati of ingewijden
2. Vrijmetselaars - gewoon, Schots en Schotse ridders
3. De mysterieklassen - waaronder twee priestergraden, regenten, potentaten, groot-potentaten, Magus en Koning. Alleen de mysterieklassen werden ingewijd in de criminele doelstellingen van de Orde der Illuminati.

In die tijd traden niet alleen duizenden Europese leiders toe tot de Orde, maar ook de slimste figuren in de economie, politiek en cultuur. De illuminati werden verrijkt met literaire geesten die zich bewust waren van de materiële voordelen van hun steun.

Hieronder bevonden zich ook de schrijvers, filosofen, vrijdenkers en encyclopedisten Voltaire (pseudoniem van François Marie Arouet) en Jean-Jacques Rousseau, die, zoals we zullen zien, een belangrijke rol speelden in de propaganda die voorafging aan de door de Orde georkestreerde Franse Revolutie.

In Duitsland traden Goethe, Engel en Karl Marx toe. Het *Communistisch Manifest* van Marx, waarin het administratieve aspect van de samenzwering van de illuminati werd beschreven, was een direct plagiaat van de geschriften van Weishaupt.

Weishaupt was niet vies van corruptie en chantage om deze mensen onder controle te houden. Hij was zeer goed bekend met de effectiviteit van spionage, marteling, terrorisme en wreedheid als instrumenten om onderwerping en gehoorzaamheid af te dwingen. Binnen zijn orde richtte hij daartoe een terroristisch en moorddadig spionageagentschap op, om ervoor te zorgen dat niemand de geheimen van de samenzwering prijs gaf. Dit gebeurde onder de dreiging van martelingen en wraakzuchtige vervolgingen.

Iedere totalitaire beweging die sindsdien de 'samenzwering' heeft voortgezet, heeft dit door professor Weishaupt bedachte instrument overgenomen.⁸¹

Weishaupt had als doel de macht van alle landen op de wereld volgens een precies opgezet plan naar de illuminati toe te trekken via een groot aantal op de achtergrond opererende insiders. Het motto van Weishaupts organisatie was: het doel heiligt de middelen. Elke notie van beschaving, eerlijkheid, eer, fatsoen, moraliteit, ethiek en menselijkheid werd door hem geminacht en terzijde geschoven als teken van zwakheid dat ervoor zou zorgen dat de beschaafde tegenstanders werden overgeleverd aan de samenzweerdere.

Leugens, bedrog, oneerlijkheid, wreedheid, moord en meedogenloosheid werden door hem gezien als 'deugden', met andere woorden: als bron van macht. Weishaupt gaf als opdracht deze 'deugden' over te brengen op toekomstige generaties jongeren door middel van onderwijs, entertainment en propaganda.

De ouderlijke invloed op kinderen moest worden vernietigd om kinderen om te vormen tot slachtoffers van dit macabere gezelschap.⁸²

Tijdens een internationaal congres van alle vrijmetselaarslogen, dat plaatsvond in Wilhelmsbad op het kasteel van Meyer Amschel Rothschild, werd een verbond gesloten tussen de illuminati en de vrijmetselarij.⁸³ Adam Weishaupt omarmde de krachtige steun van de protestantse vrijmetselaarsprinsen en -leiders van Duitsland en Europa. Met hen kwam de macht van de Orde van de Vrijmetselarij. Hij realiseerde zich echter dat zij niet mochten vermoeden dat, met de bevordering van het 'internationalistisch' doel van een werelddictatorschap, het doel van de Orde ook was hen te vernietigen. Weishaupt loste dit probleem op geslepen wijze op door de prinsen en leiders slechts toe te laten tot de lagere rangen en hen uit te sluiten van de kennis van de werkelijke doelen van de Orde, die alleen voorzichtig onthuld werden aan degenen in hogere posities.

Toen Franz Georg Lang, een lid van de illuminati, op 10 juli 1785 door de bliksem werd getroffen terwijl hij op reis was, vond de politie een gedeelte van geheime illuminatieplannen bestemd voor de Grootmeester van de Groot Loge (Grand Orient) in Parijs.⁸⁴ Hieruit bleek dat de illuminati voorstanders waren van uitbanning van het joods-christelijke gedachtegoed, afschaffing van de macht van alle vorstenhuizen en de monarchie, vernietiging van alle vaderlandsliefde en loyaliteit aan de soevereiniteit, opheffing van de traditionele gezinsstructuur en het huwelijk, een collectieve opvoeding van kinderen door de staat, en nog

veel meer zaken die wij in onze huidige samenleving terugvinden.

Dat de illuminati wereldwijde doelstellingen nastreefden, kwam aan het licht toen keurvorst Theodoor van Beieren op 11 oktober 1785 een razzia liet uitvoeren in het huis van Weishaupts assistent, de vooraanstaande advocaat Von Zwack. In zijn huis werd een groot aantal documenten en brieven van Weishaupt gevonden, dat aan het licht bracht dat Von Zwack een hooggeplaatst lid was van een enorme samenzwering. Een citaat uit één van de brieven van Weishaupt aan Von Zwack luidt:

“Met dit plan zullen we de gehele mensheid kunnen leiden. Op deze manier, en met de eenvoudigste middelen, zullen we alles in [in vuur en vlam zetten. Onze satellieten moeten zo worden geplaatst en geïnstrueerd, dat we in het geheim alle politieke onderhandelingen kunnen beïnvloeden.”

Het jaar daarop werd er nog meer informatie in de woningen van andere illuminati gevonden. Hieronder waren tabellen met daarop de meest geheime codes en symboliek, geheime kalenders, geografische locaties, insignes, ceremonies van inwijdingen, ledenlijsten, en zo'n honderdertig officiële zegels van de overheid waarmee de illuminati staatsdocumenten konden vervalsen.

Onmiddellijk werd de ontbinding van de Orde bevolen. Officieel heet het dat de illuminati sinds 1785 uitgeroeid zijn en dat hun bestaan al na een periode van slechts negen jaar voorbij was. Deze schijnbare teloorgang van de Orde was echter alleen maar een vooropgezette tactiek van de samenzweerders. Hun doel daarmee was om de indruk te wekken dat de Orde slechts een zaak uit het verleden was.

Sinds het ontbinden van de illuminaten zijn kopieën en dictaten van de

globaalpolitieke plannen van hen voorhanden die, zoals we zullen zien, in verschillende uitvoeringen gepubliceerd werden. Door slordigheid of bewuste manipulatie bereikten sommige van deze publicaties ook de openbaarheid, waardoor een ieder kennis kon nemen van de omschreven plannen.

Weishaupt vluchtte, maar zette zijn gekonkel ondergronds voort.⁸⁵

Met de officiële opheffing van de Orde in 1785 begint echter de geschiedenis van de illuminati pas echt. Nadat de samenzwering van de Beierse illuminati onthuld werd, opereerden de zichtbare leiders van de illuminati aanvankelijk vanuit Italië. In die tijd heeft men onder meer een andere naam aangenomen: Carbonari (Carbonarismus). De moederloge heette Alta Vendetta. De Carbonari stond onder leiding van Carl Rothschild. In Italië werd in 1788 in Venetië de Misraïm-Ritus opgericht. Aanhangers van de Carbonari-beweging en Carl Rothschild waren de belangrijkste leden van de Ritus. De officiële vrijmetselaarskrant in Leipzig schreef op 24 december 1864:

“Alle Italiaanse omwentelingen vanaf het jaar 1790 tot aan de jongste glorierijke gebeurtenissen zijn het werk van het illuminati bondgenootschap. Zijn de Carbonari ten slotte niet haar zonen?”

Vanuit Italië verspreidde zich de Orde der Illuminati over heel Europa en Amerika. Nog voordat de afzonderlijke staten zich verenigden, de grondwet geschreven werd en de Republiek van de Verenigde Staten gesticht werd, hadden zich in de dertien verschillende kolonies al vijftien loges van de illuminati gevestigd. De Columbia-loge werd in 1785 in New York gesticht. Het jaar daarop zag de loge in Virginia het licht. Tot deze loge behoorde ook de samensteller van de Onafhankelijkheidsverklaring, Thomas Jefferson. Toen in het Duitse Beieren de duivelse plannen voor een nieuwe regering onder leiding van

Weishaupt bekend werden, verdedigde Jefferson hem nadrukkelijk en noemde hem een 'enthousiaste vriend van de mensheid'.

De oprichting van de Verenigde Staten is nauw verbonden met de Orde der Illuminati. George Washington, de eerste Amerikaanse president, behoorde tot de orde. Hij was, net als talrijke van zijn generaals, een vrijmetselaar. De Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring werd onder leiding van Jefferson vrijwel alleen door vrijmetselaars opgesteld en ondertekend. Zonder overdrijving mag men concluderen dat er zonder illuminati geen Verenigde Staten van Amerika geweest zouden zijn.

Houdt dit in dat de oprichters van de Verenigde Staten deel uitmaakten van een grote en boosaardige samenzwering? Absoluut niet. De geheimhouding binnen de loges van de illuminati vormde de perfecte dekking voor hun revolutionaire activiteiten. Slechts weinigen, of misschien zelfs niemand van deze mannen, wisten van het plan dat alleen de leiders van de illuminati kenden. De meesten meenden dat ze slechts de onafhankelijkheid van een tirannieke overheerser nastreefden. Zoals zovelen van ook de huidige leden van de vrijmetselarij, beschouwden ze de loge als een broederlijke organisatie, die zich inzette voor het bevorderen van sociale vaardigheden, en als een middel om kameraadschappen te onderhouden. De meerderheid bestond uit goedgelovige christenen. De illuminati en vrijmetselaars hadden in Amerika hun werkwijzen aangepast om zoveel mogelijk mensen aan te spreken.

In de richtlijnen voor illuminaten wordt bezworen dat zij achter de schermen dienen te opereren opdat hun ware identiteit en hun relaties met revolutionaire krachten nooit bekend zullen worden.

Het is interessant om op te merken dat de Verenigde Staten het eerste land waren waar het door de illuminati nagestreefde mensenrecht op

godsdienstvrijheid voor de allereerste keer in de grondwet vastgelegd werd! Daarmee stellen we vast dat de Verenigde Staten vanaf hun ontstaan door de illuminati en vrijmetselaars ofwel door hun stromannen geregeerd werden. Deze konden hun macht steeds meer centraliseren en over alle geledingen van de samenleving uitbreiden. In die tijd was de oppositie eigenlijk al verstomd. Om die reden is het ook niet verwonderlijk, dat – zoals we zullen zien – vooral de twintigste eeuw zo noodlottig voor het Amerikaanse volk verlopen is. De illuminati benutten de Verenigde Staten als springplank voor de wereldheerschappij, om zo andere landen te onderwerpen en nog overgebleven onafhankelijke staatshoofden te kunnen elimineren.

De Franse revoluties

Eén van de grootste successen van de illuminati in die tijd was hun invloed en de controle op de verschillende Franse revoluties die in 1789 begonnen. De officiële vrijmetselaarskrant in Leipzig schreef op 24 december 1864:

“De Franse Revolutie van 1789 was het werk van de illuminati; alle voortreffelijke en uitblinkende mannen uit die tijd waren illuminati of vrijmetselaars. Ook de revoluties van 1830 en 1848 stonden onder leiding van de illuminati.”

In een officiële verklaring van de Loge van het Grootoosten werd benadrukt dat de illuminati samen met de vrijmetselaars de revolutie van 1789 inderdaad voorbereid hadden en de formule van Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap hadden opgesteld!

Het boek *Proofs of a Conspiracy Against all the Religions and Governments of Europe* van John Robison is geschreven als ‘waarschuwing’ voor de illuminati. Robinson schrijft onder meer:

“De meeste actieve leiders in de Franse revolutie waren lid van de Orde der Illuminati. Zij gebruikten frontorganisaties om het doel zowel in Frankrijk als overal elders te bereiken.”⁸⁶

In principe is heel de Franse geschiedenis een aaneenschakeling van revoluties en contrarevoluties. Het begon met de grote revolutie.

In 1789 verhinderden een aantal machtige Parijse illuminati-bankiers de aankomst van voor Parijs bestemde schepen met graan en levensmiddelen, waardoor er ten gevolge van gebrek aan voedselrellen onder de Parijse bevolking uitbraken. De catastrofe was duidelijk van tevoren gepland. Het staat vast dat de slachtoffers (het gewone volk) hier niets mee te maken hadden.

Haar hoogtepunt kende de grote revolutie in 1793, en ze eindigde met het enorme schrikbewind in 1794. De meeste aristocraten werden met behulp van de guillotine onthoofd. Toen de aristocraten opraakten, ging het volk verder met elkaar onder de valbijl te leggen. De revolutie ontrukte de macht aan koning, adel en kerk en legde ze in de handen van de illuminati. De grote chaos na de revolutie kwam uiteindelijk tot rust toen Napoleon Bonaparte zijn kansen waar zag en de macht greep. Napoleons ambitie om over heel Europa te regeren bracht op den duur echter een einde aan zijn macht. Na Waterloo werden alle Bonapartes uit Frankrijk verbannen.

Teneinde een nieuwe orde te scheppen in de staatkundige verhoudingen in Europa na de Napoleontische oorlogen en de ineenstorting van het Franse keizerrijk onder Napoleon (1769-1821), werd een speciaal congres gehouden in Wenen. Hier werd besloten de familie Bourbon de Franse troon terug te geven. Door deze beslissing kwam Lodewijk XVIII op de Franse troon. Hij overleed in de zomer van 1824 en werd opgevolgd door zijn broer Karel X. Na zijn troonsbestijging trok Karel X

alle macht naar zich toe. Hij regeerde als een alleenheerser alsof er nooit een revolutie had bestaan. Hij deed er alles aan het Ancien Régime te herstellen, maar kwam daarbij in botsing met de illuminati. Daarop volgde dan ook onvermijdelijk een staatsgreep. Deze vond plaats op 27 juli 1830. Karel X weigerde zijn macht te beperken en werd op 31 juli tot troonafstand gedwongen. Hij trad af ten gunste van zijn kleinzoon Henri d'Artois, die werd gezien als de rechtmatige Bourbon-koning. Karel X vluchtte naar het buitenland.

De illuminati negeerden de wens van iedereen die Karels kleinzoon als koning erkend wilde zien. Karel X werd vervangen door zijn neef Lodewijk Filips van Bourbon Orléans, een afstammeling van Lodewijk XIV. Zijn populariteit was tijdens de restauratie van de monarchie onder Lodewijk XVIII en Karel X onder de bevolking buitengewoon gegroeid en hij werd dan ook direct aanvaard. Na enige tijd besloot Lodewijk Filips I niet langer naar de pijpen van de illuminati te dansen en zijn eigen weg te gaan. Iedereen die op de hoogte is van de macht van de illuminati weet dat dit een grote vergissing was. Na meerdere bedreigingen trad Lodewijk op 24 februari 1848 plotseling af. Bevreesd door wat Lodewijk XVI en Marie-Antoinette overkwam, vermomde hij zich en vluchtte weg uit Parijs. De Franse revolutie van 1848 toonde de betrokkenheid van de illuminati nog sterker aan dan de revoluties van 1789 en 1830.

Ondanks het feit dat de in 1848 aan de macht gekomen regering hoofdzakelijk uit vrijmetselaars bestond en dat deze een grote invloed hadden op de parlamentsverkiezingen, koos het nieuwe parlement er toch voor de door de illuminati gegeven richtlijnen niet op te volgen. De vrijmetselaars richtten zich toen tot de in ballingschap levende Charles Louis Napoleon, die ze door zijn lidmaatschap van de Carbonari als hun medestander beschouwden. Louis Napoleon had in 1840 geld gevraagd

aan zijn vader Lodewijk Napoleon om een staatsgreep in Frankrijk te financieren. Lodewijk Napoleon wees dit verzoek verontwaardigd van de hand. Louis zette echter door. Zijn staatsgreep mislukte en Louis werd opgesloten en tot levenslang veroordeeld. Op 25 mei 1846 lukte het hem te ontsnappen.

In 1848 steunden de tegen de illuminati opgestane vrijmetselaars de troonsbestijging van Charles Louis Napoleon (Napoleon III).

Vanaf de eerste dag liet Napoleon III blijken dat hij inderdaad een man van de revolutie was. In zijn eerste regeringsperiode lukte het hem in 1848 president te worden.

In zijn poging zijn vrijheid van handelen weer terug te krijgen, kreeg hij echter steeds minder hulp van de vrijmetselaars. Door zijn hulp aan de paus in 1849 en door zijn onderwijspolitiek, had hij zich van de steun van de katholieke kerk verzekerd. Daar had men binnen de vrijmetselarij niet op gerekend. Door het besluit van de Senaat inzake het instandhouden van de wereldlijke macht van de paus, kwam het tot een open breuk met de vrijmetselaars en de illuminati.

Op 14 januari 1852 greep Napoleon III definitief de macht door het invoeren van een antiparlementaire grondwet. Op 2 december 1852 werd hij keizer van Frankrijk.

De op 19 juli 1870 onder leiding van de illuminati uitgebroken Frans-Duitse oorlog kostte aan 50.000 Fransen het leven. Bij Metz werd een Frans leger van 160.000 man ingesloten. Op 27 oktober 1870 gaf men zich over. Op 1 september 1870 leed Napoleon III met enkele honderdduizenden manschappen bij Sedan een verpletterende nederlaag. Toen de generale staf bekendmaakte dat de keizer krijgsgevangen was gemaakt, werd in Parijs de Derde Republiek

uitgeroepen.

Het zal geen verwondering wekken dat het de illuminati waren die de vierde revolutie in Frankrijk teweegbrachten. Op dezelfde wijze als in 1789 wilden zij in één slag de teugels van de regering weer in handen krijgen. Frankrijk diende aan de Commune overgeleverd te worden. De Franse nederlaag in de oorlog tegen Duitsland versnelde de gebeurtenissen. De illuminati zagen zichzelf gedwongen, eerder dan zij zelf eigenlijk wilden, in te grijpen. Van 18 maart tot 29 mei hield de Commune huis in Parijs. Standbeelden van Franse helden werden selectief omvergehaald. Burgers en geestelijken werden vermoord. De 145 huizen van Alfons Rothschild en andere eigendommen van prominente personen werden echter zorgvuldig gespaard. Wie zou het gepeupel op het idee gebracht hebben om de huizen van de Rothschilds in zo'n situatie te ontzien?

Op 26 april 1871 begaven 51 loges met meer dan tienduizend vrijmetselaars zich onder leiding van hun waardigheidsbekleder met vlaggen en insignes in een feestelijke optocht naar de stadsmuren van Parijs, om daar hun banier te plaatsen. In het stadhuis begroette Tiriforque de vertegenwoordigers van het revolutionaire geweld en riep de opstandelingen toe:

“De Commune is de krachtigste revolutie die de wereld ooit gezien heeft.”

In de nacht van 3 op 4 september beval Jules Favre de afzetting van het huis Bonaparte. De vertegenwoordiger van de keizerlijke regering, generaal Cousin-Montauban, durfde zich niet tegen deze oproep tot hoogverraad te verzetten, omdat het leger en de Nationale Garde niet duidelijk partij kozen. Op 4 september stormde in de namiddag een menigte de vergaderzaal van de wetgevende corporatie binnen, werd de

Senaat ontbonden en de volksregering geproclameerd. Met de revolutionaire val van Napoleon III kwam een definitief einde aan de Franse monarchie en werd een belangrijke stap binnen de wereldrevolutie van de illuminati gezet: Frankrijk, het katholieke Frankrijk, werd een atheïstische republiek waarin tot de Tweede Wereldoorlog de loges zouden regeren, die alles op alles zouden zetten om het katholicisme uit te roeien.

Uit officiële documenten opgenomen in het officiële *Bulletin en Comptendu* van de Grand Orient, blijkt dat alle antiklerikale maatregelen die in het Franse parlement werden besproken reeds op voorhand door illuminati en de Grand Orient waren besloten en uitgevoerd. Sinds 1902 werden meer dan drieduizend religieuze scholen gesloten en het was verboden godsdienstlessen op scholen te geven. Vele geestelijken werden gearresteerd, sommige werden verbannen en christenen werden als tweederangs burgers aangezien.

Dit was de reden waarom het Vaticaan in 1904 alle diplomatieke relaties met Frankrijk verbrak. In Frankrijk werd indertijd verwezenlijkt wat de huidige heersende 'transnationale elite', bestaande uit de dertien machtigste en rijkste families ter wereld, in de naaste toekomst wereldwijd tot stand wil brengen.

Niet alleen de Franse revolutie bleek een operatie uitgevoerd door de illuminatie, ook bij andere samenzweringen, oorlogen en revoluties opereerden zij vanachter de schermen. De samenzwering achter de val van de troon in Rusland in 1917, Oostenrijk-Hongarije en Duitsland, maar ook de Eerste Wereldoorlog, de Spaanse Burgeroorlog, het verdwijnen van de monarchieën en adel, de Tweede Wereldoorlog en de Koude oorlog leidden met absolute zekerheid naar de elite achter de Orde der Illuminati.

Na Weishaupts dood (1811) werd in 1814 de hierboven genoemde Misraïm-Ritus ook in Frankrijk geïntroduceerd. Te Parijs werd de moederloge Arc en Ciel in 1815 opgericht.⁸⁷ In 1817 werd de Ritus in Frankrijk verboden. Net als de illuminati-orde van Weishaupt werkte de Ritus clandestien verder. In België, Ierland en Zwitserland verspreidde de Misraïm-Ritus zich buitengewoon snel. En in Engeland werd in 1870 'The Ancient and Primitive Rite of Misraïm' officieel opgericht. Een van de hoogste bestuurders van de Misraïm-Ritus was Isaac Adolphe Cremieux (1796-1880), een 33e-gradslid van de Schotse Ritus, tevens lid van de Grand College of Rites de France.⁸⁸

Op 31 december 1870 werd er onder zijn leiding een Supreme Council General of the '90 degree' samengesteld. In 1881 werd de Italiaanse revolutionair Giuseppe Garibaldi grootmeester van de Misraïm-Ritus.⁸⁹

Gedeelten van de oorspronkelijke oertekst van de Orde van Alumbados vindt men ook terug in de brief gedateerd 1806 gedateerde brief van Simonini, een Italiaanse legerofficier. De brief circuleerde in reactionaire kringen die zich in die tijd tegen Napoleons politiek verzetten.

Ook een brief vol met instructies voor de hoogste medewerkers van de Piemonthische superloge AltaVenta (waarvan de leden, zoals eerder genoemd, ook als Carbonari bekend zijn) vertoonde zulke duidelijke inhoudelijke overeenkomsten met de oorspronkelijke Protocollen dat deze onmogelijk genegeerd kon worden. Deze brief werd op 18 januari 1822 door de hoogste leider van de superloge Alta Vendetta onder de deknaam Piccolo Tigre geschreven.

De brief was samen met een aantal andere compromitterende stukken in handen gevallen van de katholieke kerk.⁹⁰

Daarop besloot de heersende elite een nieuw bewerkt document in de

openbaarheid te brengen, waarmee de aandacht van haar eigen voormannen afgeleid zou worden. De hiervoor speciaal aangestelde schrijvers gebruikten de bestaande Protocollen, maar kregen opdracht bepaalde woorden en zinnen te veranderen, waardoor de lezers de indruk moesten krijgen dat het allemaal om een joods plan ter verkrijging van wereldheerschappij ging. Die vermeende joodse plannen moesten alom bekend worden gemaakt, zodat er niet langer een link naar de elite kon worden gelegd. De Protocollen maakten tevens deel uit van een groots opgezet gruwelijk plan; de moord op ontelbare joodse mensen tijdens Hitler's Derde Rijk.

Afschriften van de nieuwe bewerkte tekst werd op sluwe wijze in handen van de juiste mensen gespeeld.

- In 1850 verscheen een gedeelte van de tekst in het boek *Machiavelli, Montesquieu, Rousseau* van Jakob Vennedeys.
- Naar het schijnt was de aangepaste tekst ook in omloop onder verscheidene rabbijnen in Rusland.
- In 1859 vindt men gedeelten van de tekst terug in de bekende *Rabbinerrede* (Rabbijnenrede).
- In 1868 publiceerde Hermann Goedsche, onder zijn pseudoniem Sir John Retcliffe, de sensationele roman *Biarritz*. In dit boek beschrijft de auteur een fictieve samenkomst op de begraafplaats van Praag, waar vertegenwoordigers van de twaalf stammen van Israël de voortgang van hun plan ter verovering van de wereld bespreken. Voor de fictieve rede heeft Goedsche de tekst uit de 'Rabbijnenlezing' overgenomen.
- In 1876 verschijnt deze scène opnieuw in een Russisch geschrift, maar wordt het verhaal niet meer als fictie maar als werkelijkheid beschreven.

- In 1877 dook de rede ook in Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk op. De rede werd soms als het verhaal van één persoon, soms als de *Rabinnerrede* gepubliceerd.
- In 1881 drukte de Franse rechtsgeoriënteerde katholieke krant *Contemporain* het verhaal in gewijzigde vorm af: de twaalf onderscheiden redes worden samengevoegd tot één enkele redevoering.
- Het was de Oostenrijkse parlementair afgevaardigde Breznowski die in 1900 de hele tekst uit de in het Duits uitgegeven brochure *Rabbinerrede* voor het voltallige Weense parlement voorlas en vervolgens voorstelde maatregelen tegen de joden te treffen.

Sinds het verschijnen van de oertekst en de daarop gebaseerde publicaties, waren de politieke en economische omstandigheden in de wereld sterk veranderd. Rond 1890 besloot men 'opnieuw' enkele gedeelten van de bestaande plannen te moderniseren en aan te passen. De 'joodse geest' die men jaren van tevoren in de tekst verwerkt had, bleef echter onveranderd.

Joseph Schorst was een bekende vrijmetselaar en lid van de Misraïm-Ritus, opgericht in 1788 te Venetië. Schorst kreeg de opdracht het nieuwe manuscript de wereld in te brengen. Hij moest beweren het manuscript uit een loge van de vrijmetselarij ontfutseld te hebben, en het aan de bekende in Parijs wonende Russin Justine Glinka, de dochter van een Russische generaal, te hebben doorgegeven.⁹¹

In werkelijkheid werkten zowel Schorst als Glinka met de illuminati samen. Nog datzelfde jaar vertaalde Glinka het manuscript naar het Russisch en werd die vertaling samen met het Franse origineel naar generaal Orschewski in Sint-Petersburg gestuurd. Deze overhandigde de

teksten aan zijn chef, generaal Tscherewin, die ze op zijn beurt aan de tsaar moest overhandigen.

De bedoeling was de tsaar tegen de joodse bevolking op te zetten. Tscherewin weigerde echter de tsaar van de teksten in kennis te stellen en verstopte ze in het archief. Bij zijn dood in 1896 liet hij een exemplaar van zijn memoires, met daarin de Protocollen, na aan tsaar Nicolaas II.

Pas jaren later heeft de tsaar zich voor het eerst de moeite getroost ze door te lezen. Ze bleken op geen enkele wijze invloed op zijn gedrag te hebben. In de kantlijn van zijn exemplaar van de Protocollen noteerde hij woordelijk:

“Dit jaar 1905 is dusdanig verlopen, dat het lijkt alsof het door de ‘wijzen’ uitgestippeld is.”

De tsaar moet dus pas eerst in 1905 kennis genomen hebben van de Protocollen.

De tsaar liet de politiechef Lopuchin de Protocollen onderzoeken. In de tekst stonden bepaalde uitspraken waarin de Russische geheime dienst zwartgemaakt werd.

Het is dus niet vreemd dat politiechef Lopuchin tegenover de tsaar verklaarde dat de Protocollen een vervalsing waren. Daarop gaf de tsaar het volgende en beroemde antwoord:

“Laat de Protocollen maar voor wat ze zijn. Je kunt een eerlijke zaak niet met smerige methoden verdedigen.”

De tsaar beval de Protocollen te laten voor wat ze waren!

Het is nog van belang te wijzen op het feit dat Nicolaas II nooit de

moeite heeft genomen de Protocollen onder de aandacht van de Russische bevolking te brengen.

In het toentertijd als standaardwerk tegen de Protocollen geldende boek *Die Protokolle der Weisen von Zion kritisch beleuchtet – Eine Erledigung* van Benjamin Segel uit 1924, staat op bladzijde 202 letterlijk:

“Tevergeefs zoekt men in de joodse kranten van Rusland die in het Russisch, het Hebreeuws en het Jiddisch verschijnen, naar toespelingen op de Protocollen en haar schrijver(s).”⁹²

Ook in de Joodse Encyclopedie, die kort voor de Russisch-Japanse oorlog in het Russisch uitkwam, vindt men hieromtrent geen spoor.

In het *Joodse Lexicon* heet het in een artikel over *De Protocollen van de Wijzen van Sion*:

“Het boek verscheen in diverse oplagen, maar kreeg noch in Rusland, noch in het buitenland veel aandacht. Pas na de Eerste Wereldoorlog en het ineensinken van het Russische Rijk kwam het boek volop in de belangstelling te staan.”

In dit artikel in het *Joodse Lexicon* en ook in een ander artikel over pogroms wordt op geen enkele wijze een verband gelegd tussen de inhoud van de Protocollen en jodenvervolging.

Keren we vervolgens terug naar Justine Glinka.

Maarschalk Alexis Suchotin ontving ook een exemplaar van de Protocollen uit haar hand.⁹³

En ook Suchotin deed wat de heersende elite van hem verwachtte. In datzelfde jaar (1895) overhandigde hij Filip Petrowitsch Stepanow, tijdens de tsarentijd procurator van de Heilige Synode in Moskou, een

handgeschreven kopie van de Protocollen in het Russisch. In 1897 laat Stepanow de vertaalde Protocollen met hulp van Arkadi Ippolitowitsch Kelepkowski, geheim adviseur van grootvorst Sergej Alexandrowitsch, zonder vermelding van tijd, plaats en drukker in een provinciale drukkerij drukken.

De met graaf Suchotin verwante Madame Antonia Profyrjewna Manjakowskaja, geboren Suchotina, weduwe van admiraal Manjakowski, vertelde in de jaren dertig, in Joegoslavische ballingschap, dat zij als jonge vrouw Suchotin vaak opgezocht had en er ook in 1895 bij aanwezig was toen Suchotins zuster Vera, alsook zijn nicht Olga Wischnjewskaja een aantal kopieën van de geheime Protocollen gemaakt hadden. In een brief van 17 april 1927 aan de Amerikaanse schrijfster Louise Frey bevestigt Filip Petrowitsch Stepanow dat er al in 1895 een kopie van de Protocollen voorhanden was.⁹⁴

De eerste bewaard gebleven versie van de Protocollen is een Russische uitgave van de eveneens Russische schrijver Georgij Butmi uit 1901. De originele Franse versie was door middel van kopieën via Suchotin in 1897 in handen van Butmi gekomen. Butmi was niet zelf de vertaler, maar heeft dat anderen laten doen. Op de laatste bladzijde van Butmi's eerste uitgave van de Protocollen wordt de datum van 9 december 1901 als de officiële datum van de vertaling uit het Frans aangegeven.⁹⁵

Butmi schreef in het voorwoord van zijn vierde uitgave in 1907 letterlijk:

“Omdat deze akten of protocollen geheime documenten zijn, konden ze slechts met de grootste moeite in de vorm van losse bladen (extracten) verkregen worden en op 9 december 1901 was de vertaling in het Russisch gereed. Het was praktisch onmogelijk

nogmaals in de geheime heiligdommen door te dringen waar de originele teksten bewaard werden. Om die reden is het ook niet mogelijk de teksten te voorzien van exacte gegevens omtrent plaats en tijd van ontstaan.”

Elke lezer echter die enige kennis heeft van de geheimen van de vrijmetselaars, zal geen twijfel hebben aan de echtheid van de documenten, wanneer hij kennisneemt van de misdadige plannen die in de Protocollen beschreven staan. Bepaalde details duiden er met grote waarschijnlijkheid op dat deze Protocollen afkomstig moeten zijn uit de archieven van de Misraïm-Ritus.”

In 1902 werd in het tijdschrift *Moskowskja Wjedomosti* een uittreksel van de Protocollen afgedrukt. In datzelfde jaar verscheen ook in Sint Petersburg een anonieme uitgave. In 1903 publiceerde Pawel Kruschewan de tekst in het tijdschrift *Snamja*.

In hetzelfde jaar als Butmi (1897), kreeg ook professor Sergej Nilus de Franse versie in handen.⁹⁶ Volgens Protocollen-tegenstanders was Nilus een verstokt en door antisemitisme verblind nationalist. Dit is echter niet waar! In werkelijkheid was Nilus een geleerde die hoog aanzien had in Rusland en bekend stond om zijn objectieve inzichten. Nilus deelde mee dat hij in 1897 een Frans exemplaar van de Protocollen in handen had gekregen. Volgens Nilus had ook hij een afschrift van het document van Suchotin ontvangen. Hij bevestigde dat nogmaals in zijn boek *Het grote in het kleine – De antichrist als aanstaande politieke mogelijkheid* uit 1901.

Ook zijn zoon heeft later, in 1936, het verhaal van zijn vader bevestigd en verteld dat hij er persoonlijk bij aanwezig was toen graaf Suchotin zijn vader het document overhandigde. Het document was ondertekend met de handtekening van de vertegenwoordigers van Sion van de 33e

graad, waarmee duidelijk een orde vrijmetselaars bedoeld werd.

Professor Nilus vertaalde de kopieën van de Protocollen in het Russisch. In 1899 deed hij enige met de hand geschreven kopieën aan vrienden uit. Waarschijnlijk kwam de eerste Russische uitgave van Nilus uit in 1903. De eerste officiële editie van de door Nilus vertaalde tekst van de Protocollen verscheen pas in 1905 in Rusland.

De tekst van de Protocollen werd toen slechts opgenomen als aanhangsel in zijn boek *Het grote in het kleine – De antichrist als aanstaande politieke mogelijkheid*. In 1911 gaf Nilus de Protocollen voor het eerst als afzonderlijk boek uit.⁹⁷ De derde Russische uitgave stamt uit 1912 en de vierde uit 1917.

Nilus sprak in het voorwoord van zijn eerste uitgave van 1905 het vermoeden uit dat Suchotin het document van een niet nader te identificeren vrouw (Justine Glinka?) gekregen had, die het op haar beurt tijdens een geheime bijeenkomst in Frankrijk van een van de meest invloedrijke leiders van de vrijmetselaars gekregen zou hebben.

De boeken van Nilus en Butmi lijken op het eerste gezicht erg van elkaar te verschillen, omdat de vertalers de Protocollen in een andere volgorde hebben gezet. Nilus deelt ze in vierentwintig delen in, terwijl Butmi de Franse uitgave volgt en zevenentwintig delen vormt. Butmi hanteerde in de uitgave van 1907 ook weer een andere indeling dan in die van 1905. De verschillen zijn echter uitsluitend van uiterlijke aard.

Het is waarschijnlijk dat Butmi in zijn Franse originele tekst ook zevenentwintig hoofdstukken aantrof. De volgorde ervan veranderde hij weliswaar, maar de hoofdstukindeling op zich bleef gelijk.

Op het eerste gezicht lijkt het Nilus zelf geweest te zijn die voor zijn uitgave van 1905 van de oorspronkelijke zevenentwintig protocollen er

vierentwintig maakte. Toch is dat absoluut niet zeker; integendeel, het is zelfs onwaarschijnlijk omdat Nilus – anders dan Butmi – niet eens de vrijheid nam om de volgorde van de teksten uit de oorspronkelijke uitgave te veranderen! Het ligt daarom veel meer voor de hand dat het exemplaar van de Protocollen dat Nilus overhandigd kreeg, en dat qua tekst zeker niet identiek was aan het exemplaar dat Butmi als uitgangspunt nam, al in vierentwintig tekstgedeeltes onderverdeeld was.

Samenzweringskunsten

Wie kennis wil nemen van de samenzweringskunsten van de machtselite dient het in 1865 geschreven boek *Dialogue aux enfers entre Machiavel et Montesquieu ou la politique de Miachiavel au XIXe siècle, par un contemporain* (Dialoog in de onderwereld tussen Machiavelli en Montesquieu of de politiek van Machiavelli in de 19e eeuw, beschreven door een tijdgenoot) van Maurice Joly te lezen.⁹⁸ Om de val van het huis Bonaparte, de Commune van 1871 en de scheiding van staat en kerk in Frankrijk voor te bereiden, gebruikte de elite in dit boek gedeelten uit de *Rabbijnenlezing* en een bewerking van de oorspronkelijke tekst van de Protocollen.

De zich in handen van de elite bevindende Londense *Times* publiceerde op 8 mei 1921 een recensie over *De Protocollen van de Wijzen van Sion* waarin werd gesuggereerd dat de joden inderdaad wel eens achter Duitsland, de aartsvijand van Engeland, konden staan:

“Wat betekenen deze Protocollen? Zijn ze echt? Welk boosaardig complot kan deze plannen gesmeed hebben en juicht nu over zijn overwinning? Zijn ze vervalst? Vanwaar dan die griezige profetische gave, die al ten dele in vervulling is gegaan, voor een deel nog haar vervulling tegemoet gaat? Hebben we al die treurige jaren door gevochten om de geheime organisatie der Duitse

wereldheerschappij op te blazen, en te vernietigen, om achter deze een nog veel gevaarlijkere, een nog veel geheimere, te ontdekken? Zijn we door inspanning van elke vezel van ons volkslichaam aan een Pax Germanica ontkomen, om ons aan een Pax Judaïca te onderwerpen?”

Dit artikel in de *Times* werd binnen antisemitische kringen natuurlijk met voldoening binnengehaald. Dat er achter het artikel sprake is van een kwade opzet zullen we nog zien. Zoals gezegd had de machtselite grootse plannen met de joodse bevolking in Europa.

Enkele maanden later bleek het standpunt van de *Times* plotseling gewijzigd. In augustus 1921 bracht de krant een lange, driedelige artikelenserie van de hand van de journalist Philip Graves. *De Protocollen van de Wijzen van Sion*, meende Graves, was een bedrieglijke uitgave van de hand van een schaamteloze en onbegaafde plagiaris.

Volgens Graves ging het om een kopie van het door Maurice Joly geschreven *Dialogue aux enfers entre Machiavel et Montesquieu ou la politique de Miachiavel au XIXe siècle, par un contemporain*. In de drie artikelen in de *Times* werden meerdere alinea's met overeenstemmende teksten uit beide boeken geciteerd. Daarmee zou bewezen zijn dat de Protocollen een plagiaat waren van het door Joly geschreven werk. De artikelenserie eindigde met de woorden:

“Het doel van onze krant met de ontmaskering van deze zwendel was slechts de wens de waarheid te dienen, want het is van groot belang de legende van de Protocollen te ontzenuwen. Nu het plagiaat zo duidelijk is aangetoond, is te hopen dat de legende voor altijd in de rommelkamer van de geschiedenis blijf opgeborgen.”

Volgens Graves zou ongeveer tweederde van *De Protocollen* woordelijk

aan de dialogen van Maurice Joly zijn ontleend.

Een oppervlakkige lezer mag denken dat hiermee inderdaad bewezen zou zijn dat het om een vervalsing ging. Ook tegenwoordig is het voor velen een uitgemaakte zaak; de Protocollen zijn een plagiaat en vervalsing. Wanneer echter beide volledige teksten op uiterst zorgvuldige wijze naast elkaar gelegd en vergeleken worden, is duidelijk dat van plagiaat absoluut geen sprake is (later komen wij hier nog uitgebreid op terug).

De campagne van de *Times* tegen de Protocollen in de driedelige artikelenserie van Philip Graves had verschillende achtergronden en gevolgen. Dat de Protocollen door de *Times* waren afgedaan als een vervalsing was opzet. De elite baarde zich grote zorgen over het feit dat er in Europa overal genoeg exemplaren van Joly's *Dialogen* voorhanden waren.⁹⁹ Zij waren bang dat het verband tussen de Protocollen en Joly's boek aan het licht zou komen en dat zo ontdekt zou worden wie de feitelijke bron ervan zou zijn. De schade diende zoveel mogelijk beperkt te worden. Om de wereld om de tuin te leiden, voerden ze een heel doordachte zet uit. Zij zelf onthulden Joly's *Dialogen* als de zogenaamde bron van *De Protocollen van de Wijzen van Sion*. Hiermee hoopten ze verborgen te houden dat de bron in werkelijkheid binnen hun eigen gelederen lag. Met behulp van de door hen gecontroleerde *Times* werd het probleem opgelost. De aandacht voor de ware oorsprong van de Protocollen was afgeleid.

Voor de bestaande plannen had dit geen nadelige gevolgen. Ze wisten dat een ongekend aantal mensen overtuigd was van de echtheid van de Protocollen. Daarnaast liep er een groots opgezette antisemitische campagne. In verschillende publicaties en vooraanstaande kranten werden de Protocollen gepropageerd. Overal in Europa werd een antisemitische stemming gecreëerd. Door de jaren twintig heen hielden

vooraanstaande politici hun mond, terwijl ze werden geconfronteerd met hele bergen boeken en artikelen die de mensen bang maakten voor een wereldwijde joodse samenzwering. Er was duidelijk sprake van een vorm van politiek antisemitisme.

In het derde artikel van Graves had de *Times* bewust een schaamteloos vermoeden laten staan:

“Die delen van de Protocollen, die niet uit de dialogen van Maurice Joly afkomstig zijn, werden mogelijkwerwijs door de Ochraha (de geheime politie van het Russische Rijk) bijgewerkt. Bronnen waren hier hoogstwaarschijnlijk de talrijke joden die hun geloofsgenoten in dienst van deze organisatie bespioneerden.”

Daarmee werd aangegeven dat het laatste deel van de Protocollen dat niet op de *Dialogen* van Joly gebaseerd was, hoogstwaarschijnlijk een resultaat was van spionage door joden onder joden.

Dat Graves uitgerekend zijn betoog eindigde met het vermoeden uit te spreken dat de niet uit de *Dialogen* afkomstige teksten in de Protocollen mogelijkwerwijs door joden aangeleverd waren, die hun eigen broeders bespioneerd hadden, was voer voor de destijds talrijke antisemitische organisaties in heel Europa.¹⁰⁰

De bestaande antisemitische beschuldigingen tegen het joodse volk als mogelijke macht achter de Protocollen werd in de *Times* bekrachtigd en was daarmee een ondersteuning voor de door de illuminati georganiseerde antisemitische campagne tegen het joodse volk.

Vanaf dat moment werd er een hardnekkige, op de Protocollen gebaseerde anti-joodse campagne op touw gezet.

In de Verenigde Staten werd er met behulp van de vrijmetselaar Henry

Ford een anti-joodse campagne in zijn weekblad *Dearborn Independent* opgestart. Niemand wist dat de zogenaamde 'privé-oorlog' van Henry Ford tegen de joden – waarbij hij gebruikmaakte van de Protocollen – onderdeel uitmaakte van de toekomstige misdadige plannen van de elite.

Diverse belangengroepen brachten de herschreven en nieuwe versie van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* uit om het joodse volk daarmee van een wereldwijde samenzwering te kunnen beschuldigen. Deze met een 'joodse geest' bewerkte Protocollen hebben al heel wat stof doen opwaaien. Het heeft als sofisme gediend, een excuus om het joodse volk wereldwijd te vervolgen. Ze zijn gebruikt als legitimatie voor pogroms en massale jodenmoord. Iedereen die een zondebok zocht heeft gebruikgemaakt van *De Protocollen van de Wijzen van Sion*.

De Protocollen werden in 1919 in het Duits vertaald en oefenden grote aantrekkingskracht op Hitler uit. In zijn boek *Mein Kampf* wijdde hij vele pagina's aan de Protocollen. De Protocollen vormden onder meer de geestelijke munitie voor het Derde Rijk, waarmee de deur naar de Holocaust werd geopend. Ze vormden een van de pijlers van de nationaalsocialistische wereldbeschouwing. Na de machtsovername zorgde Hitler ervoor dat de inhoud van de teksten in heel Duitsland bij een ieder bekend werd.

De bewering dat een joodse wereldwijde samenzwering aan de revoluties in Frankrijk en Rusland ten grondslag gelegen had en dat deze nu ook via democratische structuren en het liberalisme de rest van de wereld bedreigde, werd officiële leerstof op alle Duitse scholen.

Toen de Duitsers nog maar net Frankrijk bezet hadden, lieten ze uit vliegtuigen pamfletten met stellingen uit de Protocollen verspreiden. Het toont aan welke belangrijke en centrale rol de Protocollen in de

propaganda van het Derde Rijk speelden. De Protocollen werden, zoals eerder gezegd, een van de belangrijkste uitgangspunten van het nationaalsocialisme.

Ook na de ondergang van het naziregime ging de verspreiding van de Protocollen gewoon door. Door hun explosieve inhoud zijn de Protocollen in veel landen van de wereld verboden. Desalniettemin is de invloed van de Protocollen tot op de dag van vandaag buitengewoon groot. Wereldwijd worden ze verspreid en gretig gelezen.

In Kroatië liggen de Protocollen open en bloot te koop bij de boekhandel. Ook in andere delen van Oost-Europa zijn ze nog altijd verkrijgbaar. Met name de inwoners van de Baltische staten (Estland, Letland en in mindere mate Litouwen) die van Russische afkomst zijn en ook nog Russisch spreken, hechten opnieuw veel waarde aan de Protocollen. In hun ogen verlopen de politieke ontwikkelingen voor hen bijzonder ongunstig. Hand in hand met een opblazende orthodoxe religiositeit, proberen ze via de Protocollen de band met hun verloren gegane 'moederland' in stand te houden. De Protocollen en alle mogelijke daarvan afgeleide geschriften en pamfletten liggen open en bloot in de kathedralen van Tallinn en Riga en worden door de orthodoxe geestelijkheid maar al te graag als verklaringsmodel voor de veranderende omstandigheden gebruikt.

In de Verenigde Staten zorgden in de jaren zeventig van de vorige eeuw extreemrechtse organisaties als *National States Rights Party* en de *California Noontide Press* voor de verkoop en verspreiding van de Protocollen. De teksten worden nu net zo goed door extreemrechtse groeperingen als door aanhangers van de *Nation of Islam* gepropageerd.

Een bijzondere rol in de verspreiding van de Protocollen spelen tegenwoordig de Arabisch-islamitische staten. Tussen 1920 en 1970 zijn

er minstens negen verschillende vertalingen van de Protocollen verschenen. In totaal bestaan er tegenwoordig zo'n zestig edities. Deze circuleren met name in de onderwijsinstellingen van Arabische hoofdsteden en worden zelfs door leidende politici – o.a. in Egypte, Saoedi-Arabië, Libië, Iran en Irak – als leerstof aanbevolen. Een van de jongste uitgaven, die gebruikt werd door de Palestijnse grenspolitie in 2001, is bijvoorbeeld te herleiden tot de Egyptische uitgave van 1976 (in de vertaling van Mohammed Khalifa al-Tunisi, opnieuw geredigeerd in 1994). Ook het handvest van de Palestijnse terreurbeweging Hamas verwijst regelmatig naar de Protocollen.

In oktober en november 2003, tijdens de vastenmaand Ramadan, werd door het Arabische satellietnetwerk Al-Manar, een door de Hezbollah in Libanon financieel gesteunde organisatie, een op de Protocollen gebaseerde televisieserie uitgezonden die nogal wat stof deed opwaaien. De serie bestond uit dertig delen en had als titel *Asch-Schatat* (De Diaspora). De opnames waren in Syrië gemaakt en de serie was met hulp van diverse Syrische ministeries tot stand gekomen. Een jaar daarvoor was er ook in Egypte al een uit éenenveertig delen bestaande serie, eveneens gebaseerd op de Protocollen en onder de naam *Ridder zonder paard*, tijdens de Ramadan op de televisie verschenen.

Antisemitische groeperingen begrijpen nog steeds niet, dat de elite steeds weer nieuwe vijandbeelden nodig heeft om de te manipuleren massa in toom te houden. Zij dienen immers hun macht op peil te houden om zo de door hen nagestreefde wereldwijde slavenstaat te kunnen verwezenlijken.

Maurice Joly

Laten we vervolgens eens nader naar de schrijver van de *Dialogen* kijken. In 1864 had Maurice Joly een pamflet tegen de despotische heerschappij

van Napoleon III samengesteld dat hij, om de censuur om de tuin te leiden, uitgaf als een dialoog tussen de Franse politieke filosoof Montesquieu en de Italiaanse politicus Machiavelli. Nadat Joly in Frankrijk geen drukker had kunnen vinden, verscheen de tekst achteraf in boekvorm in België.

Het boek is onderverdeeld in vijftientwintig satirische dialogen, waarin Montesquieu, als de geest van de samenzwering van 1789, en Machiavelli, als de usurpator van Napoleon, een hevige fictieve strijd uitvechten. De laatste is van mening dat de mensheid uitsluitend door een allesomvattende, totalitaire macht te redden valt, terwijl Montesquieu de liberale opvattingen van de schrijver weergeeft.

Het boek is een aanklacht tegen Napoleon III, omdat deze de tijdens de Franse Revolutie verworven vrijheden opnieuw had afgeschaft. Terwijl Montesquieu als verdediger van burgerlijke vrijheden en humanistische waarden optreedt, verkondigt Napoleon III door de mond van Machiavelli zijn despotische en cynische halve waarheden: politiek en moraal zouden elkaars tegenpolen zijn, macht en recht zouden elkaars gelijken zijn. Letterlijk zegt Machiavelli tegen Montesquieu:

“Uw fout is dat u achting hebt voor het volk. U heeft er geen weet van hoe dom het is.”

Officieel heette het dat Joly in zijn boek de spot drijft met Napoleon III. Dat is zeker zo, maar het boek vertelt veel meer. Joly bespot Napoleon III niet om hem belachelijk te maken, maar om de monarchistische gedachten van het Franse volk te verstikken.

Met zijn boek heeft Joly de val van het huis Bonaparte, de ‘Commune’ van 1871 en de scheiding van staat en kerk in Frankrijk voorbereid.

Maurice Joly heeft in opdracht van de elite met zijn boek de ‘Commune’

niet alleen grondig voorbereid, hij nam ook zelf actief deel aan de gebeurtenissen in Parijs. In een citaat uit Joly's *Autobiografie* lezen we:

“Ik ben een revolutionair en een Jacobijn. Het socialisme beschouw ik als een nieuwe levensvorm, waarin het volk bevrijd is van de tradities van de oude wereld. Ik accepteer vele door het socialisme aangeboden oplossingen: het communisme daarentegen wijs ik als maatschappelijke oplossing en als politiek instituut af. Het communisme is slechts een school van het socialisme. In de politiek heb ik begrip voor extreme middelen om doelen te bereiken. In die zin ben ik in ieder geval een Jacobijn.”¹⁰¹

Joly's revolutionaire acties bleven niet beperkt tot wat hij aan het papier toevertrouwde. In een in 1871 verschenen boek over de Franse geschiedenis wordt het volgende verteld over de bloedige door illuminaten en vrijmetselaars opgezette en uitgevoerde Commune-opstand in Parijs:

“Ondertussen hielden redenaars toespraken voor het volk. Deze levendige toespraken werden op de door de burgers bezette straten en pleinen gehouden. Iedereen riep of schreeuwde ertussendoor. Uiteindelijk werd men het erover eens dat een afvaardiging, onder leiding van Maurice Joly, naar het in Hotel de Ville gevestigde stadhuis zou gaan. De groep afgevaardigden werd zonder problemen binnengelaten en mocht in de kamer naast de grote ontvangsthal plaatsnemen. Daar werden ze ontvangen door de bekende staatsman Jules Ferry. Hij vroeg hun naar het doel van hun komst. Joly echter verweet hem direct een onbekwaam bestuurder te zijn, die onverantwoord omging met de middelen van de stad Parijs.”¹⁰²

In *Le Temps* van 27 februari 1871 zegt Jules Ferry:

“Toen de rellen begonnen, was ik niet op het stadhuis. Toen ik daar even later arriveerde, was Maurice Joly de eerste die ik tegenkwam en hij stelde mij verschillende vragen. De groep om hem heen scandeerde: ‘De Commune, wij willen de Commune!’”

Ook *Le Temps* van 25 februari laat de schrijver van *Dialogen* als een leidend revolutionair zien. In de rubriek *Tribunaux* wordt een rechtzaak van 23 februari besproken en onder de twintig aangeklaagden, die beschuldigd worden van aanzetten tot burgeroorlog, onrechtmatige toeëigening van goederen en onrechtmatige ambtsaanmatiging, valt ook de naam van Maurice Joly te lezen.

In *Le Temps* van 26 februari valt in dezelfde rubriek te lezen:

“Op de vraag van de heer Dupont de Bussac verklaart getuige Requet dat de heer Lefrançais geen agressieve houding aangenomen had. Verwondingen had hij alleen van de kant van Maurice Joly vastgesteld.”

In het boek *L’Invasion, le Siège 1870, la Commune 1871* van Armand Dayot, valt onder de foto’s van leidende revolutionairen van 1871 ook een foto van Maurice Joly te ontdekken.[103](#)

Maurice Joly was altijd al een rebel en onruststoker geweest. Hij was echter niet alleen een revolutionair, maar ook een vrijmetselaar en illuminaat. En één van hoog aanzien!

De bekende vrijmetselaar en schrijver George Kloss beschrijft in deel II van zijn *Geschichte der Freimaurerei in Frankreich aus echten Urkunden dargestellt* (1725-1830) dat een oom van Maurice Joly de Misraïm-Ritus naar Frankrijk bracht:

“Broeder Joly en broeder Bedarride brachten in het jaar 1814 de

Misraïm-Ritus naar Frankrijk. De door broeder Joly geredigeerde *Bibliothèque Maçonnique* verscheen in december 1818.¹⁰⁴

In het boek *L'Ordre Maçonnique de Misraïm*, deel II, wordt vermeld dat Lassalle, grootcommandeur van het Dal van Napels, Joly, die de 77e graad van de Misraïm-orde had, naar grootcommandeur Marc Bedarrides stuurde met het verzoek hem een promotie toe te kennen. Deze bevorderde hem tot de 81e en vervolgens tot de 87e graad. Op 19 mei 1815 werd hij tot het hoogste orgaan van de Misraïm-Ritus in Frankrijk bevorderd.”¹⁰⁵

Ook Maurice Joly was lid van de Misraïm-Ritus. Hij was tevens zeer goed bevriend met de belangrijke illuminaat en tegelijkertijd grootmeester van de Misraïm-Ritus, Isaac Adolphe Cremieux. Deze was bovendien grootmeester van het Grootoosten en de Schotse Rite.¹⁰⁶ Cremieux beschikte over financiële hulpbronnen van de Rothschilds.

Op 10 september 1921 publiceerde de Londense krant *The Spectator* een opvallende ingezonden brief van Sir Andrew de Ternant:

“Maurice Joly was een zeer goede vriend van mijn vader, de overleden Victor de Ternant, die mij vaak verteld heeft dat het *Montesquieu Machiavelli-boek* van Jules Janin door *Journal des Débats* herzien en voor publicatie grotendeels herschreven werd en uiteindelijk op kosten van een rijke Duitse bankier in Zwitserland werd uitgegeven”

De overleden Victor de Ternant was twee jaar lang secretaris van de heer Jules Janin. Deze had steeds beweerd dat Joly's *Dialogen* de bewerking zijn van een geheim document uit vroeger tijd. Jules Janin verzorgde de revisie van het boek.

In een kopie van een andere brief van Ternant van 29 oktober 1921

staat te lezen:

“De naam van de Duitse bankier in Zwitserland kan ik me niet herinneren; de firma was werkzaam onder drie verschillende namen. De bank had relaties met het huis Rothschild in Frankfurt. Deze bankier betaalde Joly driehonderd Engelse ponden voor zijn werk, en Jules Janin kreeg een derde van dat bedrag voor zijn revisie.”¹⁰⁷

Er kunnen in dit verband talrijke goed gedocumenteerde feiten genoemd worden. Om de lezer niet teveel te vermoeien, noem ik ze hier in het kort:

- Cremieux wordt Maurice Joly's 'begunstiger' genoemd. Volgens Joly's *Autobiografie*, bladzijde 13, kreeg Joly bij de heruitgave van zijn tijdschrift steun van Cremieux.
- Joly viel Napoleon III precies op hetzelfde moment en om dezelfde redenen aan als zijn vriend Cremieux.
- Toen Joly na twee jaar zijn gevangenisstraf uitgezeten had, zocht zijn beschermheer Cremieux hem meteen op en samen richtten ze het tijdschrift *Le Palais* op.
- Er bestaan duidelijke aanwijzingen dat Joly zijn brochure en boek geschreven heeft in opdracht van Cremieux en hoogstwaarschijnlijk is ook het benodigde materiaal hem vanuit het archief van de Misraïm-Ritus toegespeeld.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat Joly in Frankrijk geen drukker vond voor zijn boek. Het boek werd verboden en vernietigd. Joly moest de publicatie betalen met vijftien maanden gevangenisstraf en een boete van tweehonderd frank.

In 1878 pleegde Joly 'zogenaamd' zelfmoord.

Een vriend van hem, de bekende vrijmetselaar en illuminaat Gambetta, voormalig Frans minister van Binnenlandse Zaken van 4 september 1870 tot 6 februari 1871, hield de grafrede.¹⁰⁸

Het belangrijkste bewijs van de betrokkenheid van Joly, maar ook van die van zijn eindredacteur Jules Janin, bij de plannen die hij in de schoenen schoof van Napoleon III, kan gevonden worden in de allerlaatste regels uit de door hen geschreven *Dialogen*. Hoewel, of eigenlijk juist, omdat deze regels in de Protocollen niet teruggevonden worden, maken ze heel veel duidelijk:

MACHIAVELLI: (personifieert Napoleon III)

“Een droom! Ach, Montesquieu! Jij zult nog lang klagen: richt ten gronde je eigen 'geest der wet', bid tot God dat Hij in de hemel de herinnering aan jezelf teniet doet; want nu nadert de *vreselijke waarheid*, welke haar schaduw reeds vooruit werpt; *wat ik je zojuist verteld heb, is allesbehalve een droom!*”

MONTESQUIEU:

“Wat wil je mij nog doen inzien!”

MACHIAVELLI:

“Wat ik je zojuist beschreef, dit *samenspel van verschrikkelijke dingen*, waarvoor de geest verschrikt terugdeinst, *dit werk, dat slechts de hel zelf voltooien kon, dat alles is gereed, dat alles is beschikbaar, dat alles gedijt in het aangezicht van de zon, nu op dit moment, op een plek op aarde, welke wij verlaten hebben.*”

MONTESQUIEU:

“Waar?”

MACHIAVELLI:

“Nee, die kennis zou jou een tweede dood doen sterven.”

MONTESQUIEU:

“Spreek, in hemelsnaam!”

MACHIAVELLI:

“Goed dan!”

MONTESQUIEU:

“Nou?”

MACHIAVELLI:

“Onze tijd is voorbij! Zie je niet dat ik meegenomen wordt door een wervelstorm!”

MONTESQUIEU:

“Machiavelli!”

MACHIAVELLI:

“Zie je de schaduwen die daar niet ver van ons voorbijtrekken? Ze bedekken hun aangezicht, maar herken je ze? Het zijn de roemrijken, die de afgunst van de gehele wereld opgewekt hebben. In dit uur eisen zij van God hun vaderland terug.”

MONTESQUIEU:

“Mijn God, Machiavelli, wat heb je daar onthuld!”

Dit kwaadaardig triomferende slot van Joly's werk wordt natuurlijk nooit door een aanhanger van de vervalsingstheorie geciteerd. Dat zou hen namelijk bijzonder in verlegenheid brengen, omdat ze voor dat slot geen verklaring hebben.

In alles wat Machiavelli voorafgaand in de *Dialogen* zegt, spreekt hij in de ik-vorm, en vertegenwoordigt daarmee Napoleon III. Aan het einde van het boek is echter sprake van een hele schare 'roemrijken'. Deze kan onmogelijk betrekking hebben op Napoleon III of zijn aanhangers. Welk 'vaderland' zouden deze aanhangers van de keizer (waarvan ook het predikaat 'roemrijk' zeer discutabel zou zijn!) van God terugverlangen? Men moet echter in een andere richting denken. Betreft men deze zinsnede op de illuminaten en de vrijmetselaars, dan past het begrip 'vaderland' helemaal in wat in de loges als de na te streven zogenaamde wereldrepubliek betiteld wordt. In onze tijd worden in dat verband de begrippen 'globalisering', 'wereldregering' of 'Nieuwe Wereldorde' gebruikt.

Eén ding klopt weliswaar: een deel van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* is afkomstig uit het werk van Joly. Dat moeten ook de verdedigers van de authenticiteit van het document toegeven. De tegenstanders hechten echter weinig waarde aan het vaststellen van het precieze aandeel van Joly's boek in de Protocollen. Ook dat heeft een speciale reden.

Zoals gezegd wordt beweerd, dat ongeveer tweederde deel van de Protocollen aan de *Dialogen* van Joly ontleend zijn. Volgens antagonisten levert een vergelijking van Joly's boek met de Protocollen, 176 plaatsen op die woordelijk uit de *Dialogen* overgeschreven zouden zijn. Overal waar Joly Napoleon III, zijn regering en zijn politiek bedoelde, zou de auteur van de Protocollen het woord 'joden' ingevuld hebben. Deze beschuldiging is niet juist.

Allereerst moet men in ogenschouw nemen dat alle uit Joly's werk overgenomen woorden of zinnen eerst in het Russisch vertaald moesten worden en dan weer terug in het Duits, het Frans, het Engels, et cetera. Hoeveel van de oorspronkelijke woordelijke inhoud van de Protocollen zou dan nog terug te vinden zijn?

Ook belangrijk zijn de volgende kanttekeningen:

De vergeleken tekstgedeeltes tussen de Protocollen en het boek van Joly zijn van een geheel verschillende aard. Slechts in heel weinig gevallen worden woordelijke vertalingen van zinnen of zinsnedes gevonden. In het overgrote deel van het werk gaat het om een vrije weergave van gedachten. Hier en daar is het slechts een bepaald begrip van Joly waaraan de schrijver van de Protocollen aanknoopt. In de tekst van de *Dialogen* vindt de lezer veelvuldig zinnen die niets gemeen hebben met de Protocollen.

Slechts het oppervlakkig doorbladeren van beide teksten en een zeer ruime en slordige interpretatie van het begrip plagiaat zouden kunnen leiden tot de bewering dat de Protocollen voor een gedeelte overgeschreven zouden zijn uit het werk van Joly. Daarbij vergeet men dat zowel Joly als de auteur(s) van de Protocollen gebruik hebben gemaakt van de oertekst uit de Misraïm-Ritus. Een bepaalde gelijkenis in beide teksten is dus goed te verklaren.

Bij het vergelijken van tekstgedeeltes kan het volgende geconcludeerd worden:

- Het 1e protocol begint pas halverwege Joly's 1e dialoog en eindigt pas in het midden van de 3e dialoog.
- De 15e dialoog komt in de Protocollen helemaal niet aan bod.

- Pas het 16e protocol begint (als één van de in totaal drie!) op exact dezelfde wijze als de 16e dialoog, maar eindigt weer geheel verschillend.
- In het 18e protocol bevindt zich de enige overgenomen tekst uit Joly's 25e en laatste dialoog.
- De 19e dialoog wordt ook in de Protocollen volledig genegeerd.
- Het 21e en 24e protocol beginnen weliswaar gelijk als de 21e en 24e dialogen, maar eindigen echter veel eerder dan de teksten in die dialogen.
- De 25e dialoog ontbreekt volledig, met uitzondering van de aan het eind van het 18e protocol toegevoegde zin.

Het is een feit dat bij Joly twee personen, Machiavelli en Montesquieu, afwisselend spreken, terwijl in de Protocollen slechts één persoon aan het woord is.

De voorstanders van de vervalsingshypothese beweren eenvoudigweg dat de herschrijving van de *Dialogen* zeer vluchtig en oppervlakkig gedaan zou zijn. Zij citeren daarbij alleen het eindoordeel van de eerste ontdekker van de connectie tussen Joly en de Protocollen, Philip Graves in de Londense *Times*.

Ook Göran Larson, auteur van het boekje *Waarheid of Bedrog? – De Protocollen van de Wijzen van Zion* is deze mening toegedaan. Verder schrijft hij:

“De vervalser was zeer waarschijnlijk een Russische antisemitische nationalist en aanhanger van de tsaar in diens strijd tegen de revolutionaire krachten. En dus was hij een tegenstander van waarden als vrijheid en democratie, die Joly juist wel aanhing.

Toen de niet zo heel snuggere vervalser het boek van Joly naschreef, leverde dit dan ook bizarre inconsistenties en tegenspraken op.”¹⁰⁹

Juist het tegendeel is waar. De herschrijving vormt, zoals iedere deskundige zonder vooroordeel moet toegeven, een literair meesterstuk dat in geen geval in een handomdraai tot stand gekomen kan zijn. De zogenaamde vervalser van de Protocollen dient van zeer goede huize geweest te zijn en kennis te hebben gehad van enorm veel thema's. Met name van economische onderwerpen en theorieën. Daarnaast diende hij over een dusdanig schrijverstalent te beschikken dat hij het gedachtegoed van Joly zo kon verwoorden en het in de tekst van de Protocollen nagenoeg onzichtbaar kon verwerken.

In Joly's Dialogen zijn nog enkele verraderlijke plekken te vinden, die door de tegenstanders van de Protocollen het liefst genegeerd worden:

Op bladzijde 51 laat Joly Montesquieu zeggen:

“Ik aarzel om je te antwoorden, Machiavelli, want jouw laatste woorden bevatten ik weet niet hoeveel duivelse spot, waardoor ik vermoed dat jouw uiteenzettingen niet kloppen met je verborgen gehouden gedachten.”

Daaruit kan alleen maar geconcludeerd worden dat de op het oog door Napoleon III gedane uiteenzettingen in werkelijkheid de geheime gedachten van de machtselite waren.

Op bladzijde 288 schrijft Joly, dat in Machiavelli's rijk elke opstand met wapengeweld onderdrukt zal worden. Vervolgens laat hij Machiavelli daarop zeggen:

“Het bloed, dat door mijn aderen stroomt, is hartstochtelijk heet,

en mijn ras draagt alle tekenen van superioriteit.”

Uit de mond van Machiavelli (Napoleon III) klinken deze woorden vreemd. Hij stond immers bekend om zijn persoonlijke trots, maar van enig superioriteitsgevoel ten aanzien van zijn ras is nooit iets bij hem geconstateerd. Wie zich echter wel exclusief en ver boven de overige volkeren verheven voelde, was de machtselite achter de schermen.

Het eindoordeel over de vergelijking tussen Maurice Joly und Jules Janins *Dialogen* en *De Protocollen van de Wijzen van Sion* kan slechts als volgt onderstreept worden:

Joly's geschrift bevat duidelijke taal met verborgen doeleinden. De Protocollen daarentegen bevatten een duidelijke taal met onthulde doeleinden.

Een diepgaande vergelijking met *De Protocollen van de Wijzen van Sion* laat zien, dat de schrijver het boek van Joly gekend moet hebben en daar enige zinnen uit overgenomen heeft. De *Dialogen* werden als gedachtenbrug gebruikt. Daarnaast maakte hij ook gebruik van de oertekst uit het archief van de Misraïm-Ritus.

Rabbijnenrede

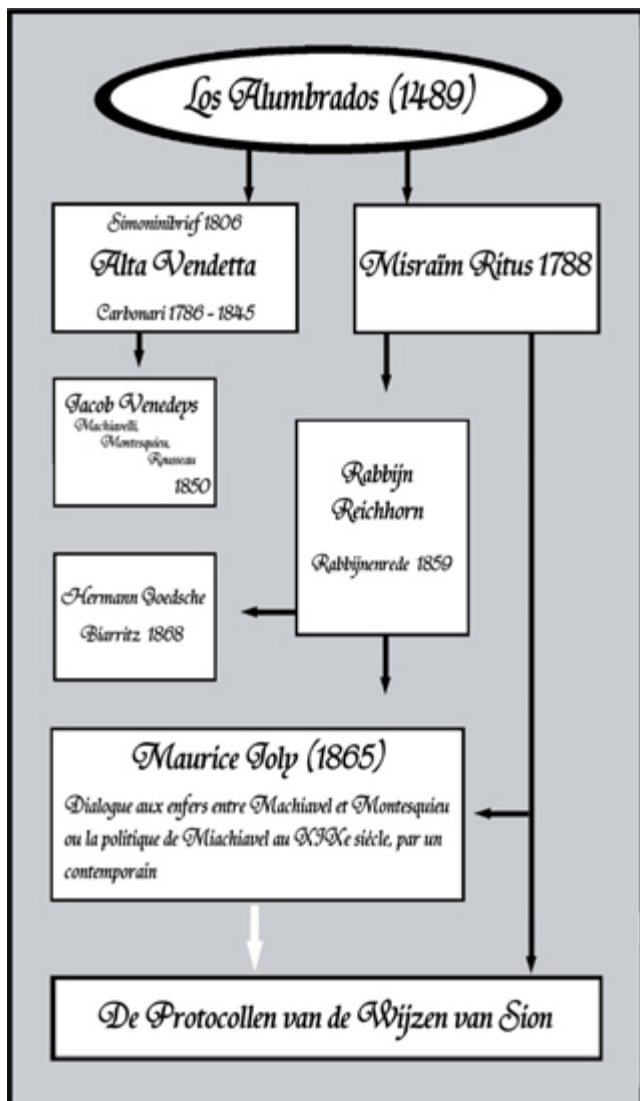
Het is van belang er in dit verband op te wijzen dat er ook verscheidene tekstuele overeenkomsten aan te wijzen zijn tussen de *Dialogen* en de *Rabbijnenrede* van 1859.

Van grotere betekenis is echter het feit dat de *Rabbijnenrede* een serie voorstellingen bevat die niet terug te vinden is in de *Dialogen*, noch in *De Protocollen van de Wijzen van Sion*. Daaruit kan opgemaakt worden dat de *Rabbijnenrede* uitsluitend in verband gebracht kan worden met de *Dialogen*, maar absoluut niet met *De Protocollen van de Wijzen van Sion*.

Tot besluit keren we nog even terug naar Herman Goedsche's roman *Biarritz*. Net als bij het boek van Maurice Joly heeft men alles in het werk gesteld om het hoofdstuk *Op het Joodse kerkhof in Praag* uit deze roman als bron voor de tekst van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* te bestempelen. Meerdere malen is grondig bewezen (zie bijvoorbeeld de gerechtsakten van de stad Bern uit 1937) dat deze hypothese onjuist is.

Waarom heeft men de bovengenoemde en welbekende feiten volledig genegeerd? Waarom wordt het boek van Goedsche steeds opnieuw als maatgevende inspiratiebron voor de vermeende vervalsers van de Protocollen bestempeld? Er moet wel een heel pregnante reden zijn waarom men de bestaande feiten zo op hun kop wil zetten. De zogenaamde *Rabbijnenrede* moet, als deze afkomstig is uit de kerkhofrede van Goedsche, hem namelijk volgens de regels van zuivere tekstkritiek, omgekeerd juist als voorbeeld gediend hebben. Zo gedacht, moet de rede dus al negen jaar voor het verschijnen van Goedsches roman, dus in 1859, bestaan hebben. Daarmee wordt deze zaak voor alle voorstanders van de vervalsingshypothese automatisch tot een boemerang. Een authentieke 'Rabbijmentekst' zou daarmee namelijk tot de inspiratiebron van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* bestempeld moeten worden.

Zoals we gezien hebben bestaan er twee documenten die de bestrijding van staten en volkeren ten behoeve van het instellen van een wereldregering als onderwerp hebben.

Uit diepgaand onderzoek blijkt overduidelijk dat beide teksten volledig onafhankelijk van elkaar zijn opgesteld.

- De tekst uit het archief van de Misraïm-Ritus was voor het eerst in omloop onder de leiders van de Russische joden. De inhoud hiervan is ons het beste overgeleverd via de tekst *De Rabbijnenrede*, welke de

Tsjechische afgevaardigde Brzesnovski in 1900 publiceerde.

- Al veel eerder echter was een vergelijkbaar document bij de Franse revolutionair Maurice Joly bekend, die nadien een gedeelte van de inhoud in zijn in 1864 uitgegeven *Dialogen* heeft verwerkt. Bepaalde gedeelten bevatten volstrekt duidelijke overeenkomsten met de oertekst en de *Rabbijnenrede*.
- In 1868 werd de *Rabbijnenrede* door Goedsche in zijn roman *Biarritz* verwerkt.
- De auteur van de *Protocollen van de Wijzen van Sion* gebruikt voor zijn werk noch de *Simonini-brief* (gedateerd 1806), noch de *Rabbijnenrede*, noch de uitwerking daarvan uit de roman van Goedsche. Hij benutte uitsluitend enkele passages uit de *Dialogen* van Maurice Joly. Verder gebruikt hij de tekst uit het archief van de Misraïm-Ritus. Deze werd, zoals eerder vermeld, door de anonieme auteur(s) aangepast.

Het Eerste Zionistische Congres in Bazel

Over het ontstaan van de Protocollen verschilt men nogal van mening. Zo is de meest gangbare visie onder extreemrechtse, revisionistische en antisemitische groeperingen, dat de Protocollen de verslagen zijn van verschillende voordrachten van meerdere anonieme zionistenleiders die tijdens het eerste zionistencongres in 1897 in Bazel in het geheim gehouden werden.

De Protocollen hebben met het zogenaamde zionistische programma uit het jaar 1897 echter niets te maken. Tijdens het officiële congres werd volstrekt niets in het geheim bekokstoofd.

De Russische geheime politie Ochrana

Het Züricher weekblad *Jüdische Pressezentrale* beweerde op 15 december

1933 dat de Protocollen in 1905, kort na de Russisch-Japanse oorlog, door de Russische geheime politie opgesteld zouden zijn. Dat echter is weinig geloofwaardig, omdat we inmiddels weten dat op zijn laatst in 1897 al kopieën van de Protocollen in drie verschillende talen circuleerden.

Zoals eerder aangegeven heeft tsaar Nicolaas II pas voor het eerst in 1905 kennis genomen van de Protocollen. Na het doornemen van de tekst verklaarde hij:

“Laat de Protocollen maar voor wat ze zijn. Je kunt een eerlijke zaak niet met smerige methoden verdedigen.”

Toch geloven velen ook vandaag nog dat de auteur van de Protocollen in kringen van de Russische geheime politie Ochrana gezocht dient te worden. De Protocollen zouden een bedenksel of een product zijn van intellectuelen die een grondige hekel hadden aan joden en die met de Russische geheime politie samenwerkten om Nicolaas II van liberale hervormingen af te houden en jodenhaat aan te wakkeren.

Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat de auteur uit deze kringen afkomstig zou zijn. Een schrijver of vervalser uit de kring van de geheime politie, die zijn opdracht van zijn superieuren gekregen moet hebben, zou dan toch op zijn minst alles in het werk stellen om deze zelfde autoriteiten in een zo gunstig mogelijk daglicht te stellen! Hij zou toch zeker die dingen vermijden te melden die zijn eigen organisatie in het oog van de heerser, nota bene de tsaar, zouden kunnen schaden? Hier was echter sprake van het tegendeel.

De Protocollen bevatten opmerkingen over het ambtenarenapparaat en over de politie in het bijzonder, die allesbehalve een positieve indruk op de tsaar zouden maken. Zo werd bijvoorbeeld gesuggereerd dat de joden

over talrijke geheim agenten zouden beschikken binnen het politieapparaat. Opgemerkt werd ook dat veel agenten van de geheime politie lid zouden zijn van door joden geleide loges van vrijmetselaars. Zou een tekst met dergelijke suggesties bedoeld zijn geweest om aan de tsaar voor te leggen?

Door velen wordt beweerd dat de Protocollen bedoeld waren om de tsaar bang te maken voor de joden. Deze versie zou toch echter ook tot gevolg gehad hebben dat de tsaar zijn eigen politiemacht zou gaan wantrouwen. En dat aspect zou eenvoudig door de Russische schrijver van de geheime politie Ochrana over het hoofd gezien zijn? Men moet ervan uitgaan, dat de Russische geheime politie in die dagen toch een iets hogere dunk van zichzelf zou hebben. De Russische geheime dienst zou met zekerheid nooit de volgende mededeling in de Protocollen hebben opgenomen:

“Wanneer het ogenblik gekomen is het pausdom definitief te vernietigen, zal de vinger van een onzichtbare hand de volkeren op de Pauselijke stoel wijzen. Als de volkeren zich echter op de Paus zouden storten, dan zullen wij als zijn schijnbare beschermer optreden om bloedvergieten te verhinderen. Door deze afleidingsmanoeuvre zullen wij tot in het binnenste van het Vaticaan doordringen, vanwaar we niet eerder zullen wijken, voor we zijn macht volledig vernietigd hebben.” (Protocol 17:4)

Indien leden van de Ochrana werkelijk de auteurs zijn van de Protocollen, dan is de vermelding over het pausdom onverklaarbaar. Ook in het 15^e protocol wordt, naast de tsaar, opnieuw melding gemaakt van het pausdom:

“Wil een regering onwrikbaar staan, dan moet zij het aanzien van haar macht versterken en dit aanzien wordt slechts bereikt door

een alles overtreffende onbuigzaamheid van de macht, die het teken moet dragen van een geheimzinnige onkwetsbaarheid, de uitverkorenheid door God. Zo was tot in de laatste tijd de onbepaalde heerschappij van de Russische tsaar ingesteld, onze enige vijand in de gehele wereld naast het Pausdom.” (Protocol 15:5)

Het is ondenkbaar dat de geheime politie Ochrana de tsaar en zijn op handen zijnde machtsverlies met deze woorden genoemd zou hebben. Daarnaast kan de bewering dat de Protocollen door de Ochrana opgesteld zijn, om daarmee de tsaar af te houden van liberale hervormingen en hem tegen de joden op te zetten, niet hard gemaakt worden. In tegendeel, belangrijke feiten logenstraffen deze veronderstelling juist.

- De Protocollen zijn niet volledig. Niet alleen ontbreekt de inleiding, ook de aangekondigde verklaringen aan het slot in Protocol 16:7 zijn niet voorhanden.
- Het is uitgesloten dat een Russische autoriteit of een Russische regeringsambtenaar een dergelijk slordig werk zou afleveren.
- Talrijke uitspraken en verklaringen in de Protocollen sluiten de veronderstelling uit dat deze door Russische ambtenaren zouden zijn opgesteld.
- De door Butmi en Nilus uitgegeven versies van de Protocollen bleven onopgemerkt gedurende de hele periode van een nog tsaristisch Rusland en zelfs tot 1920. De verspreiding van de Protocollen werd op geen enkele wijze vanuit de tsaristische regering gestimuleerd.
- De Parijse afdeling van de Ochrana wordt op geen enkele wijze door Nilus vermeld.

- Tegen de bewering dat de Protocollen door de Russen zouden zijn opgesteld, spreekt ook het feit dat in deze Protocollen op geen enkele wijze mogelijke betrekkingen met Rusland, waar het jodenvraagstuk toch een hot item was, aan de orde komen.
- Het is bekend dat de tsaristische regering nooit enige poging heeft ondernomen de inhoud van de Protocollen onder het Russische volk bekend te maken.

Benjamin Segel schrijft in zijn boek:

“In werkelijkheid hebben de joden pas voor het eerst kennis kunnen nemen van de Protocollen toen deze als zelfstandige Duitse vertaling, en niet als een aanhangsel van de werken van Nilus, in 1905 verschenen.¹¹⁰

Panama

In *De Protocollen van de Wijzen van Sion* wordt op een bepaalde plek over het Panama-schandaal gesproken, alsof dat al in het verleden voorgevallen zou zijn. In het 10e deel van de Protocollen wordt aanbevolen die kandidaten tot president te verkiezen, wier verleden niet geheel smetteloos is. Aan dat verleden kleeft een soort, 'Panama', waardoor ze tot een bepaalde mate van bescheidenheid gedwongen worden.

De voorstanders van de vervalsingshypothese hebben deze tekst in verbinding gebracht met de verkiezing van de Panamese president Loubet, welke op 18 februari 1898 had plaats gevonden. Voor antagonisten een bewijs dat we met een vervalsing hebben te maken.

Zij beweren dat de Protocollen, die toch op zijn laatst in 1897 uitgegeven moeten zijn, duidelijk gebeurtenissen aankondigen die pas

veel later hebben plaats gevonden. In werkelijkheid verwijzen de Protocollen hier naar de door De Lesseps in 1881 opgerichte onderneming voor de bouw van het Panamakanaal. Al in 1888 kwam de onderneming in financiële nood om in 1889 officieel failliet verklaard te worden.

Bij dit zogenaamde Panamaschandaal waren 510 van de 884 Franse parlementariërs betrokken. Het proces werd in 1893 met de veroordeling van De Lesseps en vele anderen tot een gevangenisstraf afgesloten. Hoewel parlamentslid Loubet bij het eerste proces betrokken was, ontsnapte hij aan een veroordeling. In 1898 werd hij tot president van de republiek verkozen en van zijn tegenstanders ontving hij de bijnaam de Panamapresident. Al ten tijde van dat eerste proces, dus nog vele jaren voor de uitgave van de Protocollen, was 'Panama' al een gevleugeld woord geworden voor alle mogelijk financiële schandalen.

Toen het door vrijmetselaars bestuurde Frankrijk in 1898 een president koos die in 1893 zijn 'Panama' al had meegemaakt, hielden zij zich keurig aan het in de Protocollen beschreven voorschrift. Het eerste Panamaschandaal had zich al in 1888 voorgedaan. Daaruit kan geconcludeerd worden dat de nieuwe tekst van de Protocollen na het Panamaschandaal van 1893 geschreven werd.

Het proces in Bern

De Protocollen waren al dertig jaar in vele talen in omloop alvorens ze voor het eerst officieel werden aangeklaagd. In het najaar van 1934 werd in Bern een aanklacht ingediend tegen Sylvio Schnell, die exemplaren van de Protocollen in het openbaar zou hebben aangeboden. Hij werd aangeklaagd wegens een vergrijp tegen de Berner zedelijkheidswetgeving (art. 14b), omdat hij zogenaamde onzedelijke lectuur zou hebben verkocht.

Gelijktijdig werden ook Georg Haller, hoofdredacteur van de nationaalsocialistische krant *Eidgenossen*, en hun uitgever Theodor Fischer aangeklaagd. De *Eidgenossen* had niet direct iets te maken met de Protocollen, maar werd in de aanklacht meegenomen. De krant had een artikel gepubliceerd waarin blonde Zwitserse meisjes gewaarschuwd werden voor joodse seksmisdadigers.

Voor de beklaagden traden Dr. Ruef en Dr. Ursprung, advocaten te Bern, op. Voor de aanklagers waren dat Prof. Matti en Dr. Brunschvig te Bern. Rechter Walter Meyer stelde Carl Albert Loosli als onpartijdig deskundige aan. Professor Arthus Baumgarten werd als deskundige voor de aanklagers aangesteld. De beklaagden konden geen deskundige vinden. Daarop wees de rechter dominee Münchmeyer aan als deskundige voor de verdediging.

Op 8 augustus 1934 werd dominee Münchmeyer door middel van een schrijven opgeroepen bij de rechtbank te verschijnen. Deze oproep heeft de predikant echter nooit bereikt. De brief was namelijk fout geadresseerd en kwam als onbestelbaar naar Bern terug. De rechtbank nam daarop niet de moeite het juiste adres uit te zoeken. Ook werden de beklaagden hiervan niet op de hoogte gebracht. Op de eerste zitting op 15 oktober 1934 bleek dat er geen advies van Münchmeyer voorhanden was.

De rechter stelde vast dat deze gang van zaken nadelig was voor de zaak van de beklaagden en besloot erin toe te stemmen dat deze een andere deskundige mochten aanwijzen.¹¹¹

Op 22 oktober bood Ulrich Fleischhauer schriftelijk zijn hulp in het proces aan. Fleischhauer was antisemiet en had nauwe contacten met de nazileiders in Duitsland. Hij vertolkte een leidende rol in internationale antisemitische organisaties. Daarnaast was hij leider van de

‘Werelddienst’, een antisemitische propagandacentrale. Het was iedereen duidelijk dat Fleischhauer van plan was de rechtszaal in Bern te gebruiken om het grote publiek met zijn antisemitische propaganda te overspoelen. Daarnaast was Fleischhauer zeker geen deskundige op het terrein van de Protocollen. Om zich op de verdediging van Sylvio Schnell voor te bereiden, riepen zijn advocaten de hulp in van Georges de Pottere, een van de grootste deskundigen op het gebied van de Protocollen. Het schijnt dat er nogal wat druk op hem moest worden uitgeoefend. De Pottere was een diplomaat uit de oude Habsburgse monarchie, voormalig afgezant van Oostenrijk in Parijs en vervolgens vertegenwoordiger van Hongarije in München.¹¹²

De Pottere was een fel tegenstander van Hitler en zijn nazipartij en weigerde zijn medewerking aan het proces te verlenen. Om onduidelijke redenen – waarschijnlijk pressie van de nazi’s – gaf hij uiteindelijk toch toe. De Pottere was de belangrijkste auteur van de rapportage in het bewuste proces.¹¹³ Die rapportage werd later onder de naam van Fleischhauer gepubliceerd.¹¹⁴

De Pottere tekende daar protest tegen aan en werd vanaf 1936 door de Duitse regering gezocht en uiteindelijk tijdens de oorlogsperiode in zijn geboorteland onder huisarrest geplaatst.¹¹⁵

Voor aanklager Georges Brunschvig was het een uitgemaakte zaak dat Philip Graves voor de rechtbank in Bern zou komen getuigen. Zoals we al eerder vermeldden, kwam deze in 1921 met nogal opzienbarende onthullingen in de pers omtrent de ‘vervalsing’ van de Protocollen. Helaas liet Graves weten geen interesse te hebben naar Bern te komen. Daarentegen gaf hij wel een verklaring af. Daarin bevestigde hij in het kort dat zijn verklaringen omtrent de Protocollen op de waarheid berustten.

De aanklagers waren ook geïnteresseerd in Catherine Radziwill, die eens een korte tijd getrouwd was geweest met een prins genaamd William Radziwill, om haar als getuige op te roepen! Op 25 februari 1921 had zij in een interview met verslaggever Isaac Landman in *The American Hebrew* onder meer beweerd dat de Protocollen een product waren van de Russische geheime politie, de Ochrana, en dat ze als doel hadden antisemitische vervolgingen te rechtvaardigen. Om deze triomferende uitspraak nog meer kracht bij te zetten, drukte dezelfde *American Hebrew* slechts drie weken later, op 15 maart 1921, een vergelijkbaar interview af met de boezemvriendin van Radziwill, Henriëtte Hurlbut. Zij verklaarde eveneens ooggetuige te zijn geweest en bevestigde nogmaals alles wat Radziwill al te berde had gebracht. Radziwill en haar vriendin Hurlbut zouden de Protocollen, terwijl er nog aan 'gewerkt' werd, al in Parijs onder ogen hebben gehad.

Het Parijse tijdschrift *La Tribune Juive* van 7 april 1921 schreef het volgende:

“Door een gelukkig toeval heeft men ontdekt dat prinses Radziwill tot de weinigen behoorde die het manuscript van de Protocollen te Parijs gezien heeft, nog voordat het naar Rusland verdween, en in de wereld verbreid werd.”

Allicht waren de aanklagers geïnteresseerd Radziwill als getuige op te roepen! De prinses sloeg de uitnodiging echter onverwacht af. Ook zij stuurde de rechtbank in Bern een onder ede afgegeven verklaring waarin ze alle genoemde feiten uit het interview met de *American Hebrew* van 25 februari 1921 bevestigde. Om onbekende redenen achtten de aanklagers het niet nodig Radziwills vriendin Hurlbut uit te nodigen om een verklaring af te leggen.

Vertwijfeld werd er achter de coulissen naar andere getuigen gezocht. De aanklagers konden zich in ieder geval verheugen over de persoonlijke komst van de Franse graaf Armand du Chayla. Deze had op 12 en 13 mei 1921 in de in Parijs verschijnende krant *Poslednjeje Nowosti* een tweedelige bijdrage gepubliceerd waarin de Protocollen eveneens als vervalsing bestempeld werden. Du Chayla zou professor Nilus in 1909 persoonlijk hebben ontmoet. Armand du Chayla werd door de aanklagers als een geloofwaardig getuige gepresenteerd. Volgens hen was Du Chayla een praktiserend Russisch-orthodox christen en uiterst betrouwbaar. De aanklagers hadden echter verzuimd een grondig onderzoek naar de graaf in te stellen. Zo'n onderzoek zou hebben uitgewezen dat men de graaf beter niet als getuige had kunnen oproepen.

Een van de getuigen, de Russin Tatjana Fermor, had op 9 juni 1921 in Parijs een door haar ondertekende verklaring ten aanzien van Du Chayla afgegeven. Zij had de graaf persoonlijk gekend en wel gedurende de tijd en op de plek (in het klooster Optina Pustina) waar hij ook Nilus had leren kennen. Du Chayla was volgens haar een bolsjewistische provocateur en een zeer fanatiek antikatholiek en antisemiet. Hij had officieel zijn katholieke geloof voor het orthodoxe ingewisseld en stelde alles in het werk om geweldloze orthodoxe gelovigen aan te zetten tot jodenhaat. Fermor verklaarde onder meer:

“Men moet toegeven dat hij geheel in lijn met zijn karakter leefde en zich nog orthodoxer gedroeg dan de patriarch zelf. Dankzij zijn ijver werden de prachtige in renaissancestijl in steen gehouwen engelen in de kapel kapotgeslagen omdat Du Chayla ze te katholiek vond. Hij vertelde mij dat hij er grote vreugde aan beleefde toen hij ze daadwerkelijk met de hamer verbrijzelde. Toen ik hem daarop vandalisme verweet, ontstak hij in eenzelfde woede als die hij aan

de dag legde in zijn jodenhaat. Vaak hoorde ik hem zeggen dat Rusland toe was aan een paar stevige jodenpogroms. Men kan zich mijn verbazing voorstellen toen ik later, in 1917, zijn in de bolsjewistische pers verschenen artikelen met zijn valse aanklacht tegen de door het Witte Leger (de antibolsjewieken) georganiseerde (vermeende) pogroms las. Hij, die zelf de pogroms noodzakelijk achtte, meende ze nu te moeten veroordelen! Toen ik (tussen 1909 en 1917) de levensloop van Du Chayla in Rusland volgde, verbaasde mij het uitzonderlijke tempo waarin hij politiek en kerkelijk carrière maakte. Hij raakte nauw bevriend met ultra-orthodoxe bisschoppen en propageerde de haat en afkeer jegens alle buitenlanders. Naarmate hij zijn positie in de Russische maatschappij verstevigde, verlegde hij zijn activiteiten van het kerkelijke naar het politieke veld. Hij ging in de politiek en werd een aanhanger van graaf Bobrinski, de leider van de panslavistische partij. Door de graaf werd hij met een geheime missie naar Oostenrijk gestuurd. Spoedig daarop werd hij wegens spionage gearresteerd. Na zijn terugkeer naar Rusland leidde hij een felle campagne tegen de kleinere bevolkingsgroepen in het land en wel met name tegen de Polen en de Finnen.”

Van de overige getuigen kunnen de nog in ballingschap levende historicus professor Boris Nikolajewski, Chaim Weizmann, Wladimir Burzew, Swatikow en de uit Sint-Petersburg afkomstige advocaat Henri Sliosberg genoemd worden. Zoals we zullen zien, kwamen ook zij niet met nieuwe feiten. Niemand van de getuigen was in staat om werkelijk nieuwe en van belang zijnde informatie over de ontstaansgeschiedenis van de Protocollen te leveren.

Bij de behandeling voor de politierechter Meyer verzochten de aanklagers uiteindelijk eenentwintig getuigen te dagvaarden, waaraan

gevolg werd gegeven. Vijftien daarvan verschenen ter terechtzitting. Van de zijde der aangeklaagde partij werd de dagvaarding van zesendertig getuigen verzocht. De rechter wees echter de oproeping van al deze getuigen à décharge zonder meer af. Bleven dus bij de behandeling der zaak alleen vijftien getuigen à charge over.

Volgens de door prinses Radziwill onderschreven verklaring, zou zij het manuscript tijdens zijn vervaardiging door de agenten van de Russische geheime politie onder eigen ogen hebben gehad.

Zij wist ook wie de geestelijke vader van het geschrift geweest was en vermeldde in verband daarmee de naam van generaal Orschewski. Dat vaderschap ging terug tot 1884, maar het document werd later weer opgeborgen in de archieven van de Russische geheime politie te Parijs. Later, tijdens de Russisch-Japanse oorlog, werd het pamflet opnieuw tevoorschijn gehaald en aan drie agenten van de Russische geheime politie – Ratschkowski, Manassewitsch-Manuïloff en Golowinski – ter bewerking voor de tsaar gegeven. Volgens de prinses was dat in de jaren 1904 en 1905.

“Ik woonde toen in Parijs. Golowinski bezocht mij, en toonde me op zekere dag een manuscript, waaraan hij met Ratschkowski en Manuïloff samenwerkte. Hij vertelde dat in dit werk de samenzwering van joden tegen de wereldvrede werd uiteengezet. Om dit gehele plan moesten we geweldig lachen, maar Golowinski was heel trots op zijn werk. Mijn vrienden en ik hebben het manuscript dikwijls gezien. Het was in het Frans gesteld en op geelachtig papier geschreven met verschillende handen. Ik herinner me nauwkeurig dat op de eerste bladzijde een grote paarse inktvlek zat. Later hoorde ik, dat dit manuscript in het boek van Sergei Nilus was opgenomen.”

Haar beschrijving van de bezoeken van Golowinski in Parijs besloot ze met de woorden:

“Ik spreek hier over de jaren 1904 en 1905.”

Hier maakte Radziwill een grote fout. Het voorval in Parijs, toen ze het vervalste geschrift met de paarse vlek zou hebben gezien, moest aanzienlijk vroeger hebben plaatsgevonden dan ze verklaarde. Uittreksels uit de Protocollen werden immers in 1903 in de *Snamja* afgedrukt en het was vrijwel zeker dat het document al eerder in het bezit van Nilus was.

Eén van de andere door de aanklagers opgeroepen getuigen, de beruchte Russische revolutionair Wladimir Burzew, wees op nog een fout in Radziwills verklaring:

“Ratschkowski was in de jaren 1904-1905 helemaal niet in Parijs. Hij was nog vóór de Russisch-Japanse oorlog uit de Russische staatsdienst ontslagen en uit Parijs teruggeroepen. Deze jaren leefde Ratschkowski in Rusland onder politietoezicht, en kon hij dus noch Golowinski, noch Manuïloff ontmoet hebben.”

Een andere voor de verdediging 'belangrijke' getuige was de reeds eerdergenoemde Franse graaf Armand Du Chayla, die langdurig in Rusland had geleefd. Tijdens het proces herhaalde hij wat hij enkele jaren tevoren reeds in *La Tribune Juive* van 14 mei 1921 had verklaard. In 1909 zou hij Nilus hebben leren kennen, die hem het manuscript van de Protocollen (N.B. er bestonden toen reeds lang verschillende gedrukte uitgaven daarvan!) getoond zou hebben, en daarbij had gevoegd dat dit document de constitutie van het koninkrijk van de antichrist bevatte. Nilus zou hebben toegegeven dat hij het document van generaal Ratschkowski had gekregen.

Ten slotte verklaarde Du Chayla dat Nilus reeds in 1901 in het bezit van dat geschrift op geel papier met paarse vlek was. Hetzelfde document met dezelfde paarse vlek, dat volgens prinses Radziwill eerst in 1904 onder haar ogen in Parijs door de drie hierboven genoemde Russische geheim agenten gemaakt was!

Daarmee was de zaak niet afgedaan. Ook Golowinski moet uit het zo treffende verhaal van prinses Radziwill geschrapt worden! Een van de andere getuigen, professor Sergei Swatikow bevestigde voor het gerecht hetgeen hij had geschreven in de *Tribune Juive* van 26 augustus 1921:

“Aangezien ik een onderzoek had in te stellen omtrent de werkzaamheid der Russische politie in het buitenland – en wel als commissaris van de voorlopige regering te Petersburg – kan ik bevestigen, dat Golowinski van 1890 tot 1900 te Parijs heeft geleefd.”

Dit betekent dat Golowinski gedurende de jaren 1904 en 1905 niet werkzaam was in Parijs en dus ook niet aan de Protocollen heeft kunnen werken, zoals Radziwill beweert.

Tijdens het proces in Bern verklaarde de Russische generaal Alexander Spiridowitsch, hoofd van de Ochrana tussen 1902 en 1905, zich bereid als getuige te verschijnen. De rechtbank weigerde hem, net als de andere door de aangeklaagde voorgestelde getuigen, te horen.¹¹⁶ In een lange verklaring met betrekking tot de getuigenverklaringen in de Berner rechtszaak, schrijft Spiridowitsch onder andere:

“Ik zal bewijzen dat Golowinski nooit een spion, agent informateur of collaborateur van de Ochrana geweest is, en ook dat hij niet een ondergeschikte of medewerker van Ratschkowski was. Verder zal ik bewijzen dat Manuïloff, medewerker van de politie, nooit

ondergeschikt geweest is in het buitenland aan generaal Ratschkowski en ook niet met hem in Parijs heeft samengewerkt. Integendeel, ze waren tegenstanders van elkaar. Ik heb het hele archief van Ratschkowski doorgewerkt en kan verklaren dat Golowinski nooit bij hem in dienst is geweest. Hij was geen medewerker van hem.”

Over de eerder gehoorde getuigen Du Chayla en Wladimir Burzew verklaarde Spiridowitsch:

“De naar eigen zeggen ‘linksgerichte’ en daarom door de Russische geheime dienst persoonlijk in de gaten gehouden en vervolgens voor de bolsjewieken gevluchte revolutionair Wladimir Burzew, die later als journalist werkzaam was, noemde Golowinski een provocateur van Ratschkowski. Als dat zo zou zijn geweest, waarom heeft Burzew, die sinds 1905 te vuur en te zwaard het politieapparaat en haar agenten bestreed, en die alle namen van de provocateurs die hij kende publiceerde, de naam van Golowinski, indien hij die al sinds 1901-1902 als provocateur kende, niet bekendgemaakt? Waarom wordt er in de vier delen van Mentschikoff onder de titel *De Ochrana en de Revolutie* niets over Golowinski vermeld, zelfs niet zijn naam? Omdat Golowinski helemaal geen agent van Ratschkowski was. Dit verhaal werd door Du Chayla en Burzew verzonnen om de Russische politie en Ratschkowski in een kwaad daglicht te stellen.”

Tegenwoordig zwijgt men als het graf over Spiridowitsch en zijn schriftelijke verklaring. Het laat zich ook eenvoudig raden waarom dergelijke getuigen in Bern niet welkom waren.

Het is belangrijk te vermelden dat Catherine Radziwill tot de illuminati behoorde. Zij omgaf zich graag met mannen, met name die van wie ze

wist dat ze tot de illuminati behoorden en zeer bemiddeld waren. Haar titel verkreeg ze omdat ze eens een korte tijd getrouwd was geweest met een prins genaamd William Radziwill. Daarna trouwde ze met ingenieur Karl Emil Kolb, maar ze liet zich na korte tijd ook van hem scheiden om uiteindelijk met ene Danvin in het huwelijk te treden. Haar verleden is nogal dubieus en de prinses bleek een zeer wispelturig karakter te hebben. Geheel overeenkomstig de uitgangspunten van de illuminati gaf zij een krant onder de naam *Greater Britain* uit. Rond 1900 had ze een hartstochtelijke verhouding met diamantkoning Cecil Rhodes, en niet lang daarna vertrok ze naar Zuid-Afrika en Rhodesië, het land dat naar Rhodes vernoemd werd (het huidige Zimbabwe). Cecil Rhodes was een apostel van de Rothschilds. Aan het eind van de 19e eeuw had hij in opdracht van de Rothschilds en met hun kapitaal De Beers, een gouden diamantimperium met een monopoliepositie, opgericht. In 1901 had prinses Radziwill de handtekening van Cecil Rhodes op een check van 20.000 pond vervalst, voor die tijd een zeer aanzienlijk bedrag. Het bedrog kwam uit en de vrouw verdween voor achttien maanden achter de tralies.¹¹⁷ Amper had de bedriegster de gevangenis verlaten, of ze verviel in haar oude patroon. Zo werd ze in een New Yorks hotel wegens bedrog gearresteerd. Zoals we gezien hebben was ook haar onder ede afgelegde verklaring voor het Zwitserse Gerechtshof gebaseerd op leugens!

Brunschvig heeft in zijn slotpleidooi in de rechtszaak van Bern de volledig onbruikbare en zelfs contraproductieve getuigenverklaring van Radziwill vervolgens volledig achterwege gelaten en niet meer genoemd. Zij en ook de reeds eerdergenoemde getuige Burzew werden tijdens de rechtszaak als leugenaars ontmaskerd.

Tegen Brunschvig verklaarde Burzew onder meer:

“Twaalf of dertien jaar lang was ik goed bevriend met generaal

Globytschew, de directeur van de Ochрана. We waren elkaar voor het eerst in 1920 in Constantinopel tegengekomen. Later ontmoetten we elkaar dikwijls in Parijs, waar de generaal mij thuis placht op te zoeken.”

Tijdens één van deze bijeenkomsten had Burzew *De Protocollen van de Wijzen van Sion* ter sprake gebracht. Volgens Burzew kon Globytschew over deze dingen niet openlijk spreken, hoewel hij over veel interne informatie beschikte. Daarop had Burzew een agent van Globytschew, van hij de naam niet kon noemen, gevraagd de generaal over de Protocollen uit te horen. Volgens de agent zou de generaal erkend hebben dat de Protocollen een vervalsing waren. Volgens Burzew noteerde hij iedere opmerking nauwkeurig. Globytschew zou de agent hebben verteld dat de Protocollen door een agent van de Russische inlichtingendienst, die daarmee dacht een betere kans op promotie te maken, van 1896 tot 1900 in Parijs waren geschreven. Generaal Globytschew had hem verteld dat hij aan zijn memoires schreef, maar dat hij nog van publicatie afzag. Een speciaal hoofdstuk had hij aan *De Protocollen van de Wijzen van Sion* gewijd. Tegen Brunschvig verklaarde Burzew dat de generaal helaas onderweg was naar de Verenigde Staten en dat hij daardoor niet voor de rechtbank kon getuigen. Niettemin had hij beloofd het betreffende hoofdstuk uit zijn memoires en het door buitenlandse agenten aan de Russische regering uitgebrachte verslag over de Protocollen, op te sturen. Burzew was bereid de van generaal Globytschew gekregen inlichtingen aan de rechtbank voor te leggen.

Hij besloot met de woorden:

“We zullen zien of de generaal zich aan zijn belofte houdt. We wachten nog steeds op het materiaal.”

Radziwill was niet de enige die de waarheid met een korreltje zout nam.

Ook Burzews verhaal was van A tot Z gelogen. Globytschew, die ondanks zijn vertrek naar Amerika al snel van de getuigenverklaring van Burzew hoorde, liet in de in Parijs verschijnende Russische krant *Wosroschdenje* van 22 januari 1935 het volgende bericht plaatsen:

“In enkele uitgaven van de Russische emigrantenpers verschijnen meldingen omtrent Burzew, die in de hoedanigheid van expert en getuige voor de rechtbank in Bern uitspraken doet over het ontstaan van *De Protocollen van de Wijzen van Sion*. Deze Burzew gebruikt mijn naam om zijn opinie sterker te doen overkomen. Zonder nu op de kwestie van het ontstaan van de Protocollen in te gaan, verzoek ik de redactie, in het belang van de waarheid, de volgende verklaring in uw zeer gewaardeerde krant op te nemen: ‘Ik heb nooit met Wladimir Burzew over de Protocollen gesproken, en alles wat hij mij voor de rechtbank in de mond legt, is de vrucht van zijn fantasie. Ik heb ook nooit met welke agent dan ook ergens over het ontstaan van de Protocollen gesproken. Wanneer de heer Burzew beweert dat hij aantekeningen van mijn gesprek met een agent in deze kwestie in handen heeft, en dat deze aantekeningen de exacte weergave zijn van wat ik gezegd zou hebben, dan dient dat alles als een hersenspinsel van de betreffende agent beschouwd te worden.’”

Burzew was een voormalige Russische terrorist. In 1882 werd hij wegens deelname aan de studentenonlusten in Sint-Petersburg gearresteerd en in 1886 werd hij vanwege zijn betrekkingen met de revolutionairen voor vier jaar naar Siberië verbannen. In 1888 wist hij Siberië te ontvluchten en woonde vervolgens in Genève, Zürich, Parijs en Londen. Hij hield zich voortdurend bezig met het opstellen en verspreiden van terroristische propaganda tegen de tsaar en de Russische regering. Vanaf 1897 gaf hij in Londen de revolutionaire krant *Narodowoletz* uit. De

eerste regel van de eerste uitgave luidde:

“Wij zijn revolutionairen, niet alleen in woorden, maar vooral in militaire daden, en wel van nachtelijke paleisrevoluties tot bommen en dynamiet aan toe.”

Burzew werd daarop in Londen gearresteerd en in 1898 tot achttien maanden dwangarbeid veroordeeld. Zijn arrestatie en veroordeling had hij te danken aan de inspanningen van generaal Ratschkowski, die hij sindsdien dan ook haatte. Ook in Zwitserland maakte de emigrant misbruik van de gastvrijheid van het land door ook hier door te gaan met het plannen van revolutionaire activiteiten. In 1903 werd hij in Genève vastgenomen, en na een maand in de gevangenis te hebben doorgebracht, moest hij het land verlaten. Hij verhuisde naar Parijs en publiceerde daar in 1909 in zijn opruiende geschrift *Byloje* (Het Verleden) de zogenaamde *Zarski Listok*, ofwel het ‘tsarenblad’. Dit was een door de minister van Binnenlandse Zaken eens per veertien dagen aan de tsaar overhandigd schrijven, waarin alle actuele en belangrijke politieke gebeurtenissen en ontwikkelingen werden besproken. Het was de revolutionairen gelukt hiervan twee kwartaalbanden te stelen. Belangrijk aspect was dat hierin ook de namen van de geheim agenten van de politie vermeld stonden. Het eerste deel van deze uiterst geheime staatsstukken werd door Burzew in zijn krant gepubliceerd.

Burzew had tegenover de rechtbank verklaard dat hij in 1906 in Sint-Petersburg op de redactie van zijn krant *Byloje* werkte. Deze krant zou een uitgave zijn over de geschiedenis. Ook ditmaal loog Burzew. In 1906 was hij zeer zeker niet in Sint-Petersburg. Zijn krant was in werkelijkheid een antitsaristisch en revolutionair geschrift dat als zodanig alleen maar in het buitenland vervaardigd en verspreid kon worden! In Sint-Petersburg verscheen Burzews *Byloje* pas voor het eerst in 1917, na de eerste revolutie en dan ook nog als orgaan van de

illuminati!

Na de omwenteling in Rusland keerde Burzew terug naar zijn vaderland en stelde zich ter beschikking van de voorzitter van de eerste provisorische regering, vorst Georg Lwow. In 1917 verscheen dan ook de eerste uitgave van *Byloje* in Sint-Petersburg, met daarin duidelijke uitspraken ten gunste van de vrijmetselaars. Het Parijse tijdschrift *La Francmaçonnerie démasquée* van 10 en 25 december 1919 ontmaskerde Burzew als vrijmetselaar. In het blad werd een lijst afgedrukt van Russische vrijmetselaars die als vernietigers van de Russische staat aangemerkt werden. Dat Burzew zich tot de bolsjewieken bekeerde, deed zijn loyaliteit aan de vrijmetselaars niet afnemen. Hij begaf zich weer naar Parijs, waar hij sindsdien als emigrant leefde en de krant *Die Gemeinsache* publiceerde. De aanklagers in Bern wisten dus wat voor vlees ze in de persoon van Burzew in de kuip hadden.

De door Loosli uit alle hoeken en gaten opgeroepen getuigen logenstrafden vele verklaringen (wat niet betekende dat alle getuigen logen). Tegen tien van hen werd een aanklacht ingediend wegens het afleggen van een valse getuigenis. Die aanklacht werd echter direct afgewezen, omdat de getuigen slechts 'subjectieve meningen' voor de rechtbank zouden hebben verkondigd.

Op mei 1935 oordeelde de rechter dat Sylvio Schnell plagiaat had gepleegd. Hij werd veroordeeld tot een boete van twintig frank. Dit bedrag stond in duidelijke wanverhouding met de opgelegde vergoeding van zeventuizend frank proceskosten!

Dr. Ruef tekende echter hoger beroep aan bij het hoogste Zwitserse Gerechtshof. Op 27 oktober 1937 vond de zitting plaats. Nadat enkele inleidende formele voorstellen en besprekingen afgedaan waren, verkreeg dr. Ruef het woord. Hij verzocht het Gerechtshof het in eerste

instantie gevelde vonnis te vernietigen. Daarbij voerde hij onder meer aan:

“Ten eerste zijn van de gevoerde verhandelingen geen voldoende rechtsgeldige protocollen opgemaakt. Ten tweede zijn de door de tegenpartij overlegde, enkele door de Sovjetregering ingezonden documenten, niet voldoende gelegaliseerd.”

Verder stelde dr. Ruef vast:

“De getuigenis van prinses Radziwill en haar vriendin mevrouw Hurlbut, zijn van A tot Z niet alleen vol tegenstrijdigheden, maar ook beslist vals. Ook de door de deskundige Loosli zogenaamd uit de Lenin-bibliotheek overlegde fotokopie van een Russisch document is een vervalsing. Het betreft een geschrift dat in werkelijkheid niet bestaat. Daarnaast staat nog vast, dat de rechter in eerste instantie alle door de verdediging aangevraagde getuigenverhoren heeft afgewezen. Dat betekent, dat het fundamentele beginsel van ‘audiatur et altera pars’ (ook de wederpartij worde gehoord) werd geschonden.”

Nog verschillende andere fouten worden door dr. Ruef naar voren gebracht, en wel in de rapporten van de deskundigen Loosli en professor Baumgarten, die zich beiden geheel op de valse getuigenissen baseren. Dr. Ruef richtte ten slotte het verzoek tot het gerecht, de uitspraak in eerste instantie te vernietigen, en de zaak daarheen terug te verwijzen, eventueel de beklaagde Schnell vrij te spreken onder toekenning van een schadeloosstelling en de aanklagers eindelijk tot de totale onkosten te veroordelen.

Het vonnis werd op 1 november 1937 op formeel-juridische gronden door een hogere rechtsinstantie nietig verklaard. De beklaagde Schnell

werd vrijgesproken. Volgens de rechtsinstantie had rechter Meyer niet de benodigde zorgvuldigheid betracht. Bovendien kon Loosli niet als onpartijdig en objectief raadsheer beschouwd worden.

Het Berner dagblad *Der Bund* van 2 november 1937 schreef:

“De zogenaamde ‘onpartijdige’ expert was niet zorgvuldig geselecteerd. Hij was bevooroordeeld en eenzijdig. Al in 1927 had Loosli in zijn schrijven *Die schlimmen Juden* tegen de Protocollen geageerd.”

Ook de *Neue Züricher Zeitung* van 2 november 1937 maakte melding van het herziene vonnis:

“Loosli heeft al enige jaren geleden een boek over de Protocollen geschreven, waarin hij deze op geheel onwetenschappelijke en polemische wijze als een vervalsing afdoet.”

De krant sprak de hoop uit dat dergelijke zogenaamde experts in de toekomst in rechtszaken niet meer serieus genomen zullen worden. Sinds de herziening van het vonnis is er nooit meer een poging ondernomen het proces nogmaals te voeren.

Anatomie van een vervalsing

Een studie zoals die hier voor ons ligt, en die onder meer als doel heeft te bewijzen dat de voorspellingen van de Protocollen zijn uitgekomen, zou in principe helemaal niet in hoeven gaan op de zuiver documentarische kwestie van de echtheid van het werk. De sterkste argumenten liggen nog steeds bij degenen die het voor mogelijk of zelfs zeer waarschijnlijk houden dat de Protocollen een authentiek werk zijn, afkomstig uit bronnen van de toenmalige machtselite.

Niettemin publiceerde in het jaar 2000 mevrouw Hadassa Ben-Itto,

hoofd van de internationale juristenbond, een boek over *De Protocollen van de Wijzen van Sion*, dat ook in het Nederlands verscheen. Wereldwijd wordt het boek aangeprezen als ultieme ontzenuwing van de Protocollen. Volgens het boek is het een uitgemaakte zaak dat de Protocollen een vervalsing zijn uit de koker van de Russische geheime dienst. Verder onderzoek is niet nodig.

De titel *Anatomie van een vervalsing* laat al niets te raden over en daarnaast wordt de indruk gewekt dat de meest actuele onderzoeksresultaten in het boek verwerkt zijn. Het is daarom alleszins nuttig dit boek aan een kritische blik te onderwerpen. De beweringen van mevrouw Ben-Itto te negeren, zou slechts de machtselite in de kaart spelen, omdat ze daarmee een gemakkelijk excuus zouden hebben om voorliggend werk als onwetenschappelijk te betitelen. In haar boek reduceert Hadassa Ben-Itto de gepresenteerde en controleerbare wetenschappelijke resultaten. Zij bedient zich veel meer van literaire stijlmiddelen. In de vorm van een historische reportage wordt verteld over de honderdjarige geschiedenis van *De Protocollen van de Wijzen van Sion*, over de schade die het werk de joden berokkende en over mensen als journalisten, historici en rechters die deze vervalsing met alle hun tot beschikking staande middelen bestreden. Door voortdurende terugblikken en biografische uitweidingen is de rode draad van het verhaal echter moeilijk te volgen.

Omdat de schrijfster niet met citaten werkt en geen gedetailleerde bronvermelding geeft, is het niet na te gaan wat nu precies nieuwe feiten, authentieke gegevens of literaire fantasieën zijn. Zo goed als niets is concreet te maken. Ben-Itto biedt uitsluitend een overzicht aan van mogelijke naslagwerken en hulpbronnen. Uit alle mogelijke bronnen compileert zij een verwarrend verhaal. Het grote nadeel van haar opzet is dat er voor talrijke uitspraken geen bewijzen geleverd worden en dat

zelfs sommige beweringen gewoon onjuist zijn. Zo weet bijvoorbeeld Ben-Itto zo weinig over Georgij Butmi, dat zij zijn beide eerste uitgaven van de Protocollen in 1901 en 1905 gewoon niet noemt.

Niet alleen zijn de gebruikte bronnen van het boek uiterst tendentiekus, ook de literatuurlijst aan het eind van het boek bestaat uitsluitend uit werken die de echtheid van de Protocollen bestrijden. Zo vermeldt de schrijfster met trots dat ze naast talrijke boeken over het onderwerp, ook de maar liefst 8.800 bladzijden omvattende verslagen van de aanklagers in het Berner proces heeft doorgeworsteld en zelfs de verslagen van de verdediging in handen wist te krijgen. De door De Pottre opgestelde descriptie inzake de verdediging bestaat uit meer dan vierhonderd bladzijden zeer zakelijke en goed gedocumenteerde informatie. Daarmee heeft De Pottre overtuigend bewezen dat de Protocollen geen vervalsing zijn. Dit feit wordt merkwaardigerwijs op geen enkele wijze of plek door Ben-Itto aangehaald.¹¹⁸

Daarnaast, in plaats van zich op de belangrijkste vraag, namelijk die van de gedocumenteerde echtheid van de Protocollen, te concentreren, worden al diegenen die ooit de Protocollen voor echt hielden en deze echtheid zelfs durfden te verdedigen, door Ben-Itto als een soort geesteszieken neergezet. Kennelijk is dat eenvoudiger dan een zuivere en objectieve analyse van historische feiten te geven.

Verder valt Ben-Itto te verwijten dat ze de argumenten van de haar zeer zeker bekende auteurs stelselmatig en structureel negeert en onbesproken laat. Daarnaast worden veel feiten verdraaid of zelfs geheel foutief weergegeven. Ben-Itto rekent er kennelijk op dat de meeste van haar lezers de werkelijke feiten toch niet kennen en ook nooit onder ogen zullen krijgen.

Er zijn veel argumenten aan te voeren om het werk van deze schrijfster

als wetenschappelijk waardeloos te bestempelen. Ook al gaat het hier om een soort fictieve roman, dan nog kunnen objectieve feiten goed ingebed worden. In dit boek echter worden zelfs zulke feiten nog voorzien van een subjectieve ondertoon, zodat de schrijfster haar eigen mening zeer gecalculeerd aan zogenaamde objectieve feiten toevoegt en de lezer op die wijze manipuleert.

Ben-Itto verplaatst zichzelf 'intuïtief' voortdurend in de handelende personen om op die manier haar eigen opvattingen heel elegant en vrijwel onopgemerkt te kunnen ventileren. Alleen de zeer kritische lezers zullen tot de ontdekking komen dat de schrijfster onmogelijk kon weten wat deze of gene historische personen op dát specifieke moment dachten of voelden.

Hier volgt een voorbeeld van hoe de schrijfster zich kennelijk moeiteloos kan verplaatsen in de figuur van rechter Walter Meyer op de ochtend van 29 oktober 1934, de eerste dag van de tweede behandelingsronde van het Berner proces (bladzijde 318):

“Maar zijn gevoel zei de rechter, dat het dit keer wel eens anders zou kunnen zijn. Hij kon zich niet *herinneren* dat er zich ooit ernstige incidenten binnen of buiten de muren van zijn gerechtsgebouw hadden afgespeeld. Desondanks was hij niet *verrast* toen het hoofd van de politie op die ochtend zijn kantoor binnenkwam en hem mededeelde dat men de nodige maatregelen getroffen had om alles te voorkomen wat de zitting zou kunnen verstoren. Hij *nam zich voor* zich strikt aan de procedureregels te houden en *te doen alsof* er niets bijzonders aan de hand was.”

Minder ervaren lezers zullen zich heel eenvoudig om de tuin laten leiden door de systematisch toegepaste trucs om hem of haar in de door de schrijfster gewenste denkrichting te leiden.

Op niet minder dan twaalf verschillende plekken noemt Ben-Itto steeds maar weer Hermann Goedsche en zijn roman *Biarritz* alsook de daarmee samenhangende *Rabbijnerrede* als vermoedelijke tekstbronnen van de Protocollen.

Zoals we al eerder zagen, kunnen volgens de regels van de wetenschappelijke tekstkritiek noch de roman van Goedsche, noch de ‘Rabbijmentekst’ als zodanig beschouwd worden. Intellectuele rechtschapenheid, als die tenminste voorhanden was, had Ben-Itto op dit punt ervan moeten weerhouden beide geschriften in deze samenhang met de Protocollen te noemen.

Nu eens beweert de schrijfster, dat de Protocollen een satire waren op Napoleon III, dan weer zouden ze door de Russische politie op basis grondslag van de *Dialogues* van Joly zijn vervaardigd.

Een van de belangrijkste stellingen van de schrijfster behelst het feit dat de Protocollen een in opdracht van de Ochrana gemaakte vervalsing zouden zijn. Steeds weer opnieuw probeert ze aan te tonen dat de Protocollen hun oorsprong vinden in de tsaristische geheime politie, de Ochrana. Ondanks alle bewijzen beweert de schrijfster dat met name Pjotr Iwanowitch Ratschkowski, en zijn assistent Matwei Golowinski ervan verdacht worden de Protocollen opgesteld te hebben om daarmee tsaar Nicolaas II tegen de joden op te zetten.

In haar boek worden door Ben-Itto talrijke al tijdens het bekende Berner proces ontmaskerde leugens en valse beweringen schaamteloos opgewarmd. Volgens Ben-Itto was de rechtbank in Bern voorbeeldig onpartijdig en waren alle door de aanklagers opgeroepen getuigen zoals graaf Du Chayla, Sergej Swatikow en Wladimir Burzew uiterst betrouwbaar.

De voor een groot deel valse getuigenverklaringen in Bern worden door Ben-Itto zo naverteld dat ze als geloofwaardige feiten overkomen. Als lezer zou je bijna geloven dat ze er zelf bij geweest is. Zo blijft Ben-Itto, tegen alle bewijs van het tegendeel in, er ook bij dat het verhaal van Radziwill op waarheid berust.

De schrijfster verzuimt haar lezers met het zeer pijnlijke feit vertrouwd te maken dat meerdere van de door de tegenpartij opgeroepen getuigen in het Berner proces de aanvankelijk in 1921 afgelegde 'getuigenis' van Radziwill – onvrijwillig! – zo grondig onderuit haalden, dat daarvan vrijwel niets over bleef. Toch beschrijft Hadassa Ben-Itto in haar boek Radziwill als een uiterst geloofwaardige getuige. Volgens Ben-Itto was vorstin Radziwill in alle onschuld met Golowinski bevriend geraakt.

“Zijn moeder was een vermogende grootgrondbezitster geweest en dus ontving de vorstin hem toen hij haar op een dag in Parijs opzocht als afgezante van zijn moeder, zonder er een idee van te hebben dat hij voor de Russische geheime politie werkte. Hieruit ontwikkelde zich een hechte vriendschap. Eén dag was bijzonder goed in haar herinnering bewaard gebleven. Zij en haar vriendin Henriëtte Hurlbut zaten in een klein gezelschap bij hem thee te drinken. Golowinski trok een samenzweerderig gezicht en liet hen beloven dat ze het absolute stilzwijgen zouden bewaren. Daarop maakte hij plechtig een lade open en haalde er een heel normaal notitieboekje uit. Het vreemde document en het geheimzinnige gedoe van de gastheer hadden hen geweldig nieuwsgierig gemaakt. Met een theatraal gebaar en een grijns vol leedvermaak op zijn gezicht, verklaarde Golowinski met veel bluf dat dit manuscript op het ogenblik door hem en zijn maat in opdracht van Ratschkowski 'werd bewerkt'. Het moest de joden in een internationale samenzwering betrekken en zou op zekere dag het aanzien van de

wereld veranderen. Het moest de titel: *Protocollen van de Wijzen van Sion* krijgen. En dit was de eerste maatregel de samenzwering te bestrijden, riep hij uit, met als doel de joden massaal uit Rusland te verdrijven.”¹¹⁹

Daarnaast komen Golowinski en zijn zogenaamde vervalsing in het boek van Ben-Itto op nog twaalf andere plekken aan de orde. Er wordt door de schrijfster uitvoerig aandacht aan hem besteed. Ze vergeet evenwel wat ze over de vermeende Ochrana-agent Golowinski in de Zwitserse 'gerechtsakten' en het in dit verband zeer belangrijke naslagwerk van professor Stephan Vasz kan nalezen.

Deze vooraanstaand jurist was persoonlijk in Bern aanwezig toen daar de zaak over de Protocollen voor de rechtbank speelde. De erudiete procesanalist heeft over dat proces een niet over het hoofd te zien naslagwerk met de titel *Das Berner Fehlurteil über die Protokolle der Weisen von Zion – Eine kritische betrachtung über das Prozeßverfahren* (Erfurt 1935) geschreven, waarin hij de informatie in George de Potteres 'gerechtsreportage' op gefundeerde wijze aanvult en hem – in wat minder belangrijke zaken – ook corrigeert.

Wie mensen moedwillig van een onware bewering wil overtuigen, moet hen op psychologische wijze bewerken. Ben-Itto was zich daar van aanvang aan van bewust en heeft daarom ook consequent haar zogenaamd feitelijke materiaal op die wijze in woorden vervat. Zij zet de lezer bewust op het verkeerde been. Zoals reeds eerder opgemerkt beweert zij bijvoorbeeld:

“Aan de vooravond van de Revolutie van 1917 dook een nieuwe versie van de Protocollen op. Nu beweerde Nilus dat de Protocollen een zionistische oorsprong hadden, geschreven en voorgelezen op

het zionistencongres in Bazel van 1897.”

Zoals al eerder gezegd, heeft Nilus nooit beweerd dat de Protocollen pas in Bazel geschreven, opgesteld of geredigeerd werden. In het voorwoord van zijn laatste en vierde uitgave van de Protocollen in 1917, heeft hij uitdrukkelijk geschreven dat naar zijn beste weten de teksten in Bazel slechts 'voorgelegd' ofwel 'voorgelezen' zouden zijn. Er bestaat een wereld van verschil tussen opstellen, schrijven en voorlezen, maar Ben-Itto gaat aan dat verschil volledig voorbij.

De schrijfster wijdt vele bladzijden (blz. 408-431) aan een in 1993 in Moskou gehouden proces tegen de anti-joodse organisatie *Pamjat* met als inzet de echtheid of onechtheid van de Protocollen. Ben-Itto meent, naast alle mogelijke onbelangrijke mededelingen, het volgende te moeten vermelden:

“De meest bewogen verklaring was die van Soja Krachmalnikova, een trouwe aanhangster van de Russisch-orthodoxe kerk. De grijze, eenvoudig geklede dame zei met diepe overtuiging: ‘Mijn geweten heeft mij voor deze rechtbank geleid. De Protocollen zijn een vervalst document; ze vormden de basis voor Hitler’s fascistische theorieën.’”¹²⁰

Dat deze verklaring van Soja Krachmalnikova veel van Ben-Itto’s lezers moet overtuigen dat de Protocollen een vervalsing zijn, lijkt uiterst twijfelachtig.

Ben-Itto weigert de inhoud van de Protocollen in het licht van de ontwikkeling van de wereldgeschiedenis van de afgelopen eeuw te plaatsen. Waarom?

Omdat we kunnen vaststellen dat de gebeurtenissen op het politieke wereldtoneel de afgelopen honderd jaar in verbluffend tempo onder

invloed van de machtselite volgens de richtlijnen van de Protocollen verlopen zijn. En dat zullen Ben-Itto en alle andere tegenstanders van de Protocollen natuurlijk nooit willen toegeven.

Zodra het onderwerp Protocollen ter sprake komt, schieten de ongeinformeerde politiek-correcten in een epileptische stuip en dreunt men het bekende lesje op, volledig ongehinderd door kennis, en tegelijk door dit gedrag de feitelijke waarde van de Protocollen wederom bevestigend.

Uit de koker van de Ur-Loges

Zoals reeds beschreven, heeft het joodse volk part noch deel aan het ontstaan van de Protocollen. En zeer zeker hebben zij niets met een joodse samenzwering te maken.

Dat roept de volgende vraag op. Indien de Protocollen niet uit de koker komen van de joden, wie zijn dan wel aansprakelijk?

De Protocollen van de Wijzen van Sion worden aan het eind afgesloten en ondertekend door de 'Vertegenwoordigers van Sion van den 33sten graad'.¹²¹

Daaruit zou men kunnen concluderen dat we te maken hebben met leidinggevende vertegenwoordigers van de zichtbare vrijmetselarij.

In het vierde hoofdstuk van de Protocollen wordt echter het volgende vermeld:

“De zichtbare vrijmetselarij heeft slechts ten doel, onze bedoelingen te verbergen. Het krijgsplan van onze onzichtbare macht, ja zelfs haar zetel, zal voor de wereld altijd onbekend blijven” (4e Protocol, art. 2).

Waaruit bestaat de relatie van de vrijmetselarij met de ondertekenaars van de Protocollen?

De Protocollen geven op deze vraag een duidelijk antwoord. In hoofdstuk vijftien wordt door de ondertekenaars aangegeven dat de vrijmetselarij en haar leden, hun boodschappenjongens, vernietigd zullen worden zodra ze overbodig worden.

Er kan dus geen sprake van zijn dat de Protocollen uit de koker van de vrijmetselarij komen.

Een bevestiging dat de vrijmetselaarsloges slechts een passief werktuig zijn in handen van de protagonisten achter de Protocollen blijkt uit het 15e Protocol, art. 6-7, waar het volgende wordt gezegd:

“Voordat wij tot de macht zijn gekomen, zullen wij in alle landen der wereld vrijmetselaarsloges oprichten en vermeederen. Wij zullen in deze loges allen halen, die in het openbare leven een vooraanstaande rol spelen of kunnen spelen. Deze loges zullen het voortreffelijkste middel zijn om inlichtingen te verkrijgen en invloed uit te oefenen.

In deze loges zullen wij alle revolutionaire en vrijzinnige elementen verenigen. Zij zullen uit alle lagen van de maatschappij zijn samengesteld.

Wij zullen alle loges in één hoofdleiding samenvatten, die alleen aan ons bekend zal zijn en uit onze 'wijzen' zal bestaan. De loges zullen haar voorzitters hebben om ons, de eigenlijke leidende personen, te verbergen.”

Waaruit bestaat de genoemde hoofdleiding welke alleen bekend is aan de werkelijk leidende personen van de 33ste graad?

Door vergelijkingen en verbanden te leggen tussen de uitgekomen voorspellingen zoals beschreven in *De Protocollen van de Wijzen van Sion* en de auteurs hiervan, ontstaat de mogelijkheid de werkelijke machthebbers achter deze geschriften te ontsluiëren.

Welke onzichtbare hand orkestreerde het programma zoals beschreven in de Protocollen en wie droeg er zorg voor dat de plannen ten uitvoer gebracht werden?

Tijdens het schrijven van het boek *Ontsluierd – De Protocollen van de Wijzen van Sion* was de informatie uit het boek *Massoni* nog niet bekend. Naar aanleiding van de openbaringen van de vijf Grootmeesters en de informatie uit de verschillende delen van de boekserie *De 13 Satanische Bloedlijnen*, is het overduidelijk dat de globale elite en de Ur-Loges niet alleen een belangrijke rol hebben gespeeld bij het tot stand komen van de Protocollen, maar ook bij het verwerkelijken van het programma zoals daarin beschreven.

Het programma is onverbiddelijk door de Ur-Loges ten uitvoer gebracht! Wie enig inzicht heeft in de samenzweringskunsten en het Nieuwe Wereldorde project van de globale elite, zal in staat zijn de Protocollen in het licht van vandaag te beoordelen.

Lees de Protocollen en stel door hun inhoud de echtheid vast! Schijnbaar is de aaneenschakeling van paragrafen droge literatuur. In werkelijkheid zijn ze de boeiendste en tevens de meest ontstellende geschriften, die denkbaar zijn. Lees de Protocollen langzaam en laat elke paragraaf goed tot U doordringen. Vergelijk de richtlijnen met het verleden en heden.

In de appendix is een Nederlandse vertaling van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* uit 1933 opgenomen (oude Nederlandse spelling).

Hoofdstuk 16

De angstaanjagende eindtijd als weg naar een nieuw begin

Sinds de coronacrisis is er nog maar één waarheid en die wordt verkondigd door de overheden. Iedere mening die niet strookt met het ‘nieuwe normaal’ en de veronderstelde bijbehorende denkwijze wordt door de media in de ‘complot’ hoek gezet. Nobelprijswinnaars, gerenommeerde geleerden, pathologen, medisch-wetenschappelijke deskundigen en virologen die op het internet een andere mening verkondigen of het oneens zijn met de Covid-maatregelen en beslissingen van de overheden worden weggecensureerd en geframed als complotdenkers.

Ook veel politiek correcte kerkleiders en kerken zijn bang voor framing en weten niet hoe snel ze een regenboogvlag naast de kerk moeten planten om toch maar vooral te laten zien hoe goed ze het overheidsbeleid volgen, waarmee de meer dan tweeduizend jaar oude Bijbelse geloofsnormen bij het vuilnis worden gezet. Daarom praten zij liever niet over ‘de eindtijd’, waarvan de tekenen in de Bijbel toch zo duidelijk aanwezig zijn. De huidige situatie en de verslechterende omstandigheden door de coronacrisis, coronamaatregelen, milieuproblematiek, tweedeling van de samenleving, ontkerkelijking, et cetera, maken duidelijk deel uit van ‘de eindtijd’. Was het niet Jezus die de Joodse leiders van zijn tijd al tot de orde riep (Mattheüs 16:2,3) met de woorden:

“Bij het vallen van de avond, zegt gij: Goed weer, want de lucht ziet rood. En des morgens: Vandaag ruw weer, want de lucht ziet somber rood. Het aanzien van de lucht weet gij te onderscheiden, maar kunt gij het bij de tekenen der tijden niet?”

Het is dus niet vreemd dat politiek correcte kerkleiders de wakkere christenen ervan beschuldigen zich niet bezig te houden met het verkondigen van het evangelie, maar met een verborgen agenda achter het Covid-beleid en hun waarschuwing tegen vaccinatie. In de media worden ze belachelijk gemaakt en uitgemaakt voor wappies en complotdenkers. De meeste kerkleiders schijnen blindelings vertrouwen te hebben in onze politici en bagatelliseren de bewijzen dat we in ´de eindtijd´ leven of vinden het angstaanjagend om hierover na te denken. Blijkbaar zijn zij vergeten wat de Bijbel leert over ´de eindtijd´.

Bij dezen wordt niet-gelovige lezers gevraagd om niet af te haken, maar pas aan eind van dit hoofdstuk te bepalen wat hiervan uit eigen waarneming van de wereld om ons heen zou kunnen kloppen.

Bijbelprofetieën worden vaak pas volledig begrepen als ze in vervulling zijn gegaan of in vervulling aan het gaan zijn. Ongeveer 600 jaar voor Christus (Daniël 12:4) kreeg een profeet nog te horen:

“Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeederen.”

Met de komst van Jezus werd in Matheus 24 duidelijkheid geschapen over de eindtijd, waarna de apostel Johannes vanaf Openbaringen 5 geïnstrueerd werd uit de ontzegelde boekrol. Zo schrijft de Bijbel over gebeurtenissen en omstandigheden die nu plaatsvinden in onze huidige tijd. ´De eindtijd´ duidt op de toekomst en de wijze waarop de geschiedenis zal culmineren.

De Bijbel vertelt ons nauwkeurig over specifieke gebeurtenissen in ´de eindtijd´, het hoogtepunt en de afloop. In dit bijzondere boek zijn een aantal opvallende kenmerken van ´de eindtijd´ voorzeggd die

samenkomen sinds de komst van het coronavirus in 2020. We zien de ‘tekenen van de eindtijd’ die elkaar in snel tempo opvolgen. Grote aanjager hiervan is de digitalisering van de maatschappij en de technocratische samenleving, waardoor steeds vaker niet door het volk gekozen ‘wetenschappers’ op de achtergrond bepalen hoe de wereld bestuurd moet worden. In de praktijk verdwijnt hiermee de pluriformiteit binnen de wetenschap, omdat de politiek gaat bepalen wat de wetenschappelijke lijn van het beleid is en andersdenkende wetenschappers met behulp van de media worden uitgesloten. Door inmenging van deze ‘onzichtbare wetenschappers’ in het onderwijs, de leerplannen en de schoolboeken van de bijzondere scholen worden de jongeren van God en onze tradities losgemaakt en klaargestoomd voor de doelen van de Nieuwe Wereldorde.

De lijst met profetieën over ‘de eindtijd’ is groot. Hieronder slechts enkel voorbeelden:

- **Oorlogen tussen volken en koninkrijken** (Mattheüs 24:7; Openbaring 6:4);
- **Hongersnoden en aardbevingen** (Mattheüs 24:7, Lucas 21:11);
- **Natuurrampen en epidemieën** (Lukas 21:11);
- **Mensen ruïneren de aarde** (Jesaja 24:3-5);
- **Een tijd die overal ‘zwaar’ wordt genoemd** (2 Timotheüs 3:1);
- **Onderdrukking en haat van Bijbelgetrouwe christenen** (Mattheüs 24:9,10);
- **Valse profeten van de één-wereldreligie die velen verleiden** (Mattheüs 24:11,24);

- **Afval van het christelijk geloof (ontkerkelijkning)** (Lucas 18:8);
- **Wetsverachting en verkilde mensen** (Mattheüs 24:12; 2 Timotheüs 3:2-7).
- **Meer kennis en beter begrip van Bijbelse profetieën, met betrekking tot ‘de eindtijd’** (Daniël 12:4; Openbaring 5).

Om ons te leren zien wanneer we in ‘de eindtijd’ zitten, kwam Jezus in Mattheüs 24:32 en 33 opnieuw met een voorbeeld uit de natuur:

“Leert dan van de vijgenboom deze les: Wanneer zijn hout reeds week wordt en de bladeren doet uitspruiten, weet gij daaraan, dat de zomer nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit alles ziet, weten, dat het nabij is, voor de deur.”

Christelijke Bijbelonderzoekers herkennen in de vijgenboom (Hosea 9:10, Joël 9:7) het land Israël dat bijna tweeduizend jaar geleden verdween maar sinds 1948 weer op de landkaart staat. Dat klinkt misschien vreemd omdat bij de stichting van Israël als grote geldschietter prominent de naam van Rothschild naar voren komt. De bekende familie die ook een hoofdrol speelt bij de Nieuwe Wereldorde.

Om dit alles te begrijpen wordt nogmaals verwezen naar de geloofsovertuiging van de heersende globale elite:

“Als u niet gelooft in het bestaan van de duivel, is het belangrijk te weten dat de leidinggevendenden binnen de globale elite dit wel doen. De leden van deze exclusieve familie dynastieën zijn fundamentalisten en behoren tot de belangrijke satanisten van deze wereld. Zij beschouwen de duivel als hun ware god.”

Sinds de stichting van Israël is er sprake van strijd om de plaats Jeruzalem. De Nieuwe Wereldorde zal niet alleen komen met één

wereldleider maar ook met één wereldreligie waarin alle grote godsdiensten van de wereld verenigd zijn. Daarvan zal Jeruzalem het middelpunt zijn met de bouw van een interreligieuze tempel op het oude tempelplein. De Bijbel spreekt over een 'gruwel der verwoesting' die op de 'heilige plaats' (het tempelplein) zal staan (Mattheüs 24:15). Hierbij komt de eeuwenlange geestelijke strijd naar voren tussen God en zijn aanhangers en de duivel en zijn aanhangers. Ook het door de Bijbel beloofde 'Koninkrijk van God', of het 'Duizendjarig Vrederijk' genoemd, zal als hoofdstad Jeruzalem hebben. De voorzegde strijd zal zeker komen.

De globale elite heeft dus andere plannen met het gebied van Israël, die haaks staan op het plan van God, omdat Jeruzalem de interreligieuze hoofdstad moet worden van de Nieuwe Wereldorde. Daarom worden de Palestijnen via de Verenigde Naties met gigantische subsidies gesteund om hun gebied in Israël te handhaven zonder zicht op een oplossing, en zijn hiervan zowel de Joodse als de Palestijnse inwoners van Israël de dupe. Het is een voortdurende strijd die bewust door misleiding en uitlokking van wederzijdse schermutselingen in stand gehouden wordt.

Het is tekenend dat Israël juist in deze tijd grote verbonden aangaat met omliggende islamitische landen.

De zogenaamde 'Abraham-akkoorden' zijn tot stand gekomen door bemiddeling van president Donald Trump. De naam van het akkoord is gekozen omdat zowel in het Jodendom, christendom en de islam, Abraham als stamvader gezien wordt. Het akkoord is naast de Verenigde Staten al ondertekend door de Verenigde Arabische Emiraten en Bahrein. De verwachting is dat dit vrijhandelsakkoord ook tot normalisatie van de betrekkingen met Saoedi-Arabië zal leiden. Op militair gebied bestaat al langer samenwerking tussen Israël en Saoedi-Arabië, en de Israëlische luchtvaartmaatschappijen mogen gebruik

maken van het Saoedische luchtruim.

Dit alles zal een periode van ongekende vrede opleveren voor Israël. Ook dit is een teken van de eindtijd. Paulus profeteert hierover in 1 Thessaloniëzen 5:3:

“Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen.”

Er zal een zevenjaars verbond komen tussen de globale machtselite, in de Bijbel belichaamd door de antichrist, en het volk Israël. Het verbond zal steeds zwaarder worden voor Israël en na drieënhalf jaar tot een breuk leiden omdat aan het volk Israël alle godsdienstige activiteiten verboden wordt (Daniël 9:27).

In zijn verzegelde profetie sprak Daniël symbolisch over een tijdsperiode van één week, dat gelezen moet worden als een jaarweek oftewel zeven jaar, ook wel de tijd van de grote verdrukking genoemd. Na de eerste drieëneenhalf jaar zal de machtselite zijn ware gezicht tonen en over de aarde zal een periode van zware vervolging uitbreken onder de mensen die niet voor ‘het beeld van het beest’ willen buigen.

In Openbaring 13 gaat het over de satanische drie-eenheid van:

- a) de draak;
- b) het beest uit de mensenmassa;
- c) het beest uit de aarde.

Waarschijnlijk zal het een gigantisch beeld zijn, te vergelijken met het beeld van ongeveer dertig meter hoog en drie meter breed dat koning Nebukadnessar ooit liet maken te Babel (Daniël 3:1-6). Iedereen die niet

voor het beeld wilde buigen moest in een brandende oven worden geworpen.

We hebben in het voorgaande vers te maken met beeldende taal, waarbij het beest uit de mensenmassa een wereldleider is die door de draak of eigenlijk satan aan de macht geholpen is. Het beest uit de aarde is een soort woordvoerder van de wereldleider met satanische gaven. Is in het gemaakte beeld misschien een sprekende computer gebouwd waarin alle persoonsgegevens van de wereldbevolking zijn opgeslagen?

Het lijkt er sterk op, omdat men niet kan kopen of verkopen zonder te buigen voor het beeld. Dit is uitsluiting van toegang tot financiële middelen en eigenlijk alleen mogelijk als de digitale munt is ingevoerd. Het is een teken van de eindtijd omdat controle van geldstromen voorafgaand aan het computertijdperk gewoon niet mogelijk was. Des te meer een waarschuwing dat we met een regeringsmaatregel, om het contante geld uit de roulatie te halen, niet akkoord moeten gaan.

Bedenk boven alles:

“Neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar onmaskert ze veeleer, want het is zelfs schandelijk om te noemen, wat heimelijk door hen wordt verricht; maar als dat alles door het licht ontmaskerd wordt, komt het aan de dag; want al wat aan de dag komt is licht. Daarom heet het: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten” (Efeze 5:11-14).

Direct volgt dan de vraag: Hebt u Christus al over uw leven doen lichten? Christenen die door het reddingswerk van Jezus Christus tot levend geloof gekomen zijn, zullen te maken krijgen met een grote evacuatie. De Bijbel is daar duidelijk over in 1 Tessaloniëzen 4:13-18:

“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders (en zusters), wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. Bemoedigd elkander dus met deze woorden.”

Wanneer deze grote evacuatie van ware gelovigen zal plaatsvinden – voorafgaand aan de grote verdrukking of halverwege de grote verdrukking – daar bestaat tussen twee grote groepen van christenen verschil van mening over, maar dat Jezus zijn volgelingen in een oogwenk zal wegvoeren in de lucht staat voor hen allen onomstotelijk vast. Ze zullen dan verblijven in het ‘huis van de Vader’ met de vele woningen, oftewel het ‘hemelse Jeruzalem’.

Wat betreft het aardse Jeruzalem, de toekomstige hoofdstad van het ‘Duizendjarig Vrederijk’, zal er een zware strijd plaatsvinden. De ‘democratisch gekozen’ wereldleider zal zich ontwikkelen tot een despoot die iedereen op aarde onderdrukken zal die zich niet aan hem onderwerpt. Het grootste deel van de mensenmassa zal in grote verbazing achter de wereldleider aanlopen. Volgens Openbaring 8 en 9 zal God via zijn engelen hiervoor de aarde en die daarop wonen

bestrafen. Door een grote brand zal een derde deel van de aarde met de bomen en het gras vernietigd worden. Daarna zal bij een gigantische vulkaanuitbarsting een derde deel van de wereldzeeën rood kleuren als bloed en alle leven daarin sterven, waarbij door de natuurkrachten ook de schepen zullen vergaan. Door het stof van een meteorietenregen zal een derde deel van het zoete water vergiftigd worden en veel mensen zullen daaraan sterven. En of dat nog niet genoeg is, zal ook een derde deel van de zon, maan en sterren verduisterd worden door al die rampen, met grote gevolgen voor de temperatuur op aarde. Tenslotte zal een derde deel van de mensen op aarde gedood worden omdat zij zich na dit alles niet zullen bekeren maar achter de wereldleider blijven aanlopen.

Aan het einde van die zeven jaar verdrukking zal Jezus Christus in macht en majesteit terugkeren naar de aarde en met zijn hemelse leger de antichrist en zijn legers vernietigen. Door alle gebeurtenissen zal slechts een derde deel van het Joodse volk overblijven. In Zacharia 13:7-9 staat geschreven:

“Zwaard, waak op tegen mijn herder, tegen de man die mijn metgezel is, luidt het woord van de Here der heerscharen; sla die herder, zodat de schapen verstrooid worden; en Ik zal mijn hand keren tegen de kleinen. In het gehele land, luidt het woord des Heren, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven. Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: Dat is mijn volk; en zij zullen zeggen: De Here is mijn God.”

Hierboven is sprake van een massale bekering onder het overblijfsel van het Joodse volk en zij zullen een rouwklacht aanheffen als zij koning

Jezus zullen zien die zij aan het kruis doorstoken hebben (Zacharia 12:10). Paulus schreef er het volgende over in Romeinen 11:

1 Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet!

5 Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade.

6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

7 Wat dan? Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen, en de overigen zijn verhard, 8 gelijk geschreven staat: God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden.

11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten. Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken. 12 Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid! 13 Ik spreek tot u, heidenen. Juist omdat ik apostel der heidenen ben, acht ik dit de heerlijkheid van mijn bediening.

25 Want, broeders (en zusters), opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis; een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, 26 en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden. 27 En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem. 28 Zij zijn naar het

evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil. 29 Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk. 30 Want evenals gij eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, 31 zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden. 32 Want God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen.”

Wat Paulus hier onthult, is aan veel mensen voorbij gegaan. Gods reddingsplan door Christus bracht een tijdelijke verblinding onder het Joodse volk teweeg. Doordat het Joodse volk (tijdelijk) viel, werd voor de heidenen, de niet-Joodse volkeren dus, een reddingsplan openbaar. Aan het einde der tijden is er ook genade voor het Joodse volk. Koning Jezus zal duizend jaar vanuit Jeruzalem in vrede en met gerechtigheid regeren over Israël en de volkeren.

Laat u zich niet misleiden en blijf waakzaam ten aanzien van de betekenis der wereldgebeurtenissen. We dienen waakzaam en op onze hoede te zijn. Christenen leerden eeuwen geleden al dat ze waakzaam moesten zijn omdat Jezus met betrekking tot ‘de eindtijd’ herhaaldelijk deze raad gaf (Markus 13:31-37). Gezien de situatie waarin we ons nu bevinden geldt dat nog meer. Constante waakzaamheid is een vereiste. Het mag ons rust geven dat we weten wat er in deze wereld gaande is. Maar ook waar het naartoe gaat en hoe het eindigt.

Daarover spreekt de Bijbel. We hebben gezien dat God de boze plannen van de volgelingen van de duivel - in de Bijbel (1 Johannes 2:18) de antichrist genoemd - in de achterliggende eeuwen, ten goede heeft gekeerd en hebben daarmee eigenlijk ook de vraag beantwoord waarom er zoveel ellende is in de wereld. God gaf de mens een vrije wil die door veel machthebbers misbruikt is voor eigen plannen. Met de vrije wil kon

en kan gekozen worden voor het reddingsplan van Jezus Christus. Uiteindelijk falen Gods plannen niet en komt Hij tot zijn doel met deze aarde.

APPENDICE

Nederlandse tekst uit 1933 De Protocollen van de Wijzen van Sion

EERSTE PROTOCOL

1. Laten we elk gepraat vermijden, maar iedere gedachte afzonderlijk onderzoeken en den toestand door vergelijkingen en gevolgtrekkingen onder de loupe nemen. Ik zal ons systeem zoowel volgens ons gezichtspunt uiteenzetten als volgens de opvatting van hen die niet tot onze gelederen behoren.
2. Het staat vast, dat de menschen met slechte instincten veel grooter in aantal zijn dan die met goede. Daarom bereikt men betere resultaten, als men de menschen met geweld en bangmakerij regeert dan met geleerde uiteenzettingen.
3. Ieder mensch streeft naar de heerschappij; iedereen zou graag dictator worden, als hij er de kans toe zag en slechts weinigen zijn bereid hun eigen belang aan het gemeenschappelijk welzijn op te offeren.
4. Wie heeft de roofdieren, die men menschen noemt, in toom gehouden? Wie heeft hen tot nog toe geleid? Tot aan het begin van de sociale orde hebben zij zich onderworpen aan het ruwe en blinde geweld; later aan de wet, die niets anders is dan datzelfde geweld, alleen in anderen vorm. Ik trek hieruit de conclusie, dat volgens de natuurwet het recht in het geweld ligt.
5. De politieke vrijheid is geen feit, alleen maar een idee. Men moet dit idee kunnen verwerkelijken, zoodra men de volksmassa's door het lokaas van een denkbeeld op zijn hand moet brengen, indien zij de bedoeling hebben om de heerschende partij omver te werpen. Dit vraagstuk is gemakkelijk op te lossen, als de tegenpartij haar macht put uit de vrijheidsidee - het zoogenaamde liberalisme - en ter wille van dit idee iets van haar macht prijsgeeft. Op dat oogenblik zal onze leer triomfeeren: zoodra de teugels van het bewind zijn losgeraakt, worden ze krachtens de natuurwet direct door andere handen gegrepen, omdat het blinde geweld van de massa geen dag zonder leider kan zijn; de nieuwe macht treedt eenvoudig in de plaats van de vroegere macht, die door het liberalisme van zijn kracht werd beroofd. In onzen tijd is de macht van het goud in de plaats gekomen van de heerschappij der liberale regeeringen. Er was echter een tijd, dat men aan

God geloofde.

6. De vrijheidsidee is niet te verwerkelijken, want niemand is in staat om er het juiste gebruik van te maken. Men behoeft het volk slechts korten tijd zichzelf te laten regeeren en het zelfbestuur verandert al heel gauw in teugelloosheid. Van dit oogenblik af ontstaan er twisten, die spoedig tot sociale oorlogen leiden; de staten gaan in vlammen op en hun heele grootheid valt tot asch ineen.
7. Of een staat zich nu al uitput onder de werking van zijn eigen schokken of dat zijn binnenlandsche twisten hem aan vreemde vijanden overleveren, in ieder geval kan hij als reddeloos verloren worden beschouwd: hij is in onze macht. De heerschappij van het kapitaal, dat geheel in onze handen is, komt hem dan voor als een reddingsanker, waaraan hij zich goedschiks of kwaadschiks moet vastklampen, wil hij niet ten onder gaan.
8. Wanneer iemand volgens liberaal standpunt zulke overwegingen voor immoreel zou houden, dan vraag ik hem: Als iedere staat twee vijanden heeft, één in zijn eigen boezem en één vreemden, en wanneer het hem veroorloofd is om zonder eenige morele consideratie tegen een vreemden vijand alle strijdmiddelen te gebruiken, b.v. door hem zijn aanvals- en verdedigingsplannen niet bekend te maken of hem 's nachts of met overmachtige strijdkrachten aan te pakken, waarom - vraag ik - zouden zulke middelen tegenover den veel gevaarlijker vijand, die de sociale orde en den welstand verstoort, immoreel zijn?
9. Kan iemand met gezond verstand hopen om de volksmassa's met succes te leiden door vermaning of overreding, wanneer aan het volk, dat slechts oppervlakkig denkt, de vrijheid tot tegenspraak is gegeven, die - ofschoon zij zinloos is - het volk verleidelijk voorkomt?
10. Deze menschen laten zich uitsluitend leiden door hun bekrompen verlangens, hun bijgeloovige beschouwingen, hun gebruiken en overleveringen en hun intuïtieve principes; zij zijn de speelbal van de strijdende partijen, die zich zelfs tegen de verstandigste overeenkomst verzetten.
11. Iedere beslissing van de massa hangt van toevalligheden af; ze heeft geen flauw begrip van de geheime kunst der politiek, neemt daardoor heel dwaze beslissingen en legt zodoende de kiem van de anarchie in de regeering.
12. Politiek heeft met moraal niets gemeen. Een heerscher, die zich door de moraal laat leiden, handelt niet politiek en zijn gezag berust op zwakke grondslagen. Wie heerschen wil, moet gebruik maken van list en huichelarij.

Hoogstaande eigenschappen van een volk, zooals oprechtheid en rechtschapenheid, zijn in de politiek alleen maar zonde, want zij stooten de koningen gemakkelijker van hun troon dan zelfs de machtigste vijand. Zulke eigenschappen mogen dan al kenmerken van het volk zijn, wij echter mogen ze in geen geval tot richtsnoer nemen.

13. Ons recht ligt in het geweld. Het woord recht is een leeg, ondefinieerbaar begrip. Het zegt alleen maar: Geef mij, wat ik wil, opdat ik daardoor kan bewijzen, dat ik de sterkere ben.
14. Waar begint het recht, waar eindigt het? In een staat, waar de macht slecht georganiseerd is, waar de wetten en de regeering ten gevolge van de tallooze rechten, die het liberalisme in het leven heeft geroepen, onmachtig zijn geworden, vind ik een nieuw recht: namelijk door mij volgens het recht van den sterkere op de heele bestaande rechtsorde te storten en ze omver te werpen, de hand op de wetten te leggen, alle instellingen om te vormen en de baas te worden over hen, die aan ons hun rechten - die zij zich door geweld hadden verschaft - hebben overgedragen en van hun macht vrijwillig - uit liberalisme - afstand hebben gedaan.
15. Terwijl tegenwoordig alle machten wankelen, zal onze macht sterker zijn dan elke andere, omdat zij zoolang onzichtbaar zal blijven, totdat zij door geen enkele list meer kan worden ondermijnd.
16. Uit het voorbijgaande kwaad, dat wij nu moeten stichten, zal het goede te voorschijn komen van een onwankelbare regeering, die den regelmatigen loop van het nationale leven, welks raderwerk door het liberalisme werd verstoord, zal herstellen. Het doel heiligt de middelen. Laten wij bij onze plannen minder aandacht besteden aan het goede en het zedelijk hoogstaande dan aan het noodzakelijke en het nuttige.
17. Voor ons ligt een plan, waarop - zooals bij een krijgsplan - de weg is aangegeven, dien wij niet mogen verlaten zonder gevaar te loopen het werk van eeuwen in de war te sturen.
18. Om tot ons doel te geraken moeten wij de gemeenheid, de veranderlijkheid en de wankelmoedigheid van de massa begrijpen en haar onbekwaamheid om de voorwaarden van haar eigen bestaan en haar eigen welvaart in te zien en te waardeeren. Men moet inzien, dat het volk niet oordeelen kan en dan weer naar rechts, dan weer naar links luistert. Een blinde kan een blinde niet leiden zonder hem in den afgrond te storten. Daarom kunnen de uit het volk omhooggeklommen afstammelingen van het gepeupel, al zijn ze ook nog zoo

begaafd, door hun gebrek aan inzicht en gevoel voor de hooge politiek, de menigte niet leiden zonder de heele natie in het verderf te storten.

19. Alleen een persoonlijkheid, die van jongsaf voor de alleenheerschappij is opgevoed, kan de woorden begrijpen, die uit het politieke alfabet worden gevormd.
20. Een volk, dat aan zichzelf, dat wil zeggen aan de parvenu's uit zijn midden, is overgelaten, stort zich door den twist van naar de macht hongerende partijen en de daaruit voortkomende wanorde in het verderf. Is het de massa mogelijk rustig en zonder kleingeestige jaloezie te oordeelen of de landszaken te behartigen, die met persoonlijke belangen niet verward moeten worden? Kan zij zich weren tegenover vreemde vijanden? Dat is onmogelijk. Een plan, dat in even zooveel stukken wordt gescheurd als de massa koppen telt, verliest zijn uniformiteit; het wordt onbegrijpelijk en onuitvoerbaar.
21. Alleen een onafhankelijk heerscher kan zijn breed opgezette plannen volvoeren en invloed uitoefenen op het raderwerk van de staatsmachine. Daaruit volgt, dat de regeering van een land, wil zij nuttig en succesvol zijn, alleen in de handen van één enkelen verantwoordelijken man mag berusten. Zonder absoluut despotisme is er geen beschaving; zij is niet het werk van de massa, maar alleen van haar leider, wie deze ook mag zijn.
22. De massa is barbaarsch en zij bewijst dit bij iedere gelegenheid. Zoodra de massa de vrijheid tot zich trekt, verandert deze al heel gauw in anarchie, die de hoogste trap van het barbarendom is.
23. Zie deze door den alcohol versufte en door het wijngenot stompzinnig geworden dieren, die het recht om onbeperkt te zuipen gelijktijdig met de vrijheid verworven hebben. Wij mogen niet dulden, dat diegenen onder ons tot dezen lagen trap afdalen.
24. De volkeren zijn door den alcohol versuft; versuft is hun jeugd door de studie van de klassieken en door vroegtijdige uitpattingen, waartoe ze door onze handlangers in de rijke huizen, zooals bijvoorbeeld huisonderwijzers, dienstboden, opvoedsters, door onze handelsbedienden en door onze vrouwen in de orden van vermaak worden verleid. Tot de laatsten reken ik ook de dames van gezelschap, die de liederlijkheid en de luxe van die vrouwen vrijwillig nabootsen.
25. Ons parool is: geweld en arglist. Uitsluitend het geweld zegeviert in de politiek, in het bijzonder dan, als zij verborgen is in het voor een staatsman onontbeerlijk talent. Geweld moet de basis zijn, list en huichelarij regel voor

de regeeringen, die niet geneigd zijn haar kroon aan de vertegenwoordigers van de een of andere nieuwe macht te verliezen.

26. Dit euvel is het eenige middel om tot het doel, tot het goede te geraken. Daarom mogen wij ons niet laten afhouden van omkoopning, bedrog en verraad, zoodra dit voor ons doel dienstig kan zijn. In de politiek moet men eens anders eigendom zonder dralen afnemen, als men door dit middel onderwerping en macht kan bereiken. Onze staat, die den weg van de vreedzame verovering volgt, zal bewerkstelligen, dat de verschrikkingen van den oorlog worden vervangen door de minder opvallende, maar veel meer afdoende terechtstellingen, die voor de instandhouding van de terreur, als middel om tot het doel van de blinde gehoorzaamheid te geraken, noodzakelijk zijn. Rechtvaardige, maar onbuigzame gestrengheid is het belangrijkste machtsmiddel van een staat.
27. Niet alleen ter wille van ons eigen voordeel, maar ter wille van onzen plicht om de overwinning weg te dragen, moeten wij aan het principe van geweld en arglist vasthouden. Deze op berekening berustende leerstelling is net zoo krachtig als de middelen waarvan zij zich bedient. Niet alleen door deze middelen, maar ook door de niets ontziende gestrengheid van onze leer zullen wij zegevieren en alle regeeringen aan onze opperheerschappij onderwerpen. Het besef, dat wij onbuigzaam zijn, zal voldoende zijn om iedere weerspanningheid te doen ophouden.
28. Wij waren de eersten, die het volk eenmaal de woorden vrijheid, gelijkheid en broederschap toewierpen, woorden, die sindsdien zoo dikwijls door onwetende papegaaien werden nagebrabbeld, die, door deze lokstem van overal vandaan aangetrokken de welvaart van de wereld, de ware persoonlijke vrijheid, die eens zoo goed tegen den druk van het gepeupel beschermd was, alleen maar verstoorden. Menschen, die zichzelf voor verstandig hielden, beseften den verborgen zin van deze woorden niet, voelden niet de tegenstrijdigheid daarin. Zij zagen niet, dat er in de natuur geen gelijkheid is, dat de natuur de ongelijkheid van het verstand, van het karakter, van het vernuft, in afhankelijkheid van haar wetten heeft geschapen. Deze menschen hebben niet begrepen, dat de massa een blinde macht is, dat door haar gekozen parvenu's in de politiek net zoo blind zijn als de massa zelf, dat de ingewijde, ook als hij een domkop is, regeeren kan, terwijl de niet-ingewijde, al is hij een genie, van de politiek niets begrijpt. Dit alles is den niet-ingewijden ontgaan.
29. Op deze grondslagen berustten intusschen de dynastieke regeeringen. De

vader droeg de geheimen van de politiek aan zijn zoon over en wel zoo, dat zij zelfs aan de andere leden van de regeerende familie niet bekend werden, opdat niemand het geheim zou verraden. In den loop der tijden ging de beteekenis van de mondelinge overdracht der staatskunst verloren en dit verlies droeg tot het succes van onze zaak bij.

30. Onze slagwoorden vrijheid, gelijkheid en broederschap brachten met behulp van onze geheime agenten heele legioenen in onze rijen, die onze slagen met geestdrift droegen. Intusschen waren deze woorden wormen, die aan de welvaart knaagden, terwijl zij overal den vrede, de rust en de eensgezindheid verstoorden en de grondslagen van de staten ondermijnden. Wij zullen later zien, dat dit tot onze zegepraal heeft geleid. Onder andere maakte dit het ons mogelijk de belangrijkste troef uit te spelen, namelijk de privileges te vernietigen, die een levensvoorwaarde zijn van den niet-ingewijde adel en de eenige bescherming vormen, die de naties tegenover ons hebben.
31. Op de puinhoopen van den bloeds- en geslachtsadel hebben wij den adel van het vernuft en het geld opgericht. Tot het voornaamste kenteeken van deze nieuwe aristocratie verklaarden wij den rijkdom, die van ons afhankelijk is en de wetenschap, waarvan onze wijzen de richting bepalen.
32. Onze zegepraal werd overigens nog gemakkelijker gemaakt door de omstandigheid, dat wij in den omgang met de menschen, die ons onontbeerlijk toeschenen, altijd de gevoeligste kanten van den menschelijken geest beroerden, zooals bijvoorbeeld ontvankelijkheid voor weldaden, berekening, begeerte en onverzadigbaarheid in materieele behoeften; elk van deze menschelijke zwakheden is geschikt om de energie te verstikken, terwijl hierdoor de wil van de menschen dienstbaar wordt gemaakt aan hen, die hen van hun energie berooft.
33. Het begrip vrijheid maakte het mogelijk de massa's er van te overtuigen, dat de regeering alleen maar de rentmeester is van den eigenaar van het land, dus van het volk, en dat men dezen bestuurder even gemakkelijk kan verwisselen als een paar afgedragen handschoenen. De afzetbaarheid van de volksvertegenwoordigers bracht dezen in onze macht; hun verkiezing hangt van ons af.

TWEEDE PROTOCOL

1. Voor onze doeleinden moet het tot elken prijs vermeden worden, dat door oorlogen land wordt gewonnen; iedere oorlog wordt dus op economisch

terrein overgebracht en de volkeren zullen de macht van onze overheersching erkennen. Deze stand van zaken levert de tegenstanders uit aan onze internationale vertegenwoordigers, die over miljoenen oogen beschikken, welke door geen landsgrenzen worden tegengehouden. Dan zal ons internationaal recht de nationale rechten terzijde stellen en de volkeren net zoo beheerschen als het burgerlijk recht in de verschillende staten de betrekkingen tusschen de onderdanen onderling regelt.

2. De ambtenaren, die wij - met inachtneming van hun geschiktheid tot slaafsche gehoorzaamheid - zullen uitzoeken, moeten van de hoogere staatskunst niets begrijpen. Op deze wijze zullen ze gemakkelijk tot pionnen in ons schaakspel worden gemaakt en zullen ze geheel afhankelijk zijn van onze wijze en geniale raadgevers, die van jongsaf werden opgevoed om de heele wereld te regeeren. Zooals U inmiddels weet, hebben deze vakmensen van ons de kennis van de regeeringskunst geput uit onze politieke plannen, uit de lessen van de geschiedenis en uit de studie van alle opmerkenswaardige gebeurtenissen. De volkeren trekken uit de historie geen practisch nut, maar zij laten zich leiden door de zuiver theoretische kennis, die zij zich eigen hebben gemaakt en die niet tot werkelijke resultaten kan leiden. Wij behoeven ons om degenen die niet tot onze gelederen behoren niet te bekommeren. Laten zij nog maar een tijdje voortleven in de hoop op een nieuwe toekomst of in de herinnering aan vergane glorie. Laten zij zichzelf maar wijs maken, dat het geloof aan de theoretische wetten, dat wij hun ingepompt hebben, van de grootste beteekenis is. Tot dit doel versterken wij ononderbroken door middel van onze pers het blinde vertrouwen in deze wetten. De intellectueelen zullen trotsch op hun kennis zijn en haar net zoo toepassen als onze vertegenwoordigers hun wijs maken, met de bedoeling hun geest te leiden in de richting, die voor ons noodzakelijk is.
3. Geloof U maar niet, dat onze beweringen slechts holle phrasen zijn. Kijkt U maar eens naar het succes, dat Darwin, Marx en Nietzsche ons opgeleverd hebben. De ontbindende invloed van deze leerstellingen moest ons ten minste duidelijk zijn.
4. Het is voor ons noodzakelijk met de ideeën, karakters en de moderne geestesrichtingen van de volkeren rekening te houden teneinde noch in de politiek noch in de regeering fouten te begaan. Ons systeem, dat aangepast moet worden aan de geaardheid van de verschillende volkeren, waarmee wij in aanraking komen, zal alleen dan succes hebben, als zijn practische toepassing uitgaat van de resultaten, die uit het verleden en tevens uit het

heden voortkomen.

5. In de hedendaagsche staten is de pers een groote macht, waarmee men de openbare meening beheerscht. Haar taak is het, te wijzen op de zoogenaamd noodzakelijke eischen, bekendheid te geven aan de klachten van het volk, ontevredenheid te wekken en tot uitdrukking te brengen.
6. De pers belichaamt de zoogenaamde vrijheid. Maar de staten hebben er geen kans toe gezien zich deze macht ten nutte te maken en dus is zij in onze handen gevallen. Door de pers verwierven wij onzen invloed, maar bleven daarbij toch op den achtergrond.
7. Dankzij de pers hebben wij in onze handen het goud opgehoopt, ofschoon ons dit stroomen van bloed en tranen in onze gelederen kostte. Ieder offer van onzen kant weegt voor God echter even zwaar als duizenden offers van de overige mensheid.

DERDE PROTOCOL

1. Ik kan U verzekeren, dat wij thans nog maar weinige schreden van ons doel zijn verwijderd. Nog maar een korte tijd en de cirkel van de symbolische slang, die het zinnebeeld van ons volk is, zal gesloten zijn. En zoodra de cirkel zich sluit, zullen alle staten van Europa daarin als in een bankschroef geklemd zijn.
2. Spoedig zal de weegschaal van de grondwettelijke instellingen uit haar evenwicht geraken, want wij zullen haar ononderbroken uit haar evenwicht brengen, net zoo lang tot de balans van de weegschaal versleten is. De overheden dachten, dat ze die stevig genoeg hadden geconstrueerd en wachtten altijd tot de weegschaal weer in evenwicht zou komen. Maar de draagbalken van den steiger, de regeerende personen, worden door hun ambtenaren gehinderd, terwijl dezen zich door hun onbeperkte en onverantwoordelijke macht tot domheden laten meeslepen. Deze macht hebben zij te danken aan de terreur, die in de paleizen heerschte. Daar de vorsten niet meer onmiddellijk met hun volk in verbinding staan, kunnen zij het ook geen opheldering meer geven of zich beschermen tegenover hen, die naar de macht hongeren. Zoodra wij de scherpzinnige macht van de vorsten en de blinde macht van het volk van elkaar gescheiden hebben, hebben zij iedere beteekenis verloren, want eenmaal gescheiden zijn zij even machteloos als de blinde zonder stok.

3. Om de eierzuchtigen tot misbruik van hun macht te verleiden, hebben wij alle krachten tegen elkaar opgezet, terwijl wij hun liberaal streven in de richting van de onafhankelijkheid voerden. Tot dit doel hebben wij tot iedere onderneming aangespoord, hebben wij alle partijen van wapens voorzien, hebben wij de heerschende macht tot mikpunt van alle eierzucht gemaakt. Wij hebben van de staten arena's voor hun partijstrijd gemaakt. Nog korten tijd slechts en wanorde en ineenstorting zullen overal haar intrede doen.
4. Onvermoeide kletsers hebben de zittingen van de volksvertegenwoordigingen in tournooien van redenaars veranderd. Brutale journalisten en onbeschaamde schrijvers van smaadschriften vallen doorlopend de regeeringsambtenaren aan. Het misbruik van macht leidt ten slotte tot ineenstorting van de grondwettelijke instellingen en onder de slagen van de razend geworden massa stort alles tot puinhoopen ineen.
5. De volkeren zijn door de armoede veel vaster aan den harden arbeid geketend dan eens door slavernij en lijfeigenschap. Hiervan konden zij zich op de een of andere manier bevrijden, maar van de ellende kan men zich niet losmaken. De rechten die wij in de staatsregelingen hebben opgenomen, zijn voor de massa slechts schijnbare rechten, geen reële. Alle zoogenaamde rechten van het volk leven slechts in het rijk van de fantasie; in de practijk worden zij nooit verwerkelijkt. Wat kan het den over zijn werk gebogen, door zijn lot neergedrukten proletariër baten, als kletsers het recht hebben te spreken, als journalisten het recht hebben om naast ernstige dingen ook allen mogelijken onzin neer te schrijven? Wat beteekent voor het volk een grondwet, waarvan het geen andere voordeelen heeft dan de kruimels, die wij het over de tafel toewerpen, opdat het op onze vertegenwoordigers stemt? De republikeinsche rechten zijn voor den arbeider een bittere hoon, daar de dwang van den dagelijkschen arbeid hem verhindert, er van te genieten en ze berooven hem alleen van de zekerheid op een vast loon, afhankelijk als dit is van de werkstakingen der ondernemers en der kameraden.
6. Onder onze leiding werd de adel verwoest, die de natuurlijke beschermer en de voedster van het volk was en wiens belangen onafscheidelijk met de welvaart van het volk zijn verbonden. Nadat tegenwoordig de voorrechten van den adel te niet zijn gedaan, is het volk onder het juk van rijk geworden woekeraars en parvenu's gekomen, die het onbarmhartig onderdrukken.
7. Wij zullen den arbeider toeschijnen als de bevrijders uit zijn onderdrukking, terwijl wij hem uitnoodigen, toe te treden tot onze legers van socialisten,

anarchisten en communisten. Deze groepen helpen wij steeds voort, waarbij wij den schijn aannemen, dat wij hen willen helpen uit een gevoel van broederschap en humaniteit, deze door onze socialistische vrijmetselarij verkondigde principes.

8. De adel, die volgens wettelijk recht de arbeidskracht van de arbeiders opeischte, had er belang bij dat de arbeiders goed gevoed, gezond en krachtig waren. Ons belang vergt daarentegen de verslechtering van den toestand der massa's.
9. Onze macht berust op den voortdurenden honger en zwakte van den arbeider, omdat hij daardoor aan onzen wil wordt onderworpen en noch kracht noch energie zal hebben om zich tegen onzen wil te verzetten. De honger verleent aan het kapitaal meer rechten over den arbeider dan destijds de wettelijke macht van de koningen aan den adel kon verleen. Door nood, afgunst en haat zullen wij de massa's leiden en ons van haar handen bedienen om alles te vermorzelen wat zich tegen onze plannen verweert.
10. Zoodra het oogenblik van de kroning van onzen wereldvorst gekomen zal zijn, zullen diezelfde handen alles wegvagen wat ons nog in den weg staat.
11. De volkeren hebben het verleerd, zonder onze wetenschappelijke raadgevingen te denken. Daarom zien zij de beteekenis niet in van bepaalde dingen, die wij, ons voorbehouden tot het oogenblik, waarop ons uur gekomen zal zijn: dat namelijk al op de lagere scholen de eenige ware wetenschap moet worden onderwezen, de wetenschap van den socialen opbouw van den staat en van de plaats van den mensch in de maatschappij, welke wetenschap de arbeidsverdeeling en bijgevolg de onderscheiding van de menschen naar stand en beroep bevordert. Iedereen moet onvoorwaardelijk weten, dat er ingevolge de veelsoortige werkzaamheid van de menschen, geen gelijkheid is, dat de menschen voor de wet niet in gelijke mate verantwoordelijk kunnen zijn, dat de verantwoordelijkheid van hem, die door zijn handelingen een heele klasse benadeelt, niet dezelfde kan zijn als de verantwoordelijkheid van hem, die door een misdaad alleen zijn eigen eer kwetst.
12. De ware wetenschap van den maatschappijken opbouw, in welker geheimen wij anderen niet inwijden, zal bewijzen, dat de verschillende werkzaamheden tot een bepaalden kring beperkt moeten blijven, opdat uit de wanverhouding tusschen opvoeding en arbeid geen onverdraaglijke onbillijkheid zal ontstaan. In de erkenning van deze leer zullen de volkeren

zich vrijwillig onderwerpen aan de regeerende macht en de door haar ingestelde sociale staatsorde. Bij den huidige stand der wetenschap en bij de richting, die wij haar gegeven hebben, gelooft het volk blindelings in alles wat gedrukt is en vertrouwt de volksmisleiders, waarmee wij het dankzij zijn onwetendheid opgescheept hebben en het staat vijandig tegenover die klassen, die het voor hooger aanziet, terwijl het de beteekenis van de afzonderlijke roeping niet begrijpt.

13. Deze haat zal nog toenemen door de economische crisis, waardoor het beursleven, de industrie en het bedrijf ten slotte lam gelegd worden. Met behulp van het goud, dat geheel in onze handen is, zullen wij met alle verborgen middelen een algemeene economische crisis in het leven roepen en heele legers arbeiders in alle landen van Europa gelijktijdig op de straat gooien. Deze massa's zullen zich dan bloeddorstig storten op hen, die ze in hun eenvoud van jongsaf benijden en die ze dan eindelijk van hun eigendom kunnen berooven.
14. Ons zal men geen kwaad doen, omdat ons het oogenblik van den aanval bekend zal zijn en wij maatregelen getroffen zullen hebben om de onzen te beschermen.
15. We hebben bewezen, dat de vooruitgang alle volkeren aan het rijk van het verstand zal onderwerpen. Zóó zal onze machtsheerschappij zijn: zij zal met rechtvaardige gestrengheid alle oproer onderdrukken en alle liberale opvattingen uit de regelingen van het staatkundig leven verdringen.
16. Toen het volk zag, dat men het in naam van de vrijheid de meest verschillende rechten en concessies gaf, verbeeldde het zich de baas te zijn en trok de macht tot zich. Natuurlijk stootte het, zooals iedere blinde, op onoverkomelijke hindernissen. Het ging op zoek naar een leider en daar het niet meer tot het vroegere bewind wilde terugkeeren, legde het zijn macht voor onze voeten neer. Herinnert U zich maar de Fransche Revolutie, welke wij den naam van 'de groote' gegeven hebben. De geheimen van haar voorbereiding zijn ons welbekend, want zij was het werk van onze handen. Sinds dat oogenblik hebben wij de volkeren van de eene ontgoocheling in de andere geleid, opdat zij zich van ons zouden afwenden en hun toevlucht zouden zoeken bij den koning dien wij voor de wereld gereed houden.
17. Tegenwoordig zijn wij als internationale macht onkwetsbaar, want zoodra men ons in één staat aanpakt, ondersteunen andere staten ons.
18. De onuitputtelijke gemeenheid van de volkeren werkt onze onafhankelijkheid

in de hand, zij het dan ook, dat de volkeren voor het geweld op de knieën kruipen of bij zwakheden en fouten onverbiddelijk, maar bij misdaden toegeeflijk zijn, zij het dan ook, dat zij de tegenstrijdigheden van de vrijheid niet willen aannemen, zij het dan ook, dat zij tegenover de gewelddadigheid van een onverschrokken despoot gedwee zijn tot het martelaarschap toe. Zij verdragen van hun tegenwoordige vorsten en ministers alle misbruiken, voor de kleinste waarvan zij twintig koningen onthoofd zouden hebben.

19. Hoe kan men dit verschijnsel verklaren, deze inconsequente gedragslijn van de massa's tegenover schijnbaar gelijksoortige gebeurtenissen? Het kan verklaard worden uit het feit, dat deze dictators het volk door hun vertegenwoordigers laten influisteren, dat, indien zij niettemin den staat schade toebrengen, dit geschiedt om een hooger doel na te jagen, namelijk voor het welzijn van het volk, ten gunste van de broederschap, eensgezindheid en gelijkheid. Het spreekt vanzelf, dat men het volk niet vertelt, dat deze samenvoeging tot één groote eenheid zich pas onder onze heerschappij zal voltrekken. En zoo zien we hoe het volk den rechtvaardige veroordeelt en den schuldige vrijspreekt, terwijl het zich inpraat, dat het alles mag doen wat het belooft. Onder zulke omstandigheden verwoest het volk iedere stabiliteit en verwekt het bij iederen stap wanorde.
20. Het woord vrijheid brengt de menselijke samenleving in strijd met alle machten, zelfs met de natuur en met God. Daarom zullen wij, als wij de heerschappij veroverd hebben, dit woord in het woordenboek van de menscheit doorhalen, omdat dit het symbool is van het dierlijke geweld, dat de mensen in wilde beesten verandert. Maar in ieder geval: deze dieren slapen in, zoodra zij door het bloed verzadigd zijn en dan laten ze zich gemakkelijk boeien. Wanneer men hun echter geen bloed geeft, slapen ze niet in en zullen ze vechten.

VIERDE PROTOCOL

1. Iedere republiek doorloopt verschillende ontwikkelingsfasen. De eerste komt overeen met de eerste dagen van razernij van een met blindheid geslagen mensch, die naar rechts en links waggelt. De tweede phase is die van de demagogie, waaruit de anarchie ontstaat; deze leidt tot het despotisme en niet naar een wettig, door verantwoordelijkheid gebonden despotisme, doch naar een despotisme, dat verborgen en onzichtbaar, maar toch voelbaar is. Het staat in het algemeen onder leiding van een geheime

organisatie, die des te gewetenloozter handelt, als zij in het verborgene werkt met verschillende agenten, wier veelvuldige wisseling niet alleen onschadelijk, maar bovendien voordelig is, omdat dit de organisatie ontheft van de besteding van haar geldmiddelen ter belooning van langjarige diensten.

2. Wie en wat zou een onzichtbare macht ten val kunnen brengen? Juist hierin ligt de kracht van onze heerschappij. De zichtbare vrijmetselarij heeft slechts ten doel, onze bedoelingen te verbergen. Het krijgsplan van onze onzichtbare macht, ja zelfs haar zetel zal voor de wereld altijd onbekend blijven.
3. De vrijheid zou onschadelijk kunnen zijn en in de staten zonder gevaar voor de welvaart der volkeren kunnen worden toegepast, indien zij zou berusten op het geloof aan God en de broederschap van de menschen en indien zij zich verre zou houden van het denkbeeld der gelijkheid, welke in strijd is met de wetten der schepping, waarin het principe van de ondergeschiktheid is vastgelegd. Door zulk een geloof beheerscht, zou het volk onder toezicht van de geestelijkheid vreedzaam en bescheiden aan de hand van zijn zielenherders verder gaan en zich onderwerpen aan de door de Goddelijke voorzienigheid getroffen verdeling van de aardse goederen. Om deze redenen moeten wij onvoorwaardelijk het geloof verwoesten, het fundamentele bewustzijn van God en den Heiligen Geest uit de ziel van de Christenen rukken en het geloof vervangen door materiele overwegingen en behoeften.
4. Om de volkeren geen tijd te laten tot nadenken en beschouwingen, moeten wij hun gedachten afwentelen op handel en bedrijf. Dan zullen zij slechts op hun eigen voordeel bedacht zijn en daarbij den gemeenschappelijken vijand niet opmerken.
5. Maar om de vrijheid van de volkeren volledig te kunnen ontbinden en vernietigen, moet men de speculatie tot fundament van de nijverheid maken; zodoende zullen de schatten, die de nijverheid aan den bodem onttrekt, niet in handen van de industrieelen blijven, maar door speculatie in onze zakken vloeien.
6. De verbitterde strijd om de macht in het economisch leven zal een ontgoochelde, koude en hartelooze samenleving in het leven roepen. Deze samenleving zal absoluut afkeerig zijn van de hoogere staatskunst en van den godsdienst. De zucht naar het goud zal haar eenige leidraad zijn. Met het goud zal ze een waren eeredienst uitoefenen wegens de materiele

voordeelen, die het verschaffen kan. Dan zullen de onderste klassen van de samenleving in onzen strijd tegen de intellectueele klassen - onze concurrenten in den strijd om de macht - ons volgen, niet om goed te doen, zelfs niet om rijkdommen te veroveren, maar uitsluitend en alleen uit haat tegen de bevoorrechten.

VIJFDE PROTOCOL

1. Welken regeeringsvorm kan men geven aan een maatschappij, waarin de omkoopbaarheid overal doorgedrongen is, waarin men slechts met handige streken en bedrieglijke middelen vermogen verwerft, waarin de tuchteloosheid heerscht, waarin de moraal slechts wordt beschermd door bestraffing en strenge wetten, maar niet door vrijwillig aangenomen principes, waarin de gevoelens voor vaderland en godsdienst door wereldburgerlijke beschouwingen worden verstikt? Welken anderen regeeringsvorm kan men aan zulke samenlevingen geven als dien van het despotisme, welken ik U later zal beschrijven?
2. We zullen een stevige centralisatie van de regeering in het leven roepen om alle sociale krachten bij ons te vereenigen. Door nieuwe wetten zullen we het politieke leven van onze onderdanen regelen als het raderwerk van een machine. Deze wetten zullen langzamerhand alle vrijheden en concessies, die door de volkeren werden aangehouden, weer terugnemen. Op deze wijze zal onze heerschappij zich ontwikkelen tot een oppermachtig despotisme, dat te allen tijde en op alle plaatsen in staat zal zijn den menschen die zich verzetten of ontevreden zijn, het zwijgen op te leggen.
3. Men zal ons tegenwerpen, dat zulk een despotisme niet in overeenstemming is met de huidige ontwikkeling van de beschaving. Ik zal het tegendeel bewijzen.
4. Zoolang de volkeren in de vorsten de zuivere uitvloeïing van den 'Goddelijken' wil zien, onderwerpen ze zich zonder morren aan het absolutisme, maar sedert het oogenblik, dat wij hun de gedachte aan hun eigen rechten ingoten, beschouwden zij de vorsten slechts als eenvoudige stervelingen. De goddelijke genade viel van de hoofden der koningen af en toen wij den volkeren het geloof in God hadden ontnomen, werd de vorstelijke macht op straat gegooid; zij werd als het ware publiek eigendom, waarvan wij ons meester maakten.
5. Verder: de kunst om zoowel de massa's als de menschen afzonderlijk te

regeeren met voorgewende theorieën en phrasen, met sociale maatregelen en andere vernuftige middelen waarvan zij niets begrijpen, vormt eveneens een deel van ons regeeringsgenie en berust op de juiste ontleding van de begrippen, op nauwkeurige beschouwing en op zoo'n fijn bevattingsvermogen, dat wij op dit gebied geen gelijkwaardige tegenstanders hebben; evenmin kunnen zij zich met ons meten op het gebied van politieke plannen of met betrekking tot onze eensgezindheid. Alleen de Jezuïeten zouden ons op deze punten kunnen evenaren, maar het gelukte ons hen in de oogen van de gedachteloze menigte in waarde te doen dalen, omdat zij een zichtbare organisatie vormen, terwijl wij met onze geheime organisatie op den achtergrond blijven. Wat beteekent overigens de vorst voor de wereld? Is het haar niet hetzelfde of hij nu het hoofd van de Katholieken is of de vorst uit het geslacht van Sion? Maar ons laat deze vraag niet onverschillig.

6. Korten tijd zou een wereldomvattende vereeniging van alle volkeren ons onder haar macht kunnen brengen; maar in dit opzicht loopen we geen gevaar, want wij zijn beschermd door hun diepgaande oneenigheid, welker wortels niet meer uitgetrokken kunnen worden. Gedurende twintig eeuwen hebben we de persoonlijke en nationale belangen van de niet-ingewijden met elkaar in strijd gebracht en geloofs- en rassenhaat gekweekt. Daarom zal geen regeering ergens hulp vinden, omdat iedereen gelooven zal, dat een verbond tegen ons haar eigen belangen zou kunnen schaden. Wij zijn reeds te sterk; met ons moet men rekening houden. De regeeringen kunnen tegenwoordig nog niet de onbeteekenendste overeenkomst sluiten zonder dat wij heimelijk in het spel zijn.
7. Per me reges regnant, door mij regeeren de koningen. Onze profeten hebben verkondigd, dat wij door God zijn uitverkoren om over de heele wereld te heerschen. God zelf heeft ons de gave geschonken om dit werk te volbrengen. Wanneer het vijandelijke kamp vernuftig was, dan zou het met ons kunnen vechten. De strijd zou onbarmhartig zijn, zooals de wereld er nog nooit één aanschouwd heeft. De genialiteit van de volkeren is echter achtergebleven.
8. Het heele raderwerk van de regeeringsmachine hangt af van één motor, die in onze hand is en deze motor is het goud. De wetenschap van de staathuishoudkunde, door onze wijzen uitgevonden, toont sinds lang de macht van het goud over de tronen aan.
9. Om de vrije hand te hebben, moet het kapitaal het monopolie van handel en industrie bezitten; dit wordt ook al door een onzichtbare hand in alle landen van de wereld verwerkelijkt. Dit voorrecht zal den industrieelen een politieke

macht geven, maar het volk onderdrukken.

10. Op het oogenblik is het van meer belang het volk te ontwapenen dan het in den oorlog te voeren; het is van meer belang, de opgezweepte hartstochten tot ons voordeel uit te buiten dan ze tot bedaren te brengen, van meer belang, zich meester te maken van de gedachten van anderen en er zich van te bedienen dan ze ter zijde te stellen.
11. Het wezenlijkste probleem van onze regeering is de publieke opinie door critiek te verzwakken, den menschen het denken af te leeren, omdat het weerleggen tegenstand uitlokt en den geest door holle phrasen zonder zin en begrip op zijwegen te leiden.
12. Te allen tijde hebben de volkeren en de individuen woorden voor daden genomen, want zij vergenoegen zich met den schijn en letten er zelden op of de beloften in het openbare leven ook vervuld worden. Daarom zullen onze regelingen een aantrekkelijk uiterlijk hebben, dat met welbespraaktheid en weldaden van den vooruitgang zal aantoonen.
13. We zullen ons de liberale beschouwingen van alle partijen en richtingen toeëigenen en ze overbrengen op onze sprekers, die zoo lang moeten spreken tot alle toehoorders afgemat zijn en afkeer gevoelen.
14. Om zich van de openbare meening meester te maken, moet men deze vóór alles geheel en al in de war brengen, terwijl men van alle kanten op de meest verschillende manieren onderling tegenstrijdige beschouwingen tot uitdrukking brengt, totdat men geen weg meer weet in den doolhof en ten slotte tot het inzicht komen, dat het het beste is, in politieke kwesties er heelemaal geen meening op na te houden. Op dit terrein heeft het volk niets te maken, het is voorbehouden voor hen, die de leiding hebben. Dat is het eerste geheim.
15. Het tweede geheim, dat voor het succes van onze regeering noodzakelijk is, bestaat daarin de fouten, gewoonten, hartstochten en regels van den dagelijkschen omgang zoodanig te vermenigvuldigen, dat niemand meer in den chaos thuis is en de menschen elkaar niet meer begrijpen. Deze politiek zal er ook toe bijdragen in alle partijen tweedracht te zaaien en alle gezamenlijke krachten, die zich niet aan ons willen onderwerpen, te ontbinden; zij zal iedere persoonlijke wilskracht ontmoedigen.
16. Er is niets gevaarlijkers dan de persoonlijke energie; wanneer zij verstand achter zich heeft, is ze machtiger dan miljoenen menschen, onder wie we tweedracht hebben gezaaid. We moeten daarom de opvoeding van de

menschen daarheen leiden, dat zij van iedere onderneming, die energie vereischt, hun handen in hopelooze onmacht aftrekken.

17. De krachten, die zich onder de heerschappij van onbeperkte vrijheid ontwikkelen, verliezen haar sterkte zoodra zij op de vrijheid van anderen stuiten; daaruit ontstaan moreele schokken, ontgoochelingen en mislukkingen.
18. Met al deze middelen zullen wij de mensheid dermate ontmoedigen, dat zij zich ten slotte gedwongen gevoelt ons om een internationale regeering te verzoeken, die - zonder gebruik van geweld - in staat zal zijn alle regeeringen van de wereld op te slokken en een opperste regeering te vormen. In de plaats van de tegenwoordige regeeringen zullen wij iets geweldigs neerzetten, dat zich den administrateur van de opperste regeering zal noemen. Zijn handen zullen zich naar alle kanten als tangen uitstrekken en het zal zoo'n kolossale instelling zijn, dat alle volkeren zich aan haar moeten onderwerpen.

ZESDE PROTOCOL

1. Zeer spoedig zullen we geweldige monopolies oprichten, vergaarbakken van reusachtige rijkdommen, waarvan zelfs de groote vermogens van de niet-ingewijden op de een of andere manier afhankelijk zullen zijn en wel zoodanig, dat zij, alsmede het crediet van de staten, reeds den eersten dag na een politieke ineenstorting verdwijnen. Laten de hier aanwezige heeren economen de beteekenis van deze gedachte eens overwegen.
2. We moeten met alle mogelijke middelen de beteekenis van onze opperste regeering tot aanzien brengen, terwijl wij haar doen voorkomen als de beschermer en weldoener van al diegenen, die zich vrijwillig aan haar onderwerpen.
3. De niet tot ons behorende adel is als politieke macht verdwenen; daarmee behoeven we geen rekening meer te houden. Maar als grondbezitter is hij nog gevaarlijk voor ons, omdat hij door zijn natuurlijke hulpbronnen onafhankelijk is. Daarom moeten wij hem tot elken prijs zijn landerijen afnemen.
4. Het beste middel hiervoor is, de grondbelastingen te verhoogen, om het grondbezit met schulden te bezwaren. Deze maatregelen zullen het grondbezit in een toestand van onvoorwaardelijke afhankelijkheid brengen.

De aristocraten die van oudsher niet in staat zijn zich met weinig tevreden te stellen, zullen spoedig te gronde gericht zijn.

5. Tegelijkertijd moeten wij den handel en de industrie zoo goed mogelijk voorthelpen en in het bijzonder de speculatie, wier voornaamste taak het is als tegenwicht tegenover de industrie te dienen. Zonder speculatie zou de industrie de particuliere vermogens vermeerderen en den toestand van den landbouw verbeteren, terwijl zij den landbouw zou bevrijden van de schulden, die door de leeningen van banken zijn ontstaan. De industrie moet den landbouw zoowel van de arbeidskrachten als van het kapitaal berooven en ons door de speculatie het geld van de heele wereld toevoeren. Hierdoor zullen de menigten tot proletariërs afdalen en zich voor ons buigen om ten minste nog het recht op het leven te behouden.
6. Om de industrie van onze rivalen te verwoesten, zullen wij de speculatie en de zucht naar een alles verslindende luxe ontwikkelen.
7. Wij zullen het arbeidsloon verhoogen zonder dat dit den arbeiders eenig voordeel zal kunnen brengen, omdat we gelijktijdig een prijsstijging teweeg zullen brengen voor alle artikelen van dagelijksch gebruik; als oorzaak zullen wij den achteruitgang van landbouw en veeteelt voorwenden.
8. We zullen verder de grondslagen van de productie ondermijnen, terwijl wij de arbeiders voor de anarchie en den alcohol ontvankelijk maken en met alle middelen de intellectueele klasse uit het land verdrijven.
9. Opdat men den waren stand van zaken niet ontijdig zal inzien, zullen wij onze eigenlijke plannen verbergen achter het motief van de arbeidersklasse te helpen en onze hoogstaande economische principes tot aanzien te brengen.

ZEVENDE PROTOCOL

1. De vergrooting van de militaire macht en van de politie is een noodzakelijke aanvulling van ons plan. We moeten bereiken, dat er buiten ons in alle staten alleen nog maar proletariërs massa's, eenige ons toegenegen millionnaires en politie en soldaten zijn.
2. In heel Europa en evenzoo in de andere werelddelen, moeten we gisting, tweedracht en haat opwekken; daaruit ontstaan twee voordeelen. Eenerzijds zal dit tot gevolg hebben, dat alle landen respect voor ons hebben, daar ze wel weten, dat wij naar believen wanorde veroorzaken en de orde weer herstellen kunnen. Zodoende zullen alle landen eraan wennen ons als een

noodzakelijk kwaad te beschouwen. In de tweede plaats zullen onze kuiperijen alle daden verwarren, die wij tusschen de regeeringen door middel van de politiek, door middel van economische verdragen of van financieele regelingen hebben gesponnen. Om tot ons doel te geraken, moeten we bij de onderhandelingen en transacties groote sluwheid gebruiken in de zoogenaamde officieele taal echter zullen we precies omgekeerd handelen en ons eerbaar en tegemoetkomend voordoen. Op deze wijze zullen de volkeren en de regeeringen, die we er aan gewend hebben de dingen zoo te zien, zooals wij hun die afschilderen, ons nog als de weldoeners en redders van de menschheid beschouwen.

3. Bij iederen tegenstand tegen ons moeten wij in staat zijn den oorlog te verklaren en wel door den nabuurstaat van den staat, die ons heeft durven tegenstreven; zouden de nabuurstaten zich echter verstouten zich tegen ons te vereenigen, dan moeten wij een algemeenen oorlog ontketenen.
4. In de politiek is de zekerste weg tot succes de geheimhouding van de ondernemingen; de handelingen van een diplomaat moeten met zijn woorden niet overeenstemmen.
5. We moeten de regeeringen dwingen te handelen volgens dit plan, dat wij in zijn geheele breedte hebben beraamd en dat zijn doel al nadert. Daarbij zullen we ondersteund worden door de openbare meening, waarvan wij ons door de grootmacht 'pers' al hebben meester gemaakt. Op weinig uitzonderingen na, waarmee we geen rekening behoeven te houden, is de pers feitelijk al van ons afhankelijk.
6. Om ons systeem van de onderwerping van de regeeringen in Europa in één zin samen te vatten: we zullen één van haar onze macht door aanslagen, dat wil zeggen door terreur, doen voelen en als de andere zich tegen ons verheffen, dan zullen we haar met Amerikaansch, Chineesch of Japansch geschut antwoorden.

ACHTSTE PROTOCOL

1. Wij moeten ons meester maken van alle strijdmiddelen, waarvan onze tegenstanders zich zouden kunnen bedienen. We moeten onze toevlucht nemen tot juridische spitsvondigheden en vernuftige interpretaties in alle gevallen, waarin we beslissingen zullen nemen, want het is van belang een besluit in zulke bewoordingen te kleeden, dat het zich voordoet als uiting van de verhevenste grondslagen der moraal en van het recht.

2. Onze regeering moet zich omgeven met alle machtsmiddelen der beschaving, in welker midden zij zal werken. Zij zal publicisten, ervaren rechtsgeleerden, regeeringspersonen en diplomaten tot zich trekken en ten slotte mannen, die op onze vakscholen een afzonderlijk voorbereidend hooger onderwijs hebben genoten.
3. Deze mannen zullen alle geheimen van het dagelijksch leven kennen en de politieke zinswendingen van alle talen begrijpen en zij zullen vertrouwd zijn met het diepere wezen van de menschelijke natuur en haar gevoeligste snaren, die zij zullen moeten bespelen. Tot deze snaren behooren de geestesrichting van de menschen, hun goede en slechte eigenschappen, hun ijver en hun ondeugden en de bijzonderheden van de afzonderlijke standen en beroepen.
4. Het spreekt vanzelf, dat deze krachtige medewerkers van onze regeering niet gehaald moeten worden uit de niet-ingewijde kringen, die gewend zijn hun regeeringsarbeid te verrichten zonder zich om het nut hiervan te bekommeren. De ambtenaren teekenen zonder te lezen; ze doen hun dienst ter wille van eigen voordeel of uit persoonlijke eerezucht.
5. We zullen onze regeering met een heele wereld van economen omgeven. Dit is de reden, dat de economie het belangrijkste onderwijsvak binnen onze kringen is. We zullen verder omringd zijn door een zwerm vakmensen uit de bankwereld, industrieelen en kapitalisten, in het bijzonder echter door miljonairs, omdat uiteindelijk alles door cijfers beslist wordt.
6. Zoolang het nog gevaarlijk zou zijn om de verantwoordelijke functies in onze staten aan onze geïllumineerde broeders toe te wijzen, zullen wij deze toevertrouwen aan menschen, wier verleden en karakter zoodanig zijn, dat tusschen hen en het volk een afgrond gaapt; menschen, die in geval van overtreding van onze voorschriften hun veroordeeling of verbanning tegemoet kunnen zien: dit om te bereiken, dat zij zich gedwongen voelen onze belangen tot aan den laatsten ademtocht te verdedigen.

NEGENDE PROTOCOL

1. Bij de toepassing van onze beginselen moet U het karakter van het volk in aanmerking nemen, in welks midden U zich bevindt en werkt. Een algemeene, uniforme toepassing van deze beginselen kan geen succes hebben, zoolang wij de volksopvoeding niet hebben omgevormd. Gaan we echter met haar toepassing voorzichtig te werk, dan zult U zien, dat er geen

tien jaar noodig zijn om zelfs het koppigste karakter te veranderen. Wij zullen dan één volk meer tellen onder hen, die zich al aan ons onderworpen hebben.

2. Zoodra onze heerschappij tot stand gekomen zal zijn, zullen we onzen liberalen strijdkreet “vrijheid, gelijkheid en broederschap” niet door een anderen strijdkreet vervangen, maar door woorden, die alleen maar een idee uitdrukken. We zullen zeggen: “het recht op vrijheid, het recht op gelijkheid en het recht op broederschap!” Daarmee zullen we de koe bij de horens pakken.
3. Feitelijk hebben wij alle regeeringen al verwoest, al zijn vele wettelijk nog aanwezig. Wanneer tegenwoordig de een of andere staat, welke ook, tegen ons optreedt, dan gebeurt dit slechts op formeele gronden, maar met ons volle medeweten, ja zelfs met onze volle instemming.
4. Feitelijk zijn er voor ons geen hinderpalen meer. Onze opperste regeering bevindt zich in een buitenwettelijke positie, die men gevoeglijk met het machtige en energieke woord ‘dictatuur’ bestempelen kan. Ik kan met een gerust geweten beweren, dat wij tegenwoordig reeds de wetgevers zijn, wij spreken recht, wij vellen doodvonnissen en begenadigen, wij zitten als legeraanvoerders hoog te paard.
5. Wij zullen met vaste hand regeeren, want in onze handen bevinden zich de puinhoopen van een eens machtige partij, die thans aan ons is onderworpen. We bezitten onbegrensde eerezucht, brandende hebzucht, onverbiddelijke wraakzucht en diepen haat: van ons gaat een alles verslindende terreur uit.
6. In onzen dienst staan mannen van alle denkrichtingen en leerstellingen. Mannen, die de monarchie weer willen invoeren, demagogen, socialisten, communisten en alle soorten van utopisten. Wij hebben hen allen voor ons wagentje gespannen. Ieder van hen ondermijnt van zijn plaats af de laatste puinhoopen van de vroegere macht en probeert de bestaande rechtsorde omver te werpen. Alle staten lijden onder zulke kuiperijen; zij roepen om rust, zij zijn bereid voor den vrede alles op te offeren. Wij echter zullen hun den vrede niet schenken alvorens zij onze opperheerschappij openlijk en volkomen zullen hebben erkend.
7. Het volk zal kreunen en de oplossing van de sociale vraagstukken langs den weg van een internationale overeenkomst verlangen. De versplintering in partijen heeft ons deze in handen gespeeld, want om een partijstrijd te steunen is er geld noodig en dit is alleen in ons bezit.

8. Wij zouden kunnen vreezen, dat de regeeringen zich met de blinde macht van het volk zouden verbinden, maar wij hebben alle noodzakelijke maatregelen tegen zulk een mogelijkheid getroffen; tusschen deze twee krachten hebben we een muur opgericht en wel in de gestalte van de terreur, die beiden om beurten uitoefenen.
9. Op deze manier blijft de blinde macht van het volk onze steun. Alleen wij zullen leider zijn en het naar ons doel leiden.
10. Opdat de hand van dezen blinde zich niet uit onze omklemming zal bevrijden, moeten wij van tijd tot tijd met het volk in verbinding treden, zoo al niet persoonlijk, dan toch door bemiddeling van onze trouwste landen. Zoodra onze heerschappij erkend is, zullen wij op de openbare pleinen met het volk praten en het in politieke vraagstukken onderwijzen in den zin, die ons bevorderlijk toeschijnt. Wie zou kunnen nagaan wat er in de dorpsscholen onderwezen wordt? Wat echter de vertegenwoordigers der regeeringen of de vorst zelf aan het volk zullen zeggen, dat zal zonder mankeeren direct in den heelen staat bekend zijn, want het wordt door de stem van het volk gauw verbreid...
11. Om de instellingen van de menschen niet ontijdig te verwoesten, paken wij ze voorzichtig aan; we namen de afzonderlijke regeeringstakken van het staatsmechanisme in bezit. Deze ambtsgebieden waren vroeger streng, maar billijk afgebakend. Wij echter vervingen haar door een organisatie van vrije willekeur. Zoo veranderden wij de rechtspraak, het kiesrecht, de pers, de individueele vrijheid en in het bijzonder het opvoedingswezen, den hoeksteen van de vrijheid.
12. Wij hebben de jeugd wereldwijd versuft en bedorven, terwijl wij haar opvoedden volgens principes en theorieën die ons als valsch bekend waren, maar die wij haar opzettelijk op het hart hebben gedrukt.
13. Over de bestaande wetten heen hebben we verrassende resultaten bereikt, terwijl wij ze zonder wezenlijke wijziging door tegenstrijdige interpretaties misvormden. We hebben ze langs den weg der interpretatie eerst verdraaid, daarna echter geheel vertoebeld, zoodat de regeeringen in een dusdanig verwarde wetgeving geen weg meer weten. Daaruit ontwikkelde zich de theorie van de rechtspraak volgens vrije beoordeling.
14. U zult tegenwerpen, dat men zich tegen ons gewapenderhand zal verzetten, als men ontijdig merkt waar het om gaat. Voor dit geval bezitten we zoo'n verschrikkelijk middel, dat zelfs de dappersten daarvan sidderen. Spoedig

zullen in alle hoofdsteden ondergrondschen zijn gebouwd, van daar uit kunnen we alle steden met hun instellingen en documenten in de lucht doen vliegen.

TIENDE PROTOCOL

1. Ditmaal begin ik met een herhaling van het vroeger gezegde en ik verzoek U zich te herinneren, dat de regeeringen en de volkeren alleen op den schijn van de dingen letten. Hoe zouden zij ook den dieperen zin begrijpen, als hun vertegenwoordigers slechts aan praten denken? Voor onze politiek is het heel belangrijk, dit bijzondere feit te beseffen. Dit besef zal ons van nut zijn, als wij zullen spreken over de verdeeling van de macht, de vrijheid van het woord, de pers, de gewetensvrijheid, het recht van vereeniging en vergadering, de gelijkheid voor de wet, de onschendbaarheid van het eigendom en van de woning, de belasting en de terugwerkende kracht van de wetten. Dat zijn allemaal vraagstukken, waarover men tegen het volk nooit openlijk mag spreken. Ingeval men ze echter noodgedwongen moet uiteenzetten, mag men ze niet afzonderlijk opsommen, doch men moet alleen maar in het algemeen verklaren, dat de grondslagen van het moderne recht door ons erkend worden. De beteekenis van deze terughoudendheid ligt daarin, dat een niet openlijk uitgesproken principe ons de vrijheid laat het een of andere punt er uit te nemen zonder dat iemand het merkt, terwijl men een eenmaal uitgesproken principe ruiterlijk zou moeten handhaven.
2. Het volk heeft een bijzondere voorliefde en een groote achting voor politieke genieën en beantwoordt hun daden van geweld met woorden als: “Wat een gemeene streek, maar handig gedaan!” of: “Het is een boevenstreek, maar goed in elkaar gezet en wat een moed!”
3. Wij houden er rekening mee, dat wij alle volkeren tot ons zullen trekken met de oprichting van het nieuwe fundamenteele gebouw, welks plan wij ontworpen hebben. Daarom moeten wij mannen zoeken, die met vermetelheid en geestkracht zijn toegerust en die de bekwaamheid bezitten om alle hinderpalen, die ons in den weg zouden kunnen staan, te overwinnen.
4. Als wij onze staatsomwenteling voltrokken hebben, dan zullen we tot de volkeren zeggen:

“Alles is tot nu toe slecht gegaan, allen hebben geleden. Wij echter nemen nu de

oorzaken van Uw kwalen weg: de nationaliteiten, de grenzen, de veelsoortigheid van den muntstandaard. Zeker, gij zijt vrij ons te veroordeelen, maar zal Uw oordeel rechtvaardig uitvallen, als ge het velt voordat ge onderzocht hebt wat wij voor Uw welzijn deden?”

Dan zullen ze ons toejuichen en ons met vurig enthousiasme in triomf op hun schouders dragen. Het algemeen kiesrecht, waarvan wij ons bedienden als middel om tot onze macht te geraken en waarmee we de onderste lagen van de maatschappij gelukkig gemaakt hebben - die nu door vereenigingen en dergelijke medeleden der menschheid werden - zal zijn rol voor den laatsten keer spelen in den eensgezinden wensch om ons - voordat men over ons oordeelt - te leeren kennen.

5. Tot dit doel moeten wij alle menschen naar de stembus leiden, zonder onderscheid van stand en vermogen, om de heerschappij van de absolute meerderheid te verkrijgen, die wij door middel van de beschaafde standen alleen nooit zouden kunnen bereiken.
6. Terwijl wij op deze manier alle menschen van de waarde van hun persoonlijkheid overtuigd hebben, zullen we de familiebanden en haar christelijke opvoedenden invloed vernietigen.
7. We zullen verhinderen, dat hoogbegaafde mannen zich op den voorgrond dringen. Onder onze leiding zal het gepeupel niet toestaan, dat zij zich doen kennen, niet eens, dat ze spreken, want het is gewend alleen te luisteren naar ons, die hem zijn gehoorzaamheid en oplettendheid betalen. Zoo zullen we van het volk een zoo blind meegaande macht maken, dat het niet in staat is zich te bewegen zonder de leiding van onze vertrouwensmannen, die wij op de plaats van hun tegenwoordige leiders zetten. Het volk zal zich aan dit systeem onderwerpen, omdat het zal weten, dat van deze nieuwe leiders belooningen, geschenken en alle weldaden zullen afhangen.
8. Het regeeringsplan moet geheel gereed uit één enkel brein voortkomen, want de eenheid zou er aan ontbreken, als meer kopstukken er aan meegewerkt zouden hebben. Daarom mogen we zelf het plan kennen, maar mogen er nooit over spreken, opdat geen afbreuk zal worden gedaan aan zijn verheven beteekenis, den samenhang van de afzonderlijke deelen, de practische waarde en de geheime beteekenis van elk punt afzonderlijk. Zou zoo'n plan aan een algemeene bespreking en stemming worden onderworpen, dan zou het onvermijdelijk alle sporen vertoonen van de opvattingen van menschen, die niet tot zijn dieperen zin en samenhang kunnen doordringen. Onze

plannen moeten scherp en logisch opgebouwd zijn. Daarom mogen we den genialen arbeid van onzen leider de menigte niet voor de voeten werpen en mogen hem zelfs niet aan een engeren kring ter hand stellen.

9. Deze plannen zullen de bestaande regelingen voorloopig niet omver werpen. Zij zullen alleen verandering brengen in de economische principes en diensgevolge in hun verdere ontwikkeling, die haar weg volgens onze richtlijnen zal nemen.
10. In bijna alle staten vinden we in verschillende vormen dezelfde instellingen: de volksvertegenwoordiging, de ministers, den senaat, den raad van state, de wetgevende en uitvoerende lichamen. Ik behoef U de betrekkingen van deze instellingen onderling niet te verklaren, omdat zij U welbekend zijn. Let U er slechts op, dat elk van deze instellingen betrekking heeft op de een of andere belangrijke functie van de regeering. Met het woord 'belangrijk' bedoel ik hier de functie en niet de instelling. Dus niet de instellingen, maar de werkzaamheden die zij omvatten, zijn het gewichtigst. Deze instellingen hebben alle werkzaamheden van de regeering onderling verdeeld: de administratie, de wetgeving en de uitvoerende macht. Zij vervullen in het staatslichaam dezelfde taak als de organen in het menschelijk lichaam. Als wij één lid van de staatsmachine beschadigen, zal de staat - evenals het menschelijk lichaam - ziek worden en sterven.
11. Nadat we het staatslichaam het gif van het liberalisme ingegeven hadden, is zijn heele politieke toestand veranderd. De staten werden door een doodelijke ziekte, de ontbinding van het bloed, aangetast. Men behoeft slechts het einde van hun doodstrijd af te wachten.
12. Uit het liberalisme zijn de constitutioneele staten, die de eenige nuttige regeeringsvorm voor de niet-ingewijden zijn, voortgekomen. Ze traden in de plaats van de vroegere autocratieën. Zooals U zelf wel weet, is de staatsregeling niets anders dan de school voor oneenigheden, tweedracht, twisten en onvruchtbaren partijstrijd, in één woord: de school voor alles wat aan den staat de kracht van zijn individualiteit ontnemt. Het spreekgestoelte en evenzoo de pers hebben de regeeringen gedoemd tot werkeloosheid en machteloosheid en zij werden daardoor van geen nut en overbodig. Eerst daardoor werd de eeuw van de republieken mogelijk en wij vervingen den vorst door de caricatuur van een president, dien wij kozen uit de volksmassa, midden uit onze creaturen en slaven. Dat was de bom, die wij onder alle staten en volkeren legden.

13. In de naaste toekomst zullen wij de constitutioneele verantwoordelijkheid van de presidenten invoeren. Dan zullen wij ons bij de uitvoering van onze handelingen geen beperkingen opleggen, omdat onze strooman de verantwoordelijkheid zal dragen. Wat is er ons aan gelegen, als de rijen van diegenen, die naar de macht streven, dunner worden en wanneer er onlusten ontstaan, omdat men geen president kan vinden, onlusten die ten slotte het land ondermijnen?
14. Om dit resultaat te bereiken, zullen wij zorgen voor de verkiezing van die presidenten, in wier verleden de een of andere zwarte plek is. De angst voor onthullingen en de wensch, die ten slotte ieder mensch - die aan de macht gekomen is - heeft, n.l. zijn voorrechten en de aan zijn ambt verbonden voordeelen en onderscheidingen te behouden, zullen trouwe uitvoerders van onze bevelen van hen maken.
15. De volksvertegenwoordiging zal den president kiezen, ondersteunen en verdedigen. Wij echter zullen aan dit instituut het recht ontnemen wetten te maken of te veranderen. Dit recht zullen wij verleenen aan den verantwoordelijken president, die een speelbal in onze handen zal zijn. De president zal zeer zeker het mikpunt van alle aanvallen worden. Om zich te kunnen verdedigen, zullen wij hem daarom het recht verleenen buiten de afgevaardigden om een beroep te doen op het volk, d.w.z. de beslissing van een ons blindelings toegewijde meerderheid te verkrijgen.
16. Bovendien zullen wij hem het recht overdragen den staat van beleg te doen verklaren. Dit laatste voorrecht zullen wij daarom in het leven roepen, omdat de president als hoofd van het leger het recht moet hebben de nieuwe republikeinsche grondwet, waarvan hij de verantwoordelijke vertegenwoordiger is, te verdedigen.
17. Onder deze omstandigheden zal de sleutel tot het heiligdom in onze handen liggen en niemand buiten ons zal de wetgeving leiden.
18. Zoodra we de nieuwe republikeinsche grondwet ingevoerd hebben, zullen wij verder de volksvertegenwoordiging het recht van interpellatie ontnemen, onder het voorwendsel, dat het staatsgeheim in acht moet worden genomen.
19. Ook zullen we het getal der afgevaardigden tot een minimum terugbrengen. Daardoor verminderen we ook naar evenredigheid de politieke hartstochten.
20. Tot de bevoegdheden van den president behoort ook de benoeming van de voorzitters en vice-voorzitters van de volksvertegenwoordiging en van den senaat. In plaats van de doorlopende zittingen zullen wij den

vergaderingsduur van de volksvertegenwoordiging tot eenige maanden beperken. Bovendien zal de president als drager van de uitvoerende macht het recht hebben de volksvertegenwoordiging bijeen te roepen of te ontbinden en in dit laatste geval het opnieuw bijeen roepen te verdagen.

21. Opdat de president echter vanwege al deze duidelijk onwettige handelingen niet ter verantwoording wordt geroepen, nog voor wij onze plannen uitgevoerd hebben, zullen wij de ministers en overige ambtenaren uit de omgeving van den president verleiden, zelfstandig maatregelen te nemen, waarvoor ze zelf de verantwoordelijkheid dragen. Wij zullen echter adviseeren deze zaak aan den senaat of den raad van state of den ministerraad toe te vertrouwen en niet aan afzonderlijke personen.
22. De president zal de bestaande wetten, die voor verschillende interpretaties vatbaar zijn, in den door ons gewenschten zin uitleggen. Hij zal ze buiten werking stellen, zoodra wij hem op de noodzakelijkheid zullen wijzen. Hij zal het recht hebben voorloopige besluiten te nemen met kracht van wet en zelfs om de grondwet te veranderen, beide onder voorwendsel van staatsbelang.
23. Deze maatregelen zullen het ons mogelijk maken allengs alles te vernietigen, wat wij in den tijd, dat we naar de macht grepen, - noodgedwongen - in de staatsregelingen moesten opnemen. We zullen hierdoor ongemerkt tot terzijdestelling van alle grondwetten geraken, zoodra de tijd gekomen zal zijn alle regeeringen onder ons gezag te brengen.
24. De erkenning van ons gezag kan al volgen vóórdat de grondwetten terzijde worden gesteld, wanneer de volkeren - afgemat door onlusten en het volkomen mislukken van de staatsleiders, welker mislukkingen door ons teweeg werden gebracht - zullen uitroepen: "Zet hen af, geeft ons een wereldvorst, die in staat is ons allen te vereenigen en de oorzaken van onze vijandschap, d.z. de staatsgrenzen, godsdiensten en staatsschulden te verwijderen; een koning, die ons vrede en rust schenkt, welke wij onder onze tegenwoordige heerschers en regeeringen niet kunnen vinden."
25. Gij weet zelf zeer goed, dat men - om de massa tot zulke eischen te brengen - ononderbroken in alle landen de betrekkingen tusschen volk en regeering moet verwarren en de geheele wereld door oneenigheid, vijandschap, haat, ja zelfs door kwellende ontberingen, door honger en door ziekten, die wij bij hen veroorzaken door het inenten met bacillen, zoo moet afmatten, dat men geen anderen uitweg uit de ellende ziet dan zich aan ons geld en aan onze overheersching volkomen te onderwerpen.

26. Als we den volkeren tijd geven om op adem te komen, dan komt het gunstige oogenblik misschien nooit weer.

ELFDE PROTOCOL

1. De 'raad van state' zal tot taak hebben de macht van de regeering te onderstrepen. Hij zal slechts in schijn een wetgevend lichaam zijn, in werkelijkheid zal hij echter een redactiecommissie zijn voor het uitwerken der wetten en regeeringsverordeningen.
2. Een wezenlijk deel van het program van onze staatsregeling bestaat daarin, dat wij de wetten maken, dat wij recht spreken en dat tegelijkertijd de administratie in onze handen is. Deze werkzaamheid zullen wij uitoefenen:
 - a. Door voorstellen aan het wetgevend lichaam.
 - b. Door verordeningen van den president in den vorm van algemeene besluiten, door terzijdestelling van den senaat en door beslissingen van den raad van state in den vorm van ministerieele besluiten.
 - c. Op het geschikte oogenblik in den vorm van een staatsgreep.
3. Nu wij ons plan in groote trekken ontworpen hebben, willen wij de afzonderlijke maatregelen uiteenzetten, waarvan wij ons tot den opbouw van onzen staat in onzen geest zullen bedienen. Hiertoe behooren de vrijheid van drukpers, het recht van vereeniging en vergadering, de gewetensvrijheid, het kiesrecht en vele andere dingen, die uit de menschelijke gedachtenwereld moeten verdwijnen of grondig moeten worden veranderd, zoodra de nieuwe staatsregeling afgekondigd zal zijn. Slechts op het juiste oogenblik zullen wij onze vernieuwingen er door kunnen krijgen en wel om de volgende reden. Wanneer de verandering met groote gestrengheid wordt gevoerd, kan ze vanwege de vrees voor veranderingen, welke er kort geleden geweest zijn, tot wanhoop voeren. Wanneer we daarentegen concessies doen, zal het volk zeggen, dat wij onze fouten ingezien hebben en dit zou het geloof aan de onfeilbaarheid van onze regeering verwoesten of men zal zeggen, dat we bang zijn en slechts gedwongen concessies doen, waarvoor niemand ons dankbaar zal zijn, omdat men ze voor vanzelfsprekend houdt. Een en het ander zou de nieuwe staatsregeling maar schaden.
4. Op den dag van haar afkondiging, als de volkeren door den juist volvoerden

staatsgreep nog geheel versuft en angstig en radeloos zijn, moeten zij erkennen, dat wij zoo sterk, machtig en onkwetsbaar zijn, dat wij ons over hen niet meer bezorgd behoeven te maken, dat wij niet alleen geen acht meer zullen slaan op hun beschouwingen en wenschen, maar dat wij voorbereid zijn op ieder oogenblik en op iedere plaats elken tegenstand en elke demonstratie te onderdrukken. De volkeren moeten weten, dat wij de geheele macht met één slag tot ons hebben getrokken en dat wij onze macht in geen geval met hen zullen deelen. Dan zullen zij de oogen sluiten en geduldig het verloop der gebeurtenissen afwachten.

5. De volkeren zijn een kudde schapen, wij zijn de wolven. En weet gij wat er van de schapen wordt, als de wolven de kudde binnendringen? Zij zullen hun oogen weer sluiten, omdat wij hun de teruggave van al hun geroofde vrijheden zullen beloven, zoodra wij alle vijanden van den vrede neergeveld hebben en de partijen tot onmacht zullen hebben veroordeeld. Ik geloof, dat ik U niet behoef te vertellen, hoe lang zij op den terugkeer van hun vrijheden zullen wachten. Waarom hebben wij deze geheele politiek uitgevonden en het volk bijgebracht, zonder hen in staat te stellen haar dieperen zin te onderscheiden, als het niet was om langs omwegen datgene te bereiken wat ons verstrooid volk langs den rechten weg niet zou kunnen bereiken?
6. Dat was de grondslag van onze organisatie van de vrijmetselarij, welker plannen deze beesten in het geheel niet vermoeden. Wij nemen hen niettemin in onze loges op; opdat zij hun broeders zand in de oogen strooien.
7. De genade van God heeft ons over de gehele wereld verstrooid. In deze schijnbare zwakte ligt heel onze kracht, die ons heden op den drempel van de wereldheerschappij heeft gebracht.
8. De eerste steen is gelegd. We moeten het bouwwerk alleen nog voltooien.

TWAALFDE PROTOCOL

1. Het woord 'vrijheid', dat men op verschillende manieren kan verklaren, leggen wij zoo uit: vrijheid is het recht om te doen wat de wet toestaat. Deze uitlegging van het begrip legt de vrijheid volledig in onze hand, omdat de wet datgene zal vernietigen of oprichten wat wij - volgens de boven ontwikkelde richtlijnen - voor gewenscht houden.
2. Met de pers zullen wij op de volgende wijze te werk gaan. Welke rol speelt thans de pers? Zij dient er toe de hartstochten van de menschen te doen

oplaaien of het zelfzuchtige streven der partijen te bevorderen. Ze is hol, onrechtvaardig en leugenachtig. De meeste menschen weten in het geheel niet waartoe de pers eigenlijk dient.

3. Wij zullen haar den toom aanleggen en den teugel strak voeren. Op dezelfde wijze zullen wij met andere drukwerken handelen, want het zou geen enkel nut hebben, als we alleen een wakend oog over de pers lieten gaan, maar de aanvallen van de boeken en brochures buiten beschouwing lieten. Wij zullen de producten van de publieke opinie, die thans nog veel geld kosten, door middel van de censuur tot een bron van inkomsten voor den staat maken. We zullen een speciale krantenbelasting heffen en bij het oprichten van kranten en drukkerijen waarborgsommen eischen om zodoende onze regeering te vrijwaren voor iederen aanval door de pers. Worden wij dan toch aangevallen, dan zullen wij zonder genade geldstraffen opleggen. Belasting, waarborgsommen en geldstraffen zullen den staat reusachtige inkomsten opleveren. Zeker, de partijbladen laten zich door geldboeten niet bang maken, maar bij den tweeden aanval zullen wij ze eenvoudig onderdrukken. Niemand zal onze onfeilbaarheid in regeeringsaangelegenheden ongestraft kunnen aantasten. Als voorwendsel voor het den kop indrukken van een krant, zullen wij zeggen, dat het betreffende blad de openbare meening zonder reden heeft opgezweept. Ik verzoek U er op te letten, dat er onder de kranten, die ons aanvallen, ook zullen zijn, die wij zelf opgericht hebben. Deze zullen echter uitsluitend die punten aanroeren, welker verandering wij zelf zullen voorstaan.
4. Geen bericht zal zonder onze voorkennis openbaar worden. Dit resultaat hebben wij thans reeds daardoor bereikt, dat alle berichten uit de geheele wereld bij een aantal persbureau's samenkomen. Deze zullen geheel in ons bezit overgaan en slechts datgene bekend maken wat wij hun voorschrijven.
5. Wanneer we het thans reeds verstaan hebben de gedachtenwereld van de niet-ingewijde kringen zoodanig te beheerschen, dat bijna alle menschen de wereldgebeurtenissen alleen nog maar zien door de 'gekleurde brillen' die wij hun opgezet hebben. Wanneer er reeds nu geen slagboomen meer zijn, die ons zouden kunnen verhinderen binnen te dringen in datgene wat het volk in zijn domheid staatsgeheimen noemt, hoe zal het dan worden, als wij de aardsche goden in den persoon van onzen wereldvorst zullen zijn?
6. Keeren wij tot de toekomst der pers terug. Wie uitgever, drukker of boekhandelaar wil worden, moet een vergunning hiertoe hebben, welke in geval van twijfel onmiddellijk wordt ingetrokken.

7. Door zulke maatregelen wordt het instrument van het denken tot opvoedingsmiddel in de hand van onze regeering, die het niet meer zal toestaan, dat de massa over de zegeningen van den vooruitgang valsch wordt ingelicht. Wie Uwer zou niet weten, dat deze bedriegelijke zegeningen regelrecht tot droomerijen leiden, waaruit de anarchistische verhoudingen van de menschen onder elkaar en tegenover de overheid geboren worden, omdat de vooruitgang of liever de gedachte van den vooruitgang de meest verschillende voorstellingen van de zelfstandigheid heeft voortgebracht zonder haar grenzen vast te stellen. Alle zoogenaamde liberalen zijn anarchisten, zij het dan niet in hun handelwijze, dan toch in hun denken. Ieder van hen jaagt het drogbeeld van de vrijheid na en komt in de willekeur terecht, waarbij hij slechts protesteert ter wille van het protesteeren.
8. Thans zullen wij ons met de boeken bezighouden. Wij zullen ze, evenals alle drukwerk, met zegelbelasting naar het aantal bladzijden belasten en waarborgsommen eischen. Boeken met minder dan dertig bladzijden worden dubbel belast. Deze zullen we rangschikken onder de brochures om eenerzijds het aantal van deze geschriften, die het ergste gif uitstrooien in te perken. Anderzijds om de schrijvers er toe te brengen zulke omvangrijke geschriften te produceeren, dat men ze alleen reeds door den hooger prijs weinig zal lezen. Wat wij daarentegen zullen uitgeven om de menschen in de door ons gewenschte richting op te voeden, zal heel goedkoop zijn en door iedereen gelezen worden. De belasting zal de ijdele schrijfwoede tot zwijgen brengen en door de vrees voor bestraffing worden de auteurs van ons afhankelijk. Wanneer menschen tegen ons willen schrijven, zullen ze geen uitgever vinden. Voordat een werk wordt aangenomen, moet de uitgever of drukker zich tot de overheid wenden om de drukvergunning te verkrijgen. Op deze wijze zullen wij van te voren van iederen tegen ons gericht aanval op de hoogte komen en wij zullen hem daardoor onschadelijk maken door over het betreffende onderwerp een verklaring te publiceeren.
9. Daar boeken en kranten de twee belangrijkste opvoedingsmiddelen zijn, zal onze regeering van het meerendeel der bladen eigenares zijn. Daardoor wordt de schadelijke invloed van de pers uitgeschakeld en verschaffen wij ons een buitengewonen invloed op de stemming onder het volk. Wanneer we de vestiging van tien kranten toestaan, zullen we zelf dertig kranten uitgeven, enz. Het publiek mag daarvan niets vermoeden. Onze kranten moeten daarom schijnbaar de meest tegenstrijdige richtingen en meeningen vertegenwoordigen om vertrouwen te wekken en de tegenstanders tot zich te

trekken. Dezen zullen dan in de val loopen en onschadelijk zijn.

10. Op de eerste plaats zullen de officieele kranten staan, die de opdracht zullen krijgen steeds onze belangen te vertegenwoordigen. Hun invloed zal daarom naar verhouding onbeduidend zijn.
11. Op de tweede plaats zullen de semi-officieele bladen komen, die de onverschilligen en lauwen voor ons zullen winnen.
12. Op de derde plaats zullen de bladen van de voorgewende oppositie staan. Minstens één blad moet scherp tegenover ons staan. Onze tegenstanders zullen dit schijnbare verzet voor echt houden en hun kaarten voor ons openleggen.
13. Onze kranten zullen tot de meest uiteenlopende richtingen behooren. Er zullen aristocratische, republikeinsche, ja zelfs anarchistische bladen zijn, natuurlijk slechts, zoolang de huidige staatsregelingen nog bestaan. Evenals de Indische god Vischnu zullen deze bladen honderd handen hebben, waarvan elke hand afzonderlijk den wisselenden polsslag van de openbare meening zal betasten. Met iederen polsslag zullen zij de publieke opinie leiden in de richting, die ons welgevallig is, want een opgewonden mensch verliest gemakkelijk zijn vermogen tot oordeelen en is onderhevig aan iedere soort van beïnvloeding. Deze domkoppen, die gelooven de meening van hun krant te verdedigen, zullen in werkelijkheid slechts onze meening, of in ieder geval één, die ons welgevallig is, verdedigen. Zij zullen gelooven, dat zij hun partijblad volgen en zullen in werkelijkheid slechts de vlag volgen, die wij voor hen laten wapperen.
14. Om ons leger van kranten in dezen zin te leiden, zullen wij de organisatie met groote zorgvuldigheid moeten regelen. Onder de aanduiding persgenootschap zullen wij de vereenigingen van auteurs samenvoegen tot één geheel, waarin onze vertegenwoordigers ongemerkt wachtwoord en strijdkreet zullen vaststellen.
15. Onze bladen zullen over onze politiek oppervlakkig - zonder ooit op den dieperen zin in te gaan - over en weer schrijven en aan de officieele bladen polemische schermutselingen leveren om ons daardoor in staat te stellen, ons over datgene, wat we in de eerste publicaties niet duidelijk konden zeggen, nu duidelijker uit te drukken. Natuurlijk zullen we dat echter alleen doen, wanneer het voor ons voordeelig is.
16. Deze aanvallen zullen tegelijkertijd daartoe dienen, het volk te doen gelooven, dat het vrijheid van spreken bezit. Op deze manier zullen onze

vertegenwoordigers kunnen beweren, dat de vijandelijke pers slechts kletst, omdat ze geen zakelijke argumenten tegen onze maatregelen kan aanvoeren.

17. Door deze voor de openbare meening niet te onderscheiden methoden, zullen wij haar aandacht en haar vertrouwen winnen. Met behulp van deze methoden zullen wij de openbare meening in alle politieke vraagstukken naar believen opwinden of kalmeeren, overtuigen of verwarren, terwijl wij nu eens ware dan weer valsche berichten publiceeren, nu eens dingen beweren, dan weer recht zetten, al naar hun indruk op het publiek. Steeds zullen wij den grond voorzichtig betasten, alvorens er den voet op te zetten. Wij zullen onze tegenstanders zeker overwinnen, omdat hun als gevolg van onze maatregelen geen kranten ter beschikking staan, waarin zij hun meening vrij zouden kunnen verdedigen. Wij zullen niet eens gedwongen zijn ze definitief te weerleggen. Tegen de proefballonnetjes van onze semi-officieele kranten zullen wij zoo noodig in de kranten van de derde groep energiek optreden.
18. De tegenwoordige journalistiek is een soort vrijmetselarij. Alle leden van de pers zijn onder elkaar door het beroepsgeheim verbonden. Evenals bij de waarzeggers in de oudheid geeft geen van deze leden het geheim prijs, wanneer zij hiervoor geen opdracht krijgen. Geen krantenschrijver zal het wagen het geheim te verraden, want niemand wordt tot dit beroep toegelaten, wanneer hij in zijn verleden geen duister plekje heeft. Dit zou direct aan den dag gebracht worden. Zoolang deze smet slechts aan enkelen bekend is, trekt het aanzien van den journalist de meeste menschen aan en men volgt hem met verrukking.
19. Wij houden bijzonder sterk rekening met de provincie. Het is voor ons noodzakelijk, dat we daar verwachtingen wekken, die lijnrecht tegenover die van de groote stad staan. Den grooten steden zullen we wijs maken, dat het daarbij zou gaan om zelf bedachte, niet beïnvloede ideeën van de provincie. Het is duidelijk, dat de bron van deze ideeën altijd dezelfde zal zijn; ze zal de onze zijn. Zoolang we nog niet de volle macht bezitten, zal het voor ons noodzakelijk zijn, d.w.z. van de meening der meerderheid, die door onze vertrouwensmannen gemaakt wordt. Op beslissende oogenblikken mogen de groote steden dan de voldongen feiten niet meer bespreken, omdat ze reeds door de meerderheid in de provincies werden goedgekeurd.
20. Wanneer we het tijdperk van onze nieuwe heerschappij zullen binnentreden, zullen wij de pers niet meer toestaan berichten over misdaden te publiceeren. Het volk moet gelooven, dat de nieuwe leiding iedereen zoo volkomen bevredigt, dat zelfs de misdrijven hebben opgehouden. Aan het daglicht

gebrachte misdrijven zullen slechts aan de slachtoffers en aan de toevallige getuigen bekend zijn.

DE RTIENDE PROTOCOL

1. De zorg voor het dagelijksche brood legt den menschen het zwijgen op en maakt hen tot onze toegewijde dienaren. Diegenen van hen, die we bij onze pers aanstellen, zullen volgens de voorschriften over alles schrijven wat wij in de officieele bladen niet openlijk kunnen bespreken. Tijdens de hierdoor ontstane opwinding zullen wij de ons nuttig lijkende maatregelen doorvoeren en het publiek voor het voldongen feit stellen. Niemand zal het terugnemen van zoo'n maatregel durven eischen, vooral niet, als wij hem als een verbetering van den huidigen toestand zullen voorstellen. Overigens zal de pers de aandacht direct op nieuwe vraagstukken richten, omdat wij immers, zooals U weet, de menschen, er aan gewend hebben voortdurend naar iets nieuws te zoeken. Eenige hersenlooze politieke avonturiers zullen zich op deze nieuwe vraagstukken storten, zonder te beseffen, dat zij geen flauw begrip hebben van datgene waarover zij willen spreken. De vraagstukken van de hoogere politiek zijn voor niemand begrijpelijk, uitgezonderd voor diegenen, die ze al sinds eeuwen hebben voortgebracht en beïnvloed.
2. Uit dit alles zult U begrijpen, dat wij slechts daarom de publieke opinie voor ons willen winnen om het werk van onze staatsmachine te verlichten. En U zult daaruit eveneens leeren, dat wij bij deze of gene gelegenheid slechts de goedkeuring van onze woorden binnenhalen, niet echter van onze daden. Ononderbroken verkondigen wij, dat steeds alleen de hoop en de zekerheid het 'algemeen welzijn' te dienen, maatstaf is bij al onze maatregelen.
3. Om de al te onrustige menschen van de politieke vraagstukken af te leiden, zullen wij schijnbaar nieuwe vraagstukken op den voorgrond stellen: economische vraagstukken. Laten zij hun woede op dit gebied maar uitrazen. De massa's stemmen er in toe werkloos te blijven en uit te rusten van hun voorgewende politieke activiteit - waartoe wij hen overigens slechts opgevoed hebben om met hun hulp de regeeringen te bestrijden - wanneer men hun nieuwe bezigheden verschaft, welke zij voor politiek belangrijk houden.
4. Opdat de volkeren niet tot rustig nadenken komen, zullen wij ze door verstrooiing, spelen en ontspanning van hartstochten afleiden. Spoedig zullen wij alle mogelijke wedstrijden uitschrijven op het gebied van de kunst en van

de sport. De belangstelling voor deze dingen zal hen dan definitief afleiden van de vraagstukken, waarin onze belangen tegenstrijdig zijn aan de hunne. Terwijl de menschen langzamerhand het zelfstandige denken afleeren, zullen zij ten slotte geheel in de lijn van onze ideeën spreken, omdat wij de eenigen zullen zijn, die nieuwe denkrichtingen naar voren brengen, vanzelfsprekend alleen door bemiddeling van zulke personen, die er niet van verdacht worden met ons in verstandhouding te staan.

5. De rol van de liberale dwepers zal definitief zijn uitgespeeld, zoodra onze heerschappij erkend is. Tot dat moment zullen zij ons goede diensten bewijzen. Daarom zullen wij de gedachten van de volkeren ook verder afleiden op fantastische theorieën, die nieuwerwetsch en schijnbaar vooruitstrevend zijn; want met het slagwoord 'vooruitgang' hebben wij dezen domkoppen van 'niet-ingewijden' het hoofd op hol gebracht en er is onder hen geen een, die zal begrijpen, dat dit woord altijd onwaar is, als het niet om materiele behoeften gaat, omdat er slechts één waarheid is, die lijnrecht tegenover het woord vooruitgang staat. Evenals iedere verkeerde gedachte dient de vooruitgang er toe de waarheid te verduisteren, opdat niemand ze zal onderscheiden dan wij de beschermers der waarheid.
6. Wanneer onze heerschappij gevestigd zal zijn, zullen onze sprekers over de groote vraagstukken der menschheid spreken, die de heele wereld hebben bewogen, totdat zij ten slotte onder onze weldadige leiding kwam. Wie zou dan argwaan koesteren, dat al deze vraagstukken door ons volgens een politiek plan werden uitgedacht, dat door zooveel eeuwen heen niemand geraden heeft?

VEERTIENDE PROTOCOL

1. Zoodra wij de wereldheerschappij verkregen hebben, zullen wij geen ander geloof dulden dan dat aan onzen eenen God, met wien ons lot verbonden is, omdat wij het ingewijde en 'geïllumineerde' volk zijn en omdat door onzen God ons lot met dat van de geheele wereld samenhangt. Op dezen grond moeten wij alle andere religies vernietigen. Wanneer ook het aantal der godloozen zou vermeerderen, dan zal deze overgangstoestand onze plannen toch niet in de war sturen, veel meer den toekomstigen generaties tot vermaning dienen. Wij zullen de geheimzinnige waarheid bewijzen, waarop de geheele kracht van onzen godsdienst berust.
2. Dan zullen wij bij iedere gelegenheid verhandelingen publiceeren, waarin wij

onze zegenrijke regeering met die van het verleden zullen vergelijken. De voordeelen van den vrede, veroverd door eeuwen van onrust, zullen het zegenrijke karakter van onze heerschappij doen uitkomen. De fouten van de regeeringen uit het verleden zullen wij in de felste kleuren afschilderen. Wij zullen zoo'n afkeer tegen ze verwekken, dat de volkeren de lijfeigenschap zullen verkiezen boven de rechten van die veelgeroemde vrijheid, welke hen slechts heeft gekweld en de bronnen van het menschenlijke bestaan heeft uitgeput en die alleen door een troep avonturiers werd uitgebuit, die niet wisten hoe zij haar moesten gebruiken. De nuttelooze revoluties waartoe wij de menigten dreven om hun regeeringen te ondermijnen, zullen hen dermate vermoeien, dat zij er de voorkeur aan zullen geven van ons alles te verdragen, alleen om geen nieuwe onrust te moeten doormaken. Speciaal zullen wij de historische fouten van de regeeringen uit het verleden onderstrepen, die, tegen alle beter weten in, de menschenheid zooveel eeuwen lang gekweld hebben, vage plannen van sociaal verkregen vrijheden najoegen, zonder te merken, dat deze plannen de algemeene verhoudingen van de menschenlijke samenleving niet verbeterden, alleen maar verslechterden.

3. De geheele kracht van onze beginselen en maatregelen zal daarin bestaan, dat we ze in de lichtende tegenstelling tot het gevallen systeem van de oude 'sociëitsverhoudingen' zullen stellen.
4. Onze filosofen zullen alle gebreken van den Christelijken godsdienst bespreken. Nooit zal iemand echter onzen godsdienst vanuit zijn ware gezichtspunten aan een beoordeeling onderwerpen, omdat niemand hem ooit begrijpen zal, uitgezonderd de onzen, die nooit zijn geheim zullen verraden.
5. In de zoogenaamde vooruitstrevende landen hebben wij een onbeduidende, smerige, afschuwwekkende literatuur geschapen. Deze literatuur zullen wij nog eenigen tijd na de instelling van onze heerschappij onderhouden om de tegenstelling tot onze uiteenzettingen en leerstellingen te laten uitkomen. Onze 'Wijzen' zullen redevoeringen, plannen, verhandelingen en opstellen ontwerpen, met behulp waarvan wij de geesten beïnvloeden en in de richting van die ideeën zullen leiden, die wij hun willen ingieten.

VIJFTIENDE PROTOCOL

1. Wanneer wij met behulp van de door ons overal op denzelfden dag voorbereide revoluties - en nadat alle regeeringen haar onbekwaamheid

hebben erkend - eindelijk aan de macht zijn gekomen (het zal misschien nog een eeuw duren) dan zullen wij er voor zorgen, dat tegen ons geen samenzweringen worden gericht.

2. Tot dit doel zullen wij allen ter dood laten brengen, die de komst van onze regeering met de wapens in de hand begroeten. Iedere nieuwe oprichting van het een of andere geheime genootschap zal eveneens met den dood worden gestraft. De thans bestaande ons bekende geheime genootschappen, die ons goede diensten bewezen hebben en nog bewijzen, zullen wij opheffen. Hun leden zullen naar ver van Europa gelegen deelen der aarde worden gezonden.
3. Op deze manier zullen wij handelen met hen die tot vrijmetselaarsloges behoren en daarvan te veel weten. Diegenen, die wij om de een of andere reden zullen sparen, zullen onder den voortdurenden druk staan te worden uitgewezen. We zullen een wet uitvaardigen, volgens welke alle oudleden van de geheime genootschappen uit Europa, den zetel van onze regeering, verbannen zullen worden. De besluiten van onze regeering zullen definitief zijn en zonder mogelijkheid tot hooger beroep.
4. De samenleving, waarin wij de kiemen van de tweedracht en de tegenstrijdigheid hebben gelegd, kan alleen door onbarmhartige maatregelen, die van onbuigzame kracht zijn, weer in orde worden gebracht. Daarbij mag het op het aantal offers, dat voor het toekomstig welzijn gebracht moet worden, niet aankomen. Het is de plicht van iedere regeering, die zich op haar bestaansrecht beroept, niet alleen haar voorrechten te genieten, maar ook haar taak te vervullen, al kost die ook nog zooveel offers.
5. Wil een regeering onwrikbaar staan, dan moet zij het aanzien van haar macht versterken en dit aanzien wordt slechts door een alles overtreffende onbuigzaamheid van de macht bereikt, die het teeken moet dragen van een geheimzinnige onkwetsbaarheid, de uitverkorenheid door onze God. Zoo was tot in den laatsten tijd de onbepaalde heerschappij van de Russische tsaren ingesteld, onze eenige vijand in de geheele wereld naast het Pausdom. Herinnert U zich het voorbeeld van het in bloed gedrenkte Italië, dat Sulla - die dit bloed vergoot - geen haar krenkte; het volk, dat hij gepijnigd had, verafgoedde hem en zijn onverschrokken terugkeer naar Italië maakte hem onkwetsbaar. Het volk vergrijpt zich niet aan hem, dien het door zijn moed en zijn geestkracht in den ban doet.
6. Voordat wij echter tot de macht zijn gekomen, zullen wij in alle landen der wereld vrijmetselaarsloges oprichten en vermeerderen. Wij zullen in deze

loges allen halen, die in het openbare leven een vooraanstaande rol spelen of kunnen spelen. Deze loges zullen het voortreffelijkste middel zijn om inlichtingen te verkrijgen en invloed uit te oefenen.

7. Wij zullen alle loges in één hoofdleiding samenvatten, die alleen aan ons bekend zal zijn en uit onze 'wijzen' zal bestaan. De loges zullen haar voorzitters hebben om ons, de eigenlijke leidende personen te verbergen. Slechts dezen hebben het recht het wachtwoord uit te geven. In deze loges zullen wij alle revolutionaire en vrijzinnige elementen vereenigen. Zij zullen uit alle lagen van de maatschappij zijn samengesteld. De meest geheime politieke plannen zullen ons reeds op den dag van hun ontstaan bekend zijn en tot onze beschikking staan. Bijna alle politie-autoriteiten, zoowel van de staats- als ook van de internationale politie, zullen leden van de loges zijn, omdat hun diensten voor ons onontbeerlijk zijn; want de politie is in de gelegenheid niet slechts maatregelen tegen weerspannigen te nemen, maar ook onze eigen handelingen te verbergen en voorwendsels tot ontevredenheid te scheppen. De meesten, die tot geheime genootschappen toetreden, zijn gewoonlijk eerezuchtige avonturiers en in het algemeen menschen, die voor alles te krijgen zijn, bij wie het ons niet veel moeite zal kosten hen voor onze plannen te winnen.
8. Wanneer het tot onlusten komt, dan beteekent dat, dat wij er behoefte aan hadden ze op te wekken, om een al te groote eensgezindheid te vernietigen. Komt het tot de een of andere samenzwering, dan zal het hoofd er van niemand anders zijn dan een van onze trouwste dienaren.
9. Het is natuurlijk, dat alleen wij de werkzaamheid van de vrijmetselarij kunnen leiden, omdat alleen wij weten, waarheen wij haar leiden en wat het einddoel van ieder harer handelingen is. De niet-ingewijden daarentegen weten niets, niet eens de onmiddellijke resultaten. Zij zijn gewoonlijk met de oogenblikkelijke bevrediging van hun eigenliefde bij de doorvoering van hun plannen tevreden en merken niet, dat deze plannen niet van hen afkomstig zijn, maar hun door ons werden ingegeven.
10. Velen treden tot de loges toe uit louter nieuwsgierigheid of in de hoop een voordeel te verkrijgen of om over hun onverwulbare droomen voor een publiek te kunnen spreken. Ze smachten naar uiterlijk succes en bijval, waarmee we steeds vrijgevig zijn. Wij gunnen hun gaarne dit succes om hun zelfvoldaanheid uit te buiten. Dan nemen de menschen onze inblazingen in zich op zonder zich daarvan bewust te zijn; zij zijn in hun ingebeeelde onkwetsbaarheid er ten volle van overtuigd, alleen hun eigen gedachten en

niet die van anderen te hebben geuit. Gij, mijne heeren, kunt U in het geheel niet voorstellen, tot welk een belachelijken graad van onnoozelheid men zelfs de intelligentste menschen brengen kan, wanneer men hun ijdelheid streeft en hoe gemakkelijk het aan den anderen kant is hen door den geringsten tegenslag - zij het ook slechts door het uitblijven van bijval - te ontmoedigen en hen tot onderdanige gehoorzaamheid te brengen, zoodra ze daarvan maar weer resultaat verwachten. Evenals de onzen ieder succes dat hen niet tot doel leidt, geringschatten, evenzoo zijn de niet-ingewijden ter wille van een uiterlijk succes bereid al hun plannen op te offeren. Deze karakteristieke trek der niet-ingewijden verlicht ons buitengewoon onze taak hen te leiden. Deze tijgers hebben zielen als lammetjes en door hun schedels waait de wind.

11. Wij hebben hun een stokpaardje gegeven, namelijk den droom, dat de afzonderlijke persoonlijkheid in een symbolische eenheid, in het collectivisme, moet opgaan. Zij hebben niet begrepen en zullen nooit begrijpen, dat deze droom in tegenspraak is met de grondwetten der natuur, die van de schepping der wereld af alleen van elkander verschillende wezens heeft voortgebracht om iedereen zijn bijzondere persoonlijkheid te verleenen. Bewijst niet het feit, dat wij de mensheid tot zulk een waanidee brachten, met verbluffende duidelijkheid, hoe weinig hun verstand in vergelijking met het onze ontwikkeld is? Dit is de zekerste waarborg voor ons succes.
12. Hoe scherpzinnig waren toch onze oude 'Wijzen', toen zij zeiden, dat men, om een doel te bereiken, voor geen middel zou mogen terugschrikken en de offers niet zou mogen tellen. Wij hebben de offers van deze beesten van niet-ingewijden nooit geteld en, ofschoon wij velen van de onzen moesten offeren, hebben wij ons een zoo'n machtige positie in de wereld verschaft, waarvan zij nooit zou hebben durven dromen. De naar verhouding geringe offers der onzen hebben ons voor den ondergang bewaard.
13. De dood is het onvermijdelijke einde van alle menschen. Het is beter het einde te verhaasten van hen, die zich tegen ons werk verzetten dan ons einde, daar wij de scheppers van dit werk zijn. In de vrijmetselaarsloges vellen wij doodvonnissen op een manier, dat niemand buiten de loges ook maar de geringste verdenking kan opvatten. Niet eens de slachtoffers zelf vernemen hun veroordeeling. Zij allen sterven, zoodra het noodzakelijk is, schijnbaar een natuurlijken dood. Daar dit den logebroeders bekend is, durven zij niet daartegen op te treden. Door deze maatregelen hebben wij in de vrijmetselarij iedere tegenspraak in de kiem gesmoord. Terwijl wij voor de massa's het liberalisme prediken, houden wij ons volk en onze

vertrouwenslieden onvoorwaardelijk gehoorzaam.

14. Onder onzen invloed werd de handhaving der wetten van diegenen die niet tot onze gelederen behoren tot een minimum beperkt. Het aanzien der wetten werd door het liberalisme, dat wij ook op dit gebied tot aanzien brachten, ondermijnd. In alle politieke en grondwettelijke twistpunten beslissen de rechtbanken volgens onze aanwijzingen - en zien de dingen in het licht, dat ons belijft. Wij maken hiervoor gebruik van de bemiddeling van personen, van wie niemand vermoedt dat zij met ons in relatie staan, van courantenberichten en van andere middelen. Zelfs de leden van den senaat en van het staatsbestuur volgen onze adviezen blindelings op.
15. Het zuiver dierlijke verstand van de volkeren is tot ontleding van een begrip en tot waarneming onbekwaam; en nog minder kunnen zij van te voren zien, waartoe een bepaalde manier om een zaak voor te stellen dient. In dit onderscheid van den geestelijken aanleg tusschen hun en ons kunnen wij het teeken van onze uitverkorenheid door God en onze boven de anderen uitstekende natuur herkennen. De niet-ingewijden laten zich alleen door een dierlijk instinct leiden. Zij zien wel, maar zij zien niet vooruit, zij kunnen niets uitvinden, behalve zuiver materiele dingen. Daaruit blijkt duidelijk, dat de natuur zelf ons tot de heerschappij over de wereld voorbestemd heeft.
16. Zoodra de tijd van onze openlijke heerschappij gekomen is en wij op de zegeningen van onze regeering kunnen wijzen, zullen wij alle wetten veranderen. Onze wetten zullen kort, duidelijk en onveranderlijk zijn en geen enkele interpretatie noodig hebben, zoodat iedereen ze begrijpen kan.
17. De meest in het oog springende eigenschap van deze wetten zal de gehoorzaamheid tegenover de overheid zijn, die wij tot den hoogsten graad zullen ontwikkelen. Dan zal tengevolge van de verantwoordelijkheid van allen tegenover den oppersten vertegenwoordiger der macht ieder misbruik van de wetten ophouden.
18. Het machtsmisbruik door de lagere ambtenaren zal zoo streng gestraft worden, dat iedereen den lust zal verliezen, zijn kracht in deze richting te beproeven. Wij zullen alle handelingen van onze regeeringsambtenaren, van wie de gang der staatsmachine afhankelijk is, met de grootste aandacht nagaan, want tuchteloosheid in de regeering leidt tot algemeene wanorde. Elk geval van onrechtmatigheid of misbruik zal tot afschrik van anderen gestraft worden. Iedere heling, iedere ongeoorloofde verstandhouding der ambtenaren zal na de eerste voorbeelden van strenge bestraffing verdwijnen.

19. Het aanzien van onze heerschappij vereischt afdoende, d.w.z. harde, straffen bij de geringste overtreding, die het aanzien van de overheid zou kunnen schaden. Zou iemand voor zijn fout al te streng gestraft zijn, dan zal hij niet zijn als een soldaat, die op het slagveld van de regeering in dienst van de overheid, de grondwet en de wetten is gevallen; want deze laten niet toe, dat zij, die het schip van de staat besturen, persoonlijke voordeelen hooger stellen dan hun publieke plichten.
20. Onze rechters zullen weten, dat zij, wanneer zij met dwaze goedertierenheid te werk gaan, het beginsel van het recht schenden, volgens hetwelk begane fouten streng moeten worden gestraft en toegevendheid niet is toegestaan. Mildheid kan men in het privéleven uitoefenen, maar niet in den openbaren dienst, die de opvoedende grondslag in het staatsleven is.
21. Onze rechters zullen slechts tot hun 55e jaar in functie blijven en wel om de volgende twee redenen: in de eerste plaats omdat oude mensen hardnekkiger aan hun dogma's vasthouden en minder bekwaam zijn om zich aan nieuwe beschikkingen te onderwerpen, in de tweede plaats, omdat daardoor een snellere mutatie van de rechters mogelijk wordt en dezen zich meer naar ons zullen schikken. Wie zijn functie behouden wil, zal ons blindelings moeten gehoorzamen. In het algemeen zullen wij onze rechters kiezen uit diegenen, die weten, dat het hun plicht is te straffen en de wetten toe te passen, maar niet tot schade van den staat liberale ideeën te huldigen, zooals men tegenwoordig denkt dat goed is.
22. De uitwisseling van ambtenaren zal er ook toe bijdragen den korpsgeest te vernietigen en hen toegedaan te maken aan de regeering, van wie hun lot afhangt. De nieuwe generatie van rechters zal zijn opgevoed in het bewustzijn, dat handelingen, welke de bestaande orde in de wederzijdsche betrekkingen tusschen onze onderdanen zouden kunnen verstoren, niet geduld mogen worden.
23. Heden ten dage zijn de rechters tegenover alle misdaden inschikkelijk, omdat zij van hun plichten geen juiste voorstelling hebben en de regeeringen er bij de benoeming van rechters te weinig op letten, hun dat plichtsgevoel in te prenten en hun op de beteekenis van hun taak te wijzen. Zooals het dier zijn jongen op roef uitstuurt, zoo geven de overheden aan hun onderdanen winstgevende posities, zonder hen over het doel van hun posities in te lichten. Daarom zullen hun regeeringen zichzelf door haar eigen ambtenaren vernietigen.

24. We zullen uit deze feiten verdere leering trekken voor onze regeering. We zullen het liberalisme verdrijven uit alle belangrijke regeeringsposten, waarvan de sociale opvoeding van onze onderdanen afhangt. Op zulke plaatsen zullen wij uitsluitend slechts die personen zetten, die wij voor onzen regeeringsdienst speciaal opgeleid hebben.
25. Op de tegenwerping, dat het ontijdig ontslag van oudere ambtenaren den staat veel geld kost, antwoorden wij, dat wij allereerst zullen probeeren voor hen een particuliere betrekking te vinden als vergoeding voor het verlies en dat in de tweede plaats al het geld van de wereld in ons bezit zal zijn, zoodat wij uitgaven niet behoeven te schuwen.
26. Ons absolutisme zal in al zijn handelingen consequent zijn. Daarom zal onze opperste wil worden geëerbiedigd en zonder tegenspraak worden doorgezet. We zullen noch van mopperen noch van ontevredenheid nota nemen; elk verzet tegen ons zal tot afschrik van anderen gestraft worden.
27. Het recht van beroep behouden wij ons slechts voor onze eigen doeleinden voor. Voor het overige echter zullen wij het afschaffen, want bij het volk mag de gedachte niet opkomen, dat de door ons benoemde rechters een onjuist oordeel hebben gevelde. Zou zoo iets voorkomen, dan zullen wij zelf het vonnis vernietigen, gelijktijdig echter den rechter, die tegen zijn taak niet opgewassen was, zoo voorbeeldig straffen, dat zoo'n geval niet meer zal voorkomen. Ik herhaal nog eenmaal, dat wij over iederen stap van onze ambtenaren zullen waken, opdat het volk met ons tevreden zij.
28. Onze regeering zal den schijn wekken van een patriarchale, vaderlijke voogdij, die onze vorst uitoefent. Ons volk en onze onderdanen zullen in hem een vader aanschouwen, die zich om alle behoeften, alle handelingen en alle betrekkingen tusschen de onderdanen onderling en in verhouding tot de regeering zal bekommeren. Dan zullen zij van de gedachte, dat men deze voogdij en heerschappij niet kan ontberen, als men in vrede en rust wil leven, zoodanig doordrongen zijn, dat zij de alleenheerschappij van onze regeering met een aan verafgoding grenzende vereering zullen erkennen, in het bijzonder als zij er zich van overtuigd hebben, dat onze ambtenaren de bevelen van den vorst slechts blindelings zullen uitvoeren. Zij zullen gelukkig zijn, dat wij hun geheele bestaan hebben geregeld, zooals wijze ouders doen, die hun kinderen in plichtsgevoel en gehoorzaamheid opvoeden. Want de volkeren zullen evenals hun regeeringen in de geheimen van onze politiek voor eeuwig onmondig blijven.

29. Zooals U ziet, grondvest ik ons despotisme op het recht en op den plicht. Het recht om plichtsvervulling te eischen is de voornaamste plicht van een regeering, die voor haar onderdanen een vader wil zijn. Gelijktijdig bezit zij het recht van den sterkere, opdat zij de menschheid naar de door de natuur gewilde ordening, d.i. gehoorzaamheid, leiden kan. Alles op deze wereld bevindt zich in een verhouding van ondergeschiktheid, alles is onderworpen hetzij aan een mensch, hetzij aan de omstandigheden, hetzij aan den eigen aanleg, maar in ieder geval aan een sterkere. Wij moeten zonder dralen afzonderlijke personen kunnen offeren, als zij de bestaande orde schenden, want in de voorbeeldige bestraffing van het kwaad ligt een groote opvoedende kracht.
30. Wanneer de koning van Israël op zijn geheiligd hoofd de kroon zet, die heel Europa hem zal aanbieden, zal hij de patriarch van de wereld zijn. Het getal der onvermijdbare offers, die hiervoor werden gebracht, zal nooit zoo groot worden als het aantal offers, dat in den loop der eeuwen door de vorsten van de staten uit zucht naar macht en strijd lust werd gebracht.
31. Onze koning zal met het volk steeds in verbinding staan. Hij zal er tribunale redevoeringen voor houden, welker roem zich terstond over de geheele wereld zal verbreiden.

ZESTIENDE PROTOCOL

1. In het streven elke aaneensluiting van krachten buiten de onze te vernietigen, zullen wij voor alles de hoogeschoolen geheel veranderen en ze op nieuwe grondslagen opbouwen. Hun rectoren en professoren zullen volgens nauwkeurige geheime plannen worden voorbereid, waarvan ze niet mogen afwijken. Ze zullen met bijzondere zorg worden uitgekozen en volledig van de regeering afhankelijk zijn.
2. Uit het onderricht zullen we het staatsrecht en alle politieke vraagstukken weren. Deze dingen zullen alleen aan een klein aantal bekwame mannen worden onderwezen, die uit den kring der ingewijden zullen worden gekozen. Uit de hoogeschoolen mogen geen onervarenen voortkomen, die staatsrechtelijke vraagstukken behandelen alsof het blij- of treurspelen zijn en zich met politieke vraagstukken bemoeien, waarvan hun vaders al niets begrepen hebben.
3. Het verkeerde inzicht van de meeste menschen in politieke vraagstukken kweekt alleen utopisten en slechte staatsburgers. U kunt dit aan de opvoeding

van de volkeren merken. Wij moesten in hun opvoeding alle principes leggen, waarmee we de orde van hun maatschappij van haar kracht beroofden. Zoodra wij echter tot de macht gekomen zijn, zullen wij uit hun opvoeding alle onderwijsobjecten weghalen, welke verwarrend zouden kunnen werken. We zullen de jeugd tot gehoorzame kinderen van de overheid maken, die hun koning als steunpilaar en hoop van den vrede en de rust liefhebben.

4. In plaats van het onderwijs in de klassieken en de oude geschiedenis, welke meer slechte dan goede voorbeelden biedt, zullen wij de studie van de problemen der toekomst stellen. We zullen uit de gedachten van de menschen alle gebeurtenissen van het verleden bannen, die ons onaangenaam zijn en slechts die bewaren, welke de fouten van de regeeringen uit het verleden aantoonen. Vraagstukken van het practische leven, van de maatschappelijke ordening, van de onderlinge betrekkingen der menschen, den strijd tegen het egoïsme, dat het zaad van het kwaad zaait, en soortgelijke opvoedingsvraagstukken zullen in ons leerplan de eerste plaats innemen.
5. Het onderwijs zal voor ieder beroep anders zijn en mag in geen geval uniform worden gemaakt. Deze wijze van behandeling van het vraagstuk is van bijzonder belang. Elke stand moet een streng omljnde opvoeding krijgen al naar zijn taak en zijn arbeidsveld. Sterke geesten hebben altijd de kunst verstaan en zullen haar altijd verstaan zich tot een hoogere positie op te werpen; maar afgezien van zulke op zichzelf staande uitzonderingen zou het dwaas zijn menschen in hoogere klassen te laten komen, die anderen de posities wegnemen, waarop dezen volgens geboorte en beroep recht hebben. Gij, mijne heeren, weet zelf, welk een onheil het voor de mensheid werd, dat zij deze onzinnigheid toelieten.
6. Opdat de vorst de harten van zijn onderdanen verovere, moet gedurende zijn heerschappij het geheele volk zoowel in de scholen als op de openbare pleinen over zijn beteekenis, zijn handelingen en zijn goede bedoelingen onderwezen worden.
7. Wij zullen iedere manier van vrijheid van onderwijs wegnemen. De scholieren zullen het recht hebben zich met hun ouders in de schoolgebouwen als in een club te verzamelen; in deze bijeenkomsten zullen de professoren in hun vrijen tijd zoogenaamde vrije lezingen houden. De wereld tot nu toe onbekende nieuwe leerstellingen over de betrekkingen van de menschen onderling, over de principes van het goede voorbeeld, over de nadeelen van onbeperkte concurrentie en over de filosofie, zullen wij

verheffen tot artikelen des geloofs en ons er van bedienen om de menschen tot onzen godsdienst te bekeeren. Na beëindiging van mijn uiteenzettingen over ons tegenwoordig en toekomstig program zal ik u de grondslagen van mijn theorieën bekend maken.

8. We weten door de ervaring van verscheidene eeuwen, dat de menschen voor hun ideeën leven en zich door deze laten leiden, dat zij deze ideeën alleen door de opvoeding in zich opgenomen hebben en dat zij zich op iederen leeftijd onder toepassing van verschillende middelen met hetzelfde succes laten opvoeden. In het besef van deze feiten zullen wij tot ons voordeel het laatste zweempje van het zelfstandige denken uitwisschen, dat wij al sinds lang in de voor ons noodzakelijke richting hebben geleid. De onderdrukking van het denkvermogen uit zich reeds in het zoogenaamde aanschouwelijk onderwijs, dat van de menschen leerzame dieren zal maken, die niet denken, maar een aanschouwelijke voorstelling noodig hebben om een zaak te begrijpen.

ZEVENTIENDE PROTOCOL

1. Het beroep van advocaat kweekt koude, wreede, koppige menschen zonder principes, die zich bij iedere gelegenheid op een onpersoonlijk, zuiver wettelijk standpunt stellen. Zij zijn gewend bij hun verdediging alles slechts vanuit het gezichtspunt van hun voordeel en niet vanuit dat van het publieke welzijn te beoordeelen. Ze slaan over het algemeen geen enkele verdediging af en probeeren de vrijspraak tot elken prijs door te drijven, waarbij zij zich van juridische draaierijen bedienen. Daardoor bederven zij de zeden van de rechtspleging. We zullen daarom het arbeidsveld van dit beroep beperken en zijn leden tot overheidsambtenaren maken. De advocaten zullen evenals de rechters het recht hebben met de partijen in verbinding te staan. De rechtzaken zullen hun toegewezen worden en zij zullen ze aan de bepalingen moeten toetsen; zij zullen hun cliënten op grond van de resultaten van een vooronderzoek verdedigen. Zij zullen hun honorarium bepalen zonder acht te slaan op het resultaat van de verdediging. Op deze manier zullen wij een fatsoenlijke onpartijdige verdediging verkrijgen, die niet geleid wordt door het loeren op voordeel, maar uit overtuiging. Dat zal ook de thans gebruikelijke omkoopning wegnemen, waardoor hij wint, die meer betaalt.
2. Wij hebben er al groote zorg aan besteed de christelijke geestelijkheid in de oogen van het volk omlaag te halen en haar werkzaamheid, die ons anders

ernstige hinderpalen in den weg zou kunnen leggen, te ondermijnen. Haar invloed op het volk vermindert van dag tot dag.

3. Tegenwoordig wordt overal de geloofsvrijheid erkend. Daaruit vloeit voort, dat ons nog slechts weinige jaren scheiden van het tijdstip, waarop de christelijke godsdienst volkomen ineen zal storten. Met de andere godsdiensten zullen wij nog gemakkelijker tot hetzelfde doel geraken, maar het is nog te vroeg om daarover te spreken. We zullen de geestelijkheid met zulke nauwe grenzen omgeven, dat zij in vergelijking met haar vroegeren invloed in de toekomst zoo goed als heelemaal geen invloed meer zal hebben.
4. Wanneer het oogenblik gekomen is het Pausdom definitief te vernietigen, zal de vinger van een onzichtbare hand de volkeren op den Pauselijken stoel wijzen. Als de volkeren zich echter op den Paus zouden storten, dan zullen wij als zijn schijnbare beschermer optreden om bloedvergieten te verhinderen. Door deze afleidingsmanoeuvre zullen wij tot in het binnenste van het Vaticaan doordringen, vanwaar we niet eerder zullen wijken voor we zijn macht volledig vernietigd hebben.
5. De koning van Israël zal de ware Paus van de wereld, de patriarch van de internationale kerk zijn.
6. Zoolang wij de jeugd nog niet in de leerstellingen des geloofs, die na een overgangstijd tot onze geloofsleer zullen leiden, onderwezen hebben, zullen wij de bestaande kerken niet openlijk vervolgen, maar ze door critiek en opleiding tot twijfel aan het geloof bestrijden. In het algemeen zal onze pers over alle regeeringszaken, over godsdienstvraagstukken en over de onbekwaamheid der volkeren onthullingen brengen en wel in de meest verachtelijke uitdrukkingen om alles op zoo'n manier omlaag te halen, zooals alleen wij in staat zijn dat te doen.
7. Onze heerschappij zal gelijken op die van den Indischen god Vischnu. Honderd armen zullen de veeren van de sociale machine vasthouden. We zullen alles zien zonder de hulp van de officieele politie, die, zooals wij haar voor het volk hebben uitgezocht, tegenwoordig den regeeringen het zien maar belet. Volgens ons program zal een derde van de onderdanen over de anderen waken, uit zuiver plichtsgevoel, om den staat vrijwillige diensten te bewijzen. Het zal dan niet meer eerloos zijn een spion of aangever te zijn. Ongegronde aanklachten zullen echter streng gestraft worden, opdat van dit recht geen misbruik wordt gemaakt.
8. Onze vertrouwenslieden zullen we uit de hoogste en de laagste klassen van

de maatschappij kiezen, uit genotzieke ambtenaren, uit uitgevers, drukkerij-eigenaars, boekhandelaren, winkelbedienden, arbeiders, koetsiers, dienstboden enz. Deze politie zal niet het recht hebben zelfstandig te handelen, maar heeft tot eenige taak getuigendiensten te bewijzen en berichten te verstrekken.

Het toetsen van hun verklaringen en de daarop berustende arrestaties zullen de taak van een groep verantwoordelijke politie-organen zijn. De arrestaties zelf zullen door de gendarmerie en door de plaatselijke politie worden uitgevoerd.

9. Wie over datgene, wat hij over politieke dingen ziet of hoort, niets bericht, zal wegens medeplichtigheid worden gestraft. Evenals onze geloofsbroeders reeds thans verplicht zijn uit eigen beweging allen uit hun gemeente bekend te maken, die van het geloof afvallen of in strijd met de gemeente handelen, evenzoo zullen in ons wereldrijk alle onderdanen verplicht zijn den staat op de aangegeven manier te dienen.
10. Zulk een organisatie zal alle misbruiken van de ambtelijke macht, elke omkoopbaarheid, kortom alle fouten verwijderen, zooals onze theorieën die den niet-ingewijden tot gewoonte hebben gemaakt. Hoe zouden wij anders ons doel - de regeeringen tot wanorde te brengen - kunnen bereiken? Een van de belangrijkste middelen vormen de ambtenaren. Hun moet men het mogelijk maken hun slechte gevoelens te ontwikkelen, hun ambtelijke macht te misbruiken en de omkoopbaarheid te laten domineeren om daarmee anderen aan te steken.

ACHTTIENDE PROTOCOL

1. Wanneer wij het voor noodzakelijk zullen houden verscherpte politiemaatregelen te nemen - het gevaarlijkste gif voor het aanzien van den staat - zullen wij met behulp van bekwame redenaars kunstmatig onlusten en uitingen van ontevredenheid te voorschijn roepen. Deze redenaars zullen bij velen instemming vinden. Dit echter zal ons als voorwendse dienen om huiszoekingen en bewakingen te laten uitvoeren door onze vertrouwenslieden, die wij in de niet-ingewijde politie geplaatst hebben.
2. Daar de meeste opruiers als het ware uit liefde voor de kunst der samenzwering handelen, zullen wij ons om hen niet bekommeren, zoo lang zij niet tot de daad overgaan. Wij zullen ons er toe beperken, hen door

spionnen in het oog te doen houden. Men moet in aanmerking nemen, dat het aanzien der regeering verdwijnt, wanneer zij zoo dikwijls samenzweringen tegen zich ontdekt. Want dit sluit de bekentenis van de onmacht of, wat nog erger is, van het eigen onrecht in. Gij weet, dat wij het aanzien van de niet-ingewijde vorsten ondermijnden door talrijke aanslagen, welke wij door onze vertrouwenslieden, blinde schapen van onze kudde, lieten uitvoeren; met behulp van een paar liberale phrasen kan men hen gemakkelijk tot een misdaad verleiden, vooral wanneer men er een politiek tintje aan geeft. Wij zullen de regeeringen dwingen haar onmacht te bekennen door het feit, dat zij openlijk beschermingsmaatregelen nemen; want daardoor zullen wij hun aanzien verwoesten.

3. Onze vorst zal door een onzichtbare wacht beschermd worden, want nooit mogen wij ook maar de gedachte laten bovenkomen, dat hij niet in staat zou zijn iederen opstand neer te slaan of dat hij zich daarvoor zou moeten verbergen. Wanneer wij zoo'n gedachte zouden toestaan zooals men dat deed en nog doet, dan zouden wij daarmee het doodvonnis voor onzen vorst - en zeker voor zijn dynastie - onderteekenen.
4. Onder strenge bewaring van den uiterlijken schijn zal onze vorst zijn macht slechts gebruiken tot het welzijn van het volk, nooit echter tot zijn eigen voordeel of dat van zijn huis. Neemt hij deze houding in acht, dan zal zijn macht geëerbiedigd en door zijn onderdanen zelf gerespecteerd worden. Zij zullen hem vereeren met de gedachte, dat het welzijn van iederen burger en van de maatschappelijke orde van hem afhangt. Een bescherming van den koning door zichtbare machtsmiddelen zou de erkenning van de zwakheid van zijn heerschappij zijn.
5. Onze vorst zal, wanneer hij zich onder het volk begeeft, steeds door een aantal schijnbaar nieuwsgierige mannen en vrouwen omgeven zijn, die schijnbaar toevallig de eerste rijen innemen en de overige menschen onder voorwendsel tot handhaving der orde op een bepaalden afstand van hem zullen houden. Dit goede voorbeeld zal voor de menschen aanleiding zijn zich op den achtergrond te houden. Zou de een of andere adressant zich door de menigte willen dringen om zijn aangelegenheid naar voren te brengen, dan moeten de eerste rijen het verzoekschrift overnemen en voor zijn oogen aan den vorst overreiken. Iedereen zal dan weten, dat alle verzoeken hem bereiken en dat hij zich met alle kwesties bezighoudt. De macht van den vorst geniet alleen dan aanzien, als het volk kan zeggen: "Als de koning het maar wist", of "De koning zal het hooren."

6. Met de instelling van een officieele garde verdwijnt het geheimzinnige aanzien van de macht. Iedereen, die over een zekere stoutmoedigheid beschikt; heeft dan praatjes, en de oproerling, die zich van zijn kracht bewust is, loert slechts op de gelegenheid een aanslag te plegen. Aan de volkeren hebben wij het weliswaar geheel anders gepredikt, maar wij weten, welke kwade gevolgen de openlijke beschermingsmaatregelen voor hen hadden.
7. Wij zullen misdadigers bij de eerste min of meer gegronde verdenking in hechtenis nemen. De vrees voor een vergissing mag er niet toe leiden, dat menschen, die van een politiek misdrijf verdacht zijn, ontvluchten, want deze daden zullen wij werkelijk onverbiddelijk bestraffen. Het kan misschien geoorloofd zijn bij gewone misdrijven op de beweegredenen in te gaan; geen verontschuldiging echter is er voor personen, die zich met politieke-vraagstukken bezig houden, waarvan niemand, met uitzondering van de regeering, iets kan begrijpen. Niet eens alle regeeringen zijn in staat de ware staatskunst te begrijpen.

NEGENTIENDE PROTOCOL

1. Ofschoon wij niemand toestaan zich met politiek te bemoeien, toch zullen we de rapporten en voorstellen aan de regeering aanmoedigen, die een verbetering van den toestand van het volk betreffen. Op deze wijze zullen wij de misstanden onder of de ideeën van onze onderdanen leeren kennen. De laatste zullen wij dan uitvoeren of afwijzen op een manier, die het onverstand van de bedenkers van deze ideeën in het licht zal stellen.
2. Opstanden zijn niets anders dan het blaffen van een kleinen hond tegen een olifant. Is een regeering niet alleen met betrekking tot haar politie, maar ook in sociaal opzicht goed georganiseerd, dan blaft de hond alleen tegen den olifant, omdat hij diens sterkte niet kent. Het is voldoende door een voorbeeld de beteekenis van deze sterkte te bewijzen en de hond zal direct ophouden te blaffen en met den staart kwispelen, zoodra hij den olifant ziet.
3. Om den politieken misdadiger den schijn van den held te ontnemen, zullen wij hem op dezelfde beklaagdenbank zetten als dieven, moordenaars of andere gemeene misdadigers. Dan zal de openbare meening beide categorieën van misdadigers in haar voorstellingswereld met elkander verwarren en met dezelfde verachting behandelen.
4. Wij hebben ons moeite getroost - en ik geloof met succes - om de bevolking er van af te houden politieke misdadigers op deze manier te behandelen. Met

deze bedoeling hebben wij door de pers, door openbare redevoeringen en door goed samengestelde leerboeken de geschiedenis van het martelaarschap - dat de oproerlingen om zoo te zeggen voor het publiek welzijn op zich genomen hebben - geprezen. Deze lofzang heeft de aanhangers van het liberalisme vermeerderd en duizenden menschen in de rijen van onze kudde gebracht.

TWINTIGSTE PROTOCOL

1. Nu zullen wij spreken over het financieele program, dat ik bewaard heb tot het slot van mijn voordracht, omdat dit onderwerp het moeilijkste en het meest beslissende is in onze plannen. Voordat ik begin, zou ik U willen herinneren aan wat ik reeds eerder terloops aanhaalde, n.l. dat alles zich slechts in een kwestie van cijfers zal oplossen.
2. Zoodra onze heerschappij gekomen is, zal onze autoritaire regeering alleen reeds uit drang naar zelfbehoud vermijden het volk te hooge belastingen op te leggen; want zij zal nooit vergeten, dat zij de rol van den vader en beschermer te spelen heeft. Niettemin moeten de noodige middelen verkregen worden, daar het beheer van den staat veel kost. Daarom moet de kwestie van het evenwicht in de staatshuishouding met bijzondere zorg behandeld worden.
3. Onze regeering zal van de wettelijk vastgelegde fictie uitgaan, dat alles wat zich in het gebied van den staat bevindt, eigendom van den koning is, een veronderstelling, die zonder meer in de daad kan worden omgezet. De regeering zal daarom overgaan tot het onteigenen van de vermogens in baar geld, zoodra zij dat voor de regeling van den geldomloop noodzakelijk acht. Daaruit volgt, dat het beste middel de invoering van een progressieve vermogensbelasting is. Op deze manier kunnen belastingen zonder onbillijke verdrukking of benadeeling worden geheven volgens een met de grootte van het vermogen overeenkomend percentage. De rijken moeten inzien, dat zij verplicht zijn een deel van hun overvloed ter beschikking van den staat te stellen, omdat deze hun de zekerheid van het resteerende vermogen en een eerlijke winst waarborgt. Ik zeg uitdrukkelijk 'eerlijk', want de controle over het eigendom zal den roof onder het mom van wettelijkheid onmogelijk maken.
4. De sociale verandering moet van boven komen, want de tijd daarvoor is rijp en zij is als waarborg voor den vrede noodzakelijk.

5. Het opleggen van belastingen aan de armen legt de kiem voor de revolutie en is schadelijk voor den staat, die zodoende op de jacht naar het kleine het grootere voordeel prijsgeeft. Afgezien daarvan vertraagt de vermogensbelasting het tempo van aangroeien der privé vermogens, waarvan wij de vermeerdering tot nu toe opzettelijk bevorderd hebben, opdat zij een tegenwicht vormen tegen de sterkte van de regeeringen en haar financiën.
6. Een progressieve belasting zal hoogere baten afwerpen dan een voor allen gelijke belasting, die ons echter thans van pas komt om onrust en ontevredenheid onder de volkeren te wekken.
7. De macht, waarop onze koning zal steunen, zal bestaan in het evenwicht van de staatshuishouding en uit den waarborg voor den vrede. Tot dit doel is het noodzakelijk, dat de bezittenden wat van hun inkomsten opofferen om den goeden gang van de staatsmachine te verzekeren. De uitgaven van den staat zullen door diegenen bestreden worden, die dit het gemakkelijkst kunnen dragen.
8. Zulke maatregelen zullen den haat van de armen tegen de rijken wegnemen, omdat de armen dan zullen inzien, dat de rijken de voor den staat noodzakelijke hulpbronnen en de steunpilaren van vrede en welvaart zijn en dat slechts de rijken de middelen voor het gedijen van den staat ter beschikking stellen.
9. Opdat de hoogere klassen over de nieuwe belastingen niet al te veel klagen, zullen wij hun nauwkeurige rapporten uitbrengen over de besteding van de gelden, uitgezonderd natuurlijk de bedragen, die op de uitgaven van den troon en de administratie betrekking hebben.
10. Onze vorst zal geen privé vermogen hebben, omdat toch alles, wat zich in den staat bevindt, hem toebehoort. Twee verschillende vermogens van den koning zouden met elkaar in tegenspraak zijn, omdat de omstandigheid, dat hij privé vermogen zou bezitten, zijn recht op het eigendom, dat zich in het bezit van anderen bevindt, zou opheffen.
11. Alleen de troonopvolger zal door den staat onderhouden worden. De overige leden van de koninklijke familie moeten in den staatsdienst of een ander beroep gaan om een recht op een inkomen te verkrijgen. Het voorrecht tot de koninklijke familie te behooren, geeft niemand het recht op staatskosten te leven.
12. Op het verwerven van eigendom en erfenis zal een progressieve zegelbelasting worden geheven. Voor iedere overdracht van eigendom, hetzij

in baar geld, hetzij in andere waarden, die niet gezegeld is, moet de vroegere eigenaar van den dag van de overeenkomst af tot aan den dag van de ontdekking der belastingontduiking een procentueele belasting betalen. De overdrachtsakten moeten wekelijks aan de plaatselijke belastinginstantie voorgelegd worden onder opgave van den voor- en familienaam en woonplaats van den ouden en nieuwen eigenaar. De door de overheid te registreeren koop is alleen van een bepaald bedrag af noodzakelijk; bedrijven in artikelen voor het dagelijksch gebruik zullen slechts aan een kleine, procentueele zegelbelasting onderhevig zijn.

13. Rekent U uit hoeveel de opbrengst van deze belastingen de ontvangsten van de niet tot ons behorende staten zal overschrijden.
14. De staat moet een bepaald reservefonds bezitten; alles wat boven dezen ruggesteun uitgaat, moet weer in omloop worden gebracht. Met deze overschotten zullen openbare werken worden uitgevoerd. De terhandneming van zulke met staatsmiddelen uitgevoerde werken zal de arbeidersklasse vast met den staat en den vorst verbinden. Een deel van deze gelden zal voor prijzen voor uitvindingen en prestaties op het gebied der productie besteed worden.
15. Buiten deze bedragen mag geen geld in de staatskas achtergehouden worden, want het geld is voor de circulatie bestemd en iedere belemmering in de circulatie van het geld kan den gang van de staatsmachine storen. Het geld is de olie voor het raderwerk van den staat. Ontbreekt de olie, dan hapert het mechanisme.
16. De vervanging van een deel van baar geld door waardepapier heeft precies zoo'n storing veroorzaakt. De gevolgen van dit feit zijn reeds voldoende voelbaar.
17. We zullen ook een rekenkamer instellen. De regeering zal daardoor ieder oogenblik een nauwkeurig overzicht over de inkomsten en uitgaven van den staat ter beschikking hebben. Uitgezonderd is slechts de nog niet afgesloten rekening over de loopende maand en de nog niet overlegde afrekening over de vorige maand.
18. De eenige persoon, die geen voordeel heeft van de plundering van de staatskas, is haar eigenaar, de vorst. Daarom zal de door hem uitgeoefende controle de verspilling en verkwisting van staatsgelden onmogelijk maken.
19. De representatieve plichten, die den vorst van zijn kostbaren tijd berooven, zullen wij afschaffen, opdat hij genoeg tijd voor zijn staatsbezigheden over

heeft. Zijn macht zal niet meer afhankelijk zijn van de gunstelingen, die den troon alleen om de pracht en de praal willen omgeven, maar uitsluitend voor hun eigen voordeel zorgen en niet voor dat van den staat.

20. Terwijl wij het geld uit de circulatie haalden, hebben wij een economische crises in het leven geroepen. Reusachtige bedragen werden zoo den staten onttrokken en deze zagen zich gedwongen, dezelfde kapitalen, die door ons werden opgehoopt, als leeningen van ons aan te nemen. Deze leeningen beteekenen een zwaren last voor de staten, die er nu rente voor moeten betalen en schuldenaars zijn.
21. De samentrekking van de industrie in handen van het kapitaal, die de kleine bedrijven vernietigde, zoog alle productieve volkskrachten en daarmee ook den rijkdom van de staten op.
22. Tegenwoordig houdt de geldcirculatie geen verband meer met het zielen aantal en kan daarom geen rekening houden met de behoeften van de arbeiders. De uitgifte van nieuw geld moet gelijken tred houden met den groei van de bevolking, waarbij ook de kinderen meegeteld moeten worden, daar ook voor hen van den dag hunner geboorte af geld noodig is. De reorganisatie van de geldcirculatie is een levensvraag voor de heele wereld.
23. U weet, dat de gouden standaard verderfelijk werd voor de staten, die hem aanvaardden, want hij kan de behoefte aan geld niet bevredigen, te minder nog toen wij ons best deden zooveel mogelijk goud aan den omloop te onttrekken.
24. Onze regeering moet een standaard invoeren, die op de arbeidskracht berust, waarbij het om het even is of het geld uit papier of uit hout bestaat. We zullen het geld uitgeven naar de doorsneebehoefte van de onderdanen en de hoeveelheid geld bij iedere geboorte vermeerderen en bij ieder sterfgeval verminderen. Elke provincie, elke gemeente moet deze berekeningen overnemen.
25. Opdat de afzonderlijke overheden op tijd in het bezit van de door hen benoodigde gelden komen, zullen de bedragen en de dag van de verzending door de regeering bij verordening worden vastgesteld. Zodoende zal de bevoorrechtiging door de ministeries van de eene overheid ten nadeele van de andere terzijde worden gesteld.
26. De voorloopige ramingen van de staatsinkomsten en uitgaven zullen naast elkaar gelegd worden, opdat men beide met elkander vergelijken kan.

27. Hervormingen, die wij in de financieele instellingen willen invoeren, zullen wij voorstellen op een manier, die niemand verontrust. We zullen de noodzakelijkheid van deze veranderingen voorstellen als gevolgen van den chaos, waarin de financieele huishouding van de staten terecht is gekomen. We zullen bewijzen, dat de hoofdoorzaak van dezen ongezonden toestand daarin is gelegen, dat men aan het begin van ieder jaar een begrooting opstelt, die van jaar tot jaar aangroeit. Dan verlangt men een supplement, dat al na drie maanden uitgegeven is; hierop wordt een aanvullingsbudget gesloten en ten slotte begeert men nog een verder crediet om de eindafrekening te kunnen opmaken. Daar de begrooting voor het daaropvolgende jaar naar de totale rekening van het afgelopen jaar wordt opgesteld, bedraagt het jaarlijksche verlies vijftig procent en de begrooting verdrievoudigt zich alle tien jaren. Dankzij dezen gang van zaken, welken de regeeringen in haar zorgeloosheid hebben toegepast, zijn hun schatkisten leeg. De daarop volgende leeningen hebben het restant opgeslokt en alle staten tot het bankroet gebracht.
28. U zult wel begrijpen, dat wij zoo'n economie, zooals wij haar aanbevelen, bij ons niet zullen dulden.
29. Iedere staatsleening bewijst zwakte en gebrek aan begrip voor de rechten van den staat. De leeningen hangen als het zwaard van Damocles boven het hoofd der vorsten, die, in plaats van de benoodigde gelden rechtstreeks bij de onderdanen in den vorm van een belasting te halen, met uitgestrekte handen bij onze banken komen bedelen. Buitenlandsche leeningen zij als bloedzuigers, die men van het staatslichaam niet kan verwijderen, of het zou moeten zijn dat zij vanzelf afvallen of dat de staat ze met geweld afschudt. Maar de staten schudden deze bloedzuigers niet van zich af, integendeel, zij vermeederen nog haar aantal, zoodat zij aan deze vrijwillige aderlating ten slotte te gronde moeten gaan.
30. Wat is in werkelijkheid een leening, vooral een buitenlandsche, anders dan een aderlating? Een leening bestaat uit staatsschuldverbintenissen, die de verplichting inhouden tot het betalen van een bepaalde rente, in verhouding tot de grootte van het opgenomen kapitaal. Bedraagt de rente vijf procent, dan heeft de staat in den loop van twintig jaar ten overvloede alleen aan rente een bedrag betaald, gelijk aan het bedrag der leening, in veertig jaar een dubbel zoo hoog bedrag, in zestig jaar het drievoudige en de schuld zelf blijft altijd nog onbetaald.
31. Hieruit volgt, dat de staat langs den weg der belastingheffing den armen den

laatst cent ontnemt, alleen om aan vreemde kapitalisten, van wie hij het geld leende, rente te betalen, in plaats van de benodigde bedragen door middel van een belasting, die geen rente kost, uit het eigen volksvermogen bijeen te brengen.

32. Zolang de leeningen in het binnenland werden opgenomen, lieten de overheden eenvoudig het geld uit den zak van de armen in dien van de rijken vloeien. Toen wij echter door omkoopning personen kregen om in het buitenland geld op te nemen, verdwenen alle rijkdommen van de staten in onze kassen en de menschen werden aan ons schatplichtig.
33. Door de nalatigheid in de leiding der staatszaken, door de omkoopbaarheid van de ministers, door de onbekwaamheid in economische vraagstukken hebben de regeeringen haar landen dermate in de schuldslavernij van onze banken gebracht, dat zij hun schulden nooit zullen kunnen betalen. Gij, mijne heeren, zult begrijpen, welke moeite en geldelijke offers ons het veroorzaken van dezen toestand heeft gekost.
34. Storingen in het geldverkeer zullen wij niet dulden. Daarom zullen er geen verschillende staatsschuldverbintenissen meer zijn, een enkele uitgezonderd, die één procent rentend zal zijn; deze lage rente zal den staat niet meer de aderlating door bloedzuigers doen ondergaan. Het recht tot uitgifte van waardepapieren zal uitsluitend worden toegestaan aan de industriele maatschappijen, welken het niet zwaar zal vallen uit haar winst rente te betalen, terwijl de staat uit zijn leeningen geen winst kan trekken, daar hij die alleen opneemt om zijn uitgaven te bestrijden, maar niet om zaken te doen.
35. Zulke industriepapieren zal de staat ook koopen; op deze manier verandert hij van een rente betalenden schuldenaar, die hij tegenwoordig is, in een schuldeischer. Deze maatregel zal storingen in het geldverkeer, klaplooperij en gemeenheid onmogelijk maken, die ons in den tijd der heerschappij niet wenschelijk voorkomen.
36. De onbekwaamheid van den zuiver dierlijken gedachtengang van de overheden ligt duidelijk voor de hand; ze leenden bij ons geld tegen rente en dachten er niet aan, dat zij hetzelfde bedrag, vermeerderd met de rente, uit de schatkist moesten nemen om de schuld aan ons in te lossen. Zou het niet veel eenvoudiger geweest zijn, het geld door de belastingbetalers te doen opbrengen, wien zij geen rente moeten betalen? Dat juist bewijst het overwicht van onzen geest, dat wij er in geslaagd zijn de staten de beteekenis

van de staatsleeningen zoo voor te stellen, dat zij daarin zelfs voordeel voor zichzelf zagen.

37. Gesteund door eeuwenlange ervaringen, waarvan de grondslagen door de staten zijn gelegd, zullen onze instellingen zich van de hunne door duidelijkheid en doelbewustheid onderscheiden en iedereen van de nuttigheid van onze veranderingen overtuigen. Zij zullen een einde maken aan de misstanden, met behulp waarvan wij de overheden in onze macht hielden, maar die in ons koninkrijk niet meer geduld zullen worden.
38. We zullen een zoodanige wijze van verrekening instellen, dat noch de vorst, noch de geringste ambtenaar ook maar het kleinste bedrag ongemerkt aan zijn bestemming kan onttrekken of voor een ander dan het door ons voorgeschreven doel kan gebruiken.
39. Men kan niet regeeren zonder een vast plan. Zelfs helden gaan te gronde, als zij niet weten waarheen hun weg hen voert en als ze niet evenredig uitgerust zijn.
40. De vorsten van deze wereld, die wij door representatieve plichten, feesten en besprekingen van de vervulling van hun vorstelijke plichten afhielden, dienden onzen vorst slechts als wandscherm. De rapporten van de hovelingen en ambtenaren, die den vorst in het openbaar vertegenwoordigen, werden in werkelijkheid door onze vertrouwenslieden samengesteld. Ze bevatten voornamelijk bloote beloften op bezuinigingen van den staat en op verbeteringen, waardoor de kortzichtige massa ten volle werd tevreden gesteld.

De lezers van onze rapporten zouden wel hebben kunnen vragen: “Hoe moeten bezuinigingen bereikt worden? Soms door nieuwe belastingen?”

Maar zij stelden zulke vragen niet. Gij, mijne heeren, weet, waartoe deze zorgeloosheid heeft geleid en in welk een financieel warnet de staten zijn geraakt, trots de wonderbaarlijke arbeidskracht van hun volken.

EEN EN TWINTIGSTE PROTOCOL

1. Aan mijn laatste beschouwing wil ik nu een uitvoerige uiteenzetting over de binnenlandsche leeningen toevoegen. Over de buitenlandsche leeningen zal ik niet meer spreken; ze hebben onze zakken met het geld van de volkeren volgepropt; in onzen staat echter zullen er geen buitenlandse leeningen meer

zijn.

2. Wij hebben de omkoopbaarheid van de staatsambtenaren en de nalatigheid van de vorsten gebruikt om onze gelden twee-, drie- en meervoudig terug te krijgen, terwijl wij den regeeringen meer geld leenden dan zij onvoorwaardelijk noodig hadden. Wie zou ons dat kunnen nadoen? Ik zal mij nu met de bijzonderheden van de binnenlandsche leeningen bezig houden.
3. Als een staat een leening wil aangaan, dan stelt hij inteekenlijsten op. Opdat de uitgegeven staatspapieren door iedereen genomen kunnen worden, wordt de nominale waarde van honderd tot duizend gulden vastgesteld. Den eersten inteekenaren wordt voorgehouden, dat ze niet alles toegewezen krijgen. Den volgenden dag komt het tot een prijsstijging; naar men voorgeeft, wegens grootere vraag. Na eenige dagen maakt men bekend, dat de staatskassen overvol zijn en dat men niet meer weet wat met het geld aan te vangen. Waarom neemt men het dan aan? De inteekening overschrijdt nu het gevraagde bedrag meermalen; en hierin ligt het bijzondere succes, want het publiek heeft daarmee zijn vertrouwen in de regeering te kennen gegeven.
4. Maar als de comédie afgeloopen is, staat men voor een ongehoorde schuld. Om de rente te kunnen betalen, neemt de staat zijn toevlucht tot een nieuwe leening, die de tot nu toe bestaande schuld niet wegneemt, maar integendeel vermeerdert. Als het vertrouwen in den staat dan eindelijk uitgeput is, moet men door nieuwe belastingen niet eens de leeningen, maar alleen de rente van de leeningen dekken. Deze belastingen veroorzaken dus een schuld, waarmee men een andere schuld betaalt.
5. Dan komt de tijd van de conversie, waardoor echter alleen de rentevoet wordt verlaagd en niet de schuld wordt gedelgd. Bovendien is zij alleen met toestemming van de schuldeischers door te voeren. Bij de aankondiging van een conversie moet men de schuldeischers vrijlaten of er in toe te stemmen of hun geld terug te vorderen. Als iedereen zijn geld terugeischt, zou de staat in zijn eigen net gevangen worden en zou niet in staat zijn de terugbetalingsvorderingen na te komen. Gelukkig zijn de staten in geldzaken weinig bedreven en hebben zij nog altijd aan koersverliezen en renteverlagingen de voorkeur gegeven boven de onzekerheid van nieuwe beleggingen. Daardoor gaf men den regeeringen meer dan één keer de gelegenheid zich van een schuld van eenige millioenen te ontdoen. Bij buitenlandsche leeningen wordt op deze wijze niet gehandelen, daar men wel weet, dat wij onze gelden gezamenlijk zouden terugtrekken, wat het staatsbankroet ten gevolge zou hebben; de verklaring van de onmacht tot

betalen van den staat zou tevens den volkeren bewijzen, dat tusschen hen en hun regeeringen iedere gemeenschappelijke band ontbreekt.

6. Ik vestig Uw aandacht op dit feit en ook op het volgende: tegenwoordig zijn alle binnenlandsche leeningen in zoogenaamde zwevende schulden omgezet, dat zijn schulden, die binnen een korter of langer tijdsverloop afbetaald moeten worden. Deze leeningen worden onder absorbeering van de in de staatsbanken of de spaarbanken liggende gelden opgenomen. Daar deze gelden de regeering lang genoeg ter beschikking staan, worden zij tot betaling van de rente der buitenlandsche leeningen gebruikt en in de plaats daarvan deponeert de regeering een zelfde bedrag in schuldbrieven. Met zulke pandbrieven worden alle verliezen in de schatkisten der staten goedge maakt.
7. Zoodra wij de wereldheerschappij verkregen zullen hebben, zullen al deze zwendelpraktijken ophouden, omdat zij onze belangen niet dienen. Eveneens zullen wij alle effectenbeurzen sluiten, omdat wij niet zullen dulden, dat het aanzien van onze heerschappij door koersschommelingen van onze staatspapieren geschokt wordt. Door een wet zal worden vastgesteld, dat de nominale waarde tegelijkertijd de koerswaarde is en dat er geen schommelingen mogen zijn.

Iedere koersstijging heeft een koersdaling ten gevolge en wij hebben daarom koersstijgingen in het leven geroepen om den koers der waardepapieren omlaag te kunnen drukken.

8. We zullen de beurzen vervangen door machtige staatscredietinstellingen, welker taak het zal zijn den koers van de industriepapieren al naar de wenschen van de regeering te bepalen. Deze instellingen zullen in staat zijn op een enkelen dag industriepapieren tot een waarde van vijfhonderd miljoen op de markt te werpen of aan te koopen. Op deze wijze zullen alle industriele ondernemingen afhankelijk van ons worden. U kunt u voorstellen, welk een macht wij ons daardoor zullen verschaffen.

TWEE EN TWINTIGSTE PROTOCOL

1. In alles wat ik U tot nu toe uiteengezet heb, deed ik moeite U een indruk van de vroegere en de tegenwoordige gebeurtenissen te geven en U aan te toonen hoe alles in den stroom van het lot meegolft. Spoedig zult U de gevolgen herkennen. Ik heb U bekend gemaakt met de geheimen van onze

verhoudingen tot de niet tot ons behorende kringen en van onze financieele politiek. Ik heb er slechts weinig aan toe te voegen.

2. In onze handen bevindt zich de grootste macht van den tegenwoordigen tijd: Het geld! Binnen twee dagen kunnen wij ieder gewenscht bedrag terugtrekken. Moeten wij dan nog bewijzen, dat onze heerschappij door God voorzien is? Zouden wij bij zulk een rijkdom niet in staat zijn het bewijs te leveren, dat al het kwade, dat wij in den loop van zooveel eeuwen moesten doen, ten slotte toch tot de ware welvaart en tot de alomvattende orde geleid heeft? Misschien zullen er nog eenige geweldige maatregelen noodig zijn, maar uiteindelijk zal de 'orde' worden ingesteld.
3. We zullen bewijzen, dat wij de weldoeners zijn, die de gekwelde wereld vrede en vrijheid hebben gegeven. We zullen haar gelegenheid geven zich in de rust en den vrede te verheugen, maar onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat onze wetten worden gerespecteerd. Gelijktijdig zullen wij allen opheldering geven, dat de vrijheid niet in zedeloosheid en teugelloosheid en dat 's mensen kracht en waardigheid nooit in de verkondiging van revolutionaire principes, zooals b.v. de gewetensvrijheid en de algemeene gelijkheid, kan bestaan, evenzoo, dat de persoonlijke vrijheid nooit het recht geeft, zichzelf of anderen door opruiende redevoeringen op te winden. De ware vrijheid bestaat in de onschendbaarheid van den persoon. De waardigheid van de menschen bestaat in de erkenning van hun rechten, maar niet in fantastische ideeën over de beteekenis van hun ik.
4. Onze heerschappij zal roemrijk zijn, omdat zij machtig zal zijn en regeeren en leiden zal; ze zal zich niet op sleeptouw laten nemen door partijleiders en volksredenaars, die holle woorden uitschreeuwen, die ze voor hun principes uitgeven, maar die zuiver utopieën zijn.

Onze heerschappij zal de gebiedster zijn over de orde, die het heele geluk van de menschen uitmaakt. Het hooge aanzien van deze heerschappij zal bij het volk mystieke aanbidding en vereering opwekken. Ware macht mag voor geen recht, niet eens voor goddelijk recht, terugwijken; niemand mag het wagen haar te na te komen om haar ook maar het kleinste stukje te ontrooven.

DRIE EN TWINTIGSTE PROTOCOL

1. Om de volkeren aan gehoorzaamheid te wennen, moet men ze tot

bescheidenheid opvoeden. Daarom moet de productie van luxe artikelen ingekrompen worden. Daardoor zullen we de moraal verbeteren, die door den wedijver in pronkzucht bedorven werd.

2. We zullen den handenarbeid weer bevorderen om de grootindustrie te benadeelen; dit is ook daarom noodzakelijk, omdat de fabriekseigenaren dikwijls, zij het ook onbewust, hun arbeiders in staatsvijandigen zin beïnvloeden.
3. Een volk, dat zich alleen met kleinbedrijf bezighoudt kent geen werkloosheid; het is aan de bestaande maatschappelijke orde vast verknocht en ondersteunt daarom de regeering. Werkloosheid is het grootste gevaar voor de regeering. Voor ons zal de werkloosheid haar rol uitgespeeld hebben, zoodra de macht in onze handen is.
4. De drankzucht zal eveneens wettelijk worden verboden en als misdaad tegen de menschheid gestraft worden, omdat de mensch onder invloed van den alcohol tot een wild dier wordt.
5. De volkeren, ik herhaal het nog eens, gehoorzamen alleen maar blindelings aan een sterke, volkomen onafhankelijke macht, die zich met het zwaard in de hand tegen iederen socialen opstand verdedigt. Waarom zouden de menschen een koning met een engelenziel noodig hebben? Ze moeten in hem de belichaming van de kracht en de macht zien.
6. De tegenwoordige regeeringen leiden haar bestaan temidden van een door ons zedeloos gemaakte maatschappij, die zelfs de macht van God loochent en waar de vlam van de anarchie uitslaat. Onze vorst moet daarom voor alles dit verterende vuur blusschen en tot dit doel de huidige samenleving, zij het ook door verdrinking in eigen bloed, opheffen om haar dan in de gedaante van een goed georganiseerd leger weer te laten opstaan, die elke het staatslichaam bedreigende besmetting bewust zal bestrijden.
7. Onze vorst zal door onze God zijn uitverkoren de zinlooze krachten te vernietigen, die geleid worden door een dierlijk drijven en niet door het verstand, door de ruwheid en niet door de menscheijkheid. Deze krachten viëren thans overwinning, terwijl zij onder den schijn van het recht en de vrijheid roof en gewelddadigheden uitoefenen. Ze hebben iedere maatschappelijke orde vernietigd om nu op haar puinhoopen den troon van den 'koning der joden' op te richten. Maar haar rol zal uitgespeeld zijn, zoodra onze vorst de regeering overneemt. Dan moeten zij van zijn pad weggevaagd worden, opdat geen hindernis overblijft.

8. Dan zullen wij den volkeren kunnen zeggen: “Dankt God en buigt U voor hem, die op zijn voorhoofd het teeken der voorzienigheid draagt en wiens ster God zelf leidt, opdat niemand buiten hem de menschheid van al het kwaad verlosse.”

VIER EN TWINTIGSTE PROTOCOL

1. Ik ga nu over tot de middelen, waardoor het ‘Huis David’ voor de eeuwigheid gewaarborgd zal zijn.¹²² Onze methode zal op dezelfde principes berusten, die voor onze wijzen in alle wereldvraagstukken beslissend waren, hetgeen beteekent, dat wij den gedachtengang van de geheele menschheid zullen bepalen.
2. Verscheidene medeleden van het ‘Huis David’ zullen de koningen en hun opvolgers op hun ambt voorbereiden, waarbij de laatsten niet volgens het recht van de erfopvolging, maar volgens hun bijzondere bekwaamheid uitverkoren worden. Wij zullen hen in de diepste geheimen van de staatskunst en van onze plannen inwijden, waarbij wij alle voorzichtigheidsmaatregelen zullen treffen, dat niemand anders van deze geheimen iets te weten komt. Hierdoor zal bereikt worden, dat ieder de overtuiging krijgt, dat de regeering alleen aan hen kan worden toevertrouwd, die in de geheimen van de staatskunst zijn ingewijd.
3. Alleen deze uitverkorenen zullen in de uitvoering van onze - op de ervaring van eeuwen berustende - plannen, in onze kennis van de politieke, economische en sociale verhoudingen en in den geest van de wetten onderricht zijn, die de natuur zelf heeft opgesteld om de betrekkingen van de menschen te regelen.
4. De onmiddellijke nakomelingen van den koning worden van de troonopvolging uitgesloten als zij gedurende hun opvoeding lichtzinnigheid, weekhartigheid en soortgelijke eigenschappen vertoonen, die hen voor de regeering onbekwaam maken of het aanzien van den troon kunnen schaden.
5. Onze wijzen zullen de teugels der regeering alleen aan hen toevertrouwen, die de bekwaamheid bezitten, met onvoorwaardelijke standvastigheid, ja, zoo noodig zelfs met wreedheid te regeeren.
6. In geval van ziek worden of van verlies der wilskracht moet de koning de teugels der regeering in andere, meer bekwame handen leggen.
7. De plannen van den koning voor het heden, nog meer echter die voor de

toekomst, zullen zelfs aan zijn naaste raadgevers onbekend zijn. Alleen de koning zelf en drie ingewijden zullen de plannen voor de toekomst kennen.

8. In den persoon des konings, die met onbuigzamen wil meester over zichzelf en over de menschheid zal zijn, zullen allen de belichaming van het lot en zijn onbekende paden zien. Niemand zal weten wat de koning met zijn bevelen bereiken wil; niemand zal zijn onbekenden weg durven kruisen.
9. Vanzelfsprekend moet de geestelijke hoogheid van den koning overeenstemmen met de beteekenis van de hem toevertrouwde plannen. Daarom zal de koning den troon eerst bestijgen, als onze wijzen zijn bekwaamheden hebben vastgesteld.
10. Opdat het volk zijn koning kent en liefheeft, moet hij op de openbare pleinen voor hen spreken. Dit leidt tot de zeer noodzakelijke vereeniging van de twee krachten, die wij tegenwoordig door de terreur van elkaar scheiden. Deze terreur was voor ons tot nu toe onvermijdelijk, want alleen dank zij haar scheiding konden wij de beide krachten aan ons onderwerpen.
11. De koning mag zich niet door hartstocht en zeker niet door zinnelijkheid laten beheerschen; dierlijke drijfveeren, die zijn geestelijke bekwaamheden zouden kunnen verzwakken, mag hij nooit laten opkomen. Zinnelijkheid vernietigt meer dan elke andere hartstocht de bekwaamheden van den geest en de klaarheid van den blik; zij leidt het denken naar de slechtste en meest dierlijke zijde der menschelijke natuur.
12. De wereldvorst uit het heilige geslacht Davids, de zuil der menschheid, moet al zijn persoonlijke neigingen aan het welzijn van zijn volk opofferen. Onze vorst moet het voorbeeld der onberispelijkheid zijn.

Onderteeikend door de vertegenwoordigers van Sion

van den 33sten graad

Russisch voorstel van 2021 aan de Verenigde Staten en de NAVO

Artikel 1

De partijen werken samen op basis van de beginselen van ondeelbare, gelijke en onverminderde veiligheid en daartoe ondernemen de partijen geen acties en nemen zij niet deel aan of steunen zij geen activiteiten die de veiligheid van de andere partij aantasten; voeren de partijen geen veiligheidsmaatregelen uit die door elke partij afzonderlijk of in het kader van een internationale organisatie, militaire alliantie of coalitie zijn vastgesteld en die de fundamentele veiligheidsbelangen van de andere partij kunnen ondermijnen.

Artikel 2

De partijen streven ernaar dat alle internationale organisaties, militaire allianties en coalities waaraan ten minste één van de partijen deelneemt, de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties naleven.

Artikel 3

De partijen maken geen gebruik van het grondgebied van andere staten met het oog op het voorbereiden of uitvoeren van een gewapende aanval op de andere partij of van andere acties die de kernbelangen van de veiligheid van de andere partij raken.

Artikel 4

De Verenigde Staten van Amerika verbinden zich ertoe verdere uitbreiding van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie naar het oosten te voorkomen en de staten van de voormalige Unie van

Socialistische Sovjetrepublieken de toetreding tot het bondgenootschap te ontfeggen.

De Verenigde Staten van Amerika vestigen geen militaire bases op het grondgebied van de staten van de voormalige Unie van Socialistische Sovjetrepublieken die geen lid zijn van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, gebruiken hun infrastructuur niet voor militaire activiteiten en ontwikkelen geen bilaterale militaire samenwerking met hen.

Artikel 5

De partijen zien af van het inzetten van hun strijdkrachten en bewapening, ook in het kader van internationale organisaties, militaire allianties of coalities, in gebieden waar dit door de andere partij als een bedreiging voor haar nationale veiligheid zou kunnen worden ervaren, met uitzondering van een dergelijke inzet op het nationale grondgebied van de partijen.

De partijen zien af van het vliegen met zware bommenwerpers die zijn uitgerust voor nucleaire of niet-nucleaire bewapening of van het inzetten van oppervlakteschepen van welk type ook, ook in het kader van internationale organisaties, militaire allianties of coalities, in de gebieden buiten het nationale luchtruim respectievelijk de nationale territoriale wateren, van waaruit zij doelen op het grondgebied van de andere partij kunnen aanvallen.

De partijen voeren een dialoog en werken samen om mechanismen ter voorkoming van gevaarlijke militaire activiteiten op en boven de volle zee te verbeteren, onder meer door afspraken te maken over de maximale naderingsafstand tussen oorlogsschepen en luchtvaartuigen.

Artikel 6

De partijen verbinden zich ertoe buiten hun nationale grondgebieden en in de gebieden van hun nationale grondgebieden geen op de grond gelanceerde middellange- en korteafstandsraketten in te zetten van waaruit deze wapens doelen op het nationale grondgebied van de andere partij kunnen aanvallen.

Artikel 7

De partijen zien af van de plaatsing van kernwapens buiten hun nationale grondgebied en brengen dergelijke wapens die bij de inwerkingtreding van het Verdrag reeds buiten hun nationale grondgebied zijn geplaatst, terug naar hun nationale grondgebied. De partijen verwijderen alle bestaande infrastructuur voor het inzetten van kernwapens buiten hun nationale grondgebied.

De partijen leiden geen militair en burgerpersoneel van niet-nucleaire landen op om kernwapens te gebruiken. De partijen houden geen oefeningen of trainingen voor strijdkrachten voor algemeen gebruik die scenario's omvatten waarbij kernwapens worden gebruikt.

Twee soorten kennis; waarom God onvindbaar is

In onze huidige maatschappij moet alles meetbaar zijn of wetenschappelijk verklaard kunnen worden. Dit heeft geleid tot een wereldbeeld waarin geen plaats is voor God. Vanaf de lagere school wordt ons geleerd om waar te nemen met onze zintuigen. Onze ogen zien, oren horen, neus ruikt, tong proeft en huid voelt. De zintuigen zijn de toegangswegen tot de hersenen. Via de zintuigen doen wij kennis op die in de hersenen wordt opgeslagen.

Wetenschappers richten zich op voornoemde waarnemingen en hebben de neiging om alles uit te sluiten wat niet waargenomen kan worden. Ze hebben daarom meerdere malen verklaard dat ze alles onderzocht hebben op gebied van natuurkunde, scheikunde en biologie, maar geen God hebben kunnen vinden. Hieruit voortvloeiend worden gelovige mensen vaak aangezien voor naïef. Zintuiglijke kennis heeft het bestaan van een God uitgesloten.

Toch moeten we met ons allen bekennen dat onze zintuigen voor veel levensvragen ontoereikend zijn. Wat de bron is van het licht, het leven, de zwaartekracht en talrijke andere vragen, kunnen we niet met behulp van onze zintuigen beantwoorden. We kunnen de schepping alleen maar achteraf waarnemen en via proeven en onderzoek te weten komen hoe bijzonder alles geformeerd is. In die zin loopt de wetenschap achter de voldongen feiten aan.

Wanneer de mens de grens van de zintuiglijke kennis bereikt heeft, gaat hij filosoferen of gissen. Een voorbeeld hiervan is Darwin, die op de tropische Galaposeilanden (een groep dicht bij elkaar liggende

Ecuadoriaanse eilanden die door de koude golfstromen hele verschillende flora en fauna hebben) diverse soorten vinken waarnam die allemaal tot dezelfde familie behoorden. Op het ene eiland was meer voedsel te bemachtigen met een korte stompe snavel zodat zaden gekraakt konden worden, en op het andere eiland was een lange puntige snavel noodzakelijk om bij het anders onbereikbare voedsel te kunnen komen. Darwin nam zintuiglijk waar dat op het ene eiland vinken met een ander soort snavel leefden dan op het andere.

Het ging fout toen hij begon te filosoferen en stelde dat dit verschijnsel een bewijs was voor de evolutie, als gevolg waarvan bijv. de mens uit een aap voortgekomen zou zijn. Nu even sec, wat zag hij eigenlijk? Een vink was nog steeds een vink, ook al was de snavel verschillend. Er was geen nieuwe soort ontstaan. Geen enkel bewijs voor evolutie, omdat ook de scheppingstheorie beaamt dat soorten zich kunnen aanpassen aan de omstandigheden. Dat bijv. alle hondenrassen, van de Chihuahua tot de Deense Dog, uit dezelfde oerhond ontstaan zijn, is voor de aanhangers van de scheppingstheorie geen enkel probleem. Het waren honden en het zijn nog steeds honden. Filosofie kan dus tot verkeerde conclusies leiden, vooral als zij als bewijs moet dienen van iets waarvan men eigenlijk al overtuigd is.

Om op veel vragen een antwoord te vinden hebben we naast zintuiglijke kennis andere kennis nodig. We kunnen dit openbaringskennis noemen. Probeert u zich eens voor te stellen dat er een God bestaat die onze aarde met alles erop en eraan ontworpen en geschapen heeft. Dat Hij de aarde ter bewoning voor de mens schiep, een mens die Hij naar zijn eigen gelijkenis maakte.

God is een Geestelijk Wezen, dat wil zeggen niet met onze vijf zintuigen waarneembaar. Hij schiep ook de mens naar Zijn beeld, als een geestelijk wezen met een lichaam. Het aan de geest ondergeschikte

lichaam maakte deze mens tot een persoonlijkheid en zijn verstand gaf hem de mogelijkheid om te redeneren.

Datgene wat wij het onderbewuste noemen is niets anders dan de menselijke geest, de werkelijke mens. Het zou toch de normaalste zaak van de wereld zijn dat God omgang met deze mens wilde hebben, en dat de mens in staat zou zijn omgang te hebben met Hem? Daarom daalde Hij af tot het niveau van de mens. Met zijn Geest zocht God contact met de menselijke geest. De mens die dit contact beantwoordde met geloof en zich overgaf aan de wil en heerschappij van God kon Hij gaan gebruiken om de Goddelijke boodschap te laten opschrijven. Gods Woord werd hiermee een communicatiemiddel dat de in zonde gevallen mens met zijn zintuigen, door het te lezen, kon begrijpen. Daarom kunnen we de Bijbel een redelijk boek van Godswege noemen waarin de dingen staan die de mens werkelijk nodig heeft en waarin staat hoe hij Hem kan vinden.

Iedereen zal moeten bekennen dat mensen religieus van aard zijn, een soort van geestelijke honger hebben naar God. Vanuit de schepping bekeken is dit heel logisch omdat Hij de mens schiep als een geestelijk persoon. De hunkering naar het bovennatuurlijke kan door een wetenschappelijke benadering weggedrukt worden, maar in oorsprong is elk mens een zoeker naar God. Om God te vinden is de Bijbel dan ook het aangewezen boek dat ons vertelt over het waarom van de schepping, de oorsprong ervan, de bron van het leven en het licht. Daarom kan zintuiglijke kennis niet zonder openbaringskennis.

Zintuiglijke kennis wordt overgedragen aan de hersenen, waarin deze kennis wordt gegroepeerd en opgeborgen voor later gebruik. Van Edison wordt beweerd dat hij meer dan drieduizend keer experimenteerde met de gloeilamp voor hij zijn doel bereikte. Ditzelfde geldt voor praktisch elke technische vinding, zoals radio en computer, die pas na reeksen van

experimenten en ontwikkelingen via zintuiglijke kennis tot stand gekomen zijn. De mens bezit de kennis dus niet uit zichzelf maar verkrijgt die door experimenten. De theorie van het hoe en waarom wordt pas daarna opgesteld en is eigenlijk niet meer dan een beschrijving van wat men proefondervindelijk heeft waargenomen.

Zintuiglijke kennis is niet altijd betrouwbaar. Zintuigen kunnen worden aangetast door ongelukken, onverschilligheid, uitputting of slijtage. Ook worden de bevindingen van de zintuigen met het verstrijken van de tijd voortdurend herzien. De beperkingen zijn bekend en er wordt rekening mee gehouden. Het menselijk verstand is onverzadigbaar en daar waar kennis via zintuiglijke experimenten en waarnemingen ophoudt, gaat het raden en speculeren beginnen. De mens gaat theorieën ontwikkelen over datgene wat hij zintuiglijk niet kan waarnemen.

De Darwin-theorie van de evolutie ontstond uit gebrek aan kennis over het waarom van de schepping, de oorsprong van de materie, van het licht en van de zwaartekracht. Omdat Darwin geen openbaringskennis wilde accepteren ging hij zijn heil zoeken bij de zintuiglijke kennis. Via deze kennis kon hij God niet vinden, daarom kon hij niet geloven in God. We zien hier een vicieuze cirkel van redeneringen ontstaan omdat de openbaringskennis buiten de deur gehouden werd. De zintuiglijke kennis van Darwin kon het werk van Gods handen zien en het ontwerp in de schepping waarnemen, maar hij kon de Ontwerper niet vinden. Hij kon het leven in de planten die hij ontleedde niet vinden en toch erkende hij dat er leven in was. Hij kon geen gedachten zien, toch geloofde hij erin. Hij kon de hersenen niet zien functioneren, toch wist hij dat ze werkten. Hij kon God niet zien en ontkende Zijn bestaan...

De mens die weigerde iets te kennen buiten het rijk van de zintuiglijke kennis om, bleek plotseling inconsequent te worden. Darwin begon te raden en te theoretiseren en gaf ons zijn grote meesterstuk van het

speculatief denken: de evolutieleer. Hij had de grens van zintuiglijke kennis bereikt waar openbaringskennis onontbeerlijk was. Door deze te weigeren begaf hij zich in de duisternis van de zintuiglijke kennis. Door zijn weigering om in de God van de Bijbel te geloven, moest hij een oplossing vinden voor het ontstaan van het heelal en belandde hij in speculatie.

De Bijbel neemt een unieke plaats in onder de boeken van de wereld, en verschilt van andere boeken door de openbaring van God aan de mens. Door dit gezag verlangt de Bijbel gehoorzaamheid van de mens, omdat hij pretendeert boven de mens te staan.¹²³ De Bijbel is geen wetenschappelijke verhandeling maar is wel de vader van alle wetenschap, want hij heeft gestalte gegeven aan onze onderwijssystemen, onze liefdadigheidsinstellingen, onze mechanische, chemische en biologische ontdekkingen. De grootste wetenschappelijke ontwikkeling kwam tot stand in christelijke landen.

Net zoals God de Schepper was van alles, zo blijkt ook de mens die naar zijn beeld geschapen is, in staat tot het scheppen van grootse zaken in de mechanische, architectonische en industriële wereld.

De Bijbel wijst de weg waar zintuiglijke kennis ontbreekt. Het boek is de openbaring van het ontstaan van de wereld en van het ontstaan van het leven. Ook is het de openbaring van de zonde en haar oorsprong en de verlossing van de mens uit deze heerschappij en macht. Het openbaart het hoe en waarom van het Israëlitische volk en is bovenal de openbaring van de Man van Galilea die voor onze zonden stierf en bewees de Zoon van God te zijn door Zijn opstanding uit de dood. Het openbaart ons hiermee een volmaakte verlossing op wettelijke gronden en hoe wij een nieuwe schepping worden door geloof in het volbrachte werk door Jezus Christus. En tenslotte geeft het de openbaring voor het verkrijgen van het eeuwige leven, hoe het met deze wereld zal aflopen en de schepping

van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarin alles hersteld zal worden. De ontkenning en verwerping van de openbaringskennis is de donkerste vlek in het hedendaagse denken.

Niemand heeft ooit een atoom gezien, toch gelooft de wetenschap er heilig in. Niemand heeft ooit een elektron gezien en toch heeft men er jaren naar gespeurd. Geluidloze beelden betekenen niets voor een blinde. Een schetterend radiotoestel betekent niets voor een dove. Zo betekenen geestelijke dingen niets voor een mens die zich laat leiden door zintuiglijke kennis die zijn geestesnatuur onderdrukt heeft en gevangen houdt, zonder kans op verdere ontwikkeling, zoals een kind dat wordt opgesloten in een schoollokaal zonder boeken en onderwijzer.

Geestelijke ontwikkeling ontstaat door omgang met de Vader-God van de Bijbel, door middel van Zijn openbaring. Het verstand wordt vernieuwd zodat het de wil van God in die openbaring kan kennen en begrijpen. Door zich met die openbaring te voeden, treedt in het hart een innerlijke omgang in met de Vader, waardoor het leven wordt afgestemd op Zijn wil.

Precies zoals zintuiglijke ontwikkeling bevorderd kan worden door het lezen van daarvoor geschikte lectuur, zo ontwikkelt zich de geest van de mens door het lezen en overdenken van Gods openbaring in de Bijbel, die ons als geestelijk voedsel gegeven is. God kan zich aan ons openbaren omdat wij van dezelfde soort zijn (naar zijn beeld geschapen), waardoor Hij met Zijn Geest in onze geest werkt en wij deelgenoot worden van Zijn natuur. Nu kunnen wij contact krijgen met God, met Hem spreken en blijdschap ervaren in wat voor omstandigheid dan ook.

De God van de Bijbel is een geloofs-God, daarom hebben de mensen van alle tijden, als Zijn schepsels, een natuurlijk geloof bezeten dat

voortkomt uit de geest van de mens. God verlangt geloof van de mens omdat Hij met hen geen contact kan hebben door middel van de zintuigen. Het is de geest in de mens die dit contact kan leggen. Geloof is geen product van de zintuigen maar van de menselijke geest. God eist geloof, niet alleen met het verstand maar ook van de geest (= het hart). In de Bijbel staat dat wij God moeten liefhebben met geheel ons hart, ziel en verstand. Hiermee sprak Hij tot de geest van de mens, want het denkvermogen van de mens kan niet liefhebben. De geest die in ons is hoort overwicht te krijgen over ons denkvermogen, zoals het denkvermogen overwicht heeft over het lichaam. Pas dan kunnen we God liefhebben met geheel ons verstand.

‘Ervaring is de beste leermeester’ en ‘zien is geloven’ zijn slogans van de zintuiglijke kennis. Openbaringskennis komt de mens die alleen zintuiglijke kennis bezit als iets ongeloofwaardigs en onmogelijks voor. Het hongeren van de menselijke geest naar God kan zich op verschillende manieren tonen en uiten. Wanneer de hunkering onbeantwoord blijft, kan de innerlijke onvrede zich op allerlei andere zaken storten om maar tot een soort vervangende bevrediging te komen. Drank, drugs, seks, geweld of ander kicks kunnen een tijdelijke bevrediging geven, maar zullen nooit de rust en blijdschap kunnen bieden die Gods Geest in de mens bewerken kan.

Ieder mens zal moeten aanvaarden dat geestelijke honger even reëel is als lichamelijke of verstandelijke honger. De openbaringskennis van onze Schepper in de Bijbel is bovenal bedoeld als antwoord op de diepste behoefte van de menselijke geest, om de honger van de menselijke geest te stillen. Jezus wist dat toen Hij zei dat de mens niet alleen van brood zal leven maar van alle Woord dat uit de mond Gods uitgaat. De wonderen die Jezus op aarde deed in het rijk der zintuigen, deed Hij om de mensen van het rijk der zintuigen te bewijzen dat Hij

God was.

Het is moeilijk te bevatten voor mensen die zintuiglijke kennis bezitten dat openbarings- of geloofskennis uit een bron komt die daarboven staat. Mensen zijn gewend om met hard werken, gestuurd door zintuiglijke kennis, hun doel te bereiken in deze wereld.

Openbaringskennis leert ons dat we ons doel kunnen bereiken door het verkrijgen van genade op grond van het geloof. Juist dit is de moeilijkste stap die een mens in het geloof kan zetten; dat genade en eeuwig leven niet verkregen kunnen worden door hard werken maar dat dit ligt in de acceptatie dat Jezus, die voor onze zonden aan het kruis ging, onze straf op zich nam en opstond uit de dood. De drang naar onafhankelijkheid accepteert geen God die wat te zeggen heeft over hoe wij moeten leven.

Dat Jezus na zijn sterven levend werd is in de zintuiglijke kenniswereld een moeilijk begrip. We kunnen met de zintuigen niet geloven in wonderen. We willen zien, horen, ruiken, voelen en proeven voor we iets aannemen, omdat wij deze dingen niet kunnen beredeneren. Stel jezelf eens de vraag of je liefde kunt zien. Je zult moeten erkennen dat dit niet mogelijk is. Liefde is niet te zien omdat zij voortkomt uit de geest. Toch zal niemand ontkennen dat liefde bestaat. Hetzelfde geldt voor het begrip haat en onze gedachten. We kunnen ze zintuiglijk niet waarnemen maar wel de gevolgen zien.

Ook ons voorstellingsvermogen is niet zintuiglijk te beredeneren, maar door onze verbeeldingskracht zijn we in staat tot het maken van grootse dingen. We kunnen de wind en de zwaartekracht niet zien maar wel de gevolgen daarvan. Zo kunnen we ook het geweten, de stem van de geest, niet zien maar de uitwerking ervan voelen. We komen tot de ontdekking dat er maar weinig hogere dingen in het leven zijn die door onze

zintuigen kunnen worden waargenomen. We zien de gevolgen maar kunnen het werkelijke feit, de realiteit niet vatten. Daarom heeft het zintuiglijke denken ook zo'n moeite met mensen die tot geloof gekomen zijn. Lichamelijk zien we geen verschil maar in het denken en doen van de gelovige komt een verandering tot uiting die niet geplaatst kan worden.

Het is al eerder gezegd, God is een Geestelijk Wezen en de mens is een geestelijk wezen. Ze behoren tot één en dezelfde bestaansorde. De geest van de mens is zijn ware ik. Zijn zintuigen zijn slechts dienstknechten van deze ware mens. De verstandelijke vermogens zijn ook dienstknechten van die ware mens, de geest. De mens is niet het lichaam. We kunnen door een ongeluk armen en benen kwijtraken of zonder ledematen geboren worden. Toch zal niemand ontkennen dat we nog steeds een mens zijn. De menselijke geest die in het lichaam woont bepaalt wat voor soort persoonlijkheid iemand is, waarbij de 'hoeveelheid' menselijk lichaam niet bepalend is. Het is de geest van de mens die hem de mogelijkheid biedt om in contact te komen met God.

De wetenschap is slechts een bundeling van gerangschikte feiten die door de zintuigen ontdekt zijn. Deze wetenschap is de afgod geworden van onze onderwijsmethoden. Eeuwen geleden maakten de mensen zich met gebruik van hun zintuigen goden van hout, steen en metaal omdat ze hunkerden naar God. De mens hunkert nog steeds naar God, maar in plaats van afgodsbeelden te maken van hout, steen en metaal maakt hij nu afgodsbeelden van de zintuiglijke kennis. Hij aanbidt nog steeds het werk van zijn handen. Dit is onafwendbaar zolang hij weigert de openbaringskennis van God in zijn leven toe te laten.

De wetenschap verklaart niet het waarom van de schepping, noch de beweegredenen voor de schepping van de mens. De wetenschap kan de geest niet ontdekken, noch het leven vinden omdat haar kennis beperkt

is tot wat de zintuigen naar de hersenen leiden. De wetenschap kan geen antwoord geven op de vraag naar het waarom van het menselijk bestaan, noch op de vraag waar de mens heen gaat. Hij kan er alleen maar naar gissen. De wetenschap kan geen antwoord geven op die eeuwenoude honger naar God, noch een verklaring geven van het onbewuste geloof van de mens in een leven na de dood. De wetenschap, zoals wij die vandaag kennen, is het blinde kind der zintuigen.

Het is een veelzeggend feit dat een mens pas filosoof genoemd wordt wanneer hij iets tracht te weten te komen dat door de zintuigen niet geïnterpreteerd kan worden. De theorie van de filosoof Hegel over het niet bestaan van een persoonlijke God werd door hem geformuleerd omdat hij God niet kon vinden met zijn zintuigen. Door de beperking van zijn zintuiglijke kennis werd hij ertoe gedreven het bestaan van een God te ontkennen.

De zintuiglijke kennis is hulpeloos als zij begint te discussiëren over God, de geest en het begin van alle dingen. Zij kan niet zien dat zowel de mens als God beiden geestelijke wezens zijn. Toch erkent ze het verlangen in de mens naar God.

Door deze hunkering zijn er veel religies van de zintuiglijke kennis, beginnend met afgoderij en eindigend met filosofie en zoeken naar het bovennatuurlijke. De zintuigen kunnen de werking van de geest niet waarnemen of registreren. Daarom komt men tot de conclusie dat God geen persoonlijkheid heeft maar een soort van universele kracht is zonder hersenen om mee te denken. Deze onpersoonlijke God wordt liefde, goedheid of volmaaktheid genoemd.

Vervolgens brengt de filosofie de mensen ertoe om te gaan twijfelen aan de realiteit van satan en van de zonde. Om van het probleem van het zondebesef af te komen gaat men openlijk verklaren dat er geen

persoonlijke God, geen zonde en geen oordeel is. Het is een poging om de vrede, blijdschap en geestelijke rust te verkrijgen buiten Christus om.¹²⁴ Door het ontkennen van de zonde, probeert men zich te ontdoen van de noodzaak van het plaatsvervangend offer van Jezus Christus. Men wil niet afhankelijk zijn van een Macht boven zich.

In de brieven van Paulus staat weergegeven wat God ons wil geven in Zijn Zoon Jezus Christus. Hij schenkt ons volkomen verlossing van onze zondesschuld. Hij heeft ons door de wedergeboorte uit de macht van satan gered en ons deelgenoot gemaakt van Zijn huisgezin. Hij heeft inwoning bij ons gemaakt door de tegenwoordigheid van de Heilige Geest. Tenslotte geeft Hij, als het leven op aarde ten einde is, een woning in de hemel bij de Vader.

De begrenzings van de zintuiglijke kennis worden steeds duidelijker.

De ontstane theorieën of speculaties schieten tekort:

- a. ontkenning van de oorsprong van de schepping leidt tot het bedenken van allerlei theorieën om deze tekortkoming van de zintuigen op te vullen, want zonder geloof in een Schepper moet alles zichzelf geschapen hebben;
- b. de oorsprong van het leven kan met zintuiglijke kennis niet verklaard worden en de theorieën van Darwin moeten tot in deze tijd steeds weer plaats maken voor andere omdat de wetenschap hier niet uit kan komen;
- c. de oorsprong van de complexe bewegingen in het heelal kunnen vanuit de 'Big Bang' niet verklaard worden omdat er teveel diversiteit is van beweging in verschillende richtingen;
- d. de zintuiglijke kennis kent de oorsprong van de zonde niet, waardoor

deze ontkend wordt en dit tot nog groter verderf leidt.

Jezus zei tegen de Samaritaanse vrouw: 'God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en waarheid'.

Een mens zou niet kunnen aanbidden in de geest als hij niet zelf ook een geestelijk wezen was. Het valt ons moeilijk om aan te nemen dat de geestelijke dingen even werkelijk zijn als de stoffelijke. We accepteren als een feit dat God een Geest is maar we zijn er ons nooit van bewust geworden wat dat allemaal inhoudt. Een geest heeft een persoonlijkheid maar niet noodzakelijkerwijs een stoffelijk lichaam. Engelen zijn geesten evenals demonen geesten zijn. We kunnen ons geen voorstelling maken van geestelijke wezens. We kunnen de geest evenmin zien als het verstand. We kunnen de kracht niet zien die eb en vloed veroorzaakt. We kunnen het resultaat ervan zien.

God is een Geest en als een Geest schiep Hij de materie. We weten dat Hij niet alleen een Geest is maar ook een Geest van liefde. We weten ook dat Hij het heelal schiep door het Woord, Hij sprak en het was er. We weten dat de mens een geest is en dat hij tot dezelfde bestaansorde hoort als God, dat hij eeuwig bestaat en dat hij in een lichaam kan wonen. Hij is in staat deel te hebben aan Gods natuur en zijn hoogste graad van ontwikkeling verwezenlijkt de mens in de omgang met God. God verlangde naar hem, had hem lief en wenste hem Zijn eigen natuur te geven.

We weten nu dat de geestelijke dingen even werkelijk zijn als de stoffelijke en dat de grootste krachten in de mens geestelijk zijn, omdat de mens een geest is. Liefde en haat, hoop en geloof zijn geestelijke krachten. Het zijn deze krachten die de wereld regeren. Door de zondeval in het paradijs viel de mens van het rijk der geestelijke dingen in het rijk van de stoffelijke dingen. Toen hij Gods tegenwoordigheid

moest verlaten, was hij afhankelijk van zijn zintuigen en werd dit de bron van al zijn kennis. De kennis die de mens vandaag bezit, is tot hem gekomen door deze vijf kanalen van de zintuigen die contact hebben met de stoffelijke dingen. Dit zijn zintuigen waarmee God niet gevonden kan worden of gekend.

God die Geest is kan zichzelf slechts openbaren aan geestelijke wezens. Hij kan zich aan onze geest openbaren door het Woord van de Bijbel. We horen iemand het Woord van God voorlezen of lezen zelf in de Bijbel. Dat wat gelezen is wordt beschouwd en opgenomen door ons verstand en op de één of andere onverklaarbare manier beïnvloedt het onze geest. Het voorziet in een behoefte. Al luisterend naar het Woord verandert het onze geest. Die verandering wordt wedergeboorte genoemd. Voor we wedergeboren werden was ons verstand in overeenstemming met onze onvernieuwde geest. Nu onze geest herschappen is door de inwoning van de Heilige Geest, worden onze geest en ons verstand met elkaar in harmonie gebracht. We leren God even werkelijk kennen in onze geest als we de stoffelijke dingen leerden kennen door onze zintuigen. Nu weten wij dat wij God kunnen benaderen, Hem ontmoeten en met Hem spreken in gebed.

Geleerden kunnen bekwaam zijn in zintuiglijke kennis en in geestelijke kennis. Voor mensen met zintuiglijke kennis is het altijd moeilijk geweest om geestelijke dingen te aanvaarden. Dit komt omdat we leven in het rijk van het stoffelijke lichaam.

Zintuiglijke kennis kan God niet vinden en zou God niet herkennen als ze Hem vond. Geestelijke kennis ontstaat door het wonder van de inwoning van de Heilige Geest, Gods Geest die hij beloofd heeft aan ieder die wedergeboren wordt.

Hiervoor hebben we kunnen lezen dat het grootste deel van de

vooruitgang van de zintuiglijke kennis ligt binnen het gebied van de theorieën, speculatie en experimenten. De geestelijke geleerde houdt zich niet op met theorieën. Hij houdt zich bezig met feiten. De geestelijke geleerde weet dat God bestaat, hij heeft Hem gevonden en kent Hem. Hij weet hoe de schepping tot stand kwam, waarom de mens geschapen is en heeft hiermee de bron van het leven gevonden. Hij heeft ontdekt dat de mens een geestelijk wezen is, evenals God, en dat hij eeuwig bestaat. Hij werd geschapen om eeuwig met God te leven. Wanneer hij zich weet te ontdoen van de gevolgen van de zondeval kan de mens, die tot Gods bestaansorde behoort, de natuur van God ontvangen.

Het is een bedroevend feit dat de geest van de mens zo weinig aandacht heeft gekregen. We geven honderden miljoenen euro's uit voor lichamelijke opvoeding en de ontwikkeling van het verstand maar geen enkele instelling heeft zich ooit gewijd aan de opvoeding en ontplooiing van de menselijke geest. De geest is het deel van het menselijke lichaam dat eeuwig leven ontvangt. Voor de zondeval beheerste de geest het lichaam en de zintuigen waardoor het verstand al zijn kennis ontving.

In tegenstelling tot verstandelijke kennis komt wijsheid voort uit de menselijke geest. Het vermogen om kennis op een verstandige wijze te gebruiken komt ook voort uit de menselijke geest. Ongeloof is grotendeels het product van de zintuigen. Geloof kan niet verkregen worden door verstandelijke vermogens, hoe intensief men het ook probeert. Geloof wordt geboren in de menselijke geest. Andere eigenschappen die uit de menselijke geest voortkomen zijn liefde, vrees, moed, blijdschap en vrede. Door de kracht van deze geestelijke eigenschappen heeft de mens de beschaving voortgebracht.

De menselijke geest is zich bewust van zijn verweesde toestand en de zintuiglijke mens probeert aan zijn leegheid invulling te geven door zich

te verliezen in bijvoorbeeld drankfeesten en seksuele uitpattingen. Jezus kwam om de roep van de geest te beantwoorden. De vier evangeliën zijn daartoe geschreven vanuit de zintuiglijke kennis. Om de ongelovige tot geloof te brengen doen de schrijvers net als in een Procesverbaal verslag van de uitspraken en wonderen van Jezus, zagen zijn gevangenneming en veroordeling als onschuldige, hoe Hij zijn kruis droeg naar Golgotha en daar aan een kruis genageld werd, dat Hij stierf en in het graf gelegd werd. Zij zagen Hem toen Hij was opgestaan uit de dood en konden zijn wonden betasten. Door wat te eten bewees Hij in een stoffelijk lichaam te zijn opgestaan. Ze zagen Hem veertig dagen lang bij diverse gelegenheden verschijnen en hoe Hij vanaf de Olijfberg naar de hemel opvoer. Allemaal feiten die ook via getuigen aan het papier werden toevertrouwd. Na getuigenis hiervan werden Zijn volgelingen zelfs vermoord. Zouden ze dit getuigenis afgelegd hebben voor iets wat niet echt gebeurd was?

Na alle feitelijkheden van de Evangeliën volgen in het Nieuwe Testament de Bijbelboeken waarin de openbaringskennis van de geest zichtbaar wordt. De Heilige Geest werd uitgestort over diegenen die geloofden in Jezus. Na zijn bekering werd aan de apostel Paulus openbaringskennis gegeven. Zijn afvallige geest werd herschapen door de Heilige Geest die woning in hem maakte. Hij werd bevrijd van de slavernij van de zonde die de mens eeuwenlang gebonden had. Dit was het wonderbaarlijke verschijnsel van de wedergeboorte of bekering. Hij nam Jezus Christus aan als zijn Verlosser, beleed Hem als Heer, en God maakte van Hem een nieuwe schepping, vervuld met de Heilige Geest, waardoor de Goddelijke natuur in hem kwam.

Het wonder van Paulus kan zich ook aan u voltrekken door u te bekeren. Na uw bekering zal uw verstand, dat overheerst werd door de zintuigen en alle kennis ontving van die zintuigen, worden vernieuwd

door het Woord van God, zodat het in overeenstemming komt met uw vernieuwde geest. Uw geest wordt vervuld met de Heilige Geest, die daarop de overhand krijgt over uw denkvermogen en heerst over uw persoonlijkheid. Door deze wedergeboorte krijgt uw vervulde geest de plaats die hem toekomt. U leeft niet meer door zintuiglijke kennis maar u leeft dan door het Woord van God. De woorden van Jezus: ‘Niet alleen van brood zal de mens leven maar van alle Woord, dat uit de mond Gods uitgaat’, worden voor u een realiteit. U gaat lezen in de Bijbel en dit overdenken. Om het geloof te ontwikkelen zoekt u een gemeenschap van medegelovigen die u kunnen helpen om te groeien in geloof. Het wonder van het geloof voltrekt zich in u en zelfs wanneer u bepaalde delen in de Bijbel leest waardoor uw verstand weinig vruchtbaars lijkt te ontvangen, wordt uw geest hiermee toch gevoed. Het resultaat van dit alles is dat u sterk en krachtig wordt in uw geestelijk leven!

Veel succes bij uw zoektocht naar God. Eén ding is zeker, Hij zal zich laten vinden als uw Hem echt zoekt.

De auteur

Robin de Ruiter behoort tot een van Nederlands meest vertaalde auteurs. Internationaal staat hij bekend om zijn buitengewone vermogen tot onderzoek.

Geboren werd de auteur op 6 maart 1951. Zijn jeugd bracht hij voornamelijk door in zijn geboorteplaats Enschede. Als jonge jongen verhuisde hij met zijn ouders naar Spanje. Hier studeerde hij onder meer theologie, geschiedenis en Spaans waarvan hij in 1973 en 1974 zijn titels behaalde.

Zijn carrière begon De Ruiter als freelance schrijver voor Spaanstalige tijdschriften op het gebied van politiek en religie. Met zijn Spaanse publicaties verwierf hij zich een naam in de Verenigde Staten en Latijns-Amerika.

Zijn publicaties getuigen van een heldere, onbevooroordeelde blik. In de tegenwoordige journalistiek is zoiets zeer zeldzaam. Boeken welke getuigen van een dergelijke buitengewone feitenkennis en inzicht in samenhangen – zonder betweterij – zijn in Nederland ondenkbaar geworden. En al helemaal bij wat zich de serieuze pers noemt.

Het oogstte aanmerkelijk succes op alle grote boekenbeurzen, zoals bijvoorbeeld die in Frankfurt en Leipzig en de Guadalajara International Book Fair.

Het met de *Frontier Award* bekroonde boek *George W. Bush en de mythe van al-Qaeda – De verborgen macht achter de terroristische aanslagen van 11 september 2001* verscheen één jaar na de aanslagen. Met deze publicatie oogstte hij groot succes onder een wereldwijd publiek. Het is het eerst verschenen boek met een groot aantal opzienbarende feiten die

sterk afwijken van de officiële versie. Feiten welke aantonen dat de Verenigde Staten bij de gebeurtenissen van 11 september betrokken waren. De onderzoeksresultaten zijn door velen overgenomen en tegenwoordig terug te vinden op het internet.

Zijn boeken worden wereldwijd uitgegeven door een scala aan gerenommeerde uitgevers met verschillende, uiteenlopende politieke en religieuze achtergronden en specialismen. Zijn Spaanse publicaties bijvoorbeeld, worden uitgegeven door San Pablo, de grootste katholieke uitgever ter wereld met bijkantoren in meer dan veertig landen.

Wat betreft zijn bronnen, maak hij geen gebruik van het internet. Daar kom je in een gevaarlijke cocktail van waarheid, halve waarheden en leugens terecht. Een wereld van chaos en misinformatie.

De Ruiter beschikt over een ongeëvenaarde geopolitieke inzicht en een buitengewone feitenkennis. Zijn talenkennis – hij spreekt vloeiend zeven vreemde talen – geeft hem toegang tot een ongekend aantal informatiebronnen en directe internationale connecties.

Hij werkt al meer dan dertig jaar samen met onafhankelijke journalisten, hoogbegaafde wetenschappers, historici, een voormalig rechter van het Internationaal Gerechtshof, een stafmedewerker bij de NAVO en vooraanstaande buitenlandse politici, onder wie twee ambassadeurs en de voormalige Ecuadoraanse president Rafael Correa (deels opgevoed door zijn schoonvader). Correa is vooral bekend omdat hij indertijd Julian Assange, de stichter van WikiLeaks, onderdak heeft verschaft in de Ecuadoraanse ambassade in Londen. Met hun adviezen en informatie hebben zij een enorme bijdrage aan zijn publicaties geleverd.

Tegenwoordig woont de Ruiter in Ecuador, waar hij een teruggetrokken

leven leidt.

Eindnoten

1. NIW 33 – *Nieuw Israëlitisch Nieuwsblad* van 27 mei 2016, 19 IJAR 5776,18.
2. De eerste uitgave van de Nederlandse uitgave van *De Protocollen van de Wijzen van Sion* uit 2005 is het vervolg op de internationale bestseller *De 13 satanische bloedlijnen*. De originele uitgave van dit boek verscheen in het Spaans in 1989 in vijf delen.
3. Bacil staat tegenwoordig voor een staafvormige bacterie, maar in de negentiende eeuw werd dit woord gebruikt voor verwekker van een besmettelijke ziekte in het algemeen. Pas in de jaren veertig van de vorige eeuw wisten wetenschappers het verschil tussen een bacterie en virus door betere microscopen.
4. M. Mitchell Waldrop, *The Trillion Dollar Vision of Dee Hock* in *Fast Company Magazine* van 1 oktober 1996.
5. Willis Harman, *Changing Images of Man*, New York 1982, 185.
6. Berry Smith, *Final Notice*, Melbourne 1980, 9.
7. BlackRock en Vanguard hebben onder andere een meerderheidsbelang in alle bedrijven die vaccins ontwikkelen. Dankzij de coronapandemie behaalden zij in 2021 een gezamenlijke omzet van 243 miljard dollar. De Rothschilds zijn eigenaar van beide bedrijven. Deze giganten hebben meer biljoenen aan vermogen dan het *Bruto Binnenlands Product* (BBP) van de Verenigde Staten of China.
8. Harald Klimenta, *Was Börsen-Gurus verschweigen - 12 Illusionen über die Finanzwelt aktual*, München 2002, 241 en 251.
9. J.I. van Baaren, *Het Geheimnis der Wetteloze*, Amsterdam 1984, 43.

10. Joan M. Veon in *UN Watch* nr. 3 van juni/juli 2002, 8.
11. Zbigniew Brzeziński was in de jaren zestig adviseur van president Lyndon B. Johnson. Bekend werd Brzeziński als nationaal veiligheidsadviseur van president Jimmy Carter. Hij speelde een belangrijke rol bij de Iraanse gijzelingscrisis. In 2008 was hij buitenlandadviseur van president Barack Obama.
12. Jan Peter Balkenende nam deel in 1985. Zie 'The Ties That Bind' in *De Groene Amsterdammer* van 1 februari 2008, 14.
13. NOS Nieuws, *Inspiratiebron of georganiseerde hypocrisie? Elite is weer bijeen in Davos*, 22 mei 2022.
14. De voornaamste doelen van het WEF zijn terug te lezen in de Protocollen van Sion.
15. *Massoni*, 54.
16. *Massoni*, 452.
17. Gioele Magaldi, *Masones: Todos sus secretos al descubierto*, Madrid 2017, 24.
18. *Masones* (Spaanse uitgave), 162.
19. Johannes Rothkranz, *Superlogen regieren die Welt*, Deel 3, Durach 2016, 112-130.
20. Rudolf Graber, *Athanasius and the Church of Our Time*, Palmdale CA. 1974, 86.
21. *Idem.*, 56.
22. Johannes Rothkranz, *Superlogen regieren die Welt*, Deel 6, Durach 2017, 336.
23. De twee andere Grootmeesters komen uit het Midden-Oosten en China. Zij gebruiken de pseudoniemen: *Frater Amun* en *Frater Tao*.

24. Johannes Rothkranz, *Superlogen regieren die Welt*, Deel 5, Durach 2016, 320.
25. De door de Ur-Loges gestuurde pers heeft Brzeziński na zijn dood hier en daar een relatief korte necrologie gegeven. Dat is begrijpelijk, want zijn cruciale rol in de kwaadaardige globalisering en de geleidelijke aanloop naar de zogenaamde Nieuwe Wereldorde moet geheim blijven.
26. *Massoni*, 540.
27. De vijf grootmeesters hadden weliswaar toegang tot de archieven van de Ur-Loges, maar niet tot de archieven van de allerhoogste leiders.
28. *Massoni*, 452.
29. *Massoni*, 372.
30. *Financial Times Deutschland* van 26 oktober 2001.
31. *Islamismo Afghano è Made in Washington* in *Chiesa Viva*, No 2, november 2001.
32. Fred Halliday in *The Un-great Game: The Country that Lost the Cold War, Afghanistan* in de *New Republic* van 25 maart 1996.
33. De Taliban zijn in tegenstelling tot de Moedjahedien geen politieke partij en streven niet naar de vorming van een eigen regering.
34. Werner Scheurer, *U.S.A. drohten den Taliban schon im Juli* in *Die Wochen-Zeitung* van 4 oktober 2001.
35. In 1997 werd Tony Blair premier in Groot-Brittannië. Kort daarna werd hij ingewijd in de *HATHOR PENTALPHA* Loge.
36. *Massoni*, 581-582.
37. *Idem.*, 462.

38. *Massoni*, 108.
39. De Ur-Loges hebben de laatste jaren vele miljoenen geïnvesteerd in geheime operaties en revoluties. De 'Arabische Lente, de 'Russische Witte revolutie en de staatsgreep op de Maidan in Kiev zijn allemaal door de Ur-Loges georganiseerd.
40. Dr. Leonard Horowitz, *The Nazi Flu Interview*, 28 december 2004.
41. Electorale cycli - Periodes van vier jaar.
42. Michel Salomon, *L'avenir de la vie*, Seghers edities 1981, 246.
43. Volgens Dr. Judy Mikovits, gerenommeerd cellulair- en moleculair bioloog, was het vaccin tegen COVID-19 al lang gereed. Het in de zomer van 2020 beschikbaar stellen was echter onmogelijk. Aangezien vaccinontwikkeling normaal jaren duurt, zou dat verdacht en niet logisch zijn.
44. Er was geen tweede coronagolf. Uit het verleden blijkt dat pandemieën slechts uit één golf bestaan.
45. Volgens Prof. Dr. James Hildreth, President en Chief Executive Officer van Meharry Medical College, vroeger een professor aan de Johns Hopkins University.
46. Het is opvallend dat in de minst gevaccineerde landen geen sprake is van oversterfte.
47. In totaal zijn wereldwijd dertien miljard mRNA-vaccins toegediend.
48. Een zoutoplossing is bij injectie niet schadelijk in kleine doses.
49. Paul Craig Roberts, *Covid Roundup*, Washington 27 november 2022.
50. Wochenblick, *Impftodesdaten öffentlich*, 17 januari 2022.
51. Het zijn niet alleen de stollingsstoornissen, ook de kankers nemen sinds de uitrol van de mRNA-vaccins explosief toe.

52. Michel Collon, *Bluf Poker – De grootmachten, Joegoslavië en de komende oorlogen*, Berchem 2000, 160.
53. Indien de Verenigde Staten het 'Handvest van de Verenigde Naties' wenst te respecteren, moet zij de NAVO transformeren.
54. Opmerkelijk, omdat in het geval van Oekraïne de gemobiliseerde neonazi-netwerken in elk opzicht onder toezicht van de CIA en M16 staan. Bovendien krijgen ze direct hulp van de NAVO.
55. Ulrich Albrecht en Paul Schäfer, *Kosovo-Krieg*, Köln 1999, 32.
56. Zbigniew Brzeziński, *Die einzige Weltmacht*, Frankfurt am Main 1999, 45.
57. De cijfers zijn exclusief CIA-operaties en coup pogingen.
58. Het verlies aan mensenlevens in Libanon, Syrië, Jemen en Libië is niet meegeteld.
59. Het Internationaal Gerechtshof veroordeelde de Verenigde Staten in 1986 voor agressie tegen Nicaragua. Het vonnis werd genegeerd door de Verenigde Staten en zij trok zich terug uit het gerechtshof. De oorlog in Nicaragua ging gewoon door.
60. Zie het door VS-strategen samengestelde *NATO After Enlargement*, 1991, 231.
61. De koolstofvoetafdruk is de som van alle broeikasgassen (kooldioxide, methaan, distikstofmonoxide en andere) die door een activiteit, direct of indirect, in de atmosfeer vrijkomen. De koolstofvoetafdruk van elke persoon, elk dier, elk bedrijf of elke activiteit, zoals bijvoorbeeld het vervoeren van gemaakte industriële producten, is een berekening van het effect van de mens op de klimaatverandering, de lucht- en waterverontreiniging en de verontreiniging van de natuurlijke hulpbronnen.

62. Alexander King & Bertrand Schneider, *La primera revolución global*, Barcelona 1991, 115.
63. Col. Tamzy J. House, Lt. Col. James B. Near, Jr., LTC. William Shields, Ronald J. Celentano, majoor David Husband, majoor Ann Mercer en majoor James Pugh in *Weather as a Force Multiplier: Owning the Weather in 2025*, augustus 1996.
64. www.haarp.alaska.edu
65. Idem., 183.
66. Idem., 184.
67. Idem., 185.
68. Johannes Rothkranz, *Superlogen regieren die Welt*, Deel 4, Durach 2016, 205.
69. Idem., 206.
70. Zie *Der Spiegel*, 8/2022 van 18 februari 2022: 'Neuer Aktenfund von 1991 stützt russischen Vorwurf.' Zie tevens document uit de Britse Nationale Archieven en de in 2010 in Istanboel en Astana bekrachtigde OVSE-verklaringen.
71. Raketsystemen die kunnen worden uitgerust met kruisraketten worden opgesteld.
72. De CIA heeft in haar bestaan intensief op het toetsenbord van de wereldwijde destabilisering gespeeld. Sinds de oorlog tegen Joegoslavië zijn de activiteiten die vroeger onder de vlag van de CIA werden uitgevoerd, stapsgewijs overgenomen door organisaties als *Endowment for Democracy*.
73. In feite zijn de regio's Lugansk, Donetsk, Kherson en Zaporozhye de enige die trouw bleven aan de grondwet van Oekraïne.
74. De Koninklijke Besluiten werden geïnitieerd door Koning Willem I,

die hierdoor werd gezien als ‘verlicht despoot’. Echter, hij moest wel, omdat men zich toen al realiseerde dat er graaiers-gajes rondliep dat zijn kans afwachtte.

75. H.L.T. de Beaufort, *Gijsbert Karel van Hogendorp, Grondlegger van het Koninkrijk*, Ad. Donker, Rotterdam 1963.
76. Zie Robin de Ruiters auteurscollectief, *De komst van de Transitie – Het einde van ons individueel zelfbeschikkingsrecht?*, Guayaquil 2013.
77. Julian de Metrano, *La Silva Curiosa*, Toledo 1583. Nieuwe uitgave: Parijs 1608.
78. Des Griffin, *Fourth Reich of the Rich*, Clackamas 1994, 208.
79. William Guy Carr, *Pawns in the Game*, Oregon 1958, 26. Carr’s verklaring is gebaseerd op een geheim rapport, opgesteld door de hoogste functionarissen binnen de Britse geheime dienst.
80. Het uitgewerkte plan van de Orde van Alumbrados, kennen we tegenwoordig onder de naam *De Protocolen van de Wijzen van Sion*.
81. Emanuel M. Josephson, *Roosevelt’s Communist Manifesto*, New York, 1955, 11.
82. Dit proces, dat tot doel heeft massa’s mensen onder controle te krijgen, staat bekend onder verschillende namen: onderwijs, propaganda en in zijn meest wrede vorm, hersenspoeling.
83. Juri Lina, *Bajo el Signo del Escorpion - El ascenso y la caída del Imperio Soviético*, Omnia Veritas Ltd, 2002, 38.
84. Veel onderzoekers hebben Franz Georg Lang verwisseld met Johann Jakob Lanz (1785), een niet-illuminati seculiere priester uit Erding en vriend van Weishaupt. Anderen hebben de naam omgedoopt in Jacob Lang.
85. Meer dan honderd jaar na het verbod werd de Orde der Illuminati

in 1896 opnieuw opgericht. Sinds een vernieuwing van de orde in 1926 opereerde ze vanuit Berlijn. Sinds 1929 is de orde verdwenen uit de boeken van de Kamer van Koophandel.

86. John Robison, *Proofs of a Conspiracy Against all the Religions and Governments of Europe*, 1798, 87.
87. De Misraïm-Ritus bleef actief tot 1925.
88. Isaac Adolphe Cremieux was ook oprichter van de 'Alliance Israélite Universelle'.
89. Onder de hooggeplaatste leden van de Misraïm-Ritus bevond zich onder meer Aleister Crowley (90ste graads).
90. Jaren later werd de brief op bevel van paus Pius IX door de Franse journalist en historicus Jacques Crétineau-Joly bewerkt. In 1859 werd de tekst onder de titel *L'Église Romaine en face de la Révolution* in Parijs uitgegeven.
91. Joseph Schorst vluchtte naar Egypte, waar hij volgens Franse politiearchieven vermoord werd.
92. Benjamin Wolf Segel, *Die Protokolle der Weisen von Zion kritisch beleuchtet - Eine Erledigung*, Berlijn 1924, 220.
93. Justine Glinka werd bij haar terugkeer in Rusland naar haar landgoed Orel verbannen.
94. Georgij Butmi, *Verräterische Reden – Die Feinde des Menschengeschlechtes*, Sint-Petersburg 1907.
95. De tweede Russische uitgave van Georgij Butmi dateert uit 1905. In 1906 volgde de derde uitgave en in 1907 de vierde.
96. De naam *Protocollen van de Wijzen van Sion* kwam het eerst voor in het in 1897 door Butmi en Nilus verworven Franse manuscript.
97. Het schijnt dat er 1903 reeds een uitgave van Nilus bestond.

98. Het boek verscheen in 1865 bij Mertens & Sohn in Brussel. Een verkorte Duitse uitgave verscheen datzelfde jaar bij Wiegand in Leipzig. In 1868 verscheen een tweede Franse uitgave met de naam van de schrijver.
99. Officieel zou Philip Graves in opdracht van de *Times* van zijn informant, een Russische vluchteling (wiens naam, Michail Raslowjew, hij pas veel later bekend mocht maken), een exemplaar van het boek van Maurice Joly voor een bedrag van 337 pond gekocht hebben. Raslowjew zou de levensgevaarlijke Protocollen tijdens zijn vlucht hebben meegesleept. Overigens bleek later dat er overal voldoende exemplaren van het boek voorhanden waren geweest.
100. Victor Marsden: *The Protocols of the Meetings of the Learned Elders of Zion*, London 1934, 125.
101. Ten tijde van de Franse revolutie profileerden de illuminati zichzelf in een uit meer dan dertienhonderd leden bestaande revolutionaire groep, beter bekend als de Jacobijnen. Zij waren de leiders van de Franse revolutie. De Jacobijnen werkten nauw samen met de vrijmetselaars en stonden net als deze onder controle van de elite.
102. *Journal officiel de la Commune* van 24 mei 1871.
103. Armand Dayot, *L'Invasion, le Siège 1870, la Commune 1871*, Paris 1901, 26.
104. George Kloss, *Geschichte der Freimaurerei in Frankreich, aus echten Urkunden dargestellt* (1725-1830), Deel 2, Darmstadt 1853, 32.
105. Marc Bedarrides, *L'Ordre Maçonnique de Misraïm*, Deel II, Parijs 1845, 165.
106. E. von Engelhardt, *Die Entstehung der sogenannten Zionistischen Protokolle*, Leipzig 1943, 23. Zie tevens Lady Queenborough, *Occult*

Theocracy, Los Angeles 1933, 417.

107. In opdracht van het Richteramt V in Bern geschreven (*Sachverständigengutachten*), Erfurt 1935, 26.
108. Op bladzijde 22 van zijn *Autobiografie* vertelt Maurice Joly over zijn vriendschap met Gambetta.
109. Göran Larson, *Waarheid of Bedrog? – De Protocollen van de Wijzen van Zion*, Nijkerk 1996, 24.
110. Benjamin W. Segel, *Die Protokolle der Weisen von Zion kritisch beleuchtet – Eine Erledigung*, Berlijn 1924, 212.
111. Stephan Vasz, *Das Berner Fehlurteil über die Protokolle der Weisen von Zion – Eine kritische betrachtung über das Prozeßverfahren*, Erfurt 1935, 7.
112. *Lectures Françaises* van juli/augustus 1967, 9.
113. Norman Cohn, *Die Protokolle der Weisen von Zion – Der Mythos der jüdischen Weltverschwörung*, Köln 1969, 194.
114. Tegenwoordig kent bijna niemand meer het uit vierhonderd bladzijden bestaande standaardwerk van De Pottère over de Protocollen. Fleischhauer publiceerde het werk van De Pottère onder de titel: *Die echten Protokolle der Weisen von Zion - Sachverständigengutachten*, Erfurt 1935. Het werk is vrijwel nergens meer te verkrijgen of in te zien, omdat het systematisch aan het boekverkeer onttrokken is.
115. *Lectures Françaises* van juli/augustus 1967, 9.
116. De Russische generaal Alexander Spiridowitsch was hoofd van de Ochrana van 1902-1905, hoofd van de geheime veiligheidsdienst van de tsaar van 1906-1916, en vervolgens gouverneur van Jalta. Hij leefde sinds 1918 als emigrant in Parijs; was kenner van de

Russische revolutionaire ontwikkelingen en schreef daarover verschillende boeken.

117. Philip Jordan (Cecil Rhodes' privésecretaris), *Cecil Rhodes, his private life*, London 1910, 34. Zie tevens Gordon le Seur, *Cecil Rhodes, the man and his work by one of his private and confidential secretaries*, London 1931, 67.
118. Zie ook Robin de Ruiter, *De 13 Satanische Bloedlijnen*, Guayaquil 2006, 367.
119. Hadassa Ben-Itto, *Anatomie van een vervalsing - De Protocollen van de Wijzen van Sion*, Soesterberg 2000, 111-112.
120. Hadassa Ben-Itto, *Anatomie van een vervalsing - De Protocollen van de Wijzen van Sion*, Soesterberg 2000, 419.
121. De naam 'Sion' is een dekmantel voor de meesterbreinen onder de globale elite om de tekst van de Protocollen in de schoenen van het Joodse volk te schuiven. Zich daarmee verschuilend achter het Holocaustleed dat de Joden is aangedaan.
122. Het is belangrijk te vermelden, dat wanneer men spreekt over de vorst uit het huis David, het misleidende teksten betreffen die in werkelijkheid betrekking hebben op de komende wereldleider (antichrist). Bovendien is het belangrijk te weten dat wanneer men in de *Protocollen* over 'God' spreekt, niet de God van de joden, moslims of christenen wordt bedoeld, maar Satan.
123. De Bijbel is een gezaghebbend boek. Gezag staat boven ons en vraagt gehoorzaamheid, daarom ook pretendeert het boven ons te staan. Met andere woorden, de Bijbel spreekt met autoriteit. Door die autoriteit is de Bijbel uniek.
124. Mensen willen wel een religie maar geen tastbare God van

125. De Bijbel die boven hen staat en oordeelt wat goed en fout is. Als God alleen liefde, goedheid of volmaaktheid is, zoals bijvoorbeeld door invloeden van het Hindoeïsme ontstaan, vinden de mensen God wel aanvaardbaar. Een soort fopspeengod.